

แนวทางการพัฒนา การวัดและประเมิน
คุณลักษณะอันพึงประสงค์
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551

ฉบับใช้ในโรงเรียนโครงการนำร่อง การใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

แนวทางการพัฒนา การวัดและประเมิน
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551

ฉบับใช้ในโรงเรียนโครงการนำร่อง การใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

เอกสารแนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางให้หน่วยงานทางการศึกษา สถานศึกษา ผู้บริหาร ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

เนื้อหาในเอกสารแนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ฉบับนี้ แบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ : แนวทางการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประกอบด้วย นิยาม ตัวชี้วัด พฤติกรรมบ่งชี้และเกณฑ์การให้คะแนนทุกระดับการศึกษา

ตอนที่ ๒ : การดำเนินการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประกอบด้วยรายละเอียด ๔ บท ได้แก่

บทที่ ๑ แนวคิด ทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์

บทที่ ๒ การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

บทที่ ๓ การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

บทที่ ๔ การรายงานผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร สถานศึกษา ครูผู้สอน ตลอดจนนักวิชาการของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำเอกสารฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และหวังว่าเอกสารฉบับนี้จะ เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร ครู และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้รับประโยชน์และใช้เป็นแนวทางพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองโลกและพลโลกได้อย่างแท้จริง

หากท่านมีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข โปรดส่งข้อเสนอแนะมาตามที่อยู่ที่ได้ ไว้ เพื่อจักได้นำมาพิจารณาปรับปรุงเอกสารให้มีความสมบูรณ์ ชัดเจนและเหมาะสมในการนำไป ปฏิบัติต่อไป

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา อาคาร สพฐ.๓
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
ถนนราชดำเนินนอก เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๘๘ ๕๗๖๕ โทรสาร ๐ ๒๖๒๘ ๕๓๓๗
e-mail : obec_assessment@hotmail.com

สารบัญ

	หน้าที่
คำนำ	๒
สารบัญ	
ตอนที่ ๑ แนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๑
การนำแนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์สู่การปฏิบัติ	๓
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๕
นิยาม ตัวชี้วัด พฤติกรรมบ่งชี้และเกณฑ์การให้คะแนน	๖
ตอนที่ ๒ การดำเนินการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๕๑
บทที่ ๑ แนวคิด ทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๕๓
๑. ความสำคัญของคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๕๓
๒. ความหมายของคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๕๓
๓. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนา	๕๔
๔. พัฒนาการด้านจิตพิสัยและเครื่องมือวัด	๖๓
บทที่ ๒ การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๖๗
๑. แนวทางการดำเนินการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับสถานศึกษา	๖๗
๒. แนวปฏิบัติในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๖๕
-ตัวอย่างการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยบูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้	๗๗
-ตัวอย่างการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยจัดในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๕๑
-ตัวอย่างการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๕๓
-ตัวอย่างการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยสอดแทรกใน	๑๐๕
กิจวัตรประจำวัน	

บทที่ ๓ การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๑๐๕
๑. การดำเนินการวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา	๑๐๕
๒. แนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๑๑๑
๒.๑ ศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๑๑๑
๒.๒ วิเคราะห์พฤติกรรมสำคัญจากพฤติกรรมบ่งชี้	๑๑๒
๒.๓ เลือกรูปแบบของเครื่องมือวัด	๑๑๒
๒.๔ การสร้างและพัฒนาเครื่องมือประเมิน	๑๑๒
๒.๕ การออกแบบการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๑๑๔
๒.๖ การสร้างเครื่องมือประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๑๒๓
๒.๗ การสร้างเกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๑๓๔
๒.๘ การสรุปผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๑๓๕
บทที่ ๔ การรายงานผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๑๔๒
ตัวอย่างแบบรายงานผลประเภทต่าง ๆ	๑๔๔
แนวทางการบันทึกผลการประเมิน	๑๕๐
บรรณานุกรม	๑๕๑
ภาคผนวก	๑๕๓
เครื่องมือวัดด้านจิตพิสัย	๑๕๕
๑. มาตรฐานค่า (rating scale)	๑๕๕
๒. แบบทดสอบใช้สถานการณ์ (situational test)	๑๖๕
๓. แบบบันทึกการสังเกต	๑๗๕
คณะผู้จัดทำ	๑๕๕

ตอนที่ ๑

แนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

การนำแนวทางการพัฒนา การวัดและประเมิน คุณลักษณะอันพึงประสงค์สู่การปฏิบัติ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เป็นหลักสูตรอิงมาตรฐาน ซึ่งกำหนดสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ซึ่งจะประกอบด้วย ความรู้ ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ เมื่อผู้เรียนได้รับการพัฒนาไปแล้ว นอกจากจะมีความรู้ความสามารถ ตลอดจนคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดแล้ว จะนำไปสู่การมีสมรรถนะสำคัญ ๕ ประการและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๘ ประการ อีกด้วย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่หลักสูตรกำหนดนั้นต้องได้รับการปลูกฝังและพัฒนา ผ่านการจัดการเรียนการสอน การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในลักษณะต่าง ๆ จนตกผลึกเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในตัวผู้เรียน การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต้องใช้ข้อมูลจากการสังเกต พฤติกรรม ซึ่งใช้เวลาในการเก็บข้อมูลพฤติกรรมเพื่อนำมาประเมินและตัดสิน

การดำเนินการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้และการประเมินผู้เรียน เพื่อให้ผ่านเกณฑ์ตามที่สถานศึกษากำหนดทุกระดับการศึกษา

เมื่อสถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์แล้ว ครูที่รับผิดชอบการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนควรจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ ๑ ศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน นิยาม ตัวชี้วัด พฤติกรรมบ่งชี้และเกณฑ์การให้คะแนน เพื่อพิจารณาว่าตัวชี้วัดนั้นครอบคลุมและสอดคล้องกับลักษณะ ธรรมชาติของวิชา งาน กิจกรรมที่รับผิดชอบหรือไม่ อย่างไร

ขั้นตอนที่ ๒ ศึกษาแนวคิดทฤษฎี หลักการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ขั้นตอนที่ ๓ ศึกษาแนวปฏิบัติในการพัฒนาผู้เรียนว่าจะดำเนินการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้วยวิธีใดดังต่อไปนี้ คือ

๑. บูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ๘ กลุ่มสาระ
๒. จัดในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
๓. จัดโครงการเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์
๔. ปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยสอดแทรกในกิจวัตรประจำวันของสถานศึกษา

ขั้นตอนที่ ๔ ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนก่อนการพัฒนา

ขั้นตอนที่ ๕ สร้างหรือเลือกเครื่องมือที่เหมาะสม / สอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่

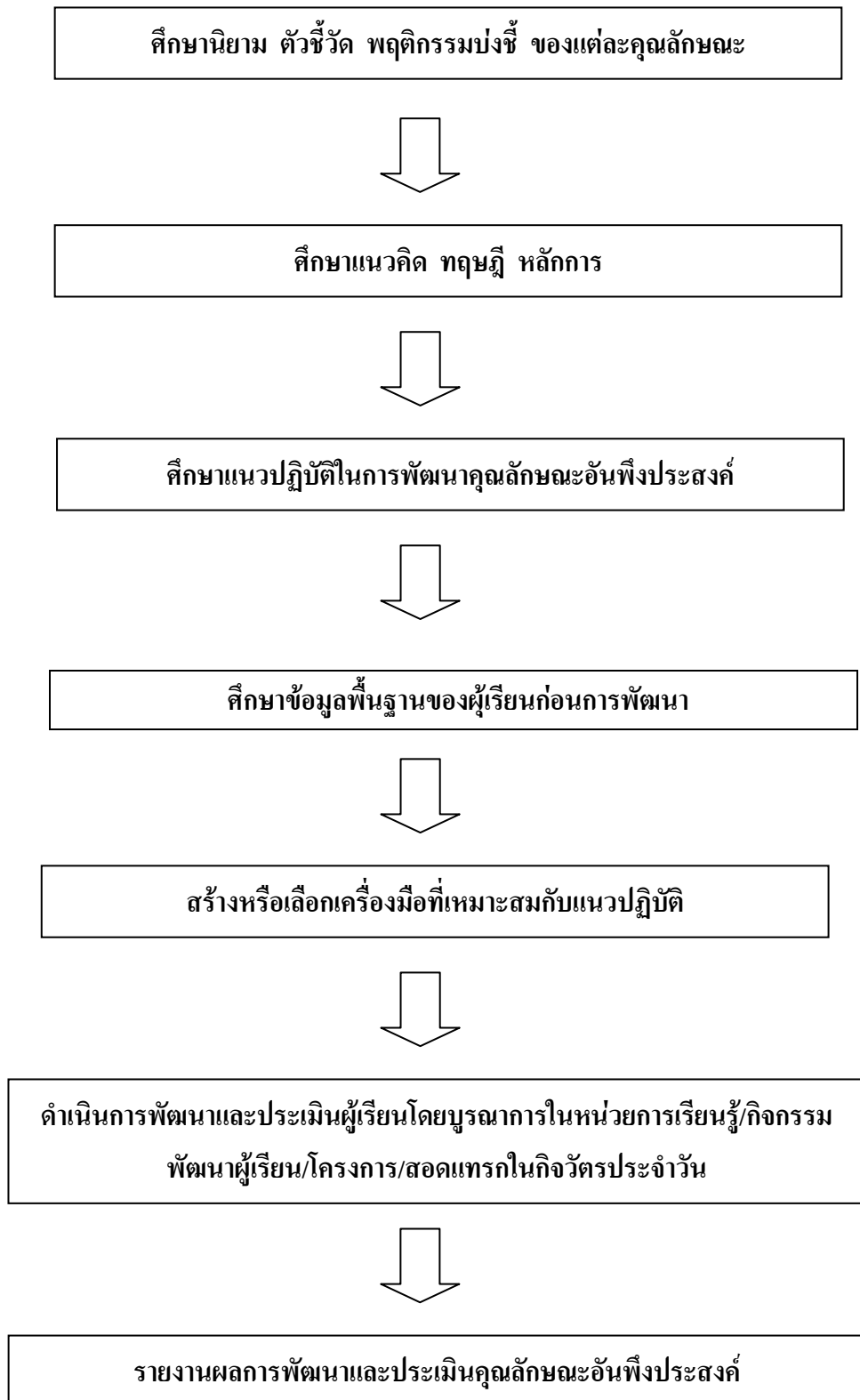
เลือกดำเนินการตามขั้นตอนที่ ๓

ขั้นตอนที่ ๖ ดำเนินการพัฒนาผู้เรียนตามแนวทางที่กำหนดไว้และประเมินเป็นระยะ ๆ ผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ให้ปรับปรุงพัฒนา แล้วประเมินตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

ขั้นตอนที่ ๗ รายงานผลการพัฒนาต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนต่าง ๆ ที่กล่าวแล้ว แสดงได้ดังแผนภาพที่ ๑.๑

แผนภาพที่ ๑.๑ ขั้นตอนการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์สำหรับครู

รายละเอียดของเนื้อหาในเอกสารตอนที่ ๑ นี้ จะกล่าวถึงแนวทางการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งครูผู้สอน/ครูประจำชั้น/ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา/ครูวิชาการ ฯลฯ ควรจะศึกษาให้เข้าใจอย่างชัดเจน ก่อนที่จะนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยเลือกและปรับใช้ได้ตามความเหมาะสมของบริบทของแต่ละสถานศึกษา โดยจะนำเสนอ นิยาม ตัวชี้วัด พฤติกรรมบ่งชี้ และเกณฑ์การให้คะแนนของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ตามลำดับดังต่อไปนี้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง ๘ ประการ ได้แก่

- ๑) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- ๒) ซื่อสัตย์สุจริต
- ๓) มีวินัย
- ๔) ใฝ่เรียนรู้
- ๕) อยู่อย่างพอเพียง
- ๖) มุ่งมั่นในการทำงาน
- ๗) รักความเป็นไทย
- ๘) มีจิตสาธารณะ

การนำคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง ๘ ประการดังกล่าว ไปพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลนั้น สถานศึกษาต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างชัดเจน โดยพิจารณาจาก นิยาม ตัวชี้วัด พฤติกรรมบ่งชี้ และเกณฑ์การให้คะแนนของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ข้อที่ ๑ รักษาติ ศาสน์ กษัตริย์

นิยาม

รักษาติ ศาสน์ กษัตริย์ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการเป็นพลเมืองดีของชาติ ชำรงไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย ศรัทธา ยึดมั่นในศาสนา และเคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

ผู้รักษาติ ศาสน์ กษัตริย์ คือ ผู้ที่มีลักษณะซึ่งแสดงออกถึงการเป็นพลเมืองดีของชาติ มีความสามัคคีปรองดอง ภูมิใจ เชิดชูความเป็นชาติไทย ปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ และแสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์

- ตัวชี้วัด**
- ๑.๑ เป็นพลเมืองดีของชาติ
 - ๑.๒ ชำรงไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย
 - ๑.๓ ศรัทธา ยึดมั่นและปฏิบัติตนตามหลักศาสนา
 - ๑.๔ เคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
๑.๑ เป็นพลเมืองดีของชาติ	๑.๑.๑ ขึ้นตรงเคารพธงชาติ ร้องเพลงชาติ และอธิบายความหมายของเพลงชาติได้ถูกต้อง ๑.๑.๒ ปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่พลเมืองดีของชาติ ๑.๑.๓ มีความสามัคคี ปรองดอง
๑.๒ ชำรงไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย	๑.๒.๑ เข้าร่วม ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี ปรองดองที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม ๑.๒.๒ ห่วงเห่น ปกป้อง ขกย่องความเป็นชาติไทย
๑.๓ ศรัทธา ยึดมั่นและปฏิบัติตนตามหลักของศาสนา	๑.๓.๑ เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ ๑.๓.๒ ปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาที่ตนนับถือ ๑.๓.๓ เป็นแบบอย่างที่ดีของศาสนิกชน
๑.๔ เคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์	๑.๔.๑ เข้าร่วมและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ ๑.๔.๒ แสดงความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระมหากษัตริย์ ๑.๔.๓ แสดงออกซึ่งความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับประถมศึกษา(ป.๑-ป.๓)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ เป็นพลเมืองดีของชาติ

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๑.๑.๑ ยืนตรงเคารพธงชาติ ร้องเพลงชาติ และ อธิบายความหมาย ของเพลงชาติได้ ถูกต้อง	ไม่ยืนตรงเคารพ ธงชาติ	ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลง ชาติ ร้องเพลงชาติได้	ยืนตรงเมื่อได้ยิน เพลงชาติ ร้องเพลง ชาติได้ และบอก ความหมาย ของเพลงชาติได้ ถูกต้อง	ยืนตรงเมื่อได้ยิน เพลงชาติ ร้องเพลง ชาติได้ และบอก ความหมายของ เพลงชาติได้ ถูกต้อง
๑.๑.๒ ปฏิบัติตนตามสิทธิ หน้าที่พักเมืองดี ของชาติ			ปฏิบัติตน ตามสิทธิและหน้าที่ ของนักเรียน	ปฏิบัติตน ตามสิทธิและ หน้าที่ของนักเรียน
๑.๑.๓ มีความสามัคคี ประองคอง				และให้ความ ร่วมมือ ร่วมใจใน การทำงานกับ สมาชิกในชั้นเรียน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ชำรงไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๑.๒.๑ เข้าร่วม ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรม ที่สร้างความ สามัคคี ประองคอง ที่เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน ชุมชน และสังคม	ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่ สร้างความสามัคคี	เข้าร่วมกิจกรรม ที่สร้างความสามัคคี ประองคอง และเป็น ประโยชน์ต่อโรงเรียน	เข้าร่วมกิจกรรม ที่เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน และปฏิบัติ ตนเพื่อสร้างความ สามัคคี ประองคอง ในหมู่เพื่อน	เข้าร่วมกิจกรรม ที่เป็นประโยชน์ ต่อโรงเรียนและ ปฏิบัติตนเป็น ตัวอย่างที่ดี ในการสร้างความ สามัคคี ประองคอง ในหมู่เพื่อน
๑.๒.๒ ห่วงแทน ปกป้อง ยกย่องความเป็น ชาติไทย				

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ศรัทธา ยึดมั่น และปฏิบัติตนตามหลักของศาสนา

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๑.๓.๑ เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ	ไม่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ	เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือและปฏิบัติตนตามหลักของศาสนา ตามโอกาส	เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือและปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาอย่างสม่ำเสมอ	เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ ปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาอย่างสม่ำเสมอและเป็นตัวอย่างที่ดีของศาสนิกชน
๑.๓.๒ ปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาที่ตนนับถือ				
๑.๓.๓ เป็นแบบอย่างที่ดีของศาสนิกชน				

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ เคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๑.๔.๑ เข้าร่วมและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์	ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์	เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ตามที่โรงเรียนจัดขึ้น	เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ตามที่โรงเรียนและชุมชนจัดขึ้น	เข้าร่วมกิจกรรมและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ตามที่โรงเรียนและชุมชนจัดขึ้น
๑.๔.๒ แสดงความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระมหากษัตริย์				
๑.๔.๓ แสดงออกซึ่งความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์				

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับประถมศึกษา(ป.๔-ป.๖)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ เป็นพลเมืองดีของชาติ

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๑.๑.๑ ยืนตรงเคารพธงชาติ ร้องเพลงชาติ และอธิบายความหมายของเพลงชาติได้ถูกต้อง	ไม่ยืนตรงเคารพธงชาติ	ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติ ร้องเพลงชาติได้ และบอกความหมายของเพลงชาติได้ ถูกต้อง ปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่ของนักเรียน	ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติ ร้องเพลงชาติได้ และบอกความหมายของเพลงชาติได้ถูกต้อง ปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่ของนักเรียน และให้ความร่วมมือ ร่วมใจในการทำงานกับสมาชิกในชั้นเรียน	ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติ ร้องเพลงชาติได้ และบอกความหมายของเพลงชาติได้ ถูกต้อง ปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่ของนักเรียน และให้ความร่วมมือ ร่วมใจในการทำงานกับสมาชิกในโรงเรียน
๑.๑.๒ ปฏิบัติตนตามสิทธิหน้าที่พลเมืองดีของชาติ				
๑.๑.๓ มีความสามัคคีปรองดอง				

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ชำรงไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๑.๒.๑ เข้าร่วม ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี ปรองดองที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม	ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี	เข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี ปรองดองและเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน	เข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี ปรองดอง และเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน	เป็นตัวอย่างที่ดีในการเข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี ปรองดอง และเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน และชุมชน
๑.๒.๒ หวงแหน ปกป้องยกย่องความเป็นชาติไทย				

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ศรัทธา ยึดมั่น และปฏิบัติตนตามหลักของศาสนา

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๑.๓.๑ เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ	ไม่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ	เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ และปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาตามโอกาส	เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ และปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาอย่างสม่ำเสมอ	เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาอย่างสม่ำเสมอ และเป็นตัวอย่างที่ดีของศาสนิกชน
๑.๓.๒ ปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาที่ตนนับถือ				
๑.๓.๓ เป็นแบบอย่างที่ดีของศาสนิกชน				

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ เคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๑.๔.๑ เข้าร่วมและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์	ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์	เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ตามที่โรงเรียนและชุมชนจัดขึ้น	เข้าร่วมกิจกรรมและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ตามที่โรงเรียนและชุมชนจัดขึ้น	เข้าร่วมกิจกรรมและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ตามที่โรงเรียนและชุมชนจัดขึ้น ชื่นชมในพระราชกรณียกิจ พระปรีชาสามารถของพระมหากษัตริย์และพระราชาวงศ์
๑.๔.๒ แสดงความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระมหากษัตริย์				
๑.๔.๓ แสดงออกซึ่งความรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์				

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ เป็นพลเมืองดีของชาติ

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๑.๑.๑ ยืนตรงเคารพธงชาติ ร้องเพลงชาติ และอธิบายความหมายของเพลงชาติได้ถูกต้อง	ไม่ยืนตรงเคารพธงชาติ	ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติ ร้องเพลงชาติ และอธิบายความหมายของเพลงชาติได้ถูกต้อง ปฏิบัติตนตาม	ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติ ร้องเพลงชาติ และอธิบายความหมายของเพลงชาติได้ถูกต้อง ปฏิบัติตนตาม	ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติ ร้องเพลงชาติ และอธิบายความหมายของเพลงชาติได้ถูกต้อง ปฏิบัติตนตาม
๑.๑.๒ ปฏิบัติตนตามสิทธิหน้าที่พลเมืองดีของชาติ		สิทธิและหน้าที่ของนักเรียน และให้ความร่วมมือ ร่วมใจในการทำกิจกรรมกับสมาชิกในชั้นเรียน	ปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่ของนักเรียน และให้ความร่วมมือ ร่วมใจในการทำกิจกรรมกับสมาชิกในโรงเรียน	ถูกต้อง ปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่ของพลเมืองดี และให้ความร่วมมือ ร่วมใจในการทำกิจกรรมกับสมาชิกในโรงเรียน และชุมชน
๑.๑.๓ มีความสามัคคีปรองดอง				

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ชำรงไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๑.๒.๑ เข้าร่วม ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมที่สร้างความสามัคคีปรองดอง ที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม	ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี	เข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างความสามัคคีปรองดอง และเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน และชุมชน	เข้าร่วมกิจกรรมและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่สร้างความสามัคคีปรองดอง และเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน และชุมชน	เข้าร่วมกิจกรรมและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่สร้างความสามัคคีปรองดอง และเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม ชื่นชม
๑.๒.๒ หวงแหนปกป้อง ยกย่องความเป็นชาติไทย				ในความเป็นชาติไทย

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ศรัทธา ยึดมั่น และปฏิบัติตนตามหลักของศาสนา

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๑.๓.๑ เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ	ไม่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ	เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือและปฏิบัติตนตาม	เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือและปฏิบัติตนตาม	เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ
๑.๓.๒ ปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาที่ตนนับถือ		หลักของศาสนาตามโอกาส	หลักของศาสนาอย่างสม่ำเสมอ	ปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาอย่างสม่ำเสมอ และ
๑.๓.๓ เป็นแบบอย่างที่ดีของศาสนิกชน				เป็นแบบอย่างที่ดีของศาสนิกชน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ เคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๑.๔.๑ เข้าร่วมและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์	ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์	เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ตามที่โรงเรียนและชุมชนจัดขึ้น	เข้าร่วมกิจกรรมและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์	เข้าร่วมกิจกรรมและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์
๑.๔.๒ แสดงความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระมหากษัตริย์			ตามที่โรงเรียนและชุมชนจัดขึ้น	ตามที่โรงเรียนและชุมชนจัดขึ้น
๑.๔.๓ แสดงออกซึ่งความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์				ชื่นชมในพระราชกรณียกิจ พระปรีชาสามารถของพระมหากษัตริย์และพระราชวงศ์

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ เป็นพลเมืองดีของชาติ

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๑.๑.๑ ยืนตรงเคารพธงชาติ ร้องเพลงชาติ และอธิบายความหมายของเพลงชาติได้ถูกต้อง	ไม่ยืนตรงเคารพธงชาติ	ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติ ร้องเพลงชาติ และอธิบายความหมายของเพลงชาติได้ถูกต้อง	ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติ ร้องเพลงชาติ และอธิบายความหมายของเพลงชาติได้ถูกต้อง	ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติ ร้องเพลงชาติ และอธิบายความหมายของเพลงชาติได้
๑.๑.๒ ปฏิบัติตนตามสิทธิหน้าที่พลเมืองดีของชาติ		ปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่ของนักเรียน และให้ความร่วมมือ ร่วมใจในการทำกิจกรรมกับสมาชิกในโรงเรียน	ปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่ของพลเมืองดี และให้ความร่วมมือ ร่วมใจในการทำกิจกรรมกับสมาชิกในโรงเรียน และชุมชน	ถูกต้อง ปฏิบัติตนและชักชวนผู้อื่นปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของพลเมืองดี และให้ความร่วมมือ ร่วมใจในการทำกิจกรรมกับสมาชิกในโรงเรียน
๑.๑.๓ มีความสามัคคีปรองดอง				และสังคม

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ชำรงไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๑.๒.๑ เข้าร่วม ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมที่สร้างความสามัคคีปรองดอง ที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม	ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี	เข้าร่วมกิจกรรม และมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี ปรองดอง และเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน และชุมชน	เข้าร่วมกิจกรรม และมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี ปรองดอง และเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม ชื่นชมในความเป็นชาติไทย	เป็นผู้นำหรือเป็นแบบอย่าง ในการจัดกิจกรรม ที่สร้างความสามัคคี ปรองดอง และเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม ชื่นชมปกป้อง
๑.๒.๒ หวงแหนปกป้อง ยกย่องความเป็นชาติไทย				ในความเป็นชาติไทย

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ศรัทธา ยึดมั่น และปฏิบัติตนตามหลักของศาสนา

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๑.๓.๑ เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ	ไม่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ	เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ	เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ และปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาอย่างสม่ำเสมอ	เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ ปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาอย่างสม่ำเสมอ และ
๑.๓.๒ ปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาที่ตนนับถือ		และปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาตามโอกาส		เป็นแบบอย่างที่ดีของศาสนิกชน
๑.๓.๓ เป็นแบบอย่างที่ดีของศาสนิกชน				

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ เคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๑.๔.๑ เข้าร่วมและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์	ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์	เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ตามที่โรงเรียนและชุมชนจัดขึ้น	เข้าร่วมกิจกรรมและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ตามที่โรงเรียนและชุมชนจัดขึ้น	เข้าร่วมกิจกรรมและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ตามที่โรงเรียนและชุมชนจัดขึ้น
๑.๔.๒ แสดงความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระมหากษัตริย์				ชื่นชมในพระราชกรณียกิจ พระปรีชาสามารถของพระมหากษัตริย์และพระราชวงศ์
๑.๔.๓ แสดงออกซึ่งความรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์				

ข้อที่ ๒ ข้อสัตย์สุจริต

นิยาม

ข้อสัตย์สุจริต หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในความถูกต้อง ประพฤติ ตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองและผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ

ผู้ที่มีความข้อสัตย์สุจริต คือ ผู้ที่ประพฤติตรงตามความเป็นจริงทั้งทางกาย วาจา ใจ และยึดหลักความจริง ความถูกต้องในการดำเนินชีวิต มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด

ตัวชี้วัด ๒.๑ ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองทั้งทางกาย วาจา ใจ

๒.๒ ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ

ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
๒.๑ ประพฤติตรงตาม ความเป็นจริงต่อ ตนเองทั้งทางกาย วาจา ใจ	๒.๑.๑ ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ๒.๑.๒ ปฏิบัติตน โดยคำนึงถึงความถูกต้องละเอียดและเกรงกลัว ต่อการกระทำผิด ๒.๑.๓ ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา
๒.๒ ประพฤติตรงตาม ความเป็นจริงต่อ ผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ	๒.๒.๑ ไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ๒.๒.๒ ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง ๒.๒.๓ ไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับประถมศึกษา(ป.๑-ป.๓)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองทั้งทางกาย วาจา ใจ

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๒.๑.๑ ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง	ไม่ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง	ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง	ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง	ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และ
๒.๑.๒ ปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้อง ละอายและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด				ครู ละอายและเกรงกลัวที่จะทำความผิด
๒.๑.๓ ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา				

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๒.๒.๑ ไม่นำสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง	นำสิ่งของของผู้อื่นมาเป็นของตน	ไม่นำสิ่งของของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง	ไม่นำสิ่งของของผู้อื่นมาเป็นของตนเองและปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง	ไม่นำสิ่งของและผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเองและปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง
๒.๒.๒ ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง				
๒.๒.๓ ไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง				

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับประถมศึกษา(ป.๔ –ป. ๖)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองทั้งทางกาย วาจา ใจ

พฤติกรรมพึงชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๒.๑.๑ ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง	ไม่ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง	ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับพ่อแม่ หรือผู้ปกครองและครู	ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับพ่อแม่ หรือผู้ปกครองและครู ละอายและเกรงกลัวที่จะทำ ความผิด	ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับพ่อแม่ หรือผู้ปกครองและครู ละอายและเกรงกลัวที่จะทำ ความผิด เป็นแบบอย่างที่ดีด้านความซื่อสัตย์
๒.๑.๒ ปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้อง ละอายและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด				
๒.๑.๓ ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา				

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ

พฤติกรรมพึงชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๒.๒.๑ ไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง	นำสิ่งของของคนอื่นมาเป็นของตนเอง	ไม่นำสิ่งของของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง	ไม่นำสิ่งของ และผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง	ไม่นำสิ่งของ และผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เพื่อนด้านความซื่อสัตย์
๒.๒.๒ ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง				
๒.๒.๓ ไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง				

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองทั้งทางกาย วาจา ใจ

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๒.๑.๑ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นจริง	ไม่ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง	ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับเพื่อน พ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และครู	ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับเพื่อน พ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และครู	ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับเพื่อน พ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และครู
๒.๑.๒ ปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้อง ละอาย และเกรงกลัวต่อการกระทำผิด			ละอายและเกรงกลัวที่จะทำความผิด	และครู ละอายและเกรงกลัวที่จะทำความผิด เป็นแบบอย่างที่ดีด้านความซื่อสัตย์
๒.๑.๓ ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา				

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๒.๒.๑ ไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง	นำสิ่งของของคนอื่นมาเป็นของตนเอง	ไม่นำสิ่งของ และผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง	ไม่นำสิ่งของ และผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง	ไม่นำสิ่งของ และผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง
๒.๒.๒ ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง			ไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง	ไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เพื่อนด้านความซื่อสัตย์
๒.๒.๓ ไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง				

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองทั้งทางกาย วาจา ใจ

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๒.๑.๑ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นจริง	ไม่ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและ เป็นจริง	ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นจริง ปฏิบัติ ในสิ่งที่ถูกต้อง ทำ ตามสัญญาที่ตนให้ไว้ กับเพื่อน พ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และ ครู	ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นจริง ปฏิบัติ ในสิ่งที่ถูกต้อง ทำ ตามสัญญาที่ตนให้ไว้ กับเพื่อน พ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และ ครู ละอายและเกรง กลัวที่จะทำความผิด	ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ ถูกต้อง ทำตาม สัญญาที่ตนให้ไว้ กับเพื่อน พ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และครู ละอาย และเกรงกลัวที่จะ ทำความผิด เป็น แบบอย่างที่ดีด้าน ความซื่อสัตย์
๒.๑.๒ ปฏิบัติตนโดย คำนึงถึงความ ถูกต้อง ละอาย และเกรงกลัวต่อ การกระทำผิด				
๒.๑.๓ ปฏิบัติตามคำมั่น สัญญา				

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๒.๒.๑ ไม่ถือเอาสิ่งของ หรือผลงานของ ผู้อื่นมาเป็นของ ตนเอง	นำสิ่งของของคนอื่นมา เป็นของตนเอง	ไม่นำสิ่งของและ ผลงานของผู้อื่นมา เป็นของตนเอง ปฏิบัติตนต่อผู้อื่น ด้วยความซื่อตรง	ไม่นำสิ่งของและ ผลงานของผู้อื่นมา เป็นของตนเอง ปฏิบัติตนต่อผู้อื่น ด้วยความซื่อตรง ไม่หาประโยชน์ ในทางที่ไม่ถูกต้อง	ไม่นำสิ่งของและ ผลงานของผู้อื่นมา เป็นของตนเอง ปฏิบัติตนต่อผู้อื่น ด้วยความซื่อตรง ไม่หาประโยชน์ ในทางที่ไม่ถูกต้อง และเป็นแบบอย่าง ที่ดีด้านความ ซื่อสัตย์
๒.๒.๒ ปฏิบัติตนต่อผู้อื่น ด้วยความซื่อตรง				
๒.๒.๓ ไม่หาประโยชน์ ในทางที่ไม่ ถูกต้อง				

ข้อที่ ๓ มีวินัย

นิยาม

มีวินัย หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในข้อตกลง กฎเกณฑ์ และระเบียบข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคม

ผู้ที่มีวินัย คือ ผู้ที่ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคมเป็นปกติวิสัย ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น

ตัวชี้วัด ๓.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียนและสังคม

ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
๓.๑ ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของครอบครัว โรงเรียน และสังคม	๓.๑.๑ ปฏิบัติตน ตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของครอบครัว โรงเรียนและสังคม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ๓.๑.๒ ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และรับผิดชอบในการทำงาน

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับประถมศึกษา(ป.๑-ป.๓)

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียนและสังคม

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๓.๑.๑ ปฏิบัติตนตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของครอบครัว โรงเรียนและสังคม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น	ไม่ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ ครอบครัวและ โรงเรียน	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของ ครอบครัวและ โรงเรียน โดยต้องมีการเตือน เป็นส่วน ใหญ่	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของ ครอบครัวและ โรงเรียน โดยต้องมีการเตือนเป็น บางครั้ง	ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ ครอบครัวและ โรงเรียนได้ด้วย ตนเอง
๓.๑.๒ ตรงต่อเวลาในการ ปฏิบัติกิจกรรม ต่าง ๆ ในชีวิต ประจำวัน และ รับผิดชอบ ในการทำงาน				

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับประถมศึกษา(ป.๔-ป.๖)

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียนและสังคม

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๓.๑.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ ครอบครัว โรงเรียน และ สังคม ไม่ละเมิด สิทธิของผู้อื่น	ไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ ครอบครัวและ โรงเรียน	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ ครอบครัวและ โรงเรียน ตรงต่อเวลา ในการปฏิบัติกิจกรรม ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน แต่ต้องมีการเตือน เป็นส่วนใหญ่	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ ครอบครัวและ โรงเรียน ตรงต่อ เวลาในการปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ ใน ชีวิตประจำวัน แต่ต้องมีการเตือน เป็นบางครั้ง	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ ครอบครัวและ โรงเรียน ตรงต่อ เวลาในการปฏิบัติ กิจกรรม ต่าง ๆ ใน ชีวิตประจำวัน และรับผิดชอบใน การทำงานได้ด้วย ตนเอง
๓.๑.๒ ตรงต่อเวลาในการ ปฏิบัติกิจกรรม ต่าง ๆ ใน ชีวิตประจำวัน และ รับผิดชอบในการ ทำงาน				

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียนและสังคม

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๓.๑.๑ ปฏิบัติตนตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับ ของครอบครัว โรงเรียน และ สังคม ไม่ละเมิด สิทธิของผู้อื่น	ไม่ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ ครอบครัวและ โรงเรียน	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ ครอบครัวและ โรงเรียน ตรงต่อเวลา ในการปฏิบัติกิจกรรม ต่าง ๆ ใน ชีวิตประจำวัน	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของ ครอบครัวและ โรงเรียน ตรงต่อ เวลาในการปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ ใน ชีวิตประจำวัน และ รับผิดชอบในการ ทำงาน	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ ครอบครัว โรงเรียน และ สังคม ไม่ละเมิด สิทธิของผู้อื่น ตรงต่อเวลา ในการปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และรับผิดชอบใน การทำงาน
๓.๑.๒ ตรงต่อเวลาใน การปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และรับผิดชอบใน การทำงาน				

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียนและสังคม

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๓.๑.๑ ปฏิบัติตนตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ ครอบครัว โรงเรียน และ สังคมไม่ละเมิด สิทธิของผู้อื่น	ไม่ปฏิบัติตนตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ ครอบครัวและโรงเรียน	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อตกลง ของ ครอบครัวและ โรงเรียน ตรงต่อ เวลาในการปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ ใน ชีวิตประจำวัน และรับผิดชอบ	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อตกลงของ ครอบครัว โรงเรียน และสังคม ไม่ ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ตรงต่อเวลา ในการปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และรับผิดชอบ	ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อตกลง ของ ครอบครัว โรงเรียน และ สังคม ไม่ละเมิด สิทธิของผู้อื่น ตรงต่อเวลา ในการปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และรับผิดชอบใน การทำงาน ปฏิบัติ เป็นปกติวิสัย และ เป็นแบบอย่างที่ดี
๓.๑.๒ ตรงต่อเวลาใน การปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และรับผิดชอบใน การทำงาน		ตรงต่อเวลา ในการทำงาน	ตรงต่อเวลา ในการทำงาน	ตรงต่อเวลา ในการทำงาน

ข้อที่ ๔ ใฝ่เรียนรู้

นิยาม

ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

ผู้ที่ใฝ่เรียนรู้ คือ ผู้ที่มีลักษณะซึ่งแสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม บันทึกความรู้ วิเคราะห์ สรุปเป็นองค์ความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถ่ายทอด เผยแพร่ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ตัวชี้วัด

๔.๑ ตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

๔.๒ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

ด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม สรุปเป็นองค์ความรู้ และสามารถนำไปใช้
ในชีวิตประจำวันได้

ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
๔.๑ ตั้งใจ เพียรพยายาม ในการเรียนและเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนรู้	๔.๑.๑ ตั้งใจเรียน ๔.๑.๒ เอาใจใส่และมีความเพียรพยายามในการเรียนรู้ ๔.๑.๓ สนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ
๔.๒ แสวงหาความรู้จาก ทั้งภายในและภายนอก โรงเรียน ด้วยการเลือกใช้ สื่ออย่างเหมาะสม สรุป เป็นองค์ความรู้ และ สามารถนำไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้	๔.๒.๑ ศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม ๔.๒.๒ บันทึกความรู้ วิเคราะห์ตรวจสอบ จากสิ่งที่เรียนรู้ สรุปเป็นองค์ความรู้ ๔.๒.๓ แลกเปลี่ยนความรู้ ด้วยวิธีการต่าง ๆ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับประถมศึกษา(ป. ๑ – ป.๓)

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ ตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนและเข้าร่วม กิจกรรม

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน(๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม (๓)
๔.๑.๑ ตั้งใจเรียน ๔.๑.๒ เอาใจใส่และมี ความเพียรพยายาม ในการเรียนรู้ ๔.๑.๓ สนใจเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ ต่าง ๆ	ไม่ตั้งใจเรียน	ตั้งใจและเอาใจใส่ใน การเรียน	ตั้งใจเรียนเอาใจใส่ และมีความเพียร พยายามในการเรียน	ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ และมีความเพียร พยายามในการ เรียนรู้และเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ ต่าง ๆ

ตัวชี้วัดที่ ๔.๒ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ด้วยการเลือก ใช้

สื่ออย่างเหมาะสม สรุปเป็นองค์ความรู้ และสามารถนำไปใช้ในชีวิต ประจำวันได้

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๔.๒.๑ ศึกษาค้นคว้าหา ความรู้ จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ แหล่งเรียนรู้ทั้ง ภายในและภายนอก โรงเรียน และ เลือกใช้สื่อ ได้ อย่างเหมาะสม ๔.๒.๒ บันทึกความรู้ วิเคราะห์ข้อมูล จากสิ่งที่เรียนรู้ สรุปเป็น องค์ความรู้ ๔.๒.๓ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้วยวิธีการต่างๆ และนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	ไม่ศึกษาค้นคว้าหา ความรู้	ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อ เทคโนโลยี หรือจาก แหล่งเรียนรู้อื่น	ศึกษาค้นคว้าหา ความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี แหล่งเรียนรู้อื่น และมีการบันทึก ความรู้	ศึกษาค้นคว้าหา ความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี แหล่งเรียนรู้อื่น มี การบันทึกความรู้ และแลกเปลี่ยน ความรู้กับผู้อื่น

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับประถมศึกษา(ป.๔ –ป. ๖)

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ ตั้งใจ เพียรพยายาม ในการเรียนและเข้าร่วม กิจกรรม

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๔.๑.๑ ตั้งใจเรียน	ไม่ตั้งใจเรียน	ตั้งใจเรียนเอาใจใส่ และ	ตั้งใจเรียนเอาใจใส่	ตั้งใจเรียนเอาใจใส่
๔.๑.๒ เอาใจใส่และมี ความเพียรพยายาม ในการเรียนรู้		มีความเพียรพยายาม ในการเรียนรู้ และเข้า	และมีความเพียร พยายามใน	และมีความเพียร พยายามในการ
๔.๑.๓ เข้าร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ต่าง ๆ		ร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ต่าง ๆ บางครั้ง	ร่วมกิจกรรมการ เรียนรู้ต่าง ๆ บ่อยครั้ง	ร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ต่าง ๆ เป็นประจำ

ตัวชี้วัดที่ ๔.๒ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ด้วยการเลือกใช้สื่อ
อย่างเหมาะสม สรุปลงเป็นองค์ความรู้ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๔.๒.๑ ศึกษาค้นคว้าหา ความรู้ จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี ต่าง ๆ แหล่งเรียนรู้ ทั้งภายในและ ภายนอกโรงเรียน และเลือกใช้สื่อ ได้อย่างเหมาะสม	ไม่ศึกษาค้นคว้าหา ความรู้	ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อ เทคโนโลยีต่าง ๆ แหล่งเรียนรู้ ทั้ง ภายในและภายนอก โรงเรียน และมีการ บันทึกความรู้	ศึกษาค้นคว้าหา ความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ แหล่งเรียนรู้ทั้ง ภายในและภายนอก โรงเรียน มีการ บันทึกความรู้ สรุปลงเป็นองค์ความรู้	ศึกษาค้นคว้าหา ความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี ต่าง ๆ แหล่ง เรียนรู้ ทั้งภายใน และภายนอก โรงเรียน เลือกใช้ สื่อได้อย่างเหมาะสม
๔.๒.๒ บันทึกความรู้ วิเคราะห์ข้อมูล จากสิ่งที่เรียนรู้ สรุปลงเป็นองค์ ความรู้			นำเสนอและ แลกเปลี่ยนความรู้ กับผู้อื่นได้	มีการบันทึกความรู้ สรุปลงเป็น องค์ความรู้ นำเสนอและ แลกเปลี่ยนองค์
๔.๒.๓ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วย วิธีการต่างๆ และ นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน				ความรู้ด้วยวิธีการ ที่หลากหลาย

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ ตั้งใจ เพียรพยายาม ในการเรียนและเข้าร่วม กิจกรรม

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๔.๑.๑ ตั้งใจเรียน ๔.๑.๒ เอาใจใส่และมี ความเพียร พยายามในการ เรียนรู้ ๔.๑.๓ เข้าร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ต่าง ๆ	ไม่ตั้งใจเรียน	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจ เรียน เอาใจใส่ในการ เรียน มีส่วนร่วมใน การเรียนรู้ และเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ ต่าง ๆ เป็นบางครั้ง	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ และมีความเพียร พยายามในการเรียนรู้ มีส่วนร่วมในการ เรียนรู้ และเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ ต่าง ๆ บ่อยครั้ง	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ และมีความเพียร พยายามในการ เรียนรู้ มีส่วนร่วม ในการเรียนรู้ และ เข้าร่วมกิจกรรมการ เรียนรู้ต่าง ๆ ทั้ง ภายในและภายนอก โรงเรียนเป็นประจำ

ตัวชี้วัดที่ ๔.๒ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ด้วยการเลือกใช้สื่อ
อย่างเหมาะสม สรุปลงเป็นองค์ความรู้ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๔.๒.๑ ศึกษาค้นคว้าหา ความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ แหล่งเรียนรู้ทั้ง ภายในและภายนอก โรงเรียน และ เลือกใช้สื่อได้ อย่างเหมาะสม ๔.๒.๒ บันทึกความรู้ วิเคราะห์ข้อมูลจาก สิ่งที่เรียนรู้ สรุปลง เป็นองค์ความรู้ ๔.๒.๓ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้วยวิธีการต่างๆ และนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	ไม่ศึกษาค้นคว้าหา ความรู้	ศึกษาค้นคว้าความรู้ จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อ เทคโนโลยี แหล่ง เรียนรู้ ทั้งภายในและ ภายนอกโรงเรียน เลือกใช้สื่อได้อย่าง เหมาะสม และ มีการบันทึกความรู้	ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อ เทคโนโลยีและ สารสนเทศ แหล่ง เรียนรู้ ทั้งภายในและ ภายนอกโรงเรียน และเลือกใช้สื่อได้ อย่างเหมาะสม มีการบันทึกความรู้ วิเคราะห์ข้อมูล สรุปลง เป็นองค์ความรู้ และ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับ ผู้อื่น ได้	ศึกษาค้นคว้าหา ความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อ เทคโนโลยี และ สารสนเทศ แหล่ง เรียนรู้ ทั้งภายใน และภายนอก โรงเรียน เลือกใช้ สื่อได้อย่างเหมาะสม มีการบันทึกความรู้ วิเคราะห์ข้อมูล สรุปลงเป็นองค์ความรู้ และแลกเปลี่ยน เรียนรู้ ด้วยวิธีการ ที่หลากหลาย และ นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ ตั้งใจ เพียรพยายาม ในการเรียนและเข้าร่วม กิจกรรม

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๔.๑.๑ ตั้งใจเรียน	ไม่ตั้งใจเรียน	เข้าเรียนตรงเวลา	เข้าเรียนตรงเวลา	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจ
๔.๑.๒ เอาใจใส่และมี ความเพียร พยายามในการ เรียนรู้		ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ และมีความเพียร พยายามในการเรียนรู้ มีส่วนร่วมในการ	ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ และมีความเพียร พยายามในการเรียนรู้ มีส่วนร่วมในการ	เรียน เอาใจใส่ และมี ความเพียรพยายามใน การเรียนรู้ มีส่วนร่วม ในการเรียนรู้ และเข้า
๔.๑.๓ เข้าร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ต่าง ๆ		เรียนรู้ และเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ ต่าง ๆ บางครั้ง	เรียนรู้ และเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ ต่าง ๆ ทั้งภายในและ ภายนอกโรงเรียน บ่อยครั้ง	ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ต่าง ๆ ทั้งภายในและ ภายนอกโรงเรียนเป็น ประจำ และเป็น แบบอย่างที่ดี

ตัวชี้วัดที่ ๒ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ด้วยการเลือกใช้สื่อ
อย่างเหมาะสม สรุปลงเป็นองค์ความรู้ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๔.๒.๑ ศึกษาค้นคว้าหา ความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่างๆ แหล่งเรียนรู้ทั้ง ภายในและภายนอก โรงเรียน และ เลือกใช้สื่อได้ อย่างเหมาะสม	ไม่ศึกษาค้นคว้าหา ความรู้	ศึกษาค้นคว้าความรู้จาก หนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี แหล่งเรียนรู้ ทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียน เลือกใช้สื่อได้อย่าง เหมาะสม และ มีการบันทึกความรู้	ศึกษาค้นคว้าหา ความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อ เทคโนโลยีและ สารสนเทศ แหล่ง เรียนรู้ ทั้งภายใน และภายนอก โรงเรียน และ เลือกใช้สื่อได้อย่าง เหมาะสม	ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และสารสนเทศ แหล่ง เรียนรู้ ทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียน เลือกใช้สื่อได้อย่าง เหมาะสม มีการ บันทึกความรู้
๔.๒.๒ บันทึกความรู้ วิเคราะห์ข้อมูล จากสิ่งที่เรียนรู้ สรุปเป็นองค์ ความรู้			มีการบันทึกความรู้ วิเคราะห์ข้อมูล สรุปเป็นองค์ความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้	วิเคราะห์ข้อมูล สรุปล เป็นองค์ความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วย วิธีการที่หลากหลาย และเผยแพร่แก่บุคคล
๔.๒.๓ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน			แลกเปลี่ยนเรียนรู้ กับผู้อื่นได้ และ นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	ทั่วไปนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

ข้อที่ ๕ อยู่อย่างพอเพียง

นิยาม

อยู่อย่างพอเพียง หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี และปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ผู้ที่อยู่อย่างพอเพียง คือ ผู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างประมาณตน มีเหตุผล รอบคอบ ระมัดระวัง อยู่ร่วมกับผู้อื่นด้วยความรับผิดชอบ ไม่เบียดเบียนผู้อื่น เห็นคุณค่าของทรัพยากรต่าง ๆ มีการวางแผนป้องกันความเสี่ยงและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

ตัวชี้วัด

๕.๑. ดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม

๕.๒ มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
๕.๑ ดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม	<p>๕.๑.๑ ใช้ทรัพย์สินของตนเอง เช่น เงิน สิ่งของ เครื่องใช้ ฯลฯ อย่างประหยัด คุ่มค่าและเก็บรักษาดูแลอย่างดี รวมทั้งการใช้เวลาอย่างเหมาะสม</p> <p>๕.๑.๒ ใช้ทรัพยากรของส่วนรวมอย่างประหยัด คุ่มค่าและเก็บรักษาดูแลอย่างดี</p> <p>๕.๑.๓ ปฏิบัติตนและตัดสินใจด้วยความรอบคอบ มีเหตุผล</p> <p>๕.๑.๔ ไม่เอาเปรียบผู้อื่นและไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน พร้อมให้อภัยเมื่อผู้อื่น กระทำผิดพลาด</p>
๕.๒ มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	<p>๕.๒.๑ วางแผนการเรียน การทำงานและการใช้ชีวิตประจำวันบนพื้นฐานของความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร</p> <p>๕.๒.๒ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม ยอมรับและ ปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข</p>

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับประถมศึกษา(ป. ๑ – ป.๓)

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑ ดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๕.๑.๑ ใช้ทรัพย์สินของตนเอง เช่น เงิน สิ่งของ เครื่องใช้ ฯลฯ อย่างประหยัด คู้มค่าและเก็บรักษาดูแลอย่างดี รวมทั้งการใช้เวลาอย่างเหมาะสม	ใช้เงินและของใช้ส่วนตัวอย่างไม่ประหยัด	ใช้เงินและของใช้ส่วนตัวอย่างประหยัด	ใช้เงิน ของใช้ส่วนตัว และของส่วนรวม อย่างประหยัด และเก็บรักษา ดูแล อย่างดี	ใช้เงิน ของใช้ส่วนตัว และของส่วนรวมอย่างประหยัด คู้มค่า เก็บรักษาดูแล อย่างดี มีเหตุผล และไม่เอาเปรียบผู้อื่น
๕.๑.๒ ใช้ทรัพยากรของส่วนรวมอย่างประหยัด คู้มค่า และเก็บรักษาดูแล อย่างดี				
๕.๑.๓ ปฏิบัติตนและตัดสินใจด้วยความรอบคอบมีเหตุผล				
๕.๑.๔ ไม่เอาเปรียบผู้อื่น และไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนพร้อมให้อภัยเมื่อผู้อื่นกระทำผิดพลาด				

ตัวชี้วัดที่ ๕.๒ มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม (๓)
๕.๒.๑ วางแผนการเรียน การทำงานและ การใช้ชีวิตประจำวัน บนพื้นฐานของ ความรู้ข้อมูลข่าวสาร	ไม่วางแผนการเรียน และการใช้ ชีวิตประจำวัน	ใช้ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารให้เป็น ประโยชน์ต่อ การเรียน	ใช้ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารให้เป็น ประโยชน์ต่อ การเรียนและใช้ใน ชีวิตประจำวัน	ใช้ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารให้เป็น ประโยชน์ต่อ การเรียนและใช้ใน ชีวิตประจำวัน และอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมี ความสุข
๕.๒.๒ รู้เท่าทันการ เปลี่ยนแปลงของ สังคม และ สภาพแวดล้อม ยอมรับ และ ปรับตัวเพื่ออยู่ ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีความสุข				

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับประถมศึกษา(ป. ๔-ป. ๖)

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑ ดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๕.๑.๑ ใช้ทรัพย์สินของตนเอง เช่น เงิน สิ่งของ เครื่องใช้ ฯลฯ อย่างประหยัด คุ้มค่าและเก็บรักษาดูแล อย่างดีรวมทั้งการใช้ เวลาอย่างเหมาะสม	ใช้เงินและของใช้ ส่วนตัวอย่างไม่ ประหยัด	ใช้ทรัพย์สินของตนเอง และทรัพยากรของ ส่วนรวมอย่างประหยัด และคุ้มค่า	ใช้ทรัพย์สินของ ตนเองและ ทรัพยากรของ ส่วนรวมอย่าง ประหยัด คุ้มค่า เก็บ รักษาดูแลอย่างดี	ใช้ทรัพย์สินของ ตนเองและ ทรัพยากรของ ส่วนรวมอย่าง ประหยัด คุ้มค่า รอบคอบ เก็บ รักษาดูแลอย่างดี
๕.๑.๒ ใช้ทรัพยากรของส่วนรวม อย่างประหยัด คุ้มค่าและ เก็บรักษาดูแลอย่างดี			มีเหตุผล และไม่เอา เปรียบผู้อื่น	รักษาดูแลอย่างดี มีเหตุผล ไม่เอา เปรียบผู้อื่น และ
๕.๑.๓ ปฏิบัติตนและตัดสินใจ ด้วยความรอบคอบ มี เหตุผล				ไม่ทำให้ผู้อื่น เดือดร้อน
๕.๑.๔ ไม่เอาเปรียบผู้อื่นและไม่ ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน พร้อมให้อภัยเมื่อผู้อื่น กระทำผิดพลาด				

ตัวชี้วัดที่ ๕.๒ มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๕.๒.๑ วางแผนการเรียน การทำงานและการ ใช้ชีวิตประจำวัน บนพื้นฐานของ ความรู้ข้อมูลข่าวสาร	ไม่วางแผนการเรียน และการใช้ ชีวิตประจำวัน	ใช้ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารให้เป็น ประโยชน์ต่อการเรียน และการใช้ ในชีวิตประจำวัน	ใช้ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารให้เป็น ประโยชน์ต่อ การเรียนและการใช้ ชีวิตประจำวัน รับรู้ การเปลี่ยนแปลงของ ครอบครัว ชุมชนและ สภาพแวดล้อม	ใช้ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารให้เป็น ประโยชน์ต่อ การเรียนและการใช้ ชีวิตประจำวัน รับรู้ การเปลี่ยนแปลง ของครอบครัว ชุมชนและ สภาพแวดล้อม และ อยู่ร่วมกับผู้อื่น อย่างมีความสุข
๕.๒.๒ รู้เท่าทันการ เปลี่ยนแปลงของ สังคม และ สภาพแวดล้อม ยอมรับ และปรับตัว เพื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข				

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑ ดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๕.๑.๑ ใช้ทรัพย์สินของตนเอง เช่น เงิน สิ่งของ เครื่องใช้ ฯลฯ อย่าง ประหยัด คุ่มค่าและเก็บ รักษาดูแลอย่างดี รวมทั้ง การใช้เวลาอย่างเหมาะสม	ใช้เงินและของใช้ ส่วนตัวอย่างไม่ ประหยัด	ใช้ทรัพย์สินของ ตนเองและทรัพย์สิน ของส่วนรวมอย่าง ประหยัด คุ่มค่า เก็บรักษาดูแลอย่างดี รอบคอบ มีเหตุผล	ใช้ทรัพย์สินของ ตนเองและทรัพย์สิน ของส่วนรวม อย่าง ประหยัด คุ่มค่า เก็บ รักษาดูแลอย่างดี รอบคอบ มีเหตุผล	ใช้ทรัพย์สินของ ตนเองและ ทรัพย์สินของ ส่วนรวม อย่าง ประหยัด คุ่มค่า เก็บรักษาดูแล อย่างดี รอบคอบ มีเหตุผล
๕.๑.๒ ใช้ทรัพยากรของ ส่วนรวมอย่างประหยัด คุ่มค่าและเก็บรักษา ดูแล อย่างดี			ไม่เอาเปรียบผู้อื่น และ ไม่ทำให้ผู้อื่น เดือดร้อน	อย่างดี รอบคอบ มีเหตุผล ไม่เอาเปรียบผู้อื่น ไม่ทำให้ผู้อื่น เดือดร้อน
๕.๑.๓ ปฏิบัติตนและตัดสินใจ ด้วยความรอบคอบ มีเหตุผล				เดือดร้อน และให้ อภัยเมื่อผู้อื่น กระทำผิดพลาด
๕.๑.๔ ไม่เอาเปรียบผู้อื่นและ ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน พร้อมให้อภัย เมื่อผู้อื่น กระทำผิดพลาด				

ตัวชี้วัดที่ ๕.๒ มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๕.๒.๑ วางแผนการเรียน การทำงานและการ ใช้ชีวิตประจำวัน บนพื้นฐานของ ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร	ไม่วางแผนการเรียน และการใช้ ชีวิตประจำวัน	ใช้ ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ในการวาง แผนการเรียน การทำงานและใช้ ในชีวิตประจำวัน รับรู้การเปลี่ยนแปลง	ใช้ ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารในการวาง แผนการเรียน การทำงาน และใช้ ในชีวิตประจำวัน ยอมรับการ	ใช้ ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารในการวาง แผนการเรียน การทำงานและใช้ ในชีวิตประจำวัน ยอมรับ การ
๕.๒.๒ รู้เท่าทันการ เปลี่ยนแปลงของ สังคม และ สภาพแวดล้อม ยอมรับ และ ปรับตัวอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมี ความสุข		ของครอบครัว ชุมชน และสภาพแวดล้อม	เปลี่ยนแปลงของ ครอบครัว ชุมชน สังคม และ สภาพแวดล้อม	เปลี่ยนแปลงของ ครอบครัว ชุมชน สังคม และปรับตัวอยู่ ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑ ดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๕.๑.๑ ใช้ทรัพย์สินของ ตนเอง เช่น เงิน สิ่งของ เครื่องใช้ ฯลฯ อย่าง ประหยัด คู้มค่า และเก็บรักษา ดูแลอย่างดี รวมทั้งการใช้ เวลาอย่าง เหมาะสม	ใช้เงินและของใช้ ส่วนตัวอย่างไม่ ประหยัด	ใช้ทรัพย์สินของ ตนเองและทรัพย์สิน ของส่วนรวม อย่าง ประหยัด คู้มค่า เก็บ รักษาดูแลอย่างดี รอบคอบ มีเหตุผล ไม่เอาเปรียบผู้อื่น และ ไม่ทำให้ผู้อื่น เดือดร้อน	ใช้ทรัพย์สินของ ตนเองและทรัพย์สิน ของส่วนรวม อย่าง ประหยัด คู้มค่า เก็บรักษาดูแลอย่างดี รอบคอบ มีเหตุผล ไม่เอาเปรียบผู้อื่น ไม่ ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน และให้อภัยเมื่อผู้อื่น กระทำผิดพลาด	ใช้ทรัพย์สินของ ตนเองและ ทรัพย์สินของ ส่วนรวม อย่าง ประหยัด คู้มค่า เก็บรักษาดูแล อย่างดี คัดสินใจ ด้วยความรอบคอบ มีเหตุผล ไม่เอาเปรียบผู้อื่น ไม่ทำให้ผู้อื่น เดือดร้อน ให้อภัย เมื่อผู้อื่นกระทำ ผิดพลาด และเป็น แบบอย่างที่ดี
๕.๑.๒ ใช้ทรัพยากรของ ส่วนรวมอย่าง ประหยัด คู้มค่า และเก็บรักษา ดูแลอย่างดี				

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๕.๑.๓ ปฏิบัติตนและ ตัดสินใจด้วย ความรอบคอบ มีเหตุผล				
๕.๑.๔ ไม่เอาเปรียบผู้อื่น และไม่ทำให้ผู้อื่น เดือดร้อน พร้อม ให้อภัย เมื่อผู้อื่น กระทำผิดพลาด				

ตัวชี้วัดที่ ๕.๒ มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม (๓)
๕.๒.๑ วางแผนการเรียน การทำงานและการ ใช้ชีวิตประจำวัน บนพื้นฐานของ ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร	ไม่วางแผนการเรียน และการใช้ ชีวิตประจำวัน	ใช้ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารในการวาง แผนการเรียน การ ทำงานและการใช้ ชีวิตประจำวัน และ ยอมรับการเปลี่ยนแปลง ของครอบครัว ชุมชน สังคม และ สภาพแวดล้อม	ใช้ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารในการวาง แผนการเรียน การ ทำงานและการใช้ ชีวิตประจำวัน ยอมรับการ เปลี่ยนแปลงของ ครอบครัว ชุมชน สังคม และ สภาพแวดล้อม และ ปรับตัวอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมี ความสุข	ใช้ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารในการวาง แผนการเรียน การ ทำงานและการใช้ ในชีวิตประจำวัน รู้เท่าทันกับการ เปลี่ยนแปลงของ ครอบครัว ชุมชน สังคม และ สภาพแวดล้อม และปรับตัวเพื่อ อยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข
๕.๒.๒ รู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง ของสังคม และ สภาพแวดล้อม ยอมรับ และ ปรับตัวเพื่ออยู่ ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีความสุข				

ข้อที่ ๖ มุ่งมั่นในการทำงาน

นิยาม

มุ่งมั่นในการทำงาน หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานที่การงาน ด้วยความเพียรพยายาม อดทน เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

ผู้ที่มุ่งมั่นในการทำงาน คือ ผู้ที่มีลักษณะซึ่งแสดงออกถึงความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเพียรพยายาม ทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ ในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วง ตามเป้าหมายที่กำหนดด้วยความรับผิดชอบ และมีความภาคภูมิใจในผลงาน

ตัวชี้วัด ๖.๑ ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

๖.๒ ทำงานด้วย ความเพียรพยายาม และ อดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
๖.๑ ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่การงาน	๖.๑.๑ เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ๖.๑.๒ ตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ ๖.๑.๓ ปรับปรุงและพัฒนาการทำงานด้วยตนเอง
๖.๒ ทำงานด้วย ความเพียรพยายาม และ อดทน เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย	๖.๒.๑ ทุ่มเททำงาน อดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน ๖.๒.๒ พยายามแก้ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จ ๖.๒.๓ ชื่นชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับประถมศึกษา(ป.๑ –ป. ๓)

ตัวชี้วัดที่ ๖.๑ ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่การงาน

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๖.๑.๑ เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การงาน	เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ มีการปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น
๖.๑.๒ ตั้งใจและรับผิดชอบ ในการทำงานให้ สำเร็จ				
๖.๑.๓ ปรับปรุงและ พัฒนาการทำงานด้วยตนเอง				

ตัวชี้วัดที่ ๖.๒ ทำงานด้วย ความเพียรพยายาม และ อดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๖.๒.๑ ทุ่มเททำงานอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหา และอุปสรรคในการทำงาน	ไม่ขยัน อดทน ในการทำงาน	ทำงานด้วยความขยัน เพื่อให้งานเสร็จตามที่ได้รับมอบหมาย	ทำงานด้วยความขยัน และพยายาม ให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย	ทำงานด้วยความขยัน อดทน และพยายามให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย และชื่นชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ
๖.๒.๒ พยายามแก้ปัญหา และอุปสรรคในการทำงานให้ สำเร็จ				
๖.๒.๓ ชื่นชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ				

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับประถมศึกษา(ป.๔ –ป.๖)

ตัวชี้วัดที่ ๖.๑ ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่การงาน

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๖.๑.๑ เอาใจใส่ต่อ การปฏิบัติหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมาย	ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ การงาน	ตั้งใจและรับผิดชอบ ในการปฏิบัติหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมายให้ สำเร็จ	ตั้งใจและ รับผิดชอบใน การปฏิบัติหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมายให้ สำเร็จ มีการ ปรับปรุงการทำงาน ให้ดีขึ้น	ตั้งใจและ รับผิดชอบใน การปฏิบัติหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมาย ให้สำเร็จ มีการปรับปรุงและ พัฒนาการทำงาน ให้ดีขึ้น
๖.๑.๒ ตั้งใจและ รับผิดชอบใน การทำงานให้ สำเร็จ				
๖.๑.๓ ปรับปรุงและ พัฒนาการทำงาน ด้วยตนเอง				

ตัวชี้วัดที่ ๖.๒ ทำงานด้วยความเพียรพยายาม และ อดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๖.๒.๑ ทุ่ม่ทำงาน อดทน ไม่ย่อท้อ ต่อปัญหาและ อุปสรรคในการ ทำงาน	ไม่ขยัน อดทน ในการทำงาน	ทำงานด้วยความขยัน และพยายามให้งาน สำเร็จตามเป้าหมาย	ทำงานด้วยความ ขยัน อดทน และ พยายามให้งาน สำเร็จตามเป้าหมาย และชื่นชมผลงาน ด้วยความภาคภูมิใจ	ทำงานด้วยความ ขยันอดทน และ พยายามให้งาน สำเร็จตาม เป้าหมาย ไม่ย่อท้อ ต่อปัญหาใน การทำงาน และ ชื่นชมผลงานด้วย ความภาคภูมิใจ
๖.๒.๒ พยายามแก้ปัญหา และอุปสรรคใน การทำงานให้ สำเร็จ				
๖.๒.๓ ชื่นชมผลงานด้วย ความภาคภูมิใจ				

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตัวชี้วัดที่ ๖.๑ ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่การงาน

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๖.๑.๑ เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การงาน	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้
๖.๑.๒ ตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ		สำเร็จ มีการปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น	สำเร็จ มีการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานให้ดีขึ้น	ให้สำเร็จ มีการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานให้ดีขึ้นด้วยตนเอง
๖.๑.๓ ปรับปรุงและพัฒนาการทำงานด้วยตนเอง				

ตัวชี้วัดที่ ๖.๒ ทำงานด้วยความเพียรพยายาม และ อดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๖.๒.๑ ทุ่มทำงานอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน	ไม่ขยัน อดทนในการทำงาน	ทำงานด้วยความขยัน อดทน และพยายามให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย และชื่นชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ	ทำงานด้วยความขยัน อดทน และพยายามให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ไม่ย่อท้อต่อปัญหาในการทำงาน และชื่นชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ	ทำงานด้วยความขยันอดทน และพยายามให้งานสำเร็จตามเป้าหมายภายในเวลาที่กำหนด ไม่ย่อท้อต่อปัญหาอุปสรรคในการทำงาน และชื่นชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ
๖.๒.๒ พยายามแก้ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จ				
๖.๒.๓ ชื่นชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ				

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวชี้วัดที่ ๖.๑ ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่การงาน

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๖.๑.๑ เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การงาน	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ มีการปรับปรุงและพัฒนา	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ มีการปรับปรุงและพัฒนา	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ
๖.๑.๒ ตั้งใจและรับผิดชอบต่อการทำงานให้สำเร็จ		การทำงานให้ดีขึ้น	การทำงานให้ดีขึ้นด้วยตนเอง	มีการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานให้ดีขึ้นด้วยตนเอง
๖.๑.๓ ปรับปรุงและพัฒนาการทำงานด้วยตนเอง				และเป็นแบบอย่างที่ดี

ตัวชี้วัดที่ ๖.๒ ทำงานด้วยความเพียรพยายาม และอดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๖.๒.๑ ทุ่มททำงานอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน	ไม่ขยัน อดทนในการทำงาน	ทำงานด้วยความขยัน อดทน และพยายามให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ไม่ย่อท้อต่อปัญหาใน	ทำงานด้วยความขยัน อดทน และพยายามให้งานสำเร็จตามเป้าหมายภายในเวลาที่กำหนด ไม่ย่อท้อต่อปัญหา	ทำงานด้วยความขยันอดทน และพยายามให้งานสำเร็จตามเป้าหมายก่อนเวลาที่กำหนด ไม่ย่อท้อต่อปัญหา
๖.๒.๒ พยายามแก้ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จ		การทำงาน และชื่นชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ	อุปสรรคในการทำงาน และชื่นชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ	แก้ปัญหาอุปสรรคในการทำงาน และชื่นชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ
๖.๒.๓ ชื่นชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ				

ข้อที่ ๗ รักความเป็นไทย

นิยาม

รักความเป็นไทย หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่า ร่วมอนุรักษ์ สืบทอดภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ผู้ที่รักความเป็นไทย คือ ผู้ที่มีความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่า ชื่นชม มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ สืบทอด เผยแพร่ภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย มีความกตัญญูกตเวที ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารอย่างถูกต้องเหมาะสม

- ตัวชี้วัด**
- ๗.๑ ภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย และมีความกตัญญูกตเวที
 - ๗.๒ เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
 - ๗.๓ อนุรักษ์ และสืบทอดภูมิปัญญาไทย

ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
๗.๑ ภาคภูมิใจใน ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย และมีความกตัญญู กตเวที	๗.๑.๑ แต่งกายและมีมารยาทงดงามแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญูกตเวที ต่อผู้มีพระคุณ ๗.๑.๒ ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย ๗.๑.๓ ชักชวน แนะนำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย
๗.๒ เห็นคุณค่าและ ใช้ภาษาไทย ในการสื่อสารได้ อย่างถูกต้อง เหมาะสม	๗.๒.๑ ใช้ภาษาไทยและเลขไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ๗.๒.๒ ชักชวน แนะนำ ให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าของการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง
๗.๓ อนุรักษ์ สืบทอด ภูมิปัญญาไทย	๗.๓.๑ นำภูมิปัญญาไทยมาใช้ให้เหมาะสมในวิถีชีวิต ๗.๓.๒ ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย ๗.๓.๓ แนะนำ มีส่วนร่วมในการสืบทอดภูมิปัญญาไทย

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับประถมศึกษา(ป.๑-ป.๓)

ตัวชี้วัดที่ ๗.๑ ภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย และมีความกตัญญูทศเวที

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๗.๑.๑ แต่งกายและมีมารยาทงดงามแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญู กตเวทีต่อผู้มีพระคุณ	ไม่มีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่	ปฏิบัติตนเป็นผู้มีมารยาทแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญู กตเวทีต่อผู้มีพระคุณ	ปฏิบัติตนเป็นผู้มีมารยาทแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญูกตเวทีต่อผู้มีพระคุณ และแต่งกายแบบไทย	ปฏิบัติตนเป็นผู้มีมารยาทแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญูกตเวทีต่อผู้มีพระคุณ และแต่งกายแบบไทย
๗.๑.๒ ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย				เข้าร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย
๗.๑.๓ ชักชวน แนะนำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย				

ตัวชี้วัดที่ ๗.๒ เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๗.๒.๑ ใช้ภาษาไทยและเลขไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	ไม่สนใจใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง	ใช้ภาษาไทย และเลขไทยในการสื่อสารได้	ใช้ภาษาไทย เลขไทยในการสื่อสาร และบอกให้ผู้อื่นใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง	เป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาไทย เลขไทยในการสื่อสารและบอกให้ผู้อื่นใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง
๗.๒.๒ ชักชวน แนะนำให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าของการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง				

ตัวชี้วัดที่ ๗.๓ อนุรักษ์ สืบทอด ภูมิปัญญาไทย

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๗.๓.๑ นำภูมิปัญญาไทยมาใช้ให้เหมาะสมในวิถีชีวิต	ไม่สนใจภูมิปัญญาไทย	บอกชื่อภูมิปัญญาไทยที่ใช้ในท้องถิ่นของตนได้	บอกชื่อภูมิปัญญาไทยที่ใช้ในท้องถิ่นของตน และเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย	บอกชื่อภูมิปัญญาไทยที่ใช้ในท้องถิ่นของตน เข้าร่วม และชักชวนคนในครอบครัวหรือเพื่อนเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย
๗.๓.๒ ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย				
๗.๓.๓ แนะนำ มีส่วนร่วมในการสืบทอดภูมิปัญญาไทย				

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับประถมศึกษา(ป.๔-ป.๖)

ตัวชี้วัดที่ ๗.๑ ภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย และมีความกตัญญูทดเวทิต

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๗.๑.๑ แต่งกายและมีมารยาทงดงามแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญูทดเวทิตต่อผู้มีพระคุณ	ไม่มีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่	ปฏิบัติตนเป็นผู้มีมารยาทแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญูทดเวทิตต่อผู้มีพระคุณ และแต่งกายแบบไทย	ปฏิบัติตนเป็นผู้มีมารยาทแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญูทดเวทิตต่อผู้มีพระคุณ และแต่งกายแบบไทย เข้าร่วมหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย	ปฏิบัติตนเป็นผู้มีมารยาทแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญูทดเวทิตต่อผู้มีพระคุณ และแต่งกายแบบไทย เข้าร่วมหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย ชักชวน แนะนำเพื่อนให้ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย
๗.๑.๒ ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย				
๗.๑.๓ ชักชวน แนะนำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย				

ตัวชี้วัดที่ ๗.๒ เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๗.๒.๑ ใช้ภาษาไทยและเลขไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	ไม่สนใจใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง	ใช้ภาษาไทย เลขไทย ในการสื่อสาร และแนะนำให้ผู้อื่นใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง	ใช้ภาษาไทย เลขไทย ในการสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสม และแนะนำให้ผู้อื่นใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง	ใช้ภาษาไทย เลขไทยในการสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสม และแนะนำให้ผู้อื่นใช้ภาษาไทย ที่ถูกต้องเป็นประจำ เป็นแบบอย่างที่ดี ด้านการใช้ภาษาไทย
๗.๒.๒ แนะนำให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าในการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง				

ตัวชี้วัดที่ ๗.๓ อนุรักษ์ สืบทอด ภูมิปัญญาไทย

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๗.๓.๑ นำภูมิปัญญาไทยมาใช้ให้เหมาะสมในวิถีชีวิต	ไม่สนใจภูมิปัญญาไทย	บอกชื่อภูมิปัญญาไทยที่ใช้ในท้องถิ่น และเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย	บอกชื่อภูมิปัญญาไทยที่ใช้ในท้องถิ่น เข้าร่วม และชักชวนคนในครอบครัว หรือเพื่อนเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย	บอกชื่อภูมิปัญญาไทยในท้องถิ่น เข้าร่วมและชักชวนคนในครอบครัว เพื่อน และบุคคลอื่น ๆ เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย และใช้ภูมิปัญญาไทยในชีวิตประจำวัน
๗.๓.๒ ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย				
๗.๓.๓ แนะนำมีส่วนร่วมในการสืบทอดภูมิปัญญาไทย				

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตัวชี้วัดที่ ๗.๑ ภาควิจัยในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย และมีความกตัญญูต่อกวี

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๗.๑.๑ แต่งกายและมีมารยาทงดงามแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญูต่อกวีที่มีพระคุณ	ไม่มีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่	ปฏิบัติตนเป็นผู้มีมารยาทแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญูต่อกวีที่มีพระคุณ และแต่งกายแบบไทย เข้าร่วมหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย	ปฏิบัติตนเป็นผู้มีมารยาทแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญูต่อกวีที่มีพระคุณ และแต่งกายแบบไทยด้วยความภาคภูมิใจ เข้าร่วมหรือมีส่วนร่วม ในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย	ปฏิบัติตนเป็นผู้มีมารยาทแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญูต่อกวีที่มีพระคุณ แต่งกายแบบไทยด้วยความภาคภูมิใจ เข้าร่วมหรือมีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย ซักชวน แนะนำเพื่อนและคนอื่นปฏิบัติตาม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย
๗.๑.๒ ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย				
๗.๑.๓ ซักชวน แนะนำให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย				

ตัวชี้วัดที่ ๗.๒ เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๗.๒.๑ ใช้ภาษาไทยและเลขไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	ไม่สนใจใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง	ใช้ภาษาไทย เลขไทย ในการสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสม และ	ใช้ภาษาไทย เลขไทยในการสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสม และ	ใช้ภาษาไทย เลขไทยในการสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสม และ
๗.๒.๒ ซักชวน แนะนำให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าของการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง		แนะนำให้ผู้อื่นใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง	แนะนำ ซักชวนให้ผู้อื่นใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง	แนะนำ ซักชวนให้ผู้อื่นใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องเป็นประจำ เป็นแบบอย่างที่ดีด้านการใช้ภาษาไทย

ตัวชี้วัดที่ ๗.๓ อหุรักษ์ สืบทอด ภูมิปัญญาไทย

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๗.๓.๑ นำภูมิปัญญาไทยมาใช้ให้เหมาะสมในวิถีชีวิต	ไม่สนใจภูมิปัญญาไทย	สืบค้นภูมิปัญญาไทยที่ใช้ในท้องถิ่น	สืบค้นภูมิปัญญาไทยที่มีอยู่ในท้องถิ่น เข้า	สืบค้นภูมิปัญญาไทย เข้าร่วมและ
๗.๓.๒ ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย		เข้าร่วม และชักชวนคนในครอบครัวหรือเพื่อนเข้าร่วม	ร่วมและชักชวนคนในครอบครัว เพื่อน และผู้อื่นเข้าร่วม	ชักชวนคนในครอบครัว เพื่อน และผู้อื่นเข้าร่วม
๗.๓.๓ แนะนำมีส่วนร่วม ในการสืบทอดภูมิปัญญาไทย		กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย และใช้ภูมิปัญญาไทยในชีวิตประจำวัน	กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย ใช้ และแนะนำให้เพื่อนใช้ภูมิปัญญาไทยในชีวิตประจำวัน	กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย ใช้และแนะนำให้เพื่อนใช้ภูมิปัญญาไทยในชีวิตประจำวัน และมีส่วนร่วมในการสืบทอดภูมิปัญญาไทย

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวชี้วัดที่ ๗.๑ ภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะวัฒนธรรมไทย และมีความกตัญญูกตเวที

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๗.๑.๑ แต่งกายและมีมารยาทงดงามแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญู กตเวทีต่อผู้มีพระคุณ	ไม่มีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่	ปฏิบัติตนเป็นผู้มีมารยาทแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญู กตเวทีต่อผู้มีพระคุณ และแต่งกายแบบไทย	ปฏิบัติตนเป็นผู้มีมารยาทแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญู กตเวทีต่อผู้มีพระคุณ แต่งกายแบบไทยด้วยความภาคภูมิใจ เข้าร่วม	ปฏิบัติตนเป็นผู้มีมารยาทแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญู กตเวทีต่อผู้มีพระคุณ แต่งกายแบบไทย เข้าร่วมและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย ชักชวนแนะนำผู้อื่นและ เป็นผู้นำหรือแกนนำในการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย
๗.๑.๒ ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย		เข้าร่วมหรือมีส่วนร่วม ในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย	ภาคภูมิใจ เข้าร่วม และมีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย	ชักชวน เข้าร่วมและมีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย ชักชวนแนะนำผู้อื่นและ เป็นผู้นำหรือแกนนำในการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย
๗.๑.๓ ชักชวน แนะนำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย		ชักชวน แนะนำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย	ชักชวน แนะนำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย	ชักชวน แนะนำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย

ตัวชี้วัดที่ ๗.๒ เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๗.๒.๑ ใช้ภาษาไทยและเลขไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	ไม่สนใจใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง	ใช้ภาษาไทย เลขไทยในการสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสม และแนะนำ ชักชวนให้ผู้อื่นใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง	ใช้ภาษาไทย เลขไทยในการสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสม และแนะนำ ชักชวนให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าในการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง	ใช้ภาษาไทย เลขไทยในการสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสม แนะนำ ชักชวนให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าในการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องเป็นประจำ เป็นแบบอย่างที่ดีด้านการใช้ภาษาไทย
๗.๒.๒ ชักชวน แนะนำให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าของการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง				

ตัวชี้วัดที่ ๗.๓ อนุรักษ์ สืบทอด ภูมิปัญญาไทย

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๗.๓.๑ นำภูมิปัญญาไทยมาใช้ให้เหมาะสมในวิถีชีวิต	ไม่สนใจภูมิปัญญาไทย	สืบค้นภูมิปัญญาไทยที่มีอยู่ในท้องถิ่น เข้าร่วมและชักชวนคนในครอบครัว เพื่อน และผู้อื่นเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย	สืบค้นภูมิปัญญาไทยที่มีอยู่ในท้องถิ่น เข้าร่วมและชักชวนคนในครอบครัว เพื่อน และผู้อื่นเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ภูมิปัญญาไทย	สืบค้นภูมิปัญญาไทยที่มีอยู่ในท้องถิ่น เข้าร่วมและชักชวนคนในครอบครัว เพื่อน และผู้อื่นเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ภูมิปัญญาไทย ใช้
๗.๓.๒ ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย				
๗.๓.๓ แนะนำมีส่วนร่วม ในการสืบทอดภูมิปัญญาไทย		ใช้และแนะนำให้เพื่อนใช้ภูมิปัญญาไทยในชีวิตประจำวัน	ใช้และแนะนำให้เพื่อนใช้ภูมิปัญญาไทยในชีวิตประจำวัน และมีส่วนร่วมในการสืบทอดภูมิปัญญาไทย	ใช้และแนะนำให้ผู้อื่นใช้ภูมิปัญญาไทยในชีวิตประจำวัน และมีส่วนร่วมในการสืบทอดและเผยแพร่ภูมิปัญญาไทย

ข้อที่ ๘ มีจิตสาธารณะ

นิยาม

มีจิตสาธารณะ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น ชุมชน และสังคม ด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้น โดยไม่หวังผลตอบแทน

ผู้ที่มีจิตสาธารณะ คือ ผู้ที่มีลักษณะเป็นผู้ให้และช่วยเหลือผู้อื่น แบ่งปันความสุขส่วนตนเพื่อทำประโยชน์แก่ส่วนรวม เข้าใจ เห็นใจผู้ที่มีความเดือดร้อน อาสาช่วยเหลือสังคม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ด้วยแรงกาย สติปัญญา ลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหา หรือร่วมสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้เกิดในชุมชน โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

ตัวชี้วัด

๘.๑ ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน

๘.๒ เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
๘.๑ ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน	๘.๑.๑ ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูทำงานด้วยความเต็มใจ ๘.๑.๒ อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญา โดยไม่หวังผลตอบแทน ๘.๑.๓ แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สินและอื่นๆ และช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น
๘.๒ เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม	๘.๒.๑ ดูแลรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ ๘.๒.๒ เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม ๘.๒.๓ เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวม ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความกระตือรือร้น

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับประถมศึกษา(ป. ๑ – ป.๓)

ตัวชี้วัดที่ ๘.๑ ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๘.๑.๑ ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูทำงานด้วยความเต็มใจ	ไม่ช่วยเหลือพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครู	ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูทำงานด้วยความเต็มใจ	ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูทำงาน อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยความเต็มใจ	ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูทำงาน อาสาทำงาน และแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่นด้วยความเต็มใจ
๘.๑.๒ อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญาด้วยความสมัครใจ				
๘.๑.๓ แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สินและอื่นๆ และช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น				

ตัวชี้วัดที่ ๘.๒ เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๘.๒.๑ ดูแล รักษา สาธารณสมบัติ และสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ	ไม่สนใจดูแลรักษา ทรัพย์สินสมบัติและสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน	ดูแล รักษาทรัพย์สินสมบัติ และสิ่งแวดล้อมของห้องเรียน โรงเรียน	ดูแล รักษาทรัพย์สินสมบัติ และสิ่งแวดล้อมของห้องเรียน โรงเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน	ดูแล รักษาทรัพย์สินสมบัติและสิ่งแวดล้อมของห้องเรียน โรงเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนด้วยความเต็มใจ
๘.๒.๒ เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม				
๘.๒.๓ เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความกระตือรือร้น				

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับประถมศึกษา(ป. ๔ – ป.๖)

ตัวชี้วัดที่ ๘.๑ ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๘.๑.๑ ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ทำงานด้วยความเต็มใจ	ไม่ช่วยเหลือพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครู	ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูทำงาน อาสาทำงานให้ผู้อื่น ด้วยความเต็มใจ	ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครองและครู ทำงาน อาสา ทำงาน และแบ่งปัน สิ่งของให้ผู้อื่นด้วยความเต็มใจ	ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครองและครู ทำงาน อาสา ทำงาน ช่วยคิด แบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่นด้วยความเต็มใจ
๘.๑.๒ อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญา ด้วยความสมัครใจ				
๘.๑.๓ แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สินและอื่นๆ และช่วยแก้ปัญหา หรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น				

ตัวชี้วัดที่ ๘.๒ เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๘.๒.๑ ดูแลรักษา สาธารณสมบัติ และ สิ่งแวดล้อม ด้วยความเต็มใจ	ไม่สนใจดูแลรักษา ทรัพย์สินสมบัติและ สิ่งแวดล้อมของ โรงเรียน	ดูแล รักษาทรัพย์สิน สมบัติ สิ่งแวดล้อมของห้องเรียน โรงเรียน และเข้าร่วม กิจกรรมเพื่อสังคม และ	ดูแล รักษาทรัพย์สิน สมบัติ สิ่งแวดล้อมของห้องเรียน โรงเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อ สังคมและ	ดูแล รักษาทรัพย์สิน สมบัติ สิ่งแวดล้อมของห้องเรียน โรงเรียน ชุมชน และเข้าร่วม กิจกรรมเพื่อสังคม และ
๘.๒.๒ เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน ชุมชน และสังคม		สาธารณประโยชน์ของโรงเรียน	สาธารณประโยชน์ของโรงเรียนด้วยความเต็มใจ	สาธารณประโยชน์ของโรงเรียนด้วยความเต็มใจ
๘.๒.๓ เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อแก้ปัญหาหรือ ร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวม ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความกระตือรือร้น				

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตัวชี้วัดที่ ๘.๑ ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๘.๑.๑ ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูทำงานด้วยความเต็มใจ	ไม่ช่วยเหลือพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครู	ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูทำงาน อาสาทำงาน และแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่นด้วยความเต็มใจ	ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูทำงาน อาสาทำงาน ช่วยคิด ช่วยทำ และแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่นด้วยความเต็มใจ	ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูทำงาน อาสาทำงาน ช่วยคิด ช่วยทำ แบ่งปันสิ่งของ และช่วยแก้ปัญหาให้ผู้อื่นด้วยความเต็มใจ
๘.๑.๒ อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญา ด้วยความสมัครใจ				
๘.๑.๓ แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่นๆ และช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น				

ตัวชี้วัดที่ ๘.๒ เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๘.๒.๑ ดูแลรักษาสาธารณสมบัติ และสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ	ไม่สนใจดูแลรักษา ทรัพย์สินสมบัติและสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน	ดูแล รักษาทรัพย์สิน สมบัติ สิ่งแวดล้อมของห้องเรียน โรงเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ของโรงเรียนด้วยความเต็มใจ	ดูแล รักษาทรัพย์สิน สมบัติ สิ่งแวดล้อมของห้องเรียน โรงเรียน ชุมชน และเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ของโรงเรียนด้วยความเต็มใจ	ดูแล รักษาทรัพย์สิน สมบัติ สิ่งแวดล้อมของห้องเรียน โรงเรียน ชุมชน และเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ของโรงเรียนและชุมชนด้วยความเต็มใจ
๘.๒.๒ เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม				
๘.๒.๓ เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหา หรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความกระตือรือร้น				

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวชี้วัดที่ ๘.๑ ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๘.๑.๑ ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ทำงานด้วยความเต็มใจ	ไม่ช่วยเหลือพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครู	ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูทำงาน อาสาทำงาน ช่วยคิด ช่วยทำ และแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่นด้วยความเต็มใจ	ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูทำงาน อาสาทำงาน ช่วยคิด ช่วยทำ แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สิน และ อื่น ๆ และช่วยแก้ปัญหาให้ผู้อื่นด้วยความเต็มใจ	ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูทำงาน อาสาทำงาน ช่วยคิด ช่วยทำ แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สิน และอื่นๆ และเต็มใจช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้แกผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน เป็นแบบอย่างที่ดี
๘.๑.๒ อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญาด้วยความเต็มใจ				
๘.๑.๓ แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สินและ อื่นๆ และช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น				

ตัวชี้วัดที่ ๘.๒ เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๘.๒.๑ ดูแล รักษา สาธารณสมบัติ และสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ	ไม่สนใจดูแลรักษา ทรัพย์สินสมบัติและ สิ่งแวดล้อมของโรงเรียน	ดูแล รักษาทรัพย์สิน สมบัติ สิ่งแวดล้อมของห้องเรียน โรงเรียน ชุมชน และ	ดูแล รักษาทรัพย์สิน สมบัติ สิ่งแวดล้อมของห้องเรียน โรงเรียน ชุมชน และ	ดูแล รักษาทรัพย์สิน สมบัติ สิ่งแวดล้อมของห้องเรียน โรงเรียน ชุมชน และ
๘.๒.๒ เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม		เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมและ	เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมและ	เป็นผู้นำ หรือเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อสังคม และ
๘.๒.๓ เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น		สาธารณประโยชน์ของโรงเรียนด้วยความเต็มใจ	สาธารณประโยชน์ของโรงเรียนและ ชุมชน หรือร่วมกิจกรรมเพื่อ	ของโรงเรียน ชุมชน และร่วมกิจกรรมเพื่อ
			แก้ปัญหาหรือร่วม	แก้ปัญหาหรือร่วม
			สร้างสิ่งที่ดีงามตาม	สร้างสิ่งที่ดีงามตาม
			สถานการณ์ที่เกิดขึ้น	สถานการณ์ที่เกิดขึ้น

ตอนที่ ๒

การดำเนินการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

บทที่ ๑

แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ

การพัฒนาและการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ความสำคัญของคุณลักษณะอันพึงประสงค์

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กล่าวไว้ใน มาตราที่ ๒๓ ๒๔ และ ๒๖ เกี่ยวกับการจัดการศึกษาสรุปได้ว่า ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม การจัดการกระบวนการเรียนรู้ต้องบูรณาการความรู้ด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับตนเอง ทักษะทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข โดยต้องผสมผสานสาระความรู้เหล่านั้นให้ได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา และให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบ ควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน ตามความเหมาะสมในแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา (สำนักนายกรัฐมนตรี, ๒๕๔๕: ๑๓-๑๕)

ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายปฏิรูปการศึกษาโดยยึดคุณธรรมนำความมุ่งมั่นขยายโอกาสทางการศึกษา ให้เยาวชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างกว้างขวางและทั่วถึง โดยคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ครอบคลุมทั้งด้านพฤติกรรม จิตใจ และปัญญานอกเหนือจากการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา นอกจากนี้ยังได้ส่งเสริมและสร้างความตระหนักให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในคุณค่าปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ความสามัคคี สันติวิธี และวิถีประชาธิปไตย

๒. ความหมายของคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง ลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน อันเป็นคุณลักษณะที่สังคมต้องการในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึก สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก (กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผล สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, ๒๕๔๘: ๒) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ได้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ ๘ ประการ ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ

๓. แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นคุณลักษณะภายในของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับสังคม อารมณ์ ความรู้สึก ที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมตามที่สังคมต้องการ ประกอบด้วย คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ซึ่งเกิดจากการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ รวมทั้ง การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โครงการ/กิจกรรมอื่น ๆ ที่สถานศึกษาจัดขึ้น ทั้งนี้สถานศึกษาสามารถ เลือกใช้แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้อย่างหลากหลาย ดัง ตัวอย่างต่อไปนี้

๓.๑ ทฤษฎีพัฒนาการทางการรู้การคิดของเพียเจต์

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (๒๕๕๑ : ๑๕ - ๑๗) ได้สรุปว่า สติปัญญา หรือ ความสามารถในการรู้คิดเป็นพื้นฐานของการมีคุณธรรมจริยธรรม เนื่องจาก ผู้มีคุณธรรมจริยธรรมสูง มักเป็นผู้ที่สามารถคิดวิเคราะห์ มีวิจารณญาณ และสามารถคาดการณ์เกี่ยวกับ สาเหตุและผลของการกระทำได้ นักวิชาการทางจิตวิทยาที่ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางการรู้ การคิด คือ Jean Piaget ได้เสนอพัฒนาการทางการรู้การคิดไว้ ๔ ขั้นตอน ได้แก่

๓.๑.๑ ขั้นระยะการเคลื่อนไหวสัมผัส (the sensorimotor stage) เป็นช่วงของเด็กแรกเกิด ถึงอายุ ๒ ขวบ จะมีพัฒนาการที่เกี่ยวข้องกับความคงที่ของวัตถุ โดยจะเริ่มรับรู้ ว่า วัตถุที่หายไปจากสายตาของตนยังคงเป็นวัตถุเดิมและไม่ได้หายไปไหน เช่น เมื่อเอากะดาษมาคั่นของ เล่นที่เด็กกำลังเล่นอยู่ เด็กจะปิดกระดาษเพื่อหาของเล่น แสดงว่าเด็กมีความเข้าใจเกี่ยวกับการคงอยู่ ของวัตถุ ในช่วงนี้จะเกิดกระบวนการ ๒ ประเภท คือ

๑) การดูดซึม (assimilation) เป็นการรับรู้เข้าสู่โครงสร้างเดิมและเข้าสู่ระบบเดิม เป็นการปรับสภาพแวดล้อมให้เข้ากับการรู้คิดของตน และปฏิเสธสิ่งที่ไม่เข้ากับการรู้คิดของตน

๒) การปรับเปลี่ยน (accommodation) เป็นการปรับความคิดหรือปรับตัว ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ เกิดการยอมรับประสบการณ์ใหม่ กระบวนการทั้งสองจะทำให้บุคคลเกิดความสมดุล (equilibration)

๓.๑.๒ ขั้นก่อนปฏิบัติการ (the preoperational stage) เป็นช่วงของเด็กอายุ ๒-๗ ขวบ โดยแบ่งเป็น ๒ ส่วน

๑) ส่วนแรกปรากฏในเด็กอายุ ๒-๔ ขวบ เด็กจะมีพัฒนาการทางสรีระ มากขึ้นและสามารถสำรวจสภาพแวดล้อมได้มากขึ้น เรียนรู้คำและพฤติกรรมใหม่ๆ แต่มีความคิด และพฤติกรรมที่เด่น คือ ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (egocentric) เด็กเชื่อว่าสิ่งที่ตนเห็น ตนเข้าใจนั้น คนอื่น ๆ ก็จะเห็นและเข้าใจอย่างที่ตนเห็นและตนเข้าใจ ในช่วงนี้เด็กจะมีการเลียนแบบผู้ปกครองมาก ไม่ว่าจะป็นคำพูด ท่าทาง กิริยามารยาทและพฤติกรรม

ในช่วงกระบวนการ assimilation เป็นกระบวนการที่ใช้มาก โดยเมื่อเด็กเล่น เด็กจะเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบข้างมากขึ้น รวมทั้งกระบวนการ accommodation เช่น การเลียนแบบจะช่วยพัฒนาสติปัญญาของเด็กจากการเรียนรู้ทางสังคม

๒) ส่วนที่สองปรากฏในเด็กอายุ ๔-๖ ขวบ เป็นขั้นความคิดแบบอริตัมฤทธิ์ (initiative thought) เด็กจะลดการยึดตนเองเป็นศูนย์กลางลง จากการเรียนรู้สิ่งแวดล้อม เด็กอาจยังแยกไม่ออกระหว่างความเพ้อฝันหรือนิทานกับความเป็นจริง ช่วงนี้พัฒนาการทางความคิดเริ่มมีมากขึ้น

๓.๑.๓ ขั้นปฏิบัติการแบบรูปธรรม (the stage of concrete operations) ปรากฏในเด็กอายุ ๕ - ๑๐ ขวบ มีความคิดที่จัดเป็นระบบมากขึ้น สามารถคิดทวนกลับและมีสังกัดในเชิงของมวลสาร ปริมาตร และน้ำหนัก

๓.๑.๔ ขั้นปฏิบัติการแบบระบบ (the stage of formal operations) เป็นความสามารถในการคิดแบบสมมติและการคิดเป็นเหตุเป็นผล โดยมีลักษณะระบบคิดเป็น ๓ ประการคือ

๑) การสร้างการทวนกลับความคิดเกี่ยวกับความจริงกับความเป็นไปได้ (thinking in possibilities) ผู้มีความสามารถในการคิดขั้นนี้ จะสามารถคิดสลับไปมาระหว่างความจริงกับความเป็นไปได้ ซึ่งเป็นความคิดสมมติ ผู้ที่มีพัฒนาการในขั้นนี้จะสามารถคิดในเชิงนามธรรมได้

๒) ความคิดแบบตั้งสมมติฐานจากหลักที่กว้างกว่า (hypothetical-deductive thinking) ผู้ที่คิดในเชิงนามธรรมได้จะสามารถตั้งสมมติฐานได้ แล้วตรวจสอบสมมติฐานด้วยการทำวิจัย

๓) การคิดถึงการคิด (thinking about thinking) ผู้ที่คิดในขั้นนามธรรมแบบระบบขั้นนี้จะสามารถคิดถึงความหมายความสำคัญ กิ่ววิเคราะห์ และหาเหตุผลประกอบการคิดหรือการจินตนาการของตนเอง ซึ่งเป็นการสำรวจความคิดและการวิจารณ์ตนเองได้

๓.๒ ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ต

โคลเบิร์ต ยึดถือ ทฤษฎีพัฒนาการทางการรู้การคิด ของเพียเจต์ (Piaget) เป็นหลักในการวัดพัฒนาการทางจริยธรรม และถือว่าพัฒนาการทางจริยธรรมเป็นผลของพัฒนาการทางปัญญา ซึ่งสรุปได้ดังนี้ (พิศเพลิน เทียวหวาน และคณะ, ๒๕๔๖ : ๓ - ๕)

เด็กวัยแรกเกิด - ๓ ขวบ ปัญญาความคิดอยู่ในขั้นต่ำเกินกว่าที่จะเข้าใจความถูกต้องของการกระทำ เมื่ออย่างเข้าสู่ระยะที่ ๒ อายุ ๒ - ๓ ปี เริ่มที่จะเข้าใจเกี่ยวกับความถูกต้องของการกระทำ เมื่ออย่างเข้าสู่ระยะที่ ๓ อายุ ๓ - ๑๒ ปี เด็กสามารถคิดตามหลักเหตุผลได้ แต่จำกัดอยู่ในขอบเขตของสิ่งที่ป็นรูปธรรม เช่น จัดประเภทให้เป็นระบบได้ และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะต่าง ๆ ของสิ่งที่ป็นรูปธรรมได้ เมื่อความคิดของเด็กในระยะที่ ๒ และ ๓ ยังจำกัดอยู่ในขอบเขตของการนึกคิดเอาเองและการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ป็นรูปธรรม ความคิดเกี่ยวกับความถูกต้อง-ผิดจึง

จำกัดอยู่ในขอบเขตของสิ่งที่เป็นรูปธรรมเท่านั้น ไม่สามารถเข้าใจกฎเกณฑ์ของสังคมอย่างเป็นระบบ โคลเบอร์กจัดอยู่ในระดับที่ ๑ คือ ระดับก่อนกฎเกณฑ์สังคม (preconventional level)

ผู้ที่สามารถคิดในเชิงเหตุผลนามธรรมได้ เป็นผู้มีอายุประมาณ ๑๒ ปีขึ้นไป สามารถเข้าใจบทบาทของบุคคล และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่าง ๆ ในสังคมอย่างเป็นระบบ จะตัดสินความถูกต้องของการกระทำของบุคคลต่าง ๆ ตามกฎเกณฑ์ของสังคมไทย ความเข้าใจเกี่ยวกับความถูกต้องในทำนองนี้จัดอยู่ในระดับที่ ๒ คือ ระดับกฎเกณฑ์สังคม (conventional morality)

สำหรับผู้ที่สามารถคิดเชิงตรรกได้เป็นอย่างดีอาจจะพัฒนาการรับรู้ของตนเอง ในระดับที่สูงขึ้นไปอีก อยู่ในระดับที่ ๓ คือ ระดับสูงกว่ากฎเกณฑ์สังคม (postconventional morality) ซึ่งสามารถตัดสินความถูกต้องเหมาะสมตามกฎเกณฑ์ต่างๆ ของสังคม แล้วไตร่ตรองด้วยตนเองว่าถูกต้อง ผู้ที่สามารถตัดสินความถูกต้องของการกระทำในระดับสูงนี้ต้องอาศัยปัญญาความคิดระดับสูง และเป็นผู้ที่ช่างคิดช่างสังเกต ผู้ที่จะวิพากษ์กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ได้ ต้องใช้เวลาอีกหลายปี จากเริ่มวัยรุ่นจนกระทั่งอายุอย่างน้อย ๒๐ ปีจึงจะทำได้

ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก แบ่งระดับพัฒนาการออกเป็น ๓ ระดับ คือ ระดับที่ ๑ ก่อนกฎเกณฑ์สังคม ระดับที่ ๒ กฎเกณฑ์สังคม และระดับที่ ๓ สูงกว่ากฎเกณฑ์สังคม ในแต่ละระดับ โคลเบอร์กยังแบ่งพัฒนาการออกเป็น ๒ ชั้น รวมเป็น ๖ ชั้น เรียงตามลำดับ ดังนี้

ระดับที่ ๑ : ก่อนกฎเกณฑ์สังคม (preconventional level)

ชั้นที่ ๑ การลงโทษและการเชื่อฟัง (punishment – obedience orientation)

ก. สิ่งที่ถูก

- ต้องเชื่อฟัง ไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ที่มีการลงโทษ
- ไม่ทำความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สิน

ข. เหตุผล

- เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ

ชั้นที่ ๒ เอกบุคลิกนิยม การตอบสนองความต้องการ และการชำระแลกเปลี่ยน (instrumental relativist orientation)

ก. สิ่งที่ถูก

- ทำตามกฎเกณฑ์เพื่อเกิดประโยชน์แก่ตนเองในปัจจุบัน
- ทุกคนทำในสิ่งที่ตอบสนองความต้องการของตน
- ความยุติธรรมในการชำระแลกเปลี่ยน

ข. เหตุผล

- การตอบสนองความต้องการของตนจำเป็นต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้อื่นด้วย

ระดับที่ ๒ กฎเกณฑ์สังคม (conventional morality)

ขั้นที่ ๓ ความคาดหวังทางสังคม ความสัมพันธ์ และการคล้อยตาม (good boy – nice girl orientation)

ก. สิ่งที่ถูก

- กระทำในสิ่งที่สังคมคาดหวัง
- มีความปรารถนาดีและอาทรต่อผู้อื่น
- ความไว้วางใจ ความรักดี ความเคารพ และความกตัญญู

ข. เหตุผล

- ต้องการเป็นคนดีในทรศนะของตนและของบุคคลต่าง ๆ ในสังคม
- ต้องการรักษากฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคมเพื่อรักษาพฤติกรรมดีงามต่าง ๆ ให้คงอยู่

ขั้นที่ ๔ ระบบสังคมและมโนธรรม (law and order orientation)

ก. สิ่งที่ถูก

- การปฏิบัติตามหน้าที่ของตน
- กฎหมายต้องเป็นกฎหมาย ยกเว้นในกรณีที่ขัดกับหน้าที่ทางสังคมอื่น ๆ
- การบำเพ็ญตนเป็นประโยชน์ต่อสังคม กลุ่ม หรือสถาบัน

ข. เหตุผล

- เพื่อให้สถาบันต่าง ๆ ของสังคมดำรงอยู่ต่อไป
- รักษา ระบบสังคมให้คงอยู่ ไม่พังทลาย

ระดับที่ ๓ สูงกว่ากฎเกณฑ์สังคม หรือตามหลักการ (postconventional morality or principled level)

ขั้นที่ ๕ สัญญาสังคมหรืออรรถประโยชน์และสิทธิส่วนบุคคล (social contract orientation)

ก. สิ่งที่ถูก

- การเข้าใจว่าบุคคลในสังคมต่างมีค่านิยมและความเห็นต่างกัน
- การเข้าใจกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในสังคมว่าเกิดจากการตกลงกันของบุคคลในสังคม
- การปฏิบัติตามสัญญาสังคม

ข. เหตุผล

- เพื่อประโยชน์และเพื่อพิทักษ์สิทธิของทุกคนในสังคม

- ความรู้สึกผูกพันต่อสัญญาสังคมกับบุคคลต่าง ๆ

ขั้นที่ ๖ หลักการจริยธรรมสากล (universal ethical principle orientation)

ก. สิ่งที่ถูก

- ทำตามหลักการทางจริยธรรมที่ตนเองเลือกเอง
- กฎหมายและสัญญาสังคมที่ถูกต้องควรเป็นไปตามหลักการเหล่านี้
- เมื่อกฎหมายขัดกับหลักการเหล่านี้ จะต้องทำตามหลักการ
- หลักการที่ถูกต้องคือ หลักการสากลเกี่ยวกับความยุติธรรม ซึ่งได้แก่ ความเสมอภาคในสิทธิของมนุษย์ และการเคารพในศักดิ์ศรีของมนุษย์

ข. เหตุผล

- หลักการจริยธรรมสากลเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามหลักเหตุผล

การเกิดจริยธรรมตามทฤษฎีของโคลเบอร์กนั้น จริยธรรมหรือความเข้าใจเกี่ยวกับความถูกต้อง มิได้เกิดจากการเรียนรู้ มิได้เกิดจากสังคมแวดล้อม แต่เกิดจากการคิดไตร่ตรองตามเหตุผลของแต่ละบุคคล พัฒนาการของจริยธรรมเป็นผลของการสังเกต และการคิดไตร่ตรองของบุคคล ผู้ที่ไม่ชอบสังเกตหรือไม่ชอบที่จะคิดไตร่ตรอง พัฒนาการทางจริยธรรมก็ไม่เกิด แม้ว่าพัฒนาการทางปัญญาได้เข้าสู่ขั้นสูงแล้วก็ตาม ซึ่งโคลเบอร์กเชื่อว่า พัฒนาการเกิดเป็นขั้นๆ จากขั้นหนึ่งไปสู่อีกขั้นหนึ่งตามลำดับอย่างแน่นอนตายตัว (invariant) ดังนั้นจริยธรรมจึงพัฒนาเป็นขั้นๆ จากขั้นต่ำกว่าไปสู่ขั้นสูงกว่าทีละขั้น ไม่มีการข้ามขั้น ไม่มีการสลับขั้น และไม่ว่าบุคคลจะเติบโตในสังคมใดหรือนับถือศาสนาใด ย่อมมีลำดับขั้นการพัฒนาของจริยธรรมที่เหมือนกัน เรียกชื่อว่าทฤษฎีพัฒนาการเชิงโครงสร้าง (structural development theory) และทฤษฎีพัฒนาการทางปัญญา (cognitive development theory)

๓.๓ ทฤษฎีทางด้านจิตพิสัยของ แครธวอลและคณะ

แครธวอลและคณะ (Kratwohl, Bloom and Masia) ได้ลำดับการเกิดลักษณะนิสัยของบุคคล เป็น ๕ ขั้น ดังนี้ (กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผล, ๒๕๔๘: ๔-๖)

๓.๓.๑ ขั้นรับรู้ (receiving) เป็นการพัฒนาขั้นแรกสุด ขั้นนี้บุคคลจะมีความรู้สึกรับรู้ต่อสิ่งเร้าที่มากระทบต่อประสาทสัมผัสของเขา ซึ่งแบ่งเป็น ๓ ขั้นย่อย คือ

๑) ขั้นรู้ตัว ได้แก่ การสังเกต รับรู้ความแตกต่างของสิ่งเร้า

๒) ขั้นตั้งใจรับ ได้แก่ การมีความตั้งใจฝักใฝ่ต่อสิ่งเร้าเฉพาะอย่าง

เริ่มสะสมความรู้หรือประสบการณ์ในสิ่งเร้าเฉพาะอย่างนั้นแล้วจึงยอมรับ

๓) ขั้นการเลือกสรรสิ่งที่รับรู้ ได้แก่ การเลือกรับเฉพาะอย่าง เช่น สนใจอ่านเฉพาะบางเรื่อง สนใจตอบคำถามเฉพาะบางคำถาม

๓.๓.๒ ขั้นตอบสนอง (responding) เป็นการพัฒนาการที่สูงขึ้นมาอีกขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้บุคคลไม่เพียงรับรู้สิ่งเร้าเท่านั้น แต่จะเริ่มมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้า ๓ ลักษณะ คือ

๑) ขั้นเต็มใจตอบสนอง เป็นการยินยอมปฏิบัติตามหลักการหรือกฎเกณฑ์และยอมรับในสิ่งที่รับรู้มา

๒) ขั้นตั้งใจตอบสนอง เป็นขั้นที่บุคคลเริ่มอาสาที่จะเข้าร่วมปฏิบัติการกับผู้อื่น และอาจมีการพยายามหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติในสิ่งที่ขัดกับสิ่งที่รับรู้มา

๓) ขั้นพอใจตอบสนอง เป็นขั้นที่บุคคลจะเกิดความพึงพอใจ หรือไม่พอใจต่อพฤติกรรม หรือการแสดงออกของผู้อื่นที่สอดคล้องหรือขัดแย้งกับสิ่งที่รับรู้มา เป็นการเลือกตอบสนองต่อสิ่งเร้า

๓.๓.๓ ขั้นเห็นคุณค่า (valuing) เป็นขั้นที่บุคคลเริ่มเห็นคุณค่าประโยชน์ของสิ่งที่รับรู้ และสิ่งที่ตอบสนองแล้ว เขาเริ่มยอมรับสิ่งที่ได้รับรู้มาว่า สิ่งใดมีความหมายต่อเขาและสิ่งใดไม่มีค่า ไม่มีความหมายต่อเขา เขาจะแสดงออกด้วยพฤติกรรมต่าง ๆ ตามขั้นตอนการพัฒนาย่อย คือ

๑) การยอมรับค่านิยม ได้แก่ พยายามเพิ่มพูนประสบการณ์ในสิ่งเร้า นั้น ๆ พยายามปฏิบัติตามบ่อยครั้งเข้า

๒) การแสดงความนิยมในค่านิยม ได้แก่ การเข้าช่วยเหลือสนับสนุนร่วมมือในกิจกรรมที่ส่งเสริมสิ่งที่เห็นด้วย

๓) การเข้าร่วมงาน ได้แก่ การเข้าไปร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่เขาเห็นคุณค่า และปฏิเสธ ถัดค้าน โต้แย้ง หรือขัดขวางการปฏิบัติหรือพฤติกรรมที่เขาไม่เห็นคุณค่า

๓.๓.๔ ขั้นจัดระบบ (organization) เมื่อบุคคลพัฒนาคุณลักษณะมาถึงขั้นนี้ เขาจะพยายามปรับตัวเองให้เข้ากับคุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่เขายอมรับ และจะพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยม (value) ที่เขาเห็นคุณค่าหลาย ๆ อย่างพร้อม ๆ กัน พยายามจัดลำดับค่านิยมเหล่านั้น และปรับตัวให้เข้ากับสิ่งต่าง ๆ ที่เขายอมรับนั้น ขั้นนี้ประกอบด้วยขั้นย่อย ๒ ขั้น คือ

๑) ขั้นสร้างความเข้าใจในค่านิยม เขาจะแสดงออกโดยการเข้าร่วมกลุ่มอภิปราย ร่วมสร้างแนวคิด เปรียบเทียบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนั้น ๆ

๒) ขั้นสร้างระบบค่านิยม เขาจะพยายามชั่งน้ำหนักค่านิยมต่าง ๆ เขายอมรับ จัดลำดับค่านิยมเหล่านั้น สร้างแผน สร้างกฎเกณฑ์ ให้สอดคล้องกับสิ่งที่เขายอมรับ และระบบที่เขาสร้างขึ้น แล้วนำไปใช้กับตัวเอง หรือพยายามชักชวนให้ผู้อื่นยอมรับกับระบบนั้น

๓.๓.๕ ขั้นเกิดกิจนิสัย (characterization) เป็นพัฒนาการที่ต่อจากขั้นจัดระบบ ซึ่งเป็นการเริ่มต้นของการวางตัว หรือการยอมรับสิ่งที่บุคคลเห็นคุณค่ามาเป็นลักษณะเฉพาะตัว

กล่าวคือ เมื่อการจัดระบบสำหรับตัวเองเข้ารูปเข้ารอยแล้ว บุคคลก็จะยึดถือระบบที่จัดนั้นเป็นของตนเอง แล้วปฏิบัติหรือยึดถือต่อไปจนเกิดเป็นการแสดงออกโดยอัตโนมัติ หมายความว่า เมื่อใดก็ตามที่เขาอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องตอบสนองต่อสิ่งเร้า เขาก็จะตอบสนองในรูปแบบที่คงเส้นคงวาจนจัดได้ว่าเป็นลักษณะประจำตัวของเขาในที่สุด ชั้นเกิดกิจนิสัยสามารถแบ่งเป็นชั้นย่อย ๒ ชั้น คือ

๑) ชั้นสร้างข้อสรุป ได้แก่ การพยายามปรับปรุงระบบจนอยู่ในขั้นสมบูรณ์ในตัว ตามแนวหรือระบบที่ตนเองต้องการ

๒) ชั้นกิจนิสัย ได้แก่ การแสดงออกอย่างสม่ำเสมอจนได้รับการยอมรับจากวงการหรือหมู่คณะว่าเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของเขา ซึ่งเป็นเครื่องแสดงถึงการเกิดคุณลักษณะเฉพาะนั้นๆ ของบุคคลแล้ว

๓.๔ ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม

ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม เป็นทฤษฎีที่เสนอจิตลักษณะ ๘ ประการ ที่อาจเป็นสาเหตุของพฤติกรรมของคนดี คนเก่งและมีสุขของคนไทย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, ๒๕๖๖ อ้างถึงในศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม, ๒๕๕๑ : ๑๕-๒๐) ซึ่งแบ่งเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ ราก ลำต้น และส่วนที่เป็นดอกและผลของต้นไม้

ส่วนแรกคือ ราก แทนจิตลักษณะพื้นฐานสำคัญ ๓ ประการ ได้แก่

๑. สุขภาพจิต หมายถึง ความวิตก กังวล ตื่นเต้น ไม่สบายใจของบุคคลอย่างเหมาะสมกับเหตุการณ์

๒. ความเฉลียวฉลาดหรือสติปัญญา หมายถึง การรู้การคิดในขั้นรูปธรรมหลายด้านและการคิดในขั้นนามธรรม ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางการรู้การคิดของ Piaget

๓. ประสบการณ์ทางสังคม หมายถึง การรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา ความเอื้ออาทร เห็นอกเห็นใจ และสามารถคาดหรือทำนายความรู้สึกของคนอื่น

ส่วนที่สองคือ ลำต้น เป็นผลจากจิตลักษณะพื้นฐานที่ราก ประกอบด้วยจิตลักษณะ ๕ ประการ ได้แก่

๑. ทักษะคติ ค่านิยม และคุณธรรม

ทักษะคติ หมายถึง การเห็นประโยชน์-โทษของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่คนส่วนใหญ่เห็นว่าสำคัญ คุณธรรม หมายถึง สิ่งที่คนส่วนใหญ่เห็นว่าดีงาม ส่วนใหญ่มักจะเกี่ยวข้องกับหลักทางศาสนา เช่น ความกตัญญู ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ ความพอใจไม่พอใจต่อสิ่งนั้น และพร้อมที่จะมีพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น

๒. เหตุผลเชิงจริยธรรม

เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง เจตนาของการกระทำที่ทำเพื่อส่วนรวมมากกว่าส่วนตัวหรือพวกพ้อง ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีทางเหตุผลเชิงจริยธรรมของ Kohlberg

๓. ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน

ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ 'ไกลว่าสิ่งที่กระทำลงไปในปัจจุบันจะส่งผลอย่างไร ในปริมาณเท่าใด ต่อใคร ตลอดจนความสามารถในการอดได้ รอได้ สามารถอดเปรี้ยวไว้กินหวานได้

๔. ความเชื่ออำนาจในตน

ความเชื่ออำนาจในตน หมายถึง ความเชื่อว่าผลที่ตนกำลังได้รับอยู่เกิดจากการกระทำของตนเอง มิใช่เกิดจากโชคเคราะห์ ความบังเอิญ หรือการควบคุมของคนอื่น เป็นความรู้สึกในการทำนายได้ ควบคุมได้ของบุคคล ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎี locus of control ของ rotter (๑๙๖๖)

๕. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมานะพยายามฝ่าฟันอุปสรรคในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่ย่อท้อ ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีแรงจูงใจของ McClelland (๑๙๖๓)

ส่วนที่สาม คือ ส่วนของดอกและผล เป็นส่วนของพฤติกรรมของคนที่และเก่ง ซึ่งแสดงพฤติกรรมทำความดี ละเว้นความชั่ว ซึ่งเป็นพฤติกรรมของคนดี และพฤติกรรมการทำงานอย่างขยันขันแข็งเพื่อส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแบ่งเป็น ๒ ส่วนด้วยกัน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, ๒๕๔๘ ก อ้างถึงใน ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม, ๒๕๕๑ : ๒๐-๒๑) คือ

๑. พฤติกรรมของคนดี ประกอบด้วย ๒ พฤติกรรมหลัก ได้แก่

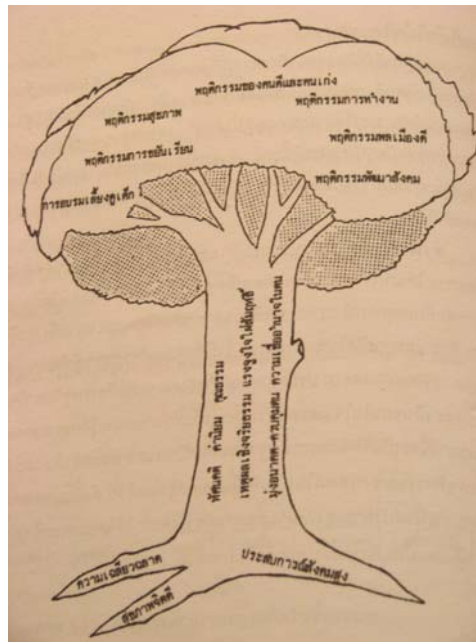
๑.๑ พฤติกรรมไม่เบียดเบียนตนเอง เป็น พฤติกรรมของบุคคล ที่ไม่ทำร้าย หรือทำลายตนเอง เช่น การดูแลสุขภาพของตนเอง การบริโภคสิ่งที่มีประโยชน์ ไม่ดื่มเหล้า ไม่สูบบุหรี่ ไม่ติดยาเสพติด ไม่เล่นการพนัน เป็นต้น

๑.๒ พฤติกรรมไม่เบียดเบียนผู้อื่น เป็นพฤติกรรมที่ไม่ทำร้าย ทำลายหรือทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน เช่น พฤติกรรมสุภาพบุรุษ ไม่ก้าวร้าว ขับขี่รถอย่างมีมารยาท ซื่อสัตย์ เป็นต้น

๒. พฤติกรรมของคนดีและเก่ง ประกอบด้วย ๒ พฤติกรรมหลัก ได้แก่

๒.๑ พฤติกรรมรับผิดชอบ เช่น พฤติกรรมการเรียนการทำงาน พฤติกรรม การปกครองของหัวหน้า และเคารพกฎหมาย เป็นต้น

๒.๒ พฤติกรรมพัฒนา เป็นการพัฒนาตนเอง ผู้อื่น และสังคม เช่น ใฝ่รู้ รักการอ่าน เป็นกัลยาณมิตร การอาสา ช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคม เป็นต้น

**ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม ระบุจิตลักษณะ ๘ ประการ ที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมของคนไทย
(ดวงเดือน พันธุมนาวิน, ๒๕๒๖;๒๕๔๔)**

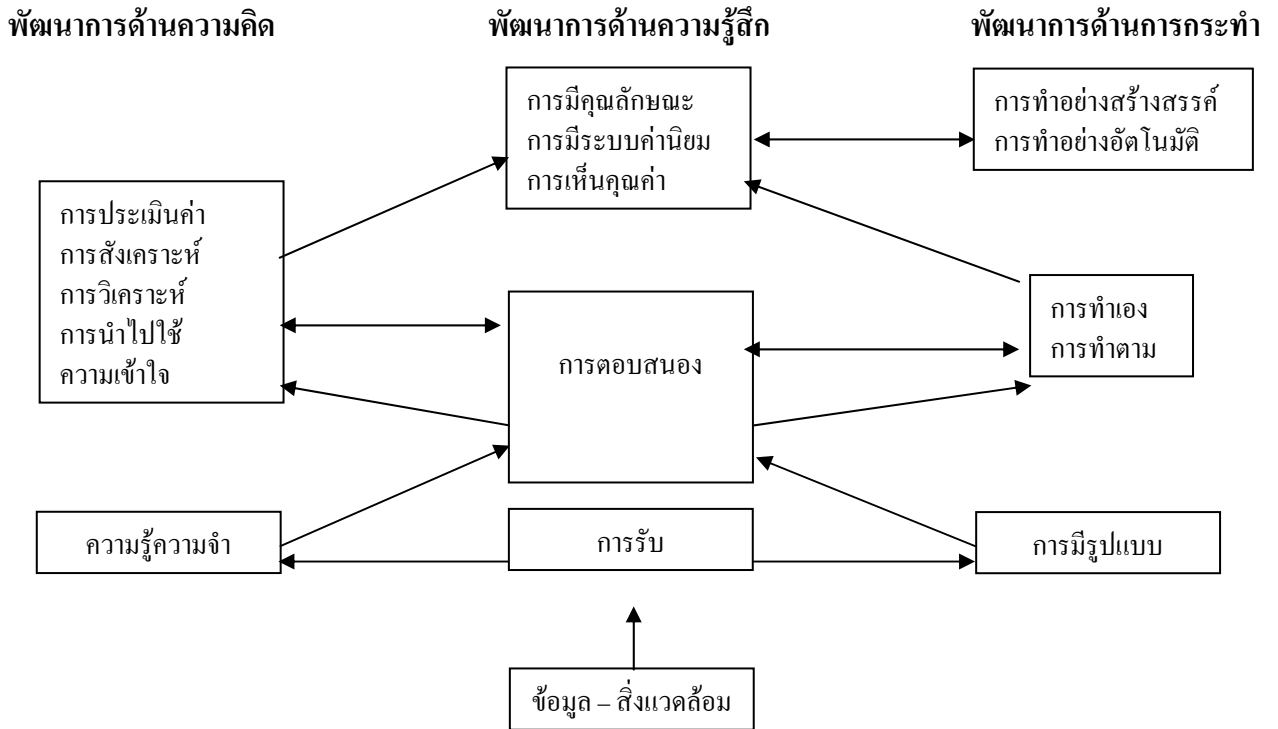
ตัวอย่าง แนวคิดและทฤษฎีที่น่าเสนอดังกล่าว สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน สำหรับผู้ที่สนใจที่จะสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ควรศึกษาให้เข้าใจก่อนการพัฒนาผู้เรียน

ดังนั้นเพื่อให้การพัฒนาและการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นไปตามนโยบายดังกล่าว และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ หลักการและจุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการประเมินการเลื่อนชั้นเรียนและจบการศึกษาระดับต่าง ๆ โดยยึดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กำหนดไว้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๑: ๕)

๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	๕. อยู่อย่างพอเพียง
๒. ซื่อสัตย์สุจริต	๖. มุ่งมั่นในการทำงาน
๓. มีวินัย	๗. รักความเป็นไทย
๔. ใฝ่เรียนรู้	๘. มีจิตสาธารณะ

๔. พัฒนาการด้านจิตพิสัยและเครื่องมือวัด

การพัฒนามนุษย์ที่สมบูรณ์ต้องพัฒนาทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับความคิด ความรู้สึกและการกระทำ โดยนำทั้ง ๓ ด้าน มารวมเป็นกระแสเดียวกัน มีการประสานสัมพันธ์กัน ซึ่งจะได้ภาพของการพัฒนา ดังที่โกวิท ประวาลพุกฤษ์ (๒๕๔๐) เสนอไว้ดังนี้

มนุษย์เริ่มรับรู้ด้วยการปฏิสัมพันธ์กับข้อมูลและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ แล้วนำสิ่งที่รับมานี้เก็บไว้ในสมอง ๒ รูปแบบด้วยกัน คือ ถ้าเป็นข้อมูลต่าง ๆ จะเก็บในรูปแบบของความรู้ความจำ อีกรูปแบบหนึ่งเป็นตัวอย่างของการกระทำ เป็นท่าทาง ขั้นตอนของการลงมือทำ เมื่อสะสมความรู้ความจำไว้มากแล้วก็นำมาแสดงออกในด้านการคิด คือตอบคำถามเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ได้ ด้านการกระทำคือทำตามคำถาม ทำตามคำสั่งได้ สภาวะจิตใจของมนุษย์เริ่มต้นด้วยการทำตามสั่งหรือถูกบังคับให้ทำ เมื่อทำแล้วเกิดผล คือตอบถูกหรือทำถูก สภาวะจิตใจก็จะค่อยๆ เปลี่ยนไป เป็นเต็มใจตอบอยากตอบ และในที่สุดก็อาสาที่จะตอบ มีการทำงานเพิ่มเติม ทำเกินที่สั่งหรือทำโดยไม่ต้องสั่ง สภาวะจิตใจนี้จะขึ้นอยู่กับความสามารถในการคิดการกระทำ ถ้าคิดถูกทำถูกจึงจะทำให้สภาวะจิตใจเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ดังนั้นการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้จึงมีความสำคัญ สิ่งที่ทำให้ผู้เรียนทำและสิ่งที่ให้ผู้เรียนคิดต้องไม่ห่างจากความสามารถเดิมของเขามากนัก หากยากเกินไปเขาจะทำไม่ได้ และเกิดความรู้สึกไม่ดีต่อการเรียน การเรียนการสอนทางด้านความคิดและการกระทำจึงต้องสร้างความรู้สึกที่ดีเสมอ การลงมือปฏิบัติจริงคิดจริงเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ แต่สิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนลงมือคิดลงมือปฏิบัติจริง คือความเต็มใจ ความยินดี ความพึงพอใจ ความภาคภูมิใจ ในการลงมือคิด ลงมือทำ ซึ่งเป็นคุณแจสำคัญที่ช่วยทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูง

การพัฒนาค่านิยมและจริยธรรมเป็นตัวอย่างของการผสมผสานระหว่างความรู้ ความคิด ความรู้สึกและการกระทำ ซึ่งเริ่มต้นด้วยการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม ทำไปทำไม ทำแล้ว มีผลดีผลเสียต่อใคร ใครเป็นตัวประกอบสำคัญของการตัดสินใจว่าจะทำหรือไม่ทำ ฝึกให้ผู้เรียน พัฒนาเหตุผลโดยให้ผู้เรียนประเมินปัญหาเชิงจริยธรรม พัฒนาจากการกระทำเพื่อตนเองเป็นการ กระทำเพื่อกลุ่มเพื่อคนอื่น จนถึงทำเพื่อสังคมโดยรวม เมื่อผู้เรียนพัฒนาเหตุผลไปแล้วก็พัฒนา ด้านการกระทำ ให้การกระทำนั้นๆมีผลตอบสนองในทางที่ดี ทั้งจากเพื่อน จากครูและจากสังคม เป็นการแสดงค่านิยมและเหตุผลเชิงจริยธรรมให้ประจักษ์ต่อผู้เรียนเอง กลุ่มจึงมีบทบาทในการพัฒนา ค่านิยม เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้วก็ลดการบังคับลง เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้เหตุผลของตนเอง เป็นการ ดูกกลืนค่านิยมจากการบังคับภายนอก ไปเป็นตัวบังคับภายในด้วยวินัยของเขาเอง จุดนี้คือการสร้าง วินัยในตนเอง เมื่อผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเองแล้วก็เสริมด้วยการให้ประเมินตนเองอยู่ตลอดเวลา โดยการถามคำถามต่าง ๆ และกระตุ้นให้ยอมรับตนเอง ให้เห็นว่าตนเองมีข้อจำกัด มีจุดเด่นจุดด้อย อย่างไร และต้องเลือกปฏิบัติตามจุดเด่นจุดด้อยของตนเอง ไม่ใช่ทำตามเกณฑ์ของผู้อื่น ต้องใช้เกณฑ์ ของตนเองสร้างความพึงพอใจให้กับความสำเร็จของตนเอง อันเป็นการให้รางวัลด้วยตนเอง

จิตพิสัยเป็นลักษณะที่เกี่ยวกับความรู้สึกของบุคคล จึงมีใช้เรื่องที่จะบอกได้ว่า ถูกหรือผิด ไม่สามารถจำแนกออกมาเป็นความรู้สึกที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องอย่างเด็ดขาดได้ ความรู้สึกจึงมีความหลากหลายในด้านระดับและความเข้มข้น ระดับความเข้มข้นของความรู้สึกนี้เอง ที่เรานำมาใช้ในการจำแนกระดับความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เรื่องหนึ่งเรื่องใด ปริมาณ เกี่ยวกับความรู้สึกจึงไม่เป็นไปตามกฎมีหรือไม่มี แต่จะอยู่ในรูปของมีมากมีน้อย เป็นระดับต่าง ๆ กันไป ความรู้สึกต่าง ๆ เหล่านั้นนอกจากมีระดับแล้ว ยังมีทิศทางที่เป็นทั้งบวกและลบ เช่น ชื้อสัตย์ เป็นทางบวก คดโกงเป็นทางลบ เป็นต้น

คุณสมบัติอีกอย่างหนึ่งของจิตพิสัย คือ เปลี่ยนแปลงได้ง่าย ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ องค์ประกอบอื่น ๆ การที่จะลงสรุปว่าบุคคลมีความรู้สึกอย่างไร จึงต้องมีการตรวจสอบ หลายๆ ครั้ง หลายๆ สถานการณ์ หลายๆ เวลา แล้วนำผลการสอบวัดนั้นมาดูว่าเขาแสดงความรู้สึกใน ระดับใดมากที่สุด

ความรู้สึกทั้งหลายจำเป็นต้องแสดงต่อเป้าหรือสิ่งรองรับบางอย่าง เช่น ความรู้สึก ต่อคนที่ขยัน คนที่ซื้อสัตย์ การกระทำที่แสดงถึงความรักชาติ สัญลักษณ์ของคุณงามความดีต่าง ๆ ถ้าไม่มีเป้ารองรับ ความรู้สึกของบุคคลก็จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไม่เป็นระบบ

๔.๑ พฤติกรรมชี้บ่ง

การที่จะรู้ว่าบุคคลมีความรู้สึกอย่างไรก็ต้องดูจากพฤติกรรมที่เขาแสดงออก ซึ่งมี ๒ ทางที่จะให้ตรวจสอบได้ คือ ทางวาจาและทางการกระทำหรือทางกาย พฤติกรรมชี้บ่งทาง ด้านความรู้สึกจึงอยู่ในรูปของวาจา หน้าตา ท่าทางเป็นสำคัญ Krathwohl และคณะได้จำแนกระดับ ความรู้สึกออกเป็น ๕ ชั้น คือ การรับ การตอบสนอง การเห็นคุณค่า การมีระเบียบ และการ

มีคุณลักษณะ แต่ละชั้นมีพฤติกรรมซึ่งทางวาจาและทางกายของระดับจิตพิสัย ซึ่งช่วยให้การสอบวัดทำได้ดีและชัดเจนขึ้น ดังนี้

ตารางที่ ๑ พฤติกรรมซึ่งทางวาจา และทางกายของระดับจิตพิสัย

ระดับของจิตพิสัย	พฤติกรรมซึ่งทางวาจา	พฤติกรรมซึ่งทางกาย
๑. การรับ ๑.๑ การรับรู้ ๑.๒ ตั้งใจรับ ๑.๓ ติดตามรับ	บอกได้ว่าต่างออกไปเปลี่ยนแปลงไป แต่ไม่สามารถบอกได้ว่าอะไรต่างไปจากเดิม การตรวจสอบข้อมูลที่มี ถามหาข้อมูลเพิ่มเติม	หยุดพฤติกรรมอื่นที่กำลังทำอยู่เดิม จ้องมอง มองตาม
๒. การตอบสนอง ๒.๑ ตอบตามสั่ง ๒.๒ ออสาทำ ๒.๓ พอใจทำ	ถามหาคำสั่ง คำชี้แจง กฎ ระเบียบ ประเพณี ร้องขอที่จะทำ เสนอที่จะทำ พูดสิ่งที่ได้ทำ คุยให้คนอื่นฟังว่าได้ทำ	ทำเมื่อมีคำสั่ง คำชี้แจง การชี้แนะ การช่วยเหลือ ทำเอง ไม่ต้องขึ้นอยู่กับความช่วยเหลือ การชี้แนะ ยิ้มแย้ม พอใจที่ได้ทำ แสดงการทำอย่างมั่นใจ
๓. การเห็นคุณค่า ๓.๑ เห็นค่า ๓.๒ นิยม ๓.๓ มุ่งมั่น	ขอมรับ ชมเชย และเสนอให้ทำมากขึ้น ชี้ชวน ริเริ่มให้มีการกระทำ ส่งเสริมให้มีการทำ ปกป้อง แก้ต่าง บุคคลและการกระทำ	ทำมากขึ้น ปรับปรุงให้ดีขึ้น ทำนាំให้เป็นตัวอย่าง ช่วยเหลือผู้อื่นให้ทำ ทำอย่างมั่นคง ไม่มีผลจากการเปลี่ยนแปลงภายนอก มีพฤติกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องน้อยลง
๔. การมีระเบียบ ๔.๑ มีสังกัด ๔.๒ มีระบบ	อ้างอิงเป้าหมาย ยึดผลของการกระทำ เลือกมากกว่าอย่างอื่น ชี้ว่าสำคัญกว่าสิ่งอื่น	มุ่งผลงาน ยึดมาตรฐานของงาน เน้นขั้นตอนสำคัญ ๆ ยึดลำดับความสำคัญ เลือกทำมากกว่าอย่างอื่น
๕. การมีคุณลักษณะ ๕.๑ ขยาย ๕.๒ เป็นนิสัย	ชี้แจงการนำไปอย่างกว้างขวาง ระบุว่าทำเป็นประจำ ได้รับการยกย่องปรากฏในสังคม	ทำอย่างสร้างสรรค์ มีลักษณะเฉพาะในผลงานที่สังคมนับได้

ตารางที่ ๒ พฤติกรรมซึบทางวาจา และทางกายของด้านความรักในการอ่าน

ระดับของจิตพิสัย	พฤติกรรมซึบทางวาจา	พฤติกรรมซึบทางกาย
๑. การรับ	บอกได้ว่าครูสั่งให้อ่านหนังสือเพิ่มเติม	หยุดฟังคำสั่งของครูเกี่ยวกับการให้อ่านหนังสือเพิ่มเติม
๒. การตอบสนอง	ถามหาชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่ง หรือแหล่งที่จะไปค้นคว้า	หาหนังสือที่ครูสั่งให้อ่านในห้องสมุด
๓. การเห็นคุณค่า	พูดคุยกับเพื่อนถึงประโยชน์ในการอ่านและชักชวนหรือให้เพื่อนยืมหนังสือของตนไปอ่าน	เมื่อมีเวลาว่าง จะอ่านหนังสือที่ตนสนใจ
๔. การมีระเบียบ	วิจารณ์สาระในสิ่งที่ได้อ่านอย่างมีเหตุผล	เลือกอ่านหนังสือที่มีคุณค่า
๕. การมีคุณลักษณะ	ได้รับการยกย่องจากเพื่อน ๆ และครู ว่าเป็นนักอ่าน และมีความรอบรู้ดี	อ่านหนังสือที่มีคุณค่าอย่างสม่ำเสมอ และนำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ได้มากมาย ทั้งด้านการเรียน การปรับปรุงตนเองและคิดค้นสิ่งใหม่ๆ

จิตพิสัยที่คุ้นเคยกันอยู่ในวงการศึกษานี้ ได้แก่ ความสนใจ ความซาบซึ้งและเจตคติ ซึ่งสามารถนำมาสัมพันธ์กับระดับพัฒนาการด้านจิตใจที่กล่าวมาแล้ว คือ ความสนใจจะเริ่มพัฒนาตั้งแต่ขั้นการรับรู้ (๑.๑) จนถึงสนใจอย่างมุ่งมั่น (๓.๓) โดยที่ความสนใจนั้นต้องมีทั้งการกระทำ (สนใจตอบสนอง) เพราะความรู้สึก (ความมุ่งมั่น) ถ้าจัดระดับการสนใจทำเป็นพอใจทำแล้ว ทั้งสองระดับก็จะอยู่ในจิตพิสัยเช่นเดียวกัน

ความซาบซึ้งมีช่วงแคบกว่าความสนใจ ขั้นต้นของความซาบซึ้งเริ่มจากติดตามรับ (๑.๓) จนถึงขั้นนิยมนยกย่อง (๓.๒)

เจตคติเริ่มจากระดับอาสาทำ (๒.๒) จนถึงคำนึงถึงผลงาน ชื่นชมในผลงานของการกระทำ (๔.๑)

พฤติกรรมซึบจะเป็นประโยชน์ต่อการประเมินและการวัดจิตพิสัยในระดับต่าง ๆ โดยนำพฤติกรรมซึบทางวาจาและทางกายไปใช้จัดทำเป็นเครื่องมือวัด เช่น แบบสังเกตพฤติกรรม แบบสัมภาษณ์ แบบทดสอบ เป็นต้น

บทที่ ๒

การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. แนวทางการดำเนินการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับสถานศึกษา

การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สถานศึกษาควรดำเนินการ โดยคณะกรรมการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา อาจเป็นชุดเดียวกับ คณะกรรมการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในกรณีสถานศึกษาขนาดเล็กอาจให้ครูผู้สอน ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษาเป็นผู้รับผิดชอบในการพัฒนา ทั้งนี้ให้สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการ ดำเนินการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา โดยมีหน้าที่ดังนี้

๑.๑ ศึกษานิยาม ความหมาย และพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทั้ง ๘ ประการ

๑.๒ วิเคราะห์ตัวชี้วัด และพฤติกรรมบ่งชี้ เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนา คุณลักษณะอันพึงประสงค์แต่ละคุณลักษณะ

๑.๓ ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนรายบุคคลก่อนการพัฒนา เพื่อกำหนด แนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องและเหมาะสมกับพฤติกรรมของผู้เรียน

๑.๔ สร้างหรือเลือกเครื่องมือในการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑.๕ กำหนดวัตถุประสงค์ และวิธีการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้เรียนที่ต้องการพัฒนา

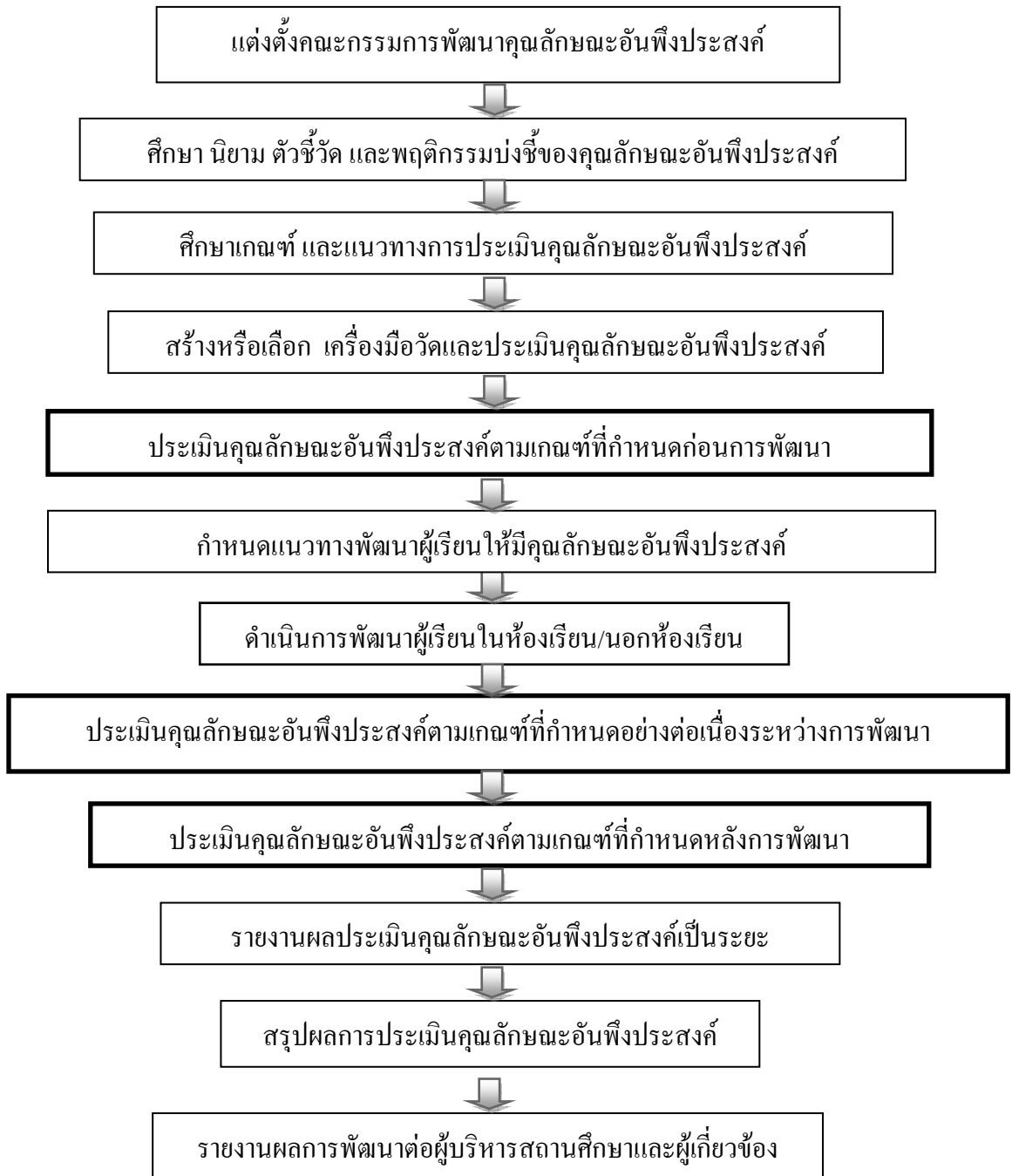
๑.๖ ดำเนินการพัฒนาผู้เรียนตามแนวทางที่กำหนดไว้ และประเมินผู้เรียนเป็น ระยะเวลาอย่างต่อเนื่อง เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้า

๑.๗ ดำเนินการประเมินผู้เรียนหลังการพัฒนาและสรุปผลการประเมิน

๑.๘ รายงานผลการพัฒนาต่อผู้บริหารสถานศึกษา

ผังแผนภาพที่ ๓.๑

แผนภาพที่ ๓.๑ แนวทางการดำเนินการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๒. แนวปฏิบัติในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง ๘ ประการ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ในการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ จำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูผู้สอน ครูประจำชั้น ผู้ปกครอง และชุมชนต้องร่วมมือกันปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง จึงต้องพิจารณาถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถานศึกษากำหนดให้จัดขึ้น แล้วส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งอาจดำเนินการพัฒนาด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เช่น

๑. บูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ๘ กลุ่มสาระ
๒. จัดในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
๓. จัดโครงการเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์
๔. ปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยสอดแทรกในกิจวัตรประจำวัน

แนวปฏิบัติในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น สามารถพัฒนาได้ โดยการนำคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตัวชี้วัด และพฤติกรรมบ่งชี้ที่วิเคราะห์ไว้ไปบูรณาการในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โครงการต่าง ๆ และกิจวัตรประจำวันของผู้เรียน ดังนี้

๑. รักษา ศาสน์ กษัตริย์

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	วิธีการพัฒนา			
		กลุ่ม สาระ	กิจกรรม พัฒนา ผู้เรียน	โครงการ	กิจวัตร ประจำวัน
๑.๑ เป็นพลเมืองดี ของชาติ	๑.๑.๑ ยืนตรงเคารพธงชาติ ร้องเพลง ชาติ และอธิบายความหมาย ของเพลงชาติได้ถูกต้อง	✓	✓		✓
	๑.๑.๒ ปฏิบัติตนตามสิทธิหน้าที่ พลเมืองดีของชาติ	✓	✓		✓
	๑.๑.๓ มีความสามัคคี ประองดอง	✓	✓	✓	✓
๑.๒ ชำรงไว้ซึ่งความ เป็นชาติไทย	๑.๒.๑ เข้าร่วม ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมที่สร้างความสามัคคี ประองดอง ที่เป็นประโยชน์ ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม	✓	✓	✓	✓
	๑.๒.๒ หวงแหน ปกป้อง ยกย่อง ความ เป็นชาติไทย	✓	✓	✓	✓
๑.๓ ศรัทธา ยึดมั่นและปฏิบัติ ตนตามหลักของ ศาสนา	๑.๓.๑ เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตน นับถือ	✓	✓	✓	✓
	๑.๓.๒ ปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาที่ ตนนับถือ	✓	✓	✓	✓
	๑.๓.๓ เป็นแบบอย่างที่ดีของศาสนิกชน	✓	✓	✓	✓
๑.๔ เคารพเทิดทูน สถาบัน พระมหากษัตริย์	๑.๔.๑ มีส่วนร่วมหรือจัดกิจกรรมที่ เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์	✓	✓	✓	✓
	๑.๔.๒ แสดงความสำนึกในพระมหา กรุณาธิคุณของพระมหากษัตริย์	✓	✓	✓	✓
	๑.๔.๓ แสดงออกซึ่งความจงรักภักดีต่อ สถาบันพระมหากษัตริย์	✓	✓	✓	✓

๒. ซื่อสัตย์สุจริต

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	วิธีการพัฒนา			
		กลุ่ม สาระ	กิจกรรม พัฒนา ผู้เรียน	โครงการ	กิจวัตร ประจำวัน
๒.๑ ประพฤติตรงตาม ความเป็นจริงต่อ ตนเองทั้งทางกาย วาจาใจ	๒.๑.๑ ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปราศจากความลำเอียง	✓	✓	✓	✓
	๒.๑.๒ ปฏิบัติตนโดยคำนึงถึง ความถูกต้องละเอียดและเกรงกลัว ต่อการกระทำผิด	✓	✓		✓
	๒.๑.๓ ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา	✓	✓		✓
๒.๒ ประพฤติตรงตาม ความเป็นจริงต่อ ผู้อื่นทั้งทางกาย วาจาใจ	๒.๒.๑ ไม่นำสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่น มาเป็นของตนเอง	✓	✓	✓	✓
	๒.๒.๒ ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความ ซื่อตรง	✓	✓		✓
	๒.๒.๓ ไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ ถูกต้อง	✓	✓		✓

๓. มีวินัย

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	วิธีการพัฒนา			
		กลุ่ม สาระ	กิจกรรม พัฒนา ผู้เรียน	โครงการ	กิจวัตร ประจำ วัน
๓.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ ครอบครัว โรงเรียน และสังคม	๓.๑.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบของครอบครัว โรงเรียน และ สังคม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น	✓	✓	✓	✓
	๓.๑.๒ ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรม ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และ รับผิดชอบในการทำงาน	✓	✓	✓	✓

๔. ใฝ่เรียนรู้

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	วิธีการพัฒนา			
		กลุ่ม สาระ	กิจกรรม พัฒนา ผู้เรียน	โครงการ	กิจวัตร ประจำวัน
๔.๑ ตั้งใจ เพียร พยายามในการ เรียนและ เข้าร่วม กิจกรรม	๔.๑.๑ ตั้งใจเรียน	✓	✓		✓
	๔.๑.๒ เอาใจใส่และมีความเพียร พยายามในการเรียนรู้	✓	✓		✓
	๔.๑.๓ มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และ เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ	✓	✓	✓	✓
๔.๒ แสวงหาความรู้จาก แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและ ภายนอกโรงเรียน ด้วยการเลือกใช้ สื่ออย่างเหมาะสม บันทึกความรู้ วิเคราะห์ สรุปเป็น องค์ความรู้ สามารถนำไปใช้ ในชีวิตประจำ วันได้	๔.๒.๑ ศึกษาค้นคว้าหาความรู้จาก หนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อ เทคโนโลยีต่าง ๆ แหล่งเรียนรู้ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และเลือกใช้สื่อได้อย่าง เหมาะสม	✓	✓	✓	✓
	๔.๒.๒ บันทึกความรู้ วิเคราะห์ข้อมูล จากสิ่งที่เรียนรู้ สรุปเป็น องค์ความรู้	✓	✓	✓	✓
	๔.๒.๓ แลกเปลี่ยนความรู้ด้วยวิธีการ ต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	✓	✓	✓	✓

๕. อยู่อย่างพอเพียง

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	วิธีการพัฒนา			
		กลุ่ม สาระ	กิจกรรม พัฒนา ผู้เรียน	โครงการ	กิจกรรม ประจำ วัน
๕.๑ ดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม	๕.๑.๑ ใช้ทรัพย์สินของตนเอง เช่น เงิน สิ่งของ เครื่องใช้ ฯลฯ อย่างประหยัด คุ่มค่า และเก็บรักษาดูแลอย่างดี รวมทั้งการใช้เวลาอย่างเหมาะสม	✓	✓	✓	✓
	๕.๑.๒ ใช้ทรัพยากรของส่วนรวมอย่างประหยัด คุ่มค่าและเก็บรักษาดูแลอย่างดี	✓	✓		✓
	๕.๑.๓ ปฏิบัติตนและตัดสินใจด้วยความรอบคอบมีเหตุผล	✓	✓		✓
	๕.๑.๔ ไม่เอาเปรียบผู้อื่นและไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน พร้อมให้อภัยเมื่อผู้อื่นกระทำผิดพลาด	✓	✓	✓	✓
๕.๒ มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	๕.๒.๑ วางแผนการเรียน การทำงานและการใช้ชีวิตประจำวันบนพื้นฐานของข้อมูล ความรู้ ข่าวสาร	✓	✓	✓	✓
	๕.๒.๒ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม ยอมรับและปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	✓	✓	✓	✓

๖. มุ่งมั่นในการทำงาน

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	วิธีการพัฒนา			
		กลุ่มสาระ	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	โครงการพิเศษ	กิจวัตรประจำวัน
๖.๑ ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน	๖.๑.๑ เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	✓	✓	✓	✓
	๖.๑.๒ ตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ	✓	✓	✓	✓
	๖.๑.๓ ปรับปรุงและพัฒนาการทำงานด้วยตนเอง	✓	✓	✓	✓
๖.๒ ทำงานด้วยความเพียร พยายามและอดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย	๖.๒.๑ ทุ่มเททำงาน อดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน	✓	✓	✓	✓
	๖.๒.๒ พยายามแก้ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จ	✓	✓	✓	✓
	๖.๒.๓ ชื่นชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ	✓	✓		✓

๗. รักความเป็นไทย

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	วิธีการพัฒนา			
		กลุ่มสาระ	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	โครงการ	กิจวัตรประจำวัน
๗.๑ ภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย และมีความกตัญญูต่เวที	๗.๑.๑ มีมารยาทงดงามแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญูต่เวทีต่อผู้มีพระคุณ แต่งกายแบบไทย	✓	✓	✓	✓
	๗.๑.๒ ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย	✓	✓	✓	
	๗.๑.๓ เชิญชวนให้ผู้อื่น ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย	✓	✓	✓	
๗.๒ เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	๗.๒.๑ ใช้ภาษาไทยและเลขไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	✓	✓	✓	✓
	๗.๒.๒ ชักชวน แนะนำ ให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าของการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง	✓	✓		✓

๘. มีจิตสาธารณะ

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	วิธีการพัฒนา			
		กลุ่ม สาระ	กิจกรรม พัฒนา ผู้เรียน	โครงการ	กิจวัตร ประจำ วัน
๘.๑ ช่วยเหลือผู้อื่น ด้วยความเต็มใจ และพึงพอใจ	๘.๑.๑ ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูทำงาน ด้วยความเต็มใจ	✓	✓	✓	✓
	๘.๑.๒ อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญา ด้วยความสมัครใจ	✓	✓	✓	✓
	๘.๑.๓ แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สินและ อื่นๆ และช่วยแก้ปัญหาหรือ สร้างความสุขให้กับผู้อื่น	✓	✓	✓	✓
๘.๒ เข้าร่วมกิจกรรม ที่เป็นประโยชน์ ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม	๘.๒.๑ ดูแลรักษาสาธารณสมบัติและ สิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ	✓	✓	✓	✓
	๘.๒.๒ เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็น ประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม	✓	✓	✓	
	๘.๒.๓ เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหา หรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของ ส่วนรวมตามสถานการณ์ที่ เกิดขึ้นด้วยความกระตือรือร้น	✓	✓	✓	

ตัวอย่างการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์
โดยบูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้

วิชาภาษาไทย ท ๒๓๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สัมพันธ์แห่งรัก

หน่วยย่อย สัตว์ชื่อถ้อยมน้ำคำสัญญา

เวลา ๒ ชั่วโมง

สาระสำคัญ

วรรณคดีเป็นมรดกของชาติที่มีคุณค่าที่มีคุณค่าทางด้านวรรณศิลป์และสังคม ที่แฝง
คติ ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ ซึ่งผู้เรียนต้องรู้จักวิเคราะห์คุณค่าให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน
ชีวิตประจำวันได้

๑. มาตรฐานการเรียนรู้

ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็น
คุณค่าและนำมาใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด ท๕.๑ ม.๓/๓ สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไป
ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

๒. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ข้อ ๖ มุ่งมั่นในการทำงาน

๖.๑ ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ของแผน

วิเคราะห์คุณค่าด้านสังคมจากวรรณคดีเรื่องพระอภัยมณี ตอนพระอภัยมณีหนีนาง
ผีเสื้อสมุทรได้ (วิเคราะห์พฤติกรรมตัวละคร)

๔. สาระการเรียนรู้

การวิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรม

๕. ภาระงาน

การนำเสนอความคิดเห็นของกลุ่ม

๖. การประเมิน

๖.๑ เกณฑ์การประเมินการนำเสนอ

รายการ	ระดับคะแนน				น้ำหนัก คะแนน
	๑	๒	๓	๔	
๑. น้ำเสียง	พูดไม่คล่อง ตะกุกตะกัก ไม่น่าสนใจฟัง	พูดได้ แต่ติดขัดบ้าง น้ำเสียงไม่ชัดเจน	พูดคล่อง น้ำเสียงดังชัดเจน	พูดคล่อง น้ำเสียงดังชัดเจน น่าสนใจฟัง	๒
๒. เนื้อหา	เนื้อหาไม่ครบตามหัวข้อและมีความสมเหตุสมผลน้อยมาก	เนื้อหาไม่เป็นไปตามลำดับ และมีความสมเหตุสมผลน้อย	เนื้อหาเป็นไปตามลำดับ และมีความสมเหตุสมผลเป็นส่วนใหญ่	เนื้อหาเป็นไปตามลำดับ ไม่วกวนและมีความสมเหตุสมผล	๓

๖.๒ ระดับคุณภาพ

คะแนน ๑ – ๕ ระดับคุณภาพปรับปรุง

คะแนน ๑๐ – ๑๓ ระดับคุณภาพพอใช้

คะแนน ๑๔ – ๑๗ ระดับคุณภาพดี

คะแนน ๑๘ – ๒๐ ระดับคุณภาพดีเยี่ยม

๖.๒ เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะ ๖.๑ ตั้งใจทำหน้าที่ การงาน

พฤติกรรมบ่งชี้	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน			
	ไม่ผ่าน(๐)	ผ่าน(๑)	ดี(๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๖.๑.๑ เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	ไม่แสดงพฤติกรรม	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ มีการปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ มีการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานให้ดีขึ้น
๖.๑.๒ ตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ				
๖.๑.๓ ปรับปรุงและพัฒนาการทำงานด้วยตนเอง				

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

๑. ตั้งคำถามว่าคิดอย่างไรกับการรักษาคำสัญญา/ รักษาสัจจะ

๒. นักเรียนค้นหาคำตอบว่าตัวละครใดในเรื่องที่แสดงถึงการรักษาคำสัญญา

(เงือกผู้เต่า)

๓. นักเรียนร่วมทบทวนเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเงือกผู้เต่า

๔. แจ้งภาระงานนำเสนอความคิดเห็นจากการประชุม และสังเกตพฤติกรรมมุ่งมั่น

ในการทำงาน

๕. นักเรียนเข้ากลุ่ม ๆ ละ ๕ – ๖ คน ร่วมกันแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่อไปนี้

๕.๑ เงือกผู้เต่ากลับมาเพราะเหตุใด

๕.๒ ถ้านักเรียนเป็นเงือกผู้เต่าจะกลับมาหาพระอภัยมณีหรือไม่ เพราะเหตุใด

๕.๓ นักเรียนคิดว่า ถ้าคนในสังคมมีความซื่อสัตย์รักษาคำมั่นสัญญา สังคมจะเป็นอย่างไร

๕.๔ ทำอย่างไรจึงจะทำให้เพื่อนของเรามีความซื่อสัตย์รักษาคำมั่นสัญญา

๖. ตัวแทนนักเรียนนำเสนอความคิดเห็นของกลุ่มหน้าชั้นเรียน เพื่อนต่างกลุ่ม

ประเมินการนำเสนอ

๗. ครูและนักเรียนสรุปว่าในที่สุดทุกชีวิตต้องตาย ก่อนตายจึงควรทำสิ่งที่มีคุณค่า มีประโยชน์ เหมือนเงือกผู้เต่าที่คิดว่ามีความเสี่ยง อาจจะต้องตาย แต่ก็รักษาคำมั่นสัญญา ซื่อสัตย์ ต่อตนเอง แม้ตัวตายไปแล้วก็ไม่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง

๘. สื่อและแหล่งเรียนรู้

ไม่มี

๙. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
๑. วิเคราะห์คุณค่าด้านสังคม	นำเสนอ	แบบประเมินการนำเสนอ	ระดับพอใช้ขึ้นไป
๒. ความมุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกต	แบบสังเกตพฤติกรรม	ระดับ ๑ ขึ้นไป

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ การบวก ลบระคน

วิชาคณิตศาสตร์ ค๑๑๑๐๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

ภาคเรียนที่ ๒

แผนการเรียนรู้ที่ ๕ โจทย์ปัญหาการบวก ลบระคน

เวลา ๒ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานตัวชี้วัด ค ๑.๒ เข้าใจถึงผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการของจำนวน และความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการต่าง ๆ และสามารถใช้ในการดำเนินการในการแก้ปัญหา

ตัวชี้วัด ค ๑.๒ ๒๑/๒ วิเคราะห์และหาคำตอบของโจทย์ปัญหาและโจทย์ปัญหาระคนของจำนวนนับไม่เกินหนึ่งร้อยและศูนย์ พร้อมทั้งตระหนักถึงความสมเหตุสมผลของคำตอบ

ตัวชี้วัด ค ๖.๑ ๒๑-๓/๒ ใช้ความรู้ ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

๒. สาระแกนกลาง

๒.๑ โจทย์ปัญหาการบวก การลบ

๒.๒ โจทย์ปัญหาการบวก ลบระคน

๒.๓ การสร้างโจทย์ปัญหาการบวก การลบ

๓. สาระสำคัญ

การแก้โจทย์ปัญหาเป็นกระบวนการคิดที่ผู้เรียนต้องอ่าน โจทย์แล้ววิเคราะห์ แยกแยะปัญหา และเชื่อมโยงความสัมพันธ์เพื่อตอบ โจทย์ปัญหาอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งผู้เรียนนำความรู้และทักษะทางคณิตศาสตร์ในเรื่องนี้ไปใช้ในการแก้ปัญหา/สถานการณ์ต่าง ๆ ชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

๔. สาระการเรียนรู้

๔.๑ ความรู้

- โจทย์ปัญหาการบวก การลบ

- โจทย์ปัญหาการบวก ลบระคน

๔.๒ ทักษะกระบวนการ

การแก้ปัญหา

๔.๓. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตัวอย่าง

ข้อ ๖ มุ่งมั่นในการทำงาน

ตัวชี้วัด ๖.๑ ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

พฤติกรรมบ่งชี้ ๖.๑.๑ เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

๖.๑.๒ ตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานด้วยตนเอง

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้ของแผน

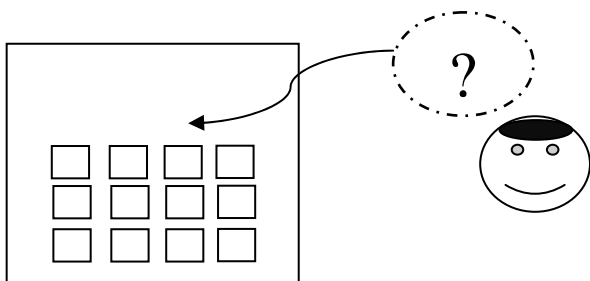
- ๕.๑ จับใจความสำคัญของโจทย์ปัญหาได้
- ๕.๒ วิเคราะห์และแสดงวิธีหาคำตอบจากโจทย์ปัญหาได้
- ๕.๓ ปฏิบัติงานโดยใช้กระบวนการกลุ่มได้

๖. ภาระงาน

กำหนดภาระงาน “ สถานการณ์ ปัญหาในชีวิตประจำวัน” ที่ต้องใช้วิธีการบวก ลบ
ระคนในการแก้โจทย์ปัญหา

สถานการณ์ที่ ๑ หนูนิดเลี้ยงไก่ไว้ ๕ ตัว ไก่แต่ละตัวไข่วันละ ๑ ฟอง ถ้าหนูนิดเก็บไข่ได้ ๔ วัน
แล้วนำไปฝากคุณตาจำนวน ๑๒ ฟอง ที่เหลือเก็บไว้รับประทานในครอบครัว
ถ้านักเรียนเป็นหนูนิด จะหาจำนวนไข่ที่เหลือได้โดยวิธีใด ให้แสดงวิธีหาคำตอบ

สถานการณ์ที่ ๒ ถ้านักเรียนและเพื่อน ๆ ได้รับมอบหมายจากครูประจำชั้นให้จัดเก้าอี้สำหรับประชุม
ผู้ปกครอง พบว่าในห้องประชุมมีเก้าอี้จำนวน ๑๒ ตัว แต่ในการประชุมครั้งนี้จะมีผู้ปกครองเข้า
ร่วมประชุม ๑๕ คนและครูอีก ๓ คน ดังนั้นนักเรียนจะต้องยกเก้าอี้จากห้องเรียนมาเพิ่มอีกกี่ตัว จึง
จะมีที่นั่งครบพอดี จะแสดงวิธีหาคำตอบอย่างไร

๗. การประเมินผล

ประเมินผลภาระงาน “ สถานการณ์ ปัญหาในชีวิตประจำวัน” ที่ต้องใช้วิธีการบวก
ลบระคนในการแก้โจทย์ปัญหา ดังนี้

- ๗.๑ ประเมินขั้นตอนวิธีการแก้ปัญหในสถานการณ์โจทย์ที่กำหนด
- ๗.๒ สังเกตพฤติกรรมระหว่างการปฏิบัติงาน

เกณฑ์การประเมินภาระงาน “ สถานการณ์ ปัญหาในชีวิตประจำวัน”

ประเด็นการประเมิน	คะแนน			
	๐ (ปรับปรุง)	๑ (พอใช้)	๒ (ดี)	๓ (ดีมาก)
๑. ความรู้ ทักษะในการแก้โจทย์ปัญหา/ สถานการณ์โดยใช้การบวก ลบระคน (ประเมินผลการแก้ปัญหาในสถานการณ์แต่ละข้อ)	ไม่สามารถจับใจความจากโจทย์ปัญหา โดยบอกสิ่งที่โจทย์กำหนดให้ได้ -เขียนประโยคสัญลักษณ์ไม่ถูกต้อง แสดงความสัมพันธ์จากสิ่งที่โจทย์กำหนดให้	จับใจความจากโจทย์ปัญหา โดยบอกสิ่งที่โจทย์กำหนดให้ได้ และเขียนประโยคสัญลักษณ์แสดง ความสัมพันธ์ จากสิ่งที่โจทย์กำหนดให้ ถูกต้องบางส่วน	จับใจความจากโจทย์ปัญหา โดยบอกสิ่งที่โจทย์กำหนดให้ได้ และ เขียนประโยคสัญลักษณ์แสดง ความสัมพันธ์ จากสิ่งที่โจทย์กำหนดให้ ได้	จับใจความจากโจทย์ปัญหา โดยบอกสิ่งที่โจทย์กำหนดให้ได้ เขียนประโยคสัญลักษณ์แสดง ความสัมพันธ์ จากสิ่งที่โจทย์กำหนดให้ ได้ และหาคำตอบได้ ถูกต้อง
๒. ความมุ่งมั่น ตั้งใจ และรับผิดชอบในการทำงาน	ไม่เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายและไม่สำเร็จ	เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายแต่ไม่สำเร็จ	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ แต่มีข้อบกพร่องบางส่วน	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ และถูกต้องสมบูรณ์

ระดับคุณภาพ

คะแนน ๘ – ๕	ระดับคุณภาพ	ดีเยี่ยม
คะแนน ๖ – ๓	ระดับคุณภาพ	ดี
คะแนน ๔ – ๕	ระดับคุณภาพ	พอใช้
คะแนน ๐ – ๓	ระดับคุณภาพ	ปรับปรุง

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ ๑

ขั้นนำ

๑) ครูทักทายนักเรียนด้วยเพลง “ อยู่ไหน ” เพื่อเตรียมความพร้อม

๒) ครูทบทวนการบวก ลบ จำนวนที่มีผลลัพธ์ไม่เกิน ๑๐๐ และการบวก ลบระคน โดยกำหนดโจทย์บนกระดานหน้าชั้นให้นักเรียนแสดงวิธีหาคำตอบ

ขั้นสอน

๓) ครูยกตัวอย่างโจทย์ปัญหาที่ต้องใช้การบวก ลบระคน ๒ ข้อ ให้นักเรียนช่วยกันอ่านจับใจความจากโจทย์ และเขียนแยกแยะสิ่งที่โจทย์กำหนดลงบนกระดานดำ แล้วเขียนแสดงความสัมพันธ์เป็นประโยคสัญลักษณ์และหาคำตอบ และให้เพื่อน ๆ ตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ

๔) ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปขั้นตอนการแก้โจทย์ปัญหาที่ต้องใช้การบวก ลบ
ระคน

๕) ครูแจกบัตรโจทย์ปัญหาบวก ลบระคน กลุ่มละ ๒ ข้อ ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ
๓ – ๔ คน ร่วมกันวิเคราะห์แก้โจทย์ปัญหาตามลำดับดังนี้

- อ่านโจทย์ปัญหาและจับใจความ
- เขียนสิ่งที่กำหนดให้เป็นประโยค
- แล้วเชื่อมโยงความสัมพันธ์เขียนเป็นประโยคสัญลักษณ์
- เขียนแสดงวิธีหาคำตอบ

๖) ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาแสดงวิธีแก้โจทย์ปัญหา ครูและเพื่อน ๆ ร่วมกัน
ตรวจสอบความถูกต้อง แลกเปลี่ยนระหว่างกลุ่มตรวจชิ้นงาน ครูชมเชยกลุ่มนักเรียนที่ทำ
ได้ถูกต้อง สมบูรณ์ และอธิบายเพิ่มเติมแก้ไขข้อผิดพลาดให้ถูกต้อง
ชั่วโมงที่ ๒

ขั้นสรุป

๗) ครูทบทวนโจทย์ปัญหาที่นักเรียนสร้างขึ้น ร่วมกับวิเคราะห์โจทย์ โดยครูเขียน
ลงบนกระดานให้นักเรียนพิจารณาแต่ละขั้นตอน

๘) ครูทดสอบนักเรียนโดยแจกใบกิจกรรมให้นักเรียนทุกคนวิเคราะห์โจทย์ปัญหา
พร้อมทั้งแสดงวิธีทำ โดยครูกำหนดสถานการณ์ เป็นโจทย์ปัญหาการบวก ลบ ระคน

๕. สื่อและแหล่งเรียนรู้

๘.๑ เพลง “เธออยู่ไหน ”

๘.๒ แบบทดสอบสถานการณ์

๘.๓ เกมจำประเมินภาระงาน

แบบบันทึกคะแนนจากการประเมินการจัดการเรียนรู้ แผนการเรียนรู้ที่ ๕ (คะแนนเต็ม ๕ คะแนน)

ชื่อ-สกุล	ความรู้-ทักษะกระบวนการ			คุณลักษณะฯ ๖.๒	รวมคะแนน แผนที่ ๕	ระดับคุณภาพ
	สถานการณ์ที่ ๑	สถานการณ์ที่ ๒	รวมความรู้ทักษะ			
	๑	๑	๖			

นำไปบันทึกพร้อมกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในแผน/หน่วยอื่น ๆ

แผนการจัดการเรียนรู้ การเขียนบายศรีใบตอง หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง เรียนรู้เรื่องบายศรี
 รหัสวิชา ง๒๒๑๐๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๒ ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ง ๑.๑ เข้าใจการทำงานมีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะ กระบวนการทำงาน ทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกัน และทักษะการแสวงหาความรู้ มีคุณธรรม และลักษณะนิสัยในการทำงาน มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัด ง ๑.๑ ม.๒/๓ มีจิตสำนึกในการทำงานและใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติงานอย่าง ประหยัดและ คุ่มค่า

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

การประดิษฐ์ของใช้ ของตกแต่งจากวัสดุใน โรงเรียนหรือท้องถิ่น

สาระสำคัญ

การเขียนบายศรีให้สำเร็จตามเป้าหมายต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะ กระบวนการทำงาน ทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา และทักษะการแสวงหาความรู้ มีความมุ่งมั่นในการทำงาน ตลอดจนมีจิตสำนึกในการทำงาน ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด

สาระการเรียนรู้

ความรู้

การประดิษฐ์ของใช้ของตกแต่งจากวัสดุใน โรงเรียนหรือท้องถิ่น
 -การเขียนบายศรี

ทักษะ/กระบวนการ

กระบวนการปฏิบัติรายบุคคล

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ข้อ ๖. มุ่งมั่นในการทำงาน

ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
๖.๑ ตั้งใจและรับผิดชอบ ในหน้าที่การงาน	๖.๑.๑ เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ๖.๑.๒ ตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ ๖.๑.๓ ปรับปรุงและพัฒนาการทำงานด้วยตนเอง
๖.๒ ทำงานด้วยความเพียรพยายาม และ อดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย	๖.๒.๑ ทุ่มเทาทำงาน อดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน ๖.๒.๒ พยายามแก้ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จ ๖.๒.๓ ชื่นชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ

การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน นักเรียนเขียนตัวบาศรีใบตองให้เหมาะสม จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการจัดเขียนบาศรีได้ครบถ้วน เขียนตัวบาศรีด้วยความตั้งใจ มีความรับผิดชอบ ขยัน อดทนทำงานจนสำเร็จ ผลงานมีความประณีต สวยงาม เพื่อนนักเรียน ผู้ปกครอง และครู มีส่วนร่วมในการประเมินผลงาน และสามารถบอกขั้นตอนการเขียนบาศรีให้ผู้อื่นได้

การประเมินผล

๑. ประเมินความรู้ เรื่องบาศรี
๒. ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ ๖ มุ่งมั่นในการทำงาน
๓. ประเมินการเขียนบาศรี

วิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

จุดประสงค์การเรียนรู้	เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน		
	วิธีการ / เครื่องมือ	ผลงาน / ชิ้นงาน	เกณฑ์การผ่าน
K – ความรู้ บอกขั้นตอน ประโยชน์ และวัสดุ อุปกรณ์ ในการทำบาศรี	แบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ผ่านเกณฑ์ระดับ คุณภาพ ๑
A – คุณลักษณะ ข้อ ๖ มุ่งมั่นในการทำงาน	การสังเกตพฤติกรรม	คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	ผ่านเกณฑ์ระดับ คุณภาพ ๑
P – ทักษะ / กระบวนการใช้วัสดุ อุปกรณ์ ในปฏิบัติงานได้ถูกต้องตามขั้นตอน และ ประหยัด ตรวจสอบผลงาน	ตรวจผลงาน/สังเกต พฤติกรรมกรรมการ ปฏิบัติงาน	ตัวบาศรี	ผ่านเกณฑ์ระดับ คุณภาพ ๑

เกณฑ์การประเมิน

เรื่องที่จะประเมิน	เกณฑ์ระดับคุณภาพ			
	0 (ปรับปรุง)	๑ (ผ่าน)	๒ (ดี)	๓ (ดีเยี่ยม)
K-ความรู้ข้อสอบ วัดองค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องขั้นตอนประโยชน์และวัสดุ อุปกรณ์ในการเย็บตัวบาศรี	ได้คะแนน ๐-๔	ได้คะแนน ๕-๖	ได้คะแนน) ๗-๘	ได้คะแนน ๙-๑๐
ตัวชี้วัดที่ ๖.๑ ตั้งใจตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การทำงาน	ไม่ตั้งใจและไม่รับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ มีการปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ มีการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานให้ดีขึ้น	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ มีการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานให้ดีขึ้นด้วยตนเอง
ตัวชี้วัดที่ ๖.๒ ทำงานด้วยความเพียรพยายาม และ อุตุนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายภาคภูมิใจ	ไม่อดทนต่อการทำงานชิ้นงานไม่สำเร็จ	ทำงานด้วยความขยันอดทน และพยายามให้งานสำเร็จตามเป้าหมายและชื่นชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ	ทำงานด้วยความขยันอดทน และพยายามให้งานสำเร็จตามเป้าหมายไม่ย่อท้อต่อปัญหาในการทำงาน และชื่นชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ	ทำงานด้วยความขยันอดทน และพยายามให้งานสำเร็จตามเป้าหมายภายในเวลาที่กำหนดไม่ย่อท้อต่อปัญหา แก้ปัญหาอุปสรรคในการทำงาน และชื่นชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ
P - ทักษะ / กระบวนการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในปฏิบัติงานได้ถูกต้องเหมาะสม และ ประหยัด - ผลงาน	๑.เตรียมวัสดุอุปกรณ์ของตนมาไม่พร้อม ๒.เลือกวัสดุเหมาะสมกับการประดิษฐ์ ๓.ใช้อุปกรณ์เหมาะสมกับประเภทของงาน ๔.ไม่สนใจทำความสะอาดเครื่องใช้วัสดุอุปกรณ์ ๕. ผลงานต้องปรับปรุง	๑.เตรียมวัสดุอุปกรณ์ของตนมาไม่พร้อม ๒.เลือกวัสดุเหมาะสมกับการประดิษฐ์ ๓.ใช้อุปกรณ์เหมาะสมกับประเภทของงาน ๔.ทำความสะอาดเครื่องใช้วัสดุอุปกรณ์ บางครั้งหลังเลิกใช้ ๕. ผลงานพอใช้	๑.เตรียมวัสดุอุปกรณ์ของตนมาให้พร้อม ๒.เลือกวัสดุเหมาะสมกับการประดิษฐ์ ๓.ใช้อุปกรณ์เหมาะสมกับประเภทของงาน ๔.ทำความสะอาดเครื่องใช้วัสดุอุปกรณ์ทุกครั้งหลังเลิกใช้ ๕. ผลงานสวยงาม	๑.เตรียมวัสดุอุปกรณ์ของตนมาพร้อม ๒.เลือกวัสดุเหมาะสมกับการประดิษฐ์ ๓.ใช้อุปกรณ์เหมาะสมกับประเภทของงาน ๔.ทำความสะอาดเครื่องใช้วัสดุอุปกรณ์ทุกครั้งหลังเลิกใช้ ๕. ผลงานประณีตสวยงาม

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการเรียนรู้

๑. กิจกรรมนำผู้เรียน

๑. นักเรียนทำสมาธิก่อนเรียน ๕ นาที ครูสอดแทรกหลักธรรมเรื่อง ความวิริยะในการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ความมุ่งมั่นในการทำงาน

๒. นักเรียนดูหุ่นจำลองของจริง บายศรีปากชามและบายศรีใหญ่ พร้อมกับสนทนาถึง
- รูปร่าง ลักษณะของบายศรีปากชาม และบายศรีใหญ่

๓. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

๑. กิจกรรมที่ช่วยพัฒนาผู้เรียน

๑. นักเรียนตรวจสอบวัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงานใบตองการเย็บตัวบายศรี

๒. ครูอธิบายส่วนประกอบของบายศรี

๓. นักเรียนศึกษาใบความรู้ในการเย็บตัวบายศรี จากนั้นครูอธิบายขั้นตอนในใบความรู้ครูสาธิตการพับ ม้วน ใบตองเพื่อทำตัวบายศรี แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามเป็นขั้นตอน

๔. นักเรียนปฏิบัติการเย็บตัวบายศรีจนสำเร็จตัวที่หนึ่ง ครูสำรวจการทำงานของนักเรียนโดยให้คำแนะนำ ชื่นชมผลงาน นักเรียนที่มีทักษะสามารถให้แนะนำเพื่อน

๕. นักเรียนปฏิบัติเย็บตัวบายศรีตัวที่ ๒ เพื่อให้เกิดความชำนาญ

๖. นักเรียนประเมินผลงานของตัวเองโดยเปรียบเทียบผลงานครั้งที่ ๑ และ ๒ และให้เลือกผลงานชิ้นที่นักเรียนพอใจที่สุดส่งในกลุ่มชั้นเรียน และให้นักเรียนทุกคนช่วยกันเรียงผลงานของทุกคนแบ่งเป็น ๔ ระดับ คือ ผลงานระดับ ดีมาก / ดี / พอใช้ / ต้องปรับปรุง โดยบันทึกผลการประเมินลงในแบบบันทึก

๗. นักเรียนที่ได้คะแนนเป็นอันดับ ดีมาก เสนอผลงานหน้าชั้นเรียน บอกถึงเทคนิคในการเย็บบายศรีใบตอง และจุดเด่นของผลงาน

๑. กิจกรรมรวบยอด / สรุปผลการเรียน

๑. ครูรวมสรุปการปฏิบัติงานการเย็บตัวบายศรี แนะนำข้อบกพร่อง และนำไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้นักเรียนนำไปพัฒนา อีกทั้งเปิดโอกาสให้กับนักเรียนพัฒนางานและนำมาส่งใหม่ได้ตลอดภาคเรียน

๒. นักเรียนวางแผนการปฏิบัติงานในสัปดาห์ต่อไป

สื่อการเรียนรู้

๑. หุ่นจำลองบายศรีปากชาม และบายศรีใหญ่

๒. ใบความรู้วิธีปฏิบัติงานการเย็บตัวบายศรี

แหล่งการเรียนรู้เพิ่มเติม

มณีรัตน์ จันทนะพะลิน. (๒๕๔๐). งานใบทอง. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง , หน้า ๑๒๐.

กิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง / เสนอแนะ

นักเรียน นำความรู้ ทักษะและกระบวนการไปทำบายศรีปากชามและบายศรีสู่ขวัญในลำดับต่อไปและพัฒนาสร้างสรรค์ให้เกิดชิ้นงานที่แปลกใหม่ขึ้น

แนวคิด / เนื้อหาที่บูรณาการ

- วิชาวิทยาศาสตร์ โดยการนำน้ำมะนาวซึ่งมีฤทธิ์เป็นกรดผสมกับน้ำซุบใบทอง เพื่อป้องกันไม่ให้ขอบใบทองดำและช้ำ

- คณิตศาสตร์ เรื่อง มุม เศษส่วน
- ภาษาไทย การพูด การนำเสนอผลงาน การอ่านใบความรู้
- สังคมศึกษา การทำสมาธิ วัฒนธรรมประเพณี
- ศิลปะ การจัดวางลำดับตัวบายศรีให้ได้ขนาดและสมดุลย์

แบบบันทึกผลการประเมินผล

รายการ	คุณลักษณะ(ระดับคุณภาพ)		การปฏิบัติงาน (๑๕ คะแนน)							คะแนน ข้อสอบ (๑๐คะแนน)
			การเตรียม อุปกรณ์ (๓)	การเลือก วัสดุ (๓)	การใช้ อุปกรณ์ (๓)	การทำ ความ สะอาด อุปกรณ์ (๓)	ผลงาน (๓)	รวม (๑๕)		
ชื่อ-สกุล	ตัวชี้วัดที่ ๖.๑ ตั้งใจและ รับผิดชอบใน หน้าที่การงาน	ตัวชี้วัดที่๖.๒ ทำงานด้วยความ เพียรพยายาม และ อดทน เพื่อให้งานสำเร็จ ตามเป้าหมาย ภาคภูมิใจ								

ลงชื่อ
(

ผู้ประเมิน
) ครู/นักเรียน

เกณฑ์การประเมินผลคุณลักษณะ

- ระดับคุณภาพ ๓ ระดับ ดีเยี่ยม
- ระดับคุณภาพ ๒ ระดับ ดี
- ระดับคุณภาพ ๑ ระดับ ผ่าน
- ระดับคุณภาพ 0 ระดับ ไม่ผ่าน

**ตัวอย่างการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์
โดยจัดในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน**

กิจกรรม ร่วมด้วยช่วยกันสร้างสรรค์ความดี

๑. จุดประสงค์

๑. เพื่อสร้างนิสัยความรับผิดชอบการทำงานของกลุ่ม
๒. เพื่อให้เห็นคุณค่าของการรักษาสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

๒. เป้าหมาย

นักเรียนปฏิบัติหน้าที่และทำงานกลุ่มในการรักษาสภาพแวดล้อมในโรงเรียน โดยเน้นคุณลักษณะ ดังนี้

๑. มีวินัย ตัวชี้วัด ข้อ ๓.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียนและสังคม
๒. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน ตัวชี้วัด ข้อ ๖.๑ ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน และ ข้อ ๖.๒ ทำงานด้วยความเพียร พยายาม และอดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย
๓. มีจิตสาธารณะ ตัวชี้วัด ข้อ ๘.๑ ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ และข้อ ๘.๒ เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม

๓. ขั้นตอนกิจกรรม

๑. สร้างความเข้าใจในเรื่องการทำงานร่วมกัน การเห็นคุณค่าของการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม
๒. นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเขตการรับผิดชอบ หรือครูจัดแบ่งกลุ่มให้ตามความเหมาะสม
๓. นักเรียนแบ่งหน้าที่ตามความรับผิดชอบหรือครูแนะนำ
๔. นักเรียนปฏิบัติตามหน้าที่
๕. นักเรียนประเมินการปฏิบัติงานของตนเองและปรับปรุง
๖. นักเรียนสรุปผลการปฏิบัติงาน และนำเสนอผลการปฏิบัติงานต่อผู้อื่น

๔. ตัวชี้วัดที่แสดงถึงความสำเร็จ

๑. นักเรียนปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน
๒. นักเรียนตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน
๓. นักเรียนทำงานด้วยความเพียรพยายามและอดทน เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย
๔. นักเรียนช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ
๕. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน

๕. การประเมินผล

๑. ผู้เรียนประเมินตนเอง
๒. กลุ่มประเมิน
๓. เพื่อนประเมิน
๔. ครูอื่น ๆ ร่วมประเมิน

กิจกรรมหนูทำได้

๑. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างนิสัยเรื่องความประหยัดทั้งของส่วนตัวและของส่วนรวม
๒. เพื่อให้เห็นคุณค่าของความประหยัด

๒. เป้าหมาย

นักเรียนอยู่อย่างพอเพียง ตัวชี้วัด ๕.๑ ดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม

๓. ขั้นตอนกิจกรรม

๑. สร้างความตระหนักถึงประโยชน์และผลดีของความประหยัดในปัจจุบันและอนาคต (อาจใช้ข่าวหนังสือพิมพ์ หรือใช้กรณีศึกษาเป็นสื่อ)
๒. นักเรียนรวมกลุ่มสำรวจ/บันทึก รายรับ-รายจ่ายของตนเองหรือของครอบครัว จำแนกสิ่งที่จำเป็นกับสิ่งที่ฟุ่มเฟือยหรือเกินความจำเป็น
 ๓. นักเรียนร่วมกันสรุปถึงรายจ่ายที่เกินจำเป็น และวิธีการลดรายจ่ายที่เกินจำเป็น
 ๔. นักเรียนตั้งเป้าหมายของการประหยัดรายจ่ายตามสถานะของตนเอง โดยกำหนดระยะเวลาปฏิบัติรายจ่ายภายใน ๑ เดือน
 ๕. นักเรียนจัดทำบัญชีการรับ - การจ่ายของตนเอง/ครอบครัวทุกวันติดต่อกัน ๑ เดือน
 ๖. นักเรียนสรุปผลของการใช้จ่ายในช่วงเวลา ๑ เดือน
 ๗. นักเรียนสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับ และกำหนดแนวปฏิบัติเพื่อการประหยัดอย่างต่อเนื่องในชีวิตประจำวันต่อไป

๔. ตัวชี้วัดของความสำเร็จ

นักเรียนดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม

๕. การประเมินผล

๑. ตรวจสอบบันทึกรายรับรายจ่าย
๒. สังเกต ตรวจสอบ การรายงานผลของผู้เรียนรายบุคคล
๓. สัมภาษณ์ – สอบถาม พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือบุคคลในครอบครัว
๔. ผู้เรียน หรือเพื่อนประเมิน

**ตัวอย่างการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์
โดยจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์**

๑. ชื่อโครงการ ส่งเสริมคุณธรรมสร้างระเบียบวินัยภายในห้องเรียน

๒. ระดับชั้น ป.๑ – ป.๖

๓. หลักการและเหตุผล

การปรับปรุงแก้ไขหรือการพัฒนาตนเองของนักเรียนที่เกิดจากความคิด ความตระหนักของตัวนักเรียนเองจะส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติอย่างแท้จริง และเกิดการพัฒนายั่งยืน

๔. วัตถุประสงค์

๔.๑ เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน และสังคมได้

๔.๒ เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เพื่อให้นักเรียนใช้ทรัพยากรของส่วนกลางอย่างประหยัด คุ่มค่าและเก็บรักษาดูแลอย่างดี

๕. กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ – ๖

๖. วิธีการดำเนินการ

๖.๑ แต่งตั้งนักเรียนเพื่อรับผิดชอบภาระงานที่กำหนด

๖.๒ กำหนดเกณฑ์การประเมิน เช่น

- ความสะอาดเรียบร้อยของห้องเรียน
- ความสะอาดเรียบร้อยของโต๊ะเรียน
- ความสะอาดเรียบร้อยของกระดานดำ
- ความรับผิดชอบในการปิดไฟฟ้า, ปิดพัดลม

๖.๓ แต่งคณะกรรมการประเมินตามเกณฑ์ (ไม่ผ่าน, ผ่าน, ดี, ดีเยี่ยม)

๖.๔ สรุปผลและรายงานผลการดำเนินงานเป็นรายภาคเรียน

๗. สื่ออุปกรณ์ อุปกรณ์ในการทำความสะอาด

๘. การวัดและประเมินผล

๘.๑ การสังเกต

๙. ตัวชี้วัดที่แสดงถึงความสำเร็จ

๙.๑ นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมินชั้นดีตั้งแต่ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

๑. ชื่อโครงการ เด็กดีในดวงใจ

๒. ระดับชั้น ทุกระดับชั้น

๓. หลักการและเหตุผล

เด็กดีในดวงใจเป็นผู้ที่มีคุณธรรมทางด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๘ ประการ เป็นเด็ก/เยาวชนที่พึงประสงค์ของโรงเรียนและสังคม

๔. วัตถุประสงค์

๔.๑ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๔.๒ เพื่อให้ให้นักเรียนมีขวัญและกำลังใจในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๕. กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ – ๖

๖. ดำเนินการ

๖.๑ ประชาสัมพันธ์โครงการให้นักเรียนทราบ พร้อมแจ้งเกณฑ์การสรรหาเด็กดีในดวงใจ

๖.๒ สรรหานักเรียน “เด็กดีในดวงใจ” ระดับห้องเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด สัปดาห์ละ ๑ คน และระดับชั้นเรียน เดือนละ ๑ คน

๖.๓ แจ้งข่าวผู้ที่มีคุณสมบัติเป็นเด็กดีในดวงใจที่เพิ่มขึ้นทุกสัปดาห์

๖.๔ ประกาศเกียรติคุณ ยกย่อง เช่น ตัดภาพถ่าย เขียนประวัติ มอบเกียรติบัตร

๖.๕ ประกาศยกย่องชมเชยผู้ปกครอง/ชุมชน โดยใช้จดหมายหรือใบประกาศแจ้งให้ทราบ

๗. งบประมาณ ค่าจัดทำเกียรติบัตร ใบประกาศเกียรติคุณ ป้ายประกาศ

๘. ผู้รับผิดชอบโครงการ

๘.๑ ครูประจำวิชา / ครูประจำชั้น

๘.๒ ผู้บริหารโรงเรียน

๙. การประเมินผล

๙.๑ การสังเกต

๙.๒ การสอบถาม

หมายเหตุ

๑. ระยะเวลาการประกาศเกียรติคุณนักเรียน พิจารณาปฏิบัติให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน

๒. จำนวนนักเรียนที่ได้รับการยกย่องเป็นเด็กดีในดวงใจขึ้นอยู่กับจำนวนนักเรียนที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ของแต่ละโรงเรียน

๑. ชื่อโครงการ จิตสาธารณะ

๒. ระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย

๓. แนวคิด

ผู้ที่มีจิตสาธารณะเป็นผู้ที่มีความเสียสละ อาสาช่วยเหลือผู้อื่นจึงช่วยเหลือสังคมตามกำลังความสามารถด้วยการเสียสละแรงกาย ใจ และสติปัญญา หรือลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาหรือสร้างสรรค์สังคมโดยไม่หวังผลตอบแทน

๔. วัตถุประสงค์

๔.๑ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะ

๔.๒ เพื่อเผยแพร่คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะ

๕. กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

๖. วิธีการดำเนินการ

๖.๑ แต่งตั้งคณะทำงาน คณะครูเพื่อเป็นที่ปรึกษานักเรียนกลุ่มละ ๑ คน

๖.๒ รับสมัครนักเรียน กลุ่มละ ๑๕ – ๒๐ คน ให้นักเรียนเลือกประธาน รองประธาน กรรมการ เหนรัญญิก และเลขานุการ

๖.๓ ประชุมนักเรียนเพื่อชี้แจงวิธีการเขียนโครงการ เว้นช่วงเวลาให้นักเรียนประชุมสมาชิกเพื่อกำหนด เป้าหมาย และวิธีการดำเนินกิจกรรม

๖.๔ ประชุมนักเรียนเพื่อให้นักเรียนนำเสนอโครงการ โดยครูที่ปรึกษาพิจารณาให้ความช่วยเหลือ

๖.๕ นักเรียนดำเนินกิจกรรม โดยมีครูที่ปรึกษาอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม และประเมินผล

๖.๖ รายงานผลการจัดกิจกรรมด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น จัดนิทรรศการ แสดงผลงาน หรือประกาศเกียรติคุณ

๗. งบประมาณ

๗.๑ บริจาค

๗.๒ โรงเรียนสนับสนุน

๘. การวัดและประเมินผล

๘.๑ การสังเกตพฤติกรรม

๘.๒ รายงานผลการปฏิบัติกิจกรรม

๘.๓ การเขียน / การพูดแสดงความรู้สึ

๕. ผู้รับผิดชอบ

๕.๑ ครูที่ปรึกษา

๕.๒ นักเรียนกลุ่มจิตสาธารณะ

หมายเหตุ

ตัวอย่าง โครงการจิตสาธารณะของนักเรียน

๑. พี่สอนน้อง (สอนหนังสือเด็กเล็ก / ชวนน้องเล่นเกม)
 ๒. พี่ดูแลน้อง (ช่วยตัดผม / กำจัดเหา / ตัดเล็บ)
 ๓. เก็บขยะในชุมชน
 ๔. ทำความสะอาดวัด
 ๕. ดูแลผู้ป่วยในโรงพยาบาล
 ๖. อาสาจราจร
 ๗. เลี้ยงอาหารกลางวันเด็กพิการ
 ๘. ปลูกต้นไม้ / ปลูกป่า
 ๙. ซ่อมแซมสถานที่สาธารณะ เช่น ตู้โทรศัพท์ ป้ายรถเมล์ ฯลฯ
 ๑๐. ดูแลคนชรา
 ๑๑. อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- ฯลฯ

๑๐. เกณฑ์คุณธรรม

มีจิตสาธารณะ

ตัวชี้วัดที่ ๘.๑ ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ

ดีเยี่ยม (๓) ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูทำงาน อาสาทำงาน ช่วยคิด ช่วยทำ แบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่นด้วยความเต็มใจ

ดี (๒) ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูทำงาน อาสาทำงาน และแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่นด้วยความเต็มใจ

ผ่าน (๑) ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูทำงาน และอาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยความเต็มใจ

ตัวชี้วัดที่ ๘.๒ ช่วยกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม

ดีเยี่ยม (๓) ดูแลรักษาสัมบัติ สิ่งแวดล้อมของห้องเรียน โรงเรียน ชุมชน และเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ของโรงเรียนด้วยความเต็มใจ

ดี (๒) ดูแลรักษาทรัพย์สินสมบัติ สิ่งแวดล้อมของห้องเรียน โรงเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ของโรงเรียนด้วยความเต็มใจ

ผ่าน (๑) ดูแลรักษาทรัพย์สินสมบัติ สิ่งแวดล้อมของห้องเรียน โรงเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ของโรงเรียน

๑. โครงการ โลกกว้าง การเรียนรู้

๒. ระดับชั้น ชั้นประถมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษา

๓. หลักการและเหตุผล

ความตั้งใจเพียรพยายามในการเรียน และการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเป็นคุณลักษณะนิสัยของผู้ใฝ่เรียนรู้ ซึ่งผู้ที่ใฝ่เรียนรู้นั้นจะต้องมีวินัยในตนเองมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง และมีความมุ่งมั่นเรียนรู้เป็นพื้นฐาน

๔. วัตถุประสงค์

๔.๑ เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกสถานศึกษา

๔.๒ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนให้เรียนรู้ได้ลึกซึ้งกว้างขวาง

๔.๓ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๕. เป้าหมาย

ผู้เรียนมีคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ ซื่อสัตย์ สุจริต มุ่งมั่นในการทำงาน

๖. วิธีการดำเนินงาน

๖.๑ สำรวจแหล่งเรียนรู้จากเว็บไซต์ และแหล่งเรียนรู้ในชุมชน/ท้องถิ่น

๖.๒ จัดทำทะเบียนแหล่งเรียนรู้ที่ได้จากการสำรวจ

๖.๓ ประชาสัมพันธ์/ชี้แจงวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนได้รับรู้อย่างทั่วถึง ด้วยการจัดป้ายนิเทศ ประชาสัมพันธ์ แผ่นพับ เสียงตามสาย บอกผ่านครูประจำชั้น ฯลฯ

๖.๔ รับสมัครนักเรียนที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมโครงการ

๖.๕ จัดกลุ่มนักเรียนโดยจัดโครงสร้างกลุ่มตามรูปแบบประชาธิปไตย มีประธาน รองประธาน เลขานุการ และสมาชิกเป็นคณะกรรมการ

๖.๖ กลุ่มนักเรียนกำหนดเป้าหมายความสำเร็จ ระยะเวลาในการศึกษาเรียนรู้ เวลาสิ้นสุดโครงการ และภาระงานของกลุ่ม

๖.๗ กลุ่มนักเรียนดำเนินกิจกรรมตามที่กลุ่มกำหนด

๖.๘ ประเมินผลการดำเนินงานของกลุ่มนักเรียน เช่น

- กลุ่มประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายและระยะเวลาที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงไร และผลสำเร็จเป็นอย่างไร

- ผลงาน/ภาระงานของกลุ่มที่ปรากฏมีอะไรบ้าง

- ปัญหา อุปสรรค ที่กลุ่มประสบ และวิธีการแก้ไขปัญหา หรือการชนะอุปสรรค

- ผู้เรียนสรุปผลการเรียนรู้ของกลุ่ม/สรุปองค์ความรู้ที่ได้รับ/เขียนสะท้อนความคิด

๖.๕ กลุ่มนักเรียนรายงานผลการเรียนรู้โลกกว้างของแต่ละกลุ่มต่อสมาชิกโครงการ

๖.๑๐ ประชาสัมพันธ์ความสำเร็จ ความภาคภูมิใจและรับการชื่นชมด้วยการจัดนิทรรศการผลงานหรือจัดตลาดนัดองค์ความรู้โลกกว้าง

๖.๑๑ รายงานโครงการ

๗. ผู้รับผิดชอบ

๗.๑ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

๗.๒ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๗.๓ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ

๗.๔ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

๗.๕ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา พลศึกษา

๗.๖ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

๗.๗ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

๗.๘ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

๘. งบประมาณ งบอุดหนุนการศึกษา

๙. สถานที่หรือแหล่งเรียนรู้

๙.๑ แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาในท้องถิ่น/ชุมชน

๙.๒ เว็บไซต์

๙.๓ เอกสาร วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ ฯลฯ

๙.๔ ความรู้ที่จำเป็น

- ความรู้เรื่องสุขภาพ
- ความรู้เรื่องสิ่งประดิษฐ์
- ความรู้เรื่องการอาชีพ
- ความรู้เรื่องสัตว์เลี้ยง
- ความรู้เรื่องพืช สัตว์เศรษฐกิจ
- ความรู้เรื่องสถาบันการศึกษา
- ความรู้เรื่องภูมิศาสตร์/ประวัติศาสตร์
- ความรู้เรื่องศาสนา
- ความรู้เรื่องวัฒนธรรม
- ความรู้เรื่องภาษา
- ความรู้เรื่องสิ่งแวดล้อม
- ความรู้เรื่องปัญหาสังคม

- ความรู้เรื่องภัยธรรมชาติ
- ความรู้เรื่องวรรณคดี วรรณกรรม
- ความรู้เรื่องแฟชั่น
- ความรู้เรื่องเทคโนโลยี
- ความรู้เรื่องภาพยนตร์
- ความรู้เรื่องคารา/เพลง

ฯลฯ

๑๐. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑๐.๑ ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือ สื่อสิ่งพิมพ์ เอกสาร สื่อเทคโนโลยี ภูมิปัญญาท้องถิ่น แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

๑๐.๒ ผู้เรียนบันทึกความรู้จากสิ่งที่เรียนรู้สรุปเป็นองค์ความรู้

๑๐.๓ ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ (การนำเสนอด้วยวาจาประกอบหลักฐานอ้างอิง การจัดนิทรรศการ) เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

๑๑. การประเมินผล สังเกต ตรวจสอบผลงาน ผู้เรียนประเมินตนเอง

๑๒. เกณฑ์คุณภาพ

๑๒.๑ ใฝ่เรียนรู้

คุณภาพระดับ ๑ (ผ่าน)

ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือ สิ่งพิมพ์ เอกสาร สื่อเทคโนโลยี หรือจากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ

คุณภาพระดับ ๒ (ดี)

ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือ สิ่งพิมพ์ เอกสาร สื่อเทคโนโลยี แหล่งเรียนรู้อื่นและมีการบันทึกความรู้

คุณภาพระดับ ๓ (ดีเยี่ยม)

ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือ สิ่งพิมพ์ เอกสาร สื่อเทคโนโลยี ภูมิปัญญาแหล่งเรียนรู้อื่น มีบันทึกความรู้และแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น

๑๒.๒ ซื่อสัตย์สุจริต

คุณภาพระดับ ๑ (ผ่าน)

ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับตนเอง กลุ่มเพื่อนและครู

คุณภพระดับ ๒ (ดี)

ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับเพื่อน และครู ละอาย เกรงกลัวที่จะทำความผิด

คุณภพระดับ ๓ (ดีเยี่ยม)

ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับเพื่อน และครู ละอาย เกรงกลัวที่จะทำความผิด เป็นแบบอย่างที่ดีด้านการประพฤติตรงตามความเป็นจริง

๑๒.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน**คุณภพระดับ ๑ (ผ่าน)**

ทำงานด้วยความขยัน และพยายามให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

คุณภพระดับ ๒ (ดี)

ทำงานด้วยความขยัน และพยายามให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย และเสนอผลงานด้วยความภาคภูมิใจ

คุณภพระดับ ๓ (ดีเยี่ยม)

ทำงานด้วยความขยัน และพยายามให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ไม่ย่อท้อต่อปัญหาในการทำงาน และเสนอผลงานด้วยความภาคภูมิใจ

๑. ชื่อโครงการ มุ่งสู่นักเรียนคุณภาพ

๒. ระดับชั้น ม.๑ – ม.๖

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมกาใฝ่เรียนรู้ รักความเป็นไทย มีวินัย มุ่งมั่นในการทำงาน และเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

๓.๒ เพื่อให้นักเรียนใช้ชีวิตประจำวันอย่างพอเพียง อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

๔. กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ – ๖

๕. วิธีการดำเนินการ

๕.๑ กำหนดฐานกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามวัตถุประสงค์

๕.๒ จัดทำคู่มือครูในแต่ละฐานกิจกรรม จำนวน ๕ ฐาน ทุกระดับชั้น

๕.๓ แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้ครูศึกษาคู่มือ

๕.๔ ดำเนินการจัดกิจกรรมแต่ละระดับชั้น ฐานละ ๑ วัน รวม ๕ ฐาน ๕ วัน ๆ ละ

๓๐ นาที (๐๘.๓๐ – ๐๙.๐๐น.)

๕.๕ ประเมินผลการจัดกิจกรรมตามที่กำหนดในคู่มือ โดยครูที่ปรึกษาและครูผู้รับผิดชอบโครงการ

กิจกรรมในแต่ละฐาน

กิจกรรมที่ ๑ ฐานใฝ่เรียนรู้

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้นักเรียนรู้จักค้นหาหาความรู้จากหนังสือเอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

๒. เพื่อให้นักเรียนมีการบันทึกความรู้ และสรุปเป็นองค์ความรู้ได้

๓. เพื่อให้นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

วิธีดำเนินการ

กำหนดสถานการณ์ต่าง ๆ ได้แก่ เรื่องทั่ว ๆ ไปที่เหมาะสมกับระดับชั้น ให้ผู้เรียนวิเคราะห์สถานการณ์เป็นรายบุคคล เลือกตัวแทนนำเสนอ แต่ละสัปดาห์จะเปลี่ยนสถานการณ์ที่กำหนดโดยครูผู้สอนในระดับชั้นนั้น ๆ

กิจกรรมที่ ๒ ฐานรักความเป็นไทย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ นักเรียนมีมารยาทงามแบบไทย
๒. เพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติตนตามหลักของศาสนา

วิธีดำเนินการ

กำหนดสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมประเพณีไทย ครั้งละ ๑ สถานการณ์ แล้วให้นักเรียนวิเคราะห์สถานการณ์ หรือจัดกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติตามสถานการณ์ที่กำหนด เช่น ทำบุญตักบาตร มารยาทแบบไทย ประเพณีต่าง ๆ การปฏิบัติตนตามศาสนากิจ เป็นต้น

กิจกรรมที่ ๓ ฐานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ นักเรียนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
๒. เพื่อให้ นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงาน
๓. เพื่อให้ นักเรียนบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียน

วิธีดำเนินการ

กำหนดกิจกรรมตามรูปแบบของ โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา โดยให้นักเรียนสำรวจพืชในท้องถิ่น จัดทำป้ายชื่อพันธุ์ไม้ ปลูกพืชเพิ่มเติม ดูแลรักษา การนำพืชมาใช้ประโยชน์ในกิจกรรมการเรียนการสอน การฝึกทำเว็บไซต์เพื่อเผยแพร่พันธุ์พืชในท้องถิ่น

กิจกรรมที่ ๔ ฐานตามรอยพ่อ พออยู่พอกิน และพอเพียง

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ นักเรียนดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. เพื่อให้ นักเรียนสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระมหากษัตริย์
๓. เพื่อให้ นักเรียนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

วิธีดำเนินการ

จัดให้ผู้เรียนศึกษาพระราชประวัติ และพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ โครงการในพระราชดำริต่าง ๆ รวมทั้งหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แล้วนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และจัดทำรายงานชิ้นงาน จัดทำโครงการ เพื่อนำเสนอ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และจัดเป็นนิทรรศการ

กิจกรรมที่ ๕ ฐานเพื่อนสัมพันธ์

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อฝึกให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
๒. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้อื่น

วิธีดำเนินการ

ครูที่ปรึกษาจัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียน ค้นหาความสามารถพิเศษ และจุดพัฒนาของนักเรียน ให้นักเรียนค้นหาตนเอง รู้จักตนเองและความต้องการของตนเอง แล้วให้นักเรียนรวมกลุ่มตามลักษณะความต้องการ และคิดค้นวิธีการที่จะพัฒนาตนเอง เขียนเป็นแผนการดำเนินงาน โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา ดูแล และสนับสนุนในดำเนินการ

๖. งบประมาณ

๖.๑ ค่าจัดทำเอกสารคู่มือ

๖.๑ ค่าวิทยากร

๗. ผู้รับผิดชอบ

๗.๑ ครูที่ปรึกษา

๗.๒ ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๗.๓ ครูแนะแนว

๗.๔ ครูระดับชั้น

๗.๕ ครูรับผิดชอบกลุ่มสาระ / งานต่าง ๆ ในโรงเรียน

๘. การประเมินผล

๘.๑ การสังเกต

๘.๒ การสอบถาม

๘.๓ การทดสอบ

**ตัวอย่างการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์
โดยสอดแทรกในกิจวัตรประจำวัน**

คุณลักษณะสร้างได้ด้วยวินัยเชิงบวก

โรงเรียนวินัยวิทยาคม เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทุกๆ เช้าเวลา ๘.๐๐ น. นักเรียนทุกคนจะต้องมาเข้าแถวเคารพธงชาติ สวดมนต์ไหว้พระ ทำสมาธิ และรายงานผลการตรวจสอบการทำงาน of นักเรียนแต่ละช่วงชั้นตามที่ได้รับมอบหมายให้ทำงาน เรียกว่า “งานกลุ่มสี” และที่สำคัญมีการรายงานความสะอาดของห้องเรียน ซึ่งดำเนินการโดย “สภานักเรียน”

เสียงประกาศของสภานักเรียนแทบทุกเช้าตลอดระยะเวลา ๑ สัปดาห์ที่ผ่านมาคือ “ห้องเรียนที่ไม่สะอาด ไม่เป็นระเบียบ ต้องปรับปรุง ได้แก่ ห้องเรียนชั้น ม.๒ และ ชั้น ม.๓” จนเด็กนักเรียนชั้นอื่นๆ ส่งเสียง อือ...ฮา...โห... เมื่อเสียงประกาศจบลง สร้างความหงุดหงิด คับข้องใจ ให้กับคณะครูผู้สอนชั้น ม.๒ และ ม.๓ เป็นอย่างยิ่ง

“ไม้อ่อนคุดง่าย...ไม้แก่คุดยาก”

“เด็กถูกละเลยมานาน...พอมาถึงเราก็สายเกินแก้”

“เราต้องหามาตรการลงโทษทีละคน ทีละกลุ่มให้อยู่หมัด”

“อับอายขายขี้หน้า ทำไงก็ทำเถอะ”

“ครูแนะแนว ช่วยแนะแนวให้มีวินัยหน่อยสิ”

“พี่ไม่อยากเป็นครูประจำชั้นเลย เหนื่อย”

เสียงของครูผู้สอนในสายชั้นมัธยมศึกษาต่างระเบ็งเซ็งเซ้งด้วยความกังวล เบื่อหน่าย ท้อแท้ ครูป้าอุบลก็มีสีหน้ากังวล แต่แววตาครุ่นคิด “เด็กก็คือเด็ก ไม่ใช่ผู้ใหญ่ตัวเล็กเสียเมื่อไหร่ การอบรม บ่มนิสัย ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นหน้าที่ของ “ครู” เราต้องทำได้

ครูป้าอุบล ครูแนะแนว เข้ามาพบนักเรียนในห้องด้วยท่าทางปกติ พุดทักทายอย่างเป็นกัลยาณมิตร และเริ่มใช้วินัยเชิงบวกกับนักเรียนดังนี้

๑. สร้างสัมพันธภาพด้วยการเปิดเผยตนเอง

“นักเรียนคะ นักเรียนไม่ต้องเสียใจนะ ที่ถูกประเมินเรื่องห้องเรียนไม่สะอาด สมัยก่อนครูก็โดนแบบนี้ รุ่นพี่ของนักเรียนก็โดนแบบนี้ แต่ครูเป็นห่วงความรู้สึกของพวกเรานะ ถ้าถูกประเมินแบบนี้ ประกาศว่าเราต้องปรับปรุงไปเรื่อย ๆ....เราจะรู้สึกอย่างไร”

๒. ใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนเปิดเผยตนเอง

“แล้วพวกเราคิดเห็นอย่างไรกับเรื่องนี้”

เด็กตอบว่า

“เขาไม่ช่วยกันทำความสะอาด”

“เขาเล่นกันในห้อง ใส่รองเท้ามาในห้อง”

“เวรไม่ทำความสะอาด”

“เขาเอาขนมมากินในห้อง”

“เขาเสียงดัง พับกระดาษขว้างกันแล้วไม่เก็บ”

ฯลฯ

๓. ขั้นตรวจสอบความตระหนัก

“แล้วเราจะทำอะไรห้องเรียนเราจึงจะสะอาด สวยงามและเป็นระเบียบ”

เด็ก ๆ ตอบว่า

“ลงโทษ ตีเลข ปรับเลขครับ”

“แบ่งกลุ่มรับผิดชอบใหม่”

“ต้องช่วยกันจริง ๆ”

“มีคนทำไม่ดี ไม่ก็คน บอกก็ไม่ฟัง”

“หัวหน้าบอกเขาก็ไม่ทำ”

ฯลฯ

“ถ้าอย่างนั้นเรามากำหนดกติกาการทำห้องเรียนให้น่าอยู่ร่วมกันดีไหม”

๔. ขั้นสร้างความคาดหวัง

“เอาละทีนี้ครูอยากรู้ว่าพวกเราต้องการให้ห้องเรียนของเราเป็นอย่างไร”

เด็ก ๆ ตอบว่า

๑. สะอาด ให้พื้นห้องนั่ง นอนเล่นได้

๒. ไม่เล่นกันเสียงดัง

๓. เอาขยะไปทิ้งทุกวัน

๔. จัดโต๊ะเก้าอี้ให้เป็นระเบียบ

๕. มีความรู้ มีหนังสือให้อ่าน

๖. จัดป้ายนิทรรศการให้สวยงาม

๓. ปิดพัดลม ปิดไฟ ก่อนออกจากห้อง
๔. หาไม้กวาด ไม้ถูพื้นมาเพิ่มเติม
๕. ทุกคนต้องเช็ดฟิงหัวหน้าด้วย ฯลฯ

๕. ชั้นจัดระบบและเสริมแรง

“ยอดเยี่ยมมากเลย ถ้าอย่างนั้น เรามาหาคนรับผิดชอบกันใหม่ว่าใครจะทำอะไรบ้าง”

กลุ่มที่ ๑ เอาขยะไปทิ้งทุกวัน และปิดพัดลม ปิดไฟ

กลุ่มที่ ๒ กวาด ถูพื้นห้อง

กลุ่มที่ ๓ จัดโต๊ะ เก้าอี้ ที่วางหนังสือให้เรียบร้อย

กลุ่มที่ ๔ จัดบอร์ด เปลี่ยนบอร์ดความรู้

กลุ่มที่ ๕ หาหนังสือมาไว้ในห้องให้เพื่อน ๆ อ่าน

๖. ชั้นตรวจสอบ

“แล้วจะรู้ได้อย่างไรว่าใครทำหรือไม่ทำตามกติกาข้อตกลง”

“แล้วถ้าพวกเรา กลุ่มหรือคนใดคนหนึ่งไม่ทำตามกติกาข้อตกลงล่ะ จะทำอย่างไร นักเรียนดูแลกันเองนะคะ”

หลังจากนั้น มีการปรับปรุงห้องเรียนกันอย่างจริงจังและสนุกสนาน มีเสียงหยอกล้อกันระหว่างทำงาน และมีความมุ่งมั่นในการทำงานเพื่อการเปลี่ยนแปลง มีการประเมินและตรวจสอบโดยหัวหน้ากลุ่ม และกลุ่มอื่นๆ ก็ประเมินและบันทึกไว้ด้วย เด็ก ๆ ควบคุมดูแลกันเอง ตักเตือนกันเอง ซึ่งเด็กใช้คำว่า “รักเพื่อนต้องเตือนเพื่อน”

๗. ชั้นติดตามผล

หลังจากนั้นครูนักเรียน และหัวหน้ากลุ่มก็นำผลการประเมินมาสรุปสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง เพื่อดูการเปลี่ยนแปลง

๘. ชั้นชื่นชม ภาคภูมิใจ

สัปดาห์ต่อมา ผลการตรวจความเป็นระเบียบของห้องโดยคณะกรรมการสถานักเรียนที่ประกาศหน้าเสาธงตอนเช้าดูเหมือนว่าเป็นเสียงที่ไพเราะชัดเจนที่สุดในรอบปีว่า

“ห้องเรียนที่สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย ยอดเยี่ยม ได้แก่ห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ และปีที่ ๓” พอสิ้นเสียงประกาศนักเรียนมัธยมทุกคนต่างปรบมือเสียงดังกึกก้องต่อเนื่องยาวนาน.. เด็ก ๆ มัธยมปีที่ ๒ และ ๓ ทุกคนหัวใจพองโต ใบหน้า สีหน้า ท่าทางยิ้มแย้ม แจ่มใส เดินแถวกลับห้องเรียนอย่างสง่า ผ่าเผย ภาคภูมิใจในความสำเร็จและเป็นพี่ของน้อง ๆ อย่างมั่นใจ

สัมพันธน์้องพี ทำดีเพื่อพ่อ

โรงเรียนรักชาติศึกษา เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

เนื่องจากมีนักเรียนหลายระดับในโรงเรียนเดียวกัน ทำให้มีปัญหาเกิดขึ้น เช่น พี่รังแกน้อง พี่เอาเปรียบน้อง เป็นต้น โดยเฉพาะปัญหาการเข้าแถวเคารพธงชาติ พี่มัธยมจะยืนในร่มรอให้น้องเข้าแถวเสร็จก่อน เมื่อใกล้เวลาเคารพธงชาติจึงจะเดินมาเข้าแถว ผู้บริหารและคณะครูได้ปรึกษารื้อกันเพื่อแก้ปัญหาว่า ทำอย่างไรจึงจะทำให้ให้นักเรียนเข้าแถวอย่างพร้อมเพรียงกัน ในที่สุดทางโรงเรียนจึงได้จัดทำโครงการสัมพันธน์้องพี ทำดีเพื่อพ่อ โดยจัดแบ่งนักเรียนแต่ละชั้นกันเป็นกลุ่มๆ ละ ๑๐-๑๕ คน มีนักเรียนระดับอนุบาล ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีครูที่ปรึกษากลุ่มละ ๑ คน การเข้าแถวแต่ละวัน ให้หัวหน้ากลุ่มดูแลน้องเข้าแถวให้เป็นระเบียบ การทำความสะอาดบริเวณโรงเรียน มีการไหว้ซึ่งกันและกัน เวลาพักรับประทานอาหารกลางวันก็ให้แต่ละกลุ่มรับประทานอาหารร่วมกัน ก่อนทานอาหารก็ให้นักเรียนพิจารณาอาหารเพื่อระลึกถึงบุญคุณของอาหาร ผู้ประกอบอาหาร และเห็นคุณค่าของอาหารที่รับประทาน พี่เล่านิทานให้น้องฟัง พี่พาน้องอ่านหนังสือ เมื่อใกล้งานกีฬาสีของโรงเรียน ก็จัดให้นักเรียนกลุ่มเดียวกันอยู่สี่เดียวกัน พี่พาน้องซ้อมกีฬา ซ้อมกองเชียร์ และร่วมกันจัดงานกีฬาสี โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา เมื่อเวลาผ่านไป ๑ ภาคเรียน ผู้บริหารและคณะครูได้เห็นภาพการเปลี่ยนแปลงของนักเรียนอย่างชัดเจน คือ พี่รักน้อง ไม่มีการรังแกน้อง มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยมากขึ้น การจัดการเรียนการสอนของครูก็มีความราบรื่น ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้นักเรียน ชุมชนให้การต้อนรับและชื่นชมมากขึ้นด้วย

บทที่ ๓

การวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. การดำเนินการวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา

การดำเนินการวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษาจะบรรลุผลได้นั้นจะต้องอาศัยการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ดำเนินการพัฒนาทั้งในและนอกห้องเรียน โดยมอบหมายภารกิจในการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในห้องเรียน ให้ครูผู้สอน แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นผู้รับผิดชอบ โดยสอดคล้องการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในช่วงเวลาเรียนการสอน/กิจกรรมโครงการ หรือในโอกาสอื่น ๆ ซึ่งมีแนวทางการดำเนินการหลายรูปแบบ สถานศึกษาสามารถเลือกนำไปใช้ได้ตามความเหมาะสม ดังต่อไปนี้

รูปแบบที่ ๑ เป็นรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับสถานศึกษาที่มีความพร้อมในด้านทรัพยากรต่าง ๆ ค่อนข้างสูงถึงสูงมาก และเหมาะสมสำหรับสถานศึกษาที่ต้องการเน้นด้านการพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์สู่ความเป็นเลิศ โดยมีนโยบายที่จะให้บุคลากรและครูทุกคนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทุกข้อตามที่สถานศึกษากำหนด โดยจะมีคณะกรรมการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา เป็นองค์คณะบุคคล ในสถานศึกษาที่คอยช่วยเหลือคณะครู ในกรณีที่พบว่านักเรียนบางคนมีปัญหาที่ซับซ้อนและไม่สามารถจะพัฒนาด้วยกระบวนการธรรมดาได้ มีความจำเป็นต้องทำกรณีศึกษา คณะกรรมการชุดนี้ จะทำงานร่วมกับครูประจำชั้น หรือครูที่ปรึกษา หรือครูคนอื่นที่สนใจจะทำกรณีศึกษาร่วมกัน นอกจากนี้อาจนำสภานักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้วย โดยสถานศึกษารับฟังความคิดเห็นของสภานักเรียน ถึงวิธีการที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ด้วยกิจกรรมเสริม ซึ่งจะเน้นการพัฒนาและตรวจสอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทุกประการ ตลอดเวลา ทั้งนี้สถานศึกษาอาจมีเป้าหมายว่า นักเรียนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปจะต้องมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับ “ดี” เป็นอย่างน้อย การประเมินรูปแบบนี้ดำเนินการดังนี้

๑. คณะกรรมการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษาทำความเข้าใจกับคณะครูผู้สอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้/รายวิชา ครูที่ปรึกษา ครูผู้ดูแลกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน ร่วมกันพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนทุกคุณลักษณะ และร่วมกำหนดตัวชี้วัด หรือพฤติกรรมบ่งชี้ หรือพฤติกรรมที่แสดงออกของแต่ละคุณลักษณะตามที่คณะกรรมการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษาเพิ่มเติม ให้เหมาะสมกับธรรมชาติของวัยและวุฒิภาวะของนักเรียน

๒. กำหนดวิธีการประเมิน เกณฑ์และเครื่องมือ คำอธิบายคุณลักษณะที่สถานศึกษาเพิ่มเติม ให้สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินที่หลักสูตรแกนกลางกำหนด

๓. กำหนดระดับของพฤติกรรมที่บ่งชี้ว่า พฤติกรรมนักเรียนอยู่ในระดับ “เล็ยง” กล่าวคือ การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนด้วยวิธีปกติอาจจะไม่สามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุตามเกณฑ์ได้ มีความจำเป็นที่ครูที่ปรึกษา หรือครูผู้สอนร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษาต้องใช้กระบวนการอื่นเข้ามาช่วยในการแก้ปัญหาโดยทำกรณีศึกษา

๔. เมื่อสิ้นภาคเรียน/สิ้นปี ครูผู้สอนส่งผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนทุกคนที่รับผิดชอบให้คณะกรรมการของสถานศึกษา ซึ่งมีครูวัดผลเป็นเลขานุการ

๕. ครูวัดผลดำเนินการประมวลผลตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

๕. นำเสนอผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อพิจารณาอนุมัติ

รูปแบบที่ ๒ เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับโรงเรียนที่มีความพร้อมปานกลาง กล่าวคือ มีจำนวนบุคลากรครูที่ครบชั้นเรียน มีครูพิเศษบ้างแต่ไม่มากนัก ครูคนหนึ่งอาจต้องเป็นทั้งผู้สอนและทำงานส่งเสริม รวมทั้งรับผิดชอบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอื่น ๆ ด้วย สถานศึกษาประเภทดังกล่าวสามารถเลือกใช้รูปแบบการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์รูปแบบนี้ โดยการเลือกคุณลักษณะอันพึงประสงค์เฉพาะข้อที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกับมาตรฐานหรือตัวชี้วัดในกลุ่มสาระนั้นๆ ที่ครูแต่ละคนรับผิดชอบ เพื่อบูรณาการจัดทำแผนการเรียนรู้ และแผนการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในข้อนั้นๆ ด้วยในคราวเดียวกัน การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ก็ดำเนินการประเมินร่วมกับตัวชี้วัดในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาคาดหวังว่าเมื่อได้ดำเนินการในภาพรวมแล้ว การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์จะครบทุกข้อตามที่สถานศึกษากำหนด โดยดำเนินการดังนี้

๑. คณะกรรมการการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา ร่วมกับครูผู้สอน ร่วมกันวิเคราะห์มาตรฐาน/ตัวชี้วัดเนื้อหาในกลุ่มสาระวิชา และพิจารณาเลือกคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ว่า มีข้อใดบ้างที่สอดคล้องกับธรรมชาติวิชาที่ครูแต่ละคนรับผิดชอบ รวมทั้งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้วย

๒. ครูผู้สอนนำคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่คัดเลือกไว้ไปบูรณาการกับตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ดำเนินการพัฒนาและประเมินร่วมกัน

๓. ครูผู้สอนส่งผลการประเมินให้ครูวัดผลเพื่อสรุปผลการประเมิน และนำเสนอผู้บริหารเพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

รูปแบบที่ ๓ เป็นรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับโรงเรียนขนาดเล็กที่มีครูไม่ครบชั้น หรือครบชั้นพอดี แต่ครูคนหนึ่งต้องทำหลายหน้าที่ อีกทั้งความพร้อมของทรัพยากรด้านอื่นๆ มีน้อย ดังนั้นการดำเนินการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนควรเปิดโอกาสให้ชุมชน

อันได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ปราชญ์ชาวบ้าน เข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินด้วย ซึ่งจะ
ทำให้ผลการประเมินมีความเที่ยงตรงมากขึ้น

การพัฒนาและการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามรูปแบบนี้ ครูประจำชั้น
และหรือครูประจำวิชา ร่วมกันพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนทุกคน ทุก
ประการ โดยดำเนินการดังนี้

๑. ครูประจำชั้นและหรือครูประจำวิชาซึ่งรับผิดชอบการสอนมากกว่าหนึ่งชั้นหรือ
หนึ่งกลุ่มสาระ ใช้การบูรณาการทุกกลุ่มสาระและคุณลักษณะอันพึงประสงค์เข้าด้วยกัน ร่วมกัน
พัฒนาและประเมิน โดยอาจใช้การสังเกตพฤติกรรมตามสภาพจริง เปิดโอกาสให้ชุมชน ได้แก่ พ่อแม่
ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ปราชญ์ชาวบ้านร่วมประเมินด้วย ทั้งนี้ กรณีที่มีนักเรียนบางคนไม่ผ่านการ
ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ข้อใด ครูร่วมกับชุมชนดำเนินการพัฒนาจนกระทั่งทั้งสองฝ่าย
มีความเห็นตรงกันว่านักเรียนมีคุณสมบัติตามเกณฑ์แล้วจึงให้ผ่านการประเมิน

๒. ครูประจำชั้นและหรือครูประจำวิชา ร่วมกันสรุปผลการประเมิน และนำเสนอ
ผู้บริหารสถานศึกษาเพื่ออนุมัติต่อไป

๒. แนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนนั้น สถานศึกษาสามารถนำ
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๘ ประการที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
กำหนดขึ้น รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สถานศึกษาอาจกำหนดขึ้นเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้อง
กับวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา สภาพปัญหาความต้องการหรือความจำเป็นของชุมชน มาพัฒนาผู้เรียน
ตลอดปีการศึกษา ทั้งนี้ ครูผู้สอนสามารถดำเนินการวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ใน
ชั้นเรียนได้ ดังนี้

๒.๑ ศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์

นำคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช ๒๕๕๑ กำหนด ทั้ง ๘ ประการ มาศึกษานิยาม / ตัวชี้วัด / พฤติกรรมบ่งชี้ เพื่อพิจารณา
ว่าพฤติกรรมบ่งชี้ที่กำหนดครอบคลุมตัวชี้วัดและนิยามของคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน
หรือไม่ ซึ่งผู้สอนอาจเพิ่มเติม หรือปรับได้ตามความเหมาะสม เช่น คุณลักษณะข้อที่ ๓ มีวินัย

นิยาม

มีวินัย หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในข้อตกลง กฎเกณฑ์
และระเบียบข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียนและสังคม

ผู้ที่มีวินัย คือ ผู้ที่ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ
ครอบครัว โรงเรียนและสังคม เป็นปกติวิสัย ไม่ละเมิดสิทธิของ
ผู้อื่น

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
๓.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียนและสังคม	๓.๑.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียนและสังคม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ๓.๑.๒ ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน และรับผิดชอบในการทำงาน

๒.๒ วิเคราะห์พฤติกรรมสำคัญจากพฤติกรรมบ่งชี้

เมื่อทำความเข้าใจกับนิยาม ตัวชี้วัด และพฤติกรรมบ่งชี้แล้ว ครูผู้สอนควรวิเคราะห์พฤติกรรมสำคัญจากพฤติกรรมบ่งชี้ เพื่อให้เห็นพฤติกรรมที่จะสามารถวัดและประเมินได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

๒.๓ เลือกรูปแบบของเครื่องมือวัด

เครื่องมือวัดและประเมินที่นิยมใช้ในสถานศึกษา เนื่องจากใช้ได้ง่ายและสะดวก ได้แก่

๑. แบบสังเกต (observation)
๒. แบบสัมภาษณ์ (interview)
๓. แบบตรวจสอบรายการ (check list)
๔. แบบมาตราประมาณค่า (rating scale)
๕. แบบวัดสถานการณ์ (situation)
๖. แบบบันทึกพฤติกรรม (anecdotal records)
๗. แบบรายงานพฤติกรรมตนเอง (self report)

ในการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น ควรใช้เครื่องมือและวิธีการวัดที่หลากหลาย ข้อมูลจึงจะน่าเชื่อถือ ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรเลือกเครื่องมือวัดและประเมินให้เหมาะสมกับพฤติกรรมบ่งชี้/พฤติกรรมสำคัญว่าควรจะใช้เครื่องมือชนิดใด

๒.๔ การสร้างและพัฒนาเครื่องมือประเมิน

ถ้าต้องการสร้างเครื่องมือที่มีคุณภาพ น่าเชื่อถือ ครูผู้สอนอาจนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของพฤติกรรมที่จะประเมินกับตัวชี้วัด และความถูกต้อง ในการใช้ภาษา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง I.O.C (Index Objective Concurrent) ซึ่งอาจเป็นดังนี้

แบบประเมินความสอดคล้องของพฤติกรรมที่จะประเมินกับตัวชี้วัด

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณารายการพฤติกรรมแต่ละข้อว่าตรงกับตัวชี้วัดที่กำหนดให้หรือไม่ แล้วใส่เครื่องหมายถูก (✓) ตรงกับที่เป็นจริงในแต่ละช่อง

- ๑ หมายถึง พฤติกรรมตรงกับตัวชี้วัด
 ๐ หมายถึง ไม่แน่ใจว่าพฤติกรรมตรงกับตัวชี้วัด
 -๑ หมายถึง พฤติกรรมไม่ตรงกับตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับ			ข้อเสนอแนะ
		๑	๐	-๑	
๓.๑ ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ ครอบครัว โรงเรียนและ สังคม	๓.๑.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ของ ครอบครัว โรงเรียนและ สังคม ไม่ละเมิดสิทธิของ ผู้อื่น ๓.๑.๒ ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ ใน ชีวิตประจำวัน และ รับผิดชอบในการทำงาน				

ข้อเสนอแนะ.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ในการตรวจสอบเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวนผู้เชี่ยวชาญต้องมีอย่างน้อย ๓ คน
 ขึ้นไป เมื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้วนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย ถ้าได้
 คะแนนเฉลี่ย ๐.๖ ขึ้นไปถือว่าใช้ได้ เมื่อตรวจทาน แก้วไขการพิมพ์ การใช้ภาษา และข้อความให้
 ถูกต้องแล้ว จึงนำไปทดลองใช้กับนักเรียน เพื่อจะดูว่าภาษาที่ใช้เหมาะสมกับระดับอายุของนักเรียน
 หรือไม่ มีความเชื่อถือได้หรือไม่ แล้ววิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวัดเป็นรายข้อ/ทั้งฉบับ เพื่อหาค่า
 ความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับ หลังจากนั้นจึงจัดทำต้นฉบับเพื่อนำไปใช้

๒.๕ การออกแบบการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

เมื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เครื่องมือที่จะใช้ในการวัดและประเมิน และวิธีการหาคุณภาพของเครื่องมือแล้ว ครูผู้สอนสามารถออกแบบการวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในชั้นเรียนได้ดังนี้

๑. กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ / ตัวชี้วัด / พฤติกรรมบ่งชี้ที่จะประเมิน
๒. วิเคราะห์พฤติกรรมสำคัญจากพฤติกรรมบ่งชี้ที่จะประเมิน
๓. เลือกใช้วิธีการ เครื่องมือให้เหมาะสมกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่จะประเมิน
๔. กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (scoring rubrics)

ดังมีรายละเอียดกรอบการออกแบบการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ตามตัวอย่างต่อไปนี้

(ตัวอย่าง)

กรอบการออกแบบการวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ข้อ ๑ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

ระดับประถมศึกษา(ป.๑-ป.๓)

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	พฤติกรรมสำคัญ	วิธีการ/เครื่องมือประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน		
				ผ่าน(๑)	ดี(๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๑.๑ เป็นพลเมืองดีของชาติ	๑.๑.๑ ยืนตรงเคารพธงชาติ ร้องเพลงชาติ อธิบายความหมายของเพลงชาติได้ถูกต้อง ๑.๑.๒ ปฏิบัติตนตามสิทธิหน้าที่พลเมืองดีของชาติ ๑.๑.๓ มีความสามัคคีปรองดอง	- ยืนตรงเคารพธงชาติ - ร้องเพลงชาติ - อธิบายความหมายของเพลงชาติ - ใช้สิทธิเลือกหัวหน้าห้อง/หัวหน้าเวร/ประธานนักเรียน - ร่วมมือในการทำงานกลุ่ม/กิจกรรม	- แบบสังเกต - แบบสัมภาษณ์	ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติ ร้องเพลงชาติได้บอกความหมายของเพลงชาติได้ถูกต้องปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่ของนักเรียน และให้ความร่วมมือร่วมใจในการทำงานกับสมาชิกในชั้นเรียน	ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติ ร้องเพลงชาติได้บอกความหมายของเพลงชาติได้ถูกต้องปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่ของนักเรียน และให้ความร่วมมือร่วมใจในการทำงานกับสมาชิกในชั้นเรียน	

(ตัวอย่าง)

กรอบการออกแบบการวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ข้อ ๒ ข้อดีสุดจริต

ระดับประถมศึกษา(ป.๔-ป.๖)

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	พฤติกรรมสำคัญ	วิธีการ/เครื่องมือประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน		
				ผ่าน(๑)	ดี(๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๒.๑ ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองทั้งทางกาย วาจา ใจ	๒.๑.๑ ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริงปราศจากความลำเอียง ๒.๑.๒ ปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้อง ละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด ๒.๑.๓ ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา	- พุคสิ่งที่เป็นจริง (ไม่พูดเท็จ ไม่หลอกลวง) - ไม่ทำผิดทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น	- แบบสังเกต -แบบประเมินตนเอง/เพื่อน/พ่อแม่/ผู้ปกครอง/ครู หรือ -แบบวัดสถานการณ์ -แบบประเมินตนเอง/เพื่อน/พ่อแม่/ผู้ปกครอง/ครู	ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นเรื่องปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และครู ละเอียดและเกรงกลัวที่จะทำความผิด เป็นแบบอย่างที่ดี	ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และครู ละเอียดและเกรงกลัวที่จะทำความผิด เป็นแบบอย่างที่ดี ด้านความซื่อสัตย์	

(ตัวอย่าง)

กรอบการออกแบบการวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ข้อ ๓ มีวินัย

ระดับมัธยมศึกษา(ม.๑-ม.๓)

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	พฤติกรรมสำคัญ	วิธีการ/เครื่องมือประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน		
				ผ่าน(๑)	ดี(๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๓.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบขององค์กร โรงเรียน และสังคม	๓.๑.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของครอบครัว โรงเรียน และ สังคม	- ช่วยทำงานบ้าน - แต่งกายถูกระเบียบ - เคารพพกฎจราจร - ไม่หยิ่งของ ของผู้อื่น โดยไม่ขออนุญาต	-แบบมาตราส่วน ประมาณค่า หรือ - แบบตรวจ รายการ หรือ - แบบสำรวจ พฤติกรรม หรือ - แบบวัด สถานการณ์	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ของครอบครัวและ โรงเรียน ตรงต่อเวลา ในการปฏิบัติกิจกรรม ต่างๆ ในชีวิต ประจำวัน และ รับผิดชอบในการ ทำงาน	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ของครอบครัว โรงเรียนและสังคม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ตรงต่อเวลา ในการ ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และ รับผิดชอบในการ ทำงาน	
๓.๑.๒ ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน และรับผิดชอบในการทำงาน	๓.๑.๒ ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน และ รับผิดชอบในการทำงาน	- ส่งงานตามกำหนด - เข้าร่วมกิจกรรมตาม เวลา				

(ตัวอย่าง)

กรอบการออกแบบการวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ข้อ ๔ ใฝ่เรียนรู้

ระดับมัธยมศึกษา(ม.๔-ม.๖)

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	พฤติกรรมสำคัญ	วิธีการ/เครื่องมือประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน		
				ผ่าน(๑)	ดี(๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๔.๑ ต้งใจ เพียรพยายาม ในการเรียนและ เข้าร่วมกิจกรรม	๔.๑.๑ ต้งใจเรียน ๔.๑.๒ เอาใจใส่และ มีความเพียรพยายาม ในการเรียนรู้ ๔.๑.๓ มีส่วนร่วมใน การเรียนรู้และเข้า ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ	- เข้าเรียนตรงเวลา - ทำงานถูกต้อง ส่งงานครบ - ทำงานที่ได้รับ มอบหมายสำเร็จ ครบถ้วน ถูกต้อง - เข้าร่วมทัศนศึกษา - เข้าร่วม/ร่วมจัด นิทรรศการใน/นอก โรงเรียน	- แบบมาตราส่วน ประมาณค่า - แบบตรวจสอบ รายการ - แบบประเมิน ตนเอง /เพื่อน/พ่อ แม่/ผู้ปกครอง/ครู	เข้าเรียนตรงเวลา ต้งใจ เรียน เอาใจใส่ และมี ความเพียรพยายามในการ เรียนรู้ มีส่วนร่วมใน การเรียนรู้และเข้าร่วม กิจกรรมต่าง ๆ บางครั้ง	เข้าเรียนตรงเวลา ต้งใจ เรียน เอาใจใส่ และมี ความเพียรพยายามในการ เรียนรู้ มีส่วนร่วมใน การเรียนรู้และเข้าร่วม กิจกรรมต่าง ๆ ทั้ง ภายในและภายนอก โรงเรียนบ่อยครั้ง	เข้าเรียนตรงเวลา ต้งใจ เรียน เอาใจใส่ และมี ความเพียรพยายามในการ เรียนรู้ มีส่วนร่วมใน การเรียนรู้และเข้าร่วม กิจกรรมต่าง ๆ ทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียนเป็น ประจำ และเป็นแบบอย่าง ที่ดี

(ตัวอย่าง)

กรอบการออกแบบการวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ข้อ ๕ อยู่อย่างพอเพียง

ระดับประถมศึกษา(ป.๑-ป.๓)

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	พฤติกรรมสำคัญ	วิธีการ/เครื่องมือประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน		
				ผ่าน(๑)	ดี(๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๕.๑ ดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม	๕.๑.๑ ใช้ทรัพย์สินของตนเอง เช่น เงิน สิ่งของ เครื่องใช้ ฯลฯ อย่างประหยัด คู้มูลค่าและเก็บรักษา ดูแลอย่างดี รวมทั้งการใช้เวลา อย่างเหมาะสม	- ออมเงิน - ใช้สมุด ดินสอ ยางลบอย่างประหยัด	- แบบสัมภาษณ์ หรือ - แบบสอบถาม (ตนเอง / เพื่อน / พ่อแม่/ผู้ปกครอง) - แบบสังเกต	ใช้เงิน ของใช้ส่วนตัว และของส่วนรวมอย่างประหยัด คู้มูลค่า เก็บรักษาดูแล อย่างดี	ใช้เงิน ของใช้ส่วนตัว และของส่วนรวมอย่างประหยัด คู้มูลค่า เก็บรักษาดูแล อย่างดี มีเหตุผล และ ไม่เอาเปรียบผู้อื่น	
	๕.๑.๒ ใช้ทรัพยากรของส่วนรวมอย่างประหยัด คู้มูลค่า และเก็บรักษาดูแลอย่างดี	- ดูแลบิณฑบาต ปิดไฟ หลังการใช้ - เก็บ รักษาอุปกรณ์/ของใช้หลังการใช้				
	๕.๑.๓ ปฏิบัติตนและตัดสินใจด้วยความรอบคอบ มีเหตุผล	- เลือกซื้ออาหาร/ขนมที่มีคุณค่า	- แบบสังเกต			
	๕.๑.๔ ไม่เอาเปรียบผู้อื่นและไม่ทำให้อื่นเดือดร้อน พร้อมให้อภัย เมื่อผู้อื่นกระทำผิดพลาด	- ช่วยทำงานกลุ่ม	- แบบสังเกต			

(ตัวอย่าง)

กรอบการออกแบบการวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ข้อ ๖ มุ่งมั่นในการทำงาน

ระดับประถมศึกษา(ป.๔-ป.๖)

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	พฤติกรรมสำคัญ	วิธีการ/เครื่องมือประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน		
				ผ่าน(๑)	ดี(๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๖.๑ ตั้งใจทำหน้าที่ การงาน	๖.๑.๑ เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ๖.๑.๒ ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ ๖.๑.๓ ปรับปรุงและพัฒนาการทำงานด้วยตนเอง	- ทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ และถูกต้อง	- แบบสังเกต	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ มีการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานให้ดีขึ้น	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ มีการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานให้ดีขึ้น

(ตัวอย่าง)

กรอบการออกแบบการวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ข้อ ๗ รักความเป็นไทย

ระดับมัธยมศึกษา(ม.๑-ม.๓)

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	พฤติกรรมสำคัญ	วิธีการ/เครื่องมือประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน		
				ผ่าน(๑)	ดี(๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๗.๑ ภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย	๗.๑.๑ มีมารยาทงดงามแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญูทศเวทีต่อผู้มีพระคุณ แต่งกายแบบไทย	- มารยาทในการแสดง ความเคารพ การเดิน การพูด - แต่งกายเหมาะสมกับกาลเทศะ - ช่วยเหลืองานพ่อแม่/ ผู้ปกครอง/ครู - เข้าร่วม/มีส่วนร่วม กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ประเพณี ศิลปะและ วัฒนธรรมไทย	- แบบสังเกต - แบบสัมภาษณ์/ สอบถาม เพื่อน/ พ่อแม่/ ผู้ปกครอง/ครู - แบบสังเกต - แบบสอบถาม เพื่อน/ พ่อแม่/ ผู้ปกครอง/ครู	ปฏิบัติตนเป็นผู้มีมารยาทแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญูทศเวทีต่อผู้มีพระคุณ แต่งกายแบบไทยด้วยความภาคภูมิใจ	ปฏิบัติตนเป็นผู้มีมารยาทแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญูทศเวทีต่อผู้มีพระคุณ แต่งกายแบบไทยด้วยความภาคภูมิใจ	ปฏิบัติตนเป็นผู้มีมารยาทแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญูทศเวทีต่อผู้มีพระคุณ แต่งกายแบบไทยด้วยความภาคภูมิใจ
และมีควมกตัญญูทศเวที	๗.๑.๒ ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย	- เข้าร่วม/มีส่วนร่วม กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ประเพณี ศิลปะและ วัฒนธรรมไทย	- แบบสังเกต - แบบสอบถาม เพื่อน/ พ่อแม่/ ผู้ปกครอง/ครู	เข้าร่วมหรือมีส่วน ร่วม ในกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม ไทย	เข้าร่วมหรือมีส่วน ร่วม ในการจัดกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย	เข้าร่วมหรือมีส่วน ร่วม ในการจัดกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย เป็นแบบอย่างที่ดีในการ ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะและ วัฒนธรรมไทย

(ตัวอย่าง)
กรอบการออกแบบการวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์
ระดับมัธยมศึกษา(ม.๔-ม.๖)

ข้อ ๘ มีจิตสาธารณะ

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	พฤติกรรมสำคัญ	วิธีการ/ เครื่องมือ ประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน		
				ผ่าน(๑)	ดี(๒)	ดีเยี่ยม(๓)
๘.๑ ช่วยเหลือ ผู้อื่นด้วยความ เต็มใจและพึง พอใจ	๘.๑.๑ ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครองและครู ทำงานด้วยความเต็มใจ ๘.๑.๒ อาสาทำงานให้ ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจ และ กำลังสติปัญญาด้วย ความสมัครใจ ๘.๑.๓ แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สินและอื่นๆเพื่อ ช่วยเหลือหรือสร้าง ความสุขให้กับผู้อื่น	- เต็มใจช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครองและ ครูทำงาน - อาสาทำงาน ช่วยทำด้วย ความสมัครใจ - บริจาคทรัพย์สิน / สิ่งของเพื่อ ช่วยเหลือผู้อื่น - เข้าร่วม/จัดกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหา หรือ สร้างความสุขเพื่อผู้อื่น เช่น รณรงค์ต่อต้านยาเสพติด, โครงการ ไหว้พระ, แสดงดนตรีบ้านคนชรา, ก่าย ศิลปะเพื่อน้อง ฯลฯ	- แบบสัมภาษณ์ / แบบสอบถาม โดยตนเอง/ เพื่อน/พ่อแม่/ ผู้ปกครอง/ครู - แบบสังเกต	ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครองและครู ทำงาน อาสาทำงาน ช่วยคิด ช่วยทำ และแบ่งปันสิ่งของ ให้ผู้อื่นด้วยความ เต็มใจ	ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครองและครู ทำงาน อาสาทำงาน ช่วยคิด ช่วยทำ แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สิน และ อื่นๆ และช่วย แก้ปัญหาหรือสร้าง ความสุขให้แก่ ผู้อื่นด้วยความ เต็มใจ เป็นแบบอย่างที่ดี	ดีเยี่ยม(๓)

๒.๖ การสร้างเครื่องมือประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

การสร้างเครื่องมือประเมินคุณลักษณะ ควรคำนึงถึงการเขียนข้อความหรือรายการที่จะวัดว่ามีความชัดเจน และเป็นพฤติกรรม/รายการที่ครอบคลุมตัวชี้วัด โดยให้พิจารณาพฤติกรรมบ่งชี้ที่กำหนดไว้แล้วในคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ถ้าเป็นข้อความที่แสดงพฤติกรรมสำคัญและยังไม่สามารถประเมินได้ ครูผู้สอนต้องวิเคราะห์ให้เป็นพฤติกรรมสำคัญย่อยๆ เช่น คุณลักษณะการมีวินัย พฤติกรรมบ่งชี้มี ๒ ข้อ คือ

ข้อ ๓.๑.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียนและสังคม

ข้อ ๓.๑.๒ ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และรับผิดชอบในการทำงาน

เมื่อพิจารณาจากตัวบ่งชี้จะพบว่า บางพฤติกรรมไม่สามารถดูรายละเอียดและประเมินได้ ดังนั้น จะต้องวิเคราะห์พฤติกรรมดังกล่าวให้เป็นพฤติกรรมที่สังเกตและวัดได้ ดังนี้

- ๑) จัดเก็บสิ่งของเป็นที่เป็นที่
- ๒) แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน
- ๓) มีมารยาทในการเข้าประชุม
- ๔) เข้าแถวซื้ออาหารตามลำดับ
- ๕) ทิ้งขยะในที่ที่จัดเตรียมไว้
- ๖) ทำกิจวัตรของตนตามเวลา
- ๗) ไปโรงเรียนทันเวลา
- ๘) เมื่อถึงชั่วโมงเรียน เข้าเรียนตามเวลา
- ๙) ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด
- ๑๐) เข้าร่วมกิจกรรมตามเวลาที่นัดหมาย

เมื่อกำหนดข้อความหรือรายการที่จะวัดแล้วก็สามารถนำไปไว้ในเครื่องมือประเมินได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(ตัวอย่าง)

แบบมาตรฐานค่าเพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ข้อ ๓ มีวินัย

ชื่อ - สกุล.....ชั้น..... ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

คำชี้แจง ให้พิจารณาพฤติกรรมต่อไปนี้ แล้วให้ระดับคะแนนที่ตรงกับกรปฏิบัติของนักเรียนตามความเป็นจริง

ระดับคะแนน	๓	หมายถึง	ปฏิบัติเป็นประจำ
	๒	หมายถึง	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
	๑	หมายถึง	ปฏิบัติน้อย
	๐	หมายถึง	มีพฤติกรรมไม่ชัดเจน หรือ ไม่มีหลักฐานที่น่าเชื่อถือ

รายการประเมิน	คะแนน			
	๓	๒	๑	๐
๑. จัดเก็บสิ่งของเป็นที่เป็นทาง				
๒. แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน				
๓. มีมารยาทในการเข้าประชุม				
๔. เข้าแถวซื้ออาหารตามลำดับ				
๕. ทิ้งขยะในที่ที่จัดเตรียมไว้				
๖. ทำกิจวัตรของตนตามเวลา				
๗. ไปโรงเรียนทันเวลา				
๘. เมื่อถึงชั่วโมงเรียนเข้าเรียนตามเวลา				
๙. ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด				
๑๐. เข้าร่วมกิจกรรมตามเวลาที่นัดหมาย				
รวมคะแนน				
คะแนนเฉลี่ย				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

สถานภาพของผู้ประเมิน ตนเอง เพื่อน พ่อแม่/ผู้ปกครอง ครู

เกณฑ์การประเมิน คะแนน ๒.๕ - ๓.๐ ระดับคุณภาพ ดีเยี่ยม (๓)

คะแนน ๑.๕ - ๒.๔ ระดับคุณภาพ ดี (๒)

คะแนน ๑.๐ - ๑.๔ ระดับคุณภาพ ผ่าน (๑)

คะแนน ๐ - ๐.๙ ระดับคุณภาพ ไม่ผ่าน (๐)

สรุปผลการประเมิน ดีเยี่ยม ดี ผ่าน ไม่ผ่าน

(ตัวอย่าง)

แบบบันทึกการสังเกตการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ข้อ ๓ มีวินัย

ชื่อ - สกุล.....ชั้น..... ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

คำชี้แจง ให้พิจารณาพฤติกรรมต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย / ในแต่ละครั้งเมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรม

รายการพฤติกรรม	ครั้งที่สังเกต										รวม
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	
๑. จัดเก็บสิ่งของเป็นที่เป็นทาง											
๒. แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน											
๓. มีมารยาทในการเข้าประชุม											
๔. เข้าแถวซื้ออาหารตามลำดับ											
๕. ทิ้งขยะในที่ที่จัดเตรียมไว้											
๖. ทำกิจวัตรของตนตามเวลา											
๗. ไปโรงเรียนทันเวลา											
๘. เมื่อถึงชั่วโมงเรียนเข้าเรียนตามเวลา											
๙. ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด											
๑๐. เข้าร่วมกิจกรรมตามเวลาที่นัดหมาย											
รวมทั้งหมด											

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

สถานภาพของผู้ประเมิน ตนเอง เพื่อน พ่อแม่/ผู้ปกครอง ครู

เกณฑ์การประเมิน แสดงพฤติกรรม ๕-๑๐ ครั้ง หมายถึง ดีเยี่ยม(๓)

แสดงพฤติกรรม ๗-๘ ครั้ง หมายถึง ดี(๒)

แสดงพฤติกรรม ๕-๖ ครั้ง หมายถึง ผ่าน(๑)

แสดงพฤติกรรม ต่ำกว่า ๕ ครั้ง หมายถึง ไม่ผ่าน (๐)

สรุปผลการประเมิน หากค่าเฉลี่ยรวมของพฤติกรรมที่แสดงและเทียบกับเกณฑ์การประเมิน

(ตัวอย่าง)

แบบสำรวจรายการพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ข้อ ๓ มีวินัย

ชื่อ - สกุล.....ชั้น..... ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ ๓ มีวินัย

คำชี้แจง ให้กาเครื่องหมาย / ที่ตรงกับพฤติกรรมนักเรียน

-๑. จัดเก็บสิ่งของเป็นที่เป็นทาง
-๒. แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน
-๓. มีมารยาทในการเข้าประชุม
-๔. เข้าแถวซื้ออาหารตามลำดับ
-๕. ทิ้งขยะในที่ที่จัดเตรียมไว้
-๖. ทำกิจวัตรของตนตามเวลา
-๗. ไปโรงเรียนทันเวลา
-๘. เมื่อถึงชั่วโมงเรียนเข้าเรียนตามเวลา
-๙. ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด
-๑๐. เข้าร่วมกิจกรรมตามเวลาที่นัดหมาย

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

สถานภาพของผู้ประเมิน ตนเอง เพื่อน พ่อแม่/ผู้ปกครอง ครู

เกณฑ์การประเมิน แสดงพฤติกรรม ๕-๑๐ พฤติกรรม หมายถึง ดีเยี่ยม(๓)

แสดงพฤติกรรม ๗-๘ พฤติกรรม หมายถึง ดี(๒)

แสดงพฤติกรรม ๕-๖ พฤติกรรม หมายถึง ผ่าน(๑)

แสดงพฤติกรรม ๑-๔ พฤติกรรม หมายถึง ไม่ผ่าน (๐)

สรุปผลการประเมิน ผ่าน มีพฤติกรรม ๕-๑๐ ข้อ ไม่ผ่าน มีพฤติกรรมน้อยกว่า ๕ ข้อ

(ตัวอย่าง)
แบบสังเกตเพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชั้น..... ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

ข้อ ๑ รักษา ศาสน์ กษัตริย์ : ๑.๑ เป็นพลเมืองดีของชาติ

ระดับประถมศึกษา(ป.๑ - ป.๓)

พฤติกรรมบ่งชี้	พฤติกรรมสำคัญ
๑.๑.๑ ยืนตรงเคารพธงชาติ ร้องเพลงชาติ และอธิบายความหมายของเพลงชาติได้ถูกต้อง	- ยืนตรงเคารพธงชาติ - ร้องเพลงชาติ
๑.๑.๒ ปฏิบัติตนตามสิทธิ หน้าที่พลเมืองดีของชาติ	- อธิบายความหมายของเพลงชาติ
๑.๑.๓ มีความสามัคคี ประองคอง	- ใช้สิทธิเลือกหัวหน้าห้อง/หัวหน้าเวร/ประธาน นักเรียน - ร่วมมือในการทำงานกลุ่ม/กิจกรรม

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย / เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมสำคัญได้ และทำเครื่องหมาย x เมื่อนักเรียนแสดง
พฤติกรรมสำคัญไม่ได้

ที่	ชื่อ- สกุล	พฤติกรรมสำคัญ																				สรุปผล การ ประเมิน
		ยืนตรงเคารพธง ชาติ				ร้องเพลงชาติ				อธิบายความหมาย ของเพลงชาติ				ใช้สิทธิเลือก หัวหน้าห้องฯ				ร่วมมือในการ ทำงาน				
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	
๑																						
๒																						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

หมายเหตุ ๑. ๑, ๒, ๓ หมายถึง ครั้งที่ประเมิน

๒.ให้นำผลการประเมินจากแบบสัมภาษณ์มาบันทึกในพฤติกรรมสำคัญ “อธิบายความหมาย
ของเพลงชาติ”

๓. สรุปผลการประเมิน ดีเยี่ยม(๓) หมายถึง ปฏิบัติได้ทุกพฤติกรรมสำคัญ

ดี(๒) หมายถึง ปฏิบัติได้ร้อยละ ๖๐ ของแต่ละพฤติกรรมสำคัญ

ผ่าน(๑) หมายถึง ปฏิบัติได้ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ของแต่ละพฤติกรรมสำคัญ

ไม่ผ่าน(๐) หมายถึง แสดงพฤติกรรมไม่ชัดเจน หรือไม่มีหลักฐานที่น่าเชื่อถือ

(ตัวอย่าง)

แบบวัดสถานการณ์ เพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชื่อ - สกุล.....ชั้น..... ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ ๒ ซื่อสัตย์สุจริต

คำถาม

ถ้านักเรียนเป็นแมน นักเรียนรู้สึกอย่างไรที่เนตรบอกว่าควรทำเองทั้ง ๓ ข้อ

- ก. เห็นด้วยกับเนตร
- ข. ดีเราจะได้มีความรู้ทุกข้อ
- ค. เราน่าจะทำตามที่เนตรบอก
- ง. เนตรคงอยากให้พวกเราทำด้วยตัวเอง

คำตอบ/(คะแนน)	ก. (๑)	ข. (๒)	ค. (๔)	ง. (๓)
---------------	--------	--------	--------	--------

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ ๓ มีวินัย

คำถาม

สายใจนอนตื่นสายจึงไม่ได้รับประทานอาหารเช้า และในช่วงก่อนพักเที่ยง ครูปล่อยนักเรียนให้หยุดพักเลยเที่ยงไป ๕ นาที เมื่อสายใจเดินไปถึงโรงอาหาร ปรากฏว่ามีนักเรียนเข้าแถวรอซื้ออาหารยาวมาก บังเอิญสายใจเห็นเพื่อนสนิทยืนอยู่ในแถวด้วย นักเรียนคิดว่าสายใจจะอย่างไร

- ก. เข้าต่อแถวเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย
- ข. คอยจนกว่าจะถึงคิวเพราะเป็นการเคารพสิทธิของผู้อื่น
- ค. บอกเพื่อนช่วยซื้อให้เพราะหิวมาก
- ง. คอยจนกว่าจะถึงคิวเพราะจะเป็นการเอาเปรียบเพื่อนถ้าแซงคิว

คำตอบ/(คะแนน)

ก. (๒)

ข. (๔)

ค. (๑)

ง. (๓)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ ๔ ใฝ่เรียนรู้

คำถาม

ขณะที่ครูกำลังสอนวิชาคณิตศาสตร์ สมศรีนั่งอยู่หลังห้องชวนคารณีกุยเรื่องละครหลังข่าวเมื่อคืนนี้จากเหตุการณ์ดังกล่าวนักเรียนมีความคิดตรงกับข้อใด

- ก. สมศรีและคารณีกุยไม่ควรทำเช่นนั้น
- ข. ถ้าฉันเป็นคารณีกุย ฉันจะไม่คุยกับสมศรี
- ค. คารณีกุยน่าจะเตือนสมศรีให้ฟังครูสอน
- ง. สมศรีและคารณีกุยต้องเรียนไม่รู้เรื่องแน่เลย

คำตอบ/(คะแนน)

ก. (๒)

ข. (๓)

ค. (๔)

ง. (๑)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ ๘ มีจิตสาธารณะ

คำถาม

ถ้านักเรียนพบเห็นเหตุการณ์ดังกล่าวตามภาพโดยบังเอิญ นักเรียนจะปฏิบัติอย่างไร

- ก. หาทางทำทุกอย่าง เพื่อให้เกิดความถูกต้อง
- ข. หลบหนีไป เพราะถ้าพวกเขาโมยตัดไม้เห็นจะทำร้ายเอา
- ค. แจ้งเจ้าหน้าที่ เพื่อหาทางจับกุม
- ง. บอกเพื่อน ๆ ให้รู้จะได้ไม่ไปบริเวณนั้นเพราะอาจจะได้รับอันตราย

คำตอบ/(คะแนน)

ก. (๔)

ข. (๑)

ค. (๓)

ง. (๒)

(ตัวอย่าง)
แบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชั้น..... ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

ข้อ ๑ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ : ๑.๑ เป็นพลเมืองดีของชาติ

ระดับประถมศึกษา(ป.๑ - ป.๓)

พฤติกรรมบ่งชี้	พฤติกรรมสำคัญ
๑.๑.๑ อธิบายความหมายของเพลงชาติได้ถูกต้อง	- อธิบายความหมายของเพลงชาติ

ประเด็นสัมภาษณ์

๑. ข้อความจากเพลงชาติที่กล่าวว่า “ด้วยไทยล้วนหมาย รักสามัคคี” นักเรียนเข้าใจอย่างไร
 แนวคำตอบ - คนไทยทุกคนมุ่งหวัง / ต้องการมีความรัก ความสามัคคี
 - ต้องการให้คนไทยทุกคนมีความรัก ความสามัคคี

๒. ข้อความจากเพลงชาติที่กล่าวว่า “ไทยนี้รักสงบ แต่ถึงรบไม่ขลาด” นักเรียนเข้าใจอย่างไร
 แนวคำตอบ - คนไทยมีความรักสงบ ถึงเวลารบก็ไม่เกรงกลัวใคร

เกณฑ์การให้ระดับคะแนน

ดีเยี่ยม (๓)	หมายถึง	ตอบ ได้ตรงหรือใกล้เคียงแนวคำตอบ บอกความหมายครบถ้วน
ดี (๒)	หมายถึง	ตอบ ได้ตรงหรือใกล้เคียงแนวคำตอบ แต่ยังบอกความหมายไม่ครบถ้วน
ผ่าน (๑)	หมายถึง	ตอบ ได้ใกล้เคียงแนวคำตอบ แต่อาจบอกความหมายผิดบางส่วน

แบบบันทึกคะแนนการสัมภาษณ์

ข้อ ๑ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ : ๑.๑ เป็นพลเมืองดีของชาติ

ชั้น..... ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

พฤติกรรมบ่งชี้ บอกความหมายของเพลงชาติได้ถูกต้อง

ที่	ชื่อ - สกุล	ระดับคะแนน									สรุปผล การ ประเมิน
		ครั้งที่ ๑			ครั้งที่ ๒			ครั้งที่ ๓			
		๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	
๑											
๒											
๓											
๔											
๕											
๖											
๗											
๘											
๙											
๑๐											

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

หมายเหตุ

๑. ถ้านักเรียนบอกความหมายได้ระดับ ดีเยี่ยม (๓) ตั้งแต่ครั้งที่ ๑ หรือ ๒ ไม่จำเป็นต้องประเมิน ครั้งต่อไป
๒. สรุปผลการประเมิน หมายถึง ระดับคะแนนที่ได้ครั้งหลังสุด

(ตัวอย่าง)
แบบสังเกตเพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชั้น..... ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

ข้อ ๑ รักษา ศาสน์ กษัตริย์ : ๑.๑ เป็นพลเมืองดีของชาติ

ระดับประถมศึกษา(ป.๑ - ป.๓)

พฤติกรรมบ่งชี้	พฤติกรรมสำคัญ
๑.๑.๑ ยืนตรงเคารพธงชาติ ร้องเพลงชาติ และอธิบายความหมายของเพลงชาติได้ถูกต้อง ๑.๑.๒ ปฏิบัติตนตามสิทธิหน้าที่พลเมืองดีของชาติ ๑.๑.๓ มีความสามัคคี ประองคอง	- ยืนตรงเคารพธงชาติ - ร้องเพลงชาติ - อธิบายความหมายของเพลงชาติ - ใช้สิทธิเลือกหัวหน้าห้อง/หัวหน้าเวร/ประธานนักเรียน - ร่วมมือในการทำงานกลุ่ม/กิจกรรม

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย / เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมสำคัญได้ และทำเครื่องหมาย x เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมสำคัญไม่ได้

ที่	ชื่อ-สกุล	พฤติกรรมสำคัญ																				สรุปผลการประเมิน
		ยืนตรงเคารพธงชาติ				ร้องเพลงชาติ				อธิบายความหมายของเพลงชาติ				ใช้สิทธิเลือกหัวหน้าห้องฯ				ร่วมมือในการทำงาน				
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	
๑																						
๒																						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

หมายเหตุ ๑. ๑, ๒, ๓ หมายถึง ครั้งที่ประเมิน

๒.ให้นำผลการประเมินจากแบบสัมภาษณ์มาบันทึกในพฤติกรรมสำคัญ “อธิบายความหมายของเพลงชาติ”

๓. สรุปผลการประเมิน ดีเยี่ยม(๓) หมายถึง ปฏิบัติได้ทุกพฤติกรรมสำคัญ

ดี(๒) หมายถึง ปฏิบัติได้ร้อยละ ๖๐ ของแต่ละพฤติกรรมสำคัญ

ผ่าน(๑) หมายถึง ปฏิบัติได้ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ของแต่ละพฤติกรรมสำคัญ

ไม่ผ่าน(๐) หมายถึง แสดงพฤติกรรมไม่ชัดเจน หรือไม่มีหลักฐานที่น่าเชื่อถือ

๒.๗ การสร้างเกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จะต้องกำหนดเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจนเหมาะสม เพราะเกณฑ์การประเมินเป็นแนวทางในการให้คะแนนที่ประกอบด้วยเกณฑ์ด้านต่าง ๆ เพื่อใช้ประเมินค่าผลการประพุดติ ปฏิบัติของผู้เรียน เกณฑ์เหล่านี้ คือสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนควรประพุดติจนกลายเป็นลักษณะนิสัยได้ เกณฑ์การประเมินมี ๒ ลักษณะ คือ

๑. เกณฑ์การประเมินแบบภาพรวม (holistic rubrics) คือแนวทางการให้คะแนน โดยพิจารณาจากภาพรวมการปฏิบัติ โดยจะมีคำอธิบายลักษณะของการปฏิบัติในแต่ละระดับได้อย่างชัดเจน เช่น มีวินัย

ระดับ ๓ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของครอบครัวและโรงเรียน ปฏิบัติกิจกรรม หรือทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลาได้ด้วยตนเอง

ระดับ ๒ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของครอบครัวและโรงเรียน โดยต้องมีการเตือนเป็นบางครั้ง

ระดับ ๑ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของครอบครัวและโรงเรียน โดยต้องมีการเตือนเป็นส่วนใหญ่

๒. เกณฑ์การประเมินแบบแยกประเด็น (analytic rubrics) คือแนวทางการให้คะแนน โดยพิจารณาแต่ละส่วนของการปฏิบัติ ซึ่งแต่ละส่วนจะต้องกำหนดคำอธิบายลักษณะของการปฏิบัติในส่วนนั้น ๆ ไว้อย่างชัดเจน

เช่น มีวินัย

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๑	๒	๓
ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของครอบครัว และโรงเรียน	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของครอบครัว และโรงเรียน โดยมีการเตือนเป็นส่วนใหญ่	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของครอบครัว และโรงเรียน โดยมีการเตือนบางครั้ง	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของครอบครัว และโรงเรียน โดยไม่มีการเตือน
การตรงต่อเวลา	ปฏิบัติกิจกรรมหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลาได้ด้วยตนเอง โดยต้องมีการเตือนเป็นส่วนใหญ่	ปฏิบัติกิจกรรมหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลาได้ด้วยตนเอง โดยมีการเตือนเป็นบางครั้ง	ปฏิบัติกิจกรรมหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลาได้ด้วยตนเอง

สรุปผลการประเมิน

๕-๖	คะแนน หมายถึง	ดีเยี่ยม
๓-๔	คะแนน หมายถึง	ดี
๑-๒	คะแนน หมายถึง	ผ่าน

๒.๘ การสรุปผลการประเมิน

การวัดและประเมินผลด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น มีความละเอียดอ่อน เพราะเป็นเรื่องของการพัฒนาคุณลักษณะที่ต้องการปลูกฝังให้เกิดในตัวผู้เรียน การวัดและประเมินผล จึงต้องคำนึงถึงผลที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนเมื่อได้รับการพัฒนาเป็นระยะ หรือเมื่อสิ้นปีการศึกษา ดังนั้น เพื่อให้มีแนวทางการสรุปผลการประเมินที่ชัดเจน เป็นธรรมสำหรับผู้เรียน จึงขอเสนอแนวทางการกำหนดเกณฑ์พิจารณาสรุปผลการประเมินในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

๒.๘.๑ เกณฑ์พิจารณาสรุปผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์แต่ละ

คุณลักษณะ

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ข้อที่ ๑ รักษาดี ศาสน์ กษัตริย์

ตัวชี้วัด

- ๑.๑ เป็นพลเมืองดีของชาติ
- ๑.๒ ชำรงไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย
- ๑.๓ ศรัทธา ยึดมั่นและปฏิบัติตนตามหลักศาสนา
- ๑.๔ เคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา
ดีเยี่ยม (๓)	๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยมจำนวน ๓-๔ ตัวชี้วัด และไม่มีตัวชี้วัดใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี
ดี (๒)	๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๑-๒ ตัวชี้วัด และไม่มีตัวชี้วัดใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี หรือ ๒. ได้ผลการประเมินระดับดีทุกตัวชี้วัด หรือ ๓. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำนวน ๓ ตัวชี้วัด และระดับผ่าน จำนวน ๑ ตัวชี้วัด
ผ่าน (๑)	๑. ได้ผลการประเมินระดับผ่าน ทุกตัวชี้วัด หรือ ๒. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำนวน ๑- ๒ ตัวชี้วัด และตัวชี้วัดที่เหลือได้ผลการประเมินระดับผ่าน
ไม่ผ่าน (๐)	ได้ผลการประเมินระดับไม่ผ่าน ตั้งแต่ ๑ ตัวชี้วัดขึ้นไป

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ข้อที่ ๒ ซื่อสัตย์สุจริต

- ตัวชี้วัด ๒.๑ ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองทั้งทางกาย วาจา ใจ
- ๒.๒ ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ

ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา
ดีเยี่ยม (๓)	๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยมทุกตัวชี้วัด
ดี (๒)	๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๑ ตัวชี้วัดและระดับดี จำนวน ๑ ตัวชี้วัด หรือ ๒. ได้ผลการประเมินระดับดีทุกตัวชี้วัด
ผ่าน (๑)	๑. ได้ผลการประเมินระดับผ่านทุกตัวชี้วัด หรือ ๒. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำนวน ๑ ตัวชี้วัด และระดับผ่าน จำนวน ๑ ตัวชี้วัด
ไม่ผ่าน (๐)	ได้ผลการประเมินระดับไม่ผ่าน ตั้งแต่ ๑ ตัวชี้วัดขึ้นไป

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ข้อที่ ๓ มีวินัย

- ตัวชี้วัด ๓.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียนและสังคม

ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา
ดีเยี่ยม (๓)	ได้ผลการประเมินตัวชี้วัด ระดับดีเยี่ยม
ดี (๒)	ได้ผลการประเมินตัวชี้วัด ระดับดี
ผ่าน (๑)	ได้ผลการประเมินตัวชี้วัด ระดับผ่าน
ไม่ผ่าน (๐)	ได้ผลการประเมินตัวชี้วัด ระดับไม่ผ่าน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ข้อที่ ๔ ใฝ่เรียนรู้

- ตัวชี้วัด ๔.๑ ตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนและเข้าร่วมกิจกรรม
- ๔.๒ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม บันทึกความรู้ วิเคราะห์ สรุปเป็นองค์ความรู้ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา
ดีเยี่ยม (๓)	๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยมทุกตัวชี้วัด
ดี (๒)	๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๑ ตัวชี้วัดและระดับดี จำนวน ๑ ตัวชี้วัด หรือ ๒. ได้ผลการประเมินระดับดีทุกตัวชี้วัด
ผ่าน (๑)	๑. ได้ผลการประเมินระดับผ่านทุกตัวชี้วัด หรือ ๒. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำนวน ๑ ตัวชี้วัด และระดับผ่าน จำนวน ๑ ตัวชี้วัด
ไม่ผ่าน (๐)	ได้ผลการประเมินระดับไม่ผ่าน ตั้งแต่ ๑ ตัวชี้วัดขึ้นไป

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ข้อที่ ๕ อยู่อย่างพอเพียง

- ตัวชี้วัด ๕.๑ ดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม
- ๕.๒ มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา
ดีเยี่ยม (๓)	๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยมทุกตัวชี้วัด
ดี (๒)	๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๑ ตัวชี้วัดและระดับดี จำนวน ๑ ตัวชี้วัด หรือ ๒. ได้ผลการประเมินระดับดีทุกตัวชี้วัด หรือ
ผ่าน (๑)	๑. ได้ผลการประเมินระดับผ่านทุกตัวชี้วัด หรือ ๒. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำนวน ๑ ตัวชี้วัด และระดับผ่าน จำนวน ๑ ตัวชี้วัด
ไม่ผ่าน (๐)	ได้ผลการประเมินระดับไม่ผ่าน ตั้งแต่ ๑ ตัวชี้วัด ขึ้นไป

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ข้อที่ ๖ มุ่งมั่นในการทำงาน

ตัวชี้วัด ๖.๑ ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

๖.๒ ทำงานด้วยความเพียรพยายาม และอดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา
ดีเยี่ยม (๓)	๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยมทุกตัวชี้วัด
ดี (๒)	๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๑ ตัวชี้วัดและระดับดี จำนวน ๑ ตัวชี้วัด หรือ ๒. ได้ผลการประเมินระดับดีทุกตัวชี้วัด
ผ่าน (๑)	๑. ได้ผลการประเมินระดับผ่านทุกตัวชี้วัด หรือ ๒. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำนวน ๑ ตัวชี้วัดและระดับผ่าน จำนวน ๑ ตัวชี้วัด
ไม่ผ่าน (๐)	ได้ผลการประเมินระดับไม่ผ่าน ตั้งแต่ ๑ ตัวชี้วัด ขึ้นไป

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ข้อที่ ๗ รักความเป็นไทย

ตัวชี้วัด ๗.๑ ภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทยและ
มีความกตัญญูกตเวทิต

๗.๒ เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

๗.๓ อนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย

ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา
ดีเยี่ยม (๓)	๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๒-๓ ตัวชี้วัด และไม่มีตัวชี้วัดใด ได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี
ดี (๒)	๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๑ ตัวชี้วัด และระดับดี จำนวน ๒ ตัวชี้วัด หรือ ๒. ได้ผลการประเมินระดับดีทุกตัวชี้วัด หรือ ๓. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำนวน ๒ ตัวชี้วัด และระดับผ่าน จำนวน ๑ ตัวชี้วัด
ผ่าน (๑)	๑. ได้ผลการประเมินระดับผ่านทุกตัวชี้วัด หรือ ๒. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำนวน ๑ ตัวชี้วัด และระดับผ่าน จำนวน ๒ ตัวชี้วัด
ไม่ผ่าน (๐)	ได้ผลการประเมินระดับไม่ผ่านตั้งแต่ ๑ ตัวชี้วัดขึ้นไป

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อที่ ๘ มีจิตสาธารณะ

ตัวชี้วัด ๘.๑ ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ

๘.๒ เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม

ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา
ดีเยี่ยม (๓)	๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยมทุกตัวชี้วัด
ดี (๒)	๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๑ ตัวชี้วัดและระดับดี จำนวน ๑ ตัวชี้วัด หรือ ๑. ได้ผลการประเมินระดับดีทุกตัวชี้วัด
ผ่าน (๑)	๑. ได้ผลการประเมินระดับผ่านทุกตัวชี้วัด หรือ ๒. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำนวน ๑ ตัวชี้วัดและระดับผ่าน จำนวน ๑ ตัวชี้วัด
ไม่ผ่าน (๐)	ได้ผลการประเมินระดับไม่ผ่าน ตั้งแต่ ๑ ตัวชี้วัด ขึ้นไป

๒.๘.๒ เกณฑ์พิจารณาสรุปผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
แต่ละคุณลักษณะของผู้เรียนจากคณะกรรมการ

ระดับ	เกณฑ์การประเมิน
ดีเยี่ยม (๓)	ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยมมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๖๐ ของจำนวนผู้ประเมิน และไม่มีผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี
ดี (๒)	๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยมน้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของจำนวนผู้ประเมิน และไม่มีผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี หรือ ๒. ได้ผลการประเมินระดับดีขึ้นไปมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๖๐ ของจำนวนผู้ประเมิน และมีผลการประเมินส่วนที่เหลืออยู่ในระดับผ่าน
ผ่าน (๑)	๑. ได้ผลการประเมินระดับผ่านมากกว่าร้อยละ ๖๐ ของจำนวนผู้ประเมิน และไม่มีผลการประเมินต่ำกว่าระดับผ่าน
ไม่ผ่าน (๐)	มีผลการประเมินระดับไม่ผ่าน จากผู้ประเมินตั้งแต่ ๑ คนขึ้นไป

๒.๘.๓ เกณฑ์พิจารณาสรุปผลการประเมิน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ รายปี/
รายภาค ของผู้เรียนรายบุคคล

ระดับ	เกณฑ์การประเมิน
ดีเยี่ยม (๓)	๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยมจำนวน ๕-๘ คุณลักษณะ และ ไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี
ดี (๒)	๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๑-๔ คุณลักษณะและ ไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี หรือ ๒. ได้ผลการประเมินระดับดี ทั้ง ๘ คุณลักษณะ หรือ ๓. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไปจำนวน ๕-๗ คุณลักษณะ และมีบางคุณลักษณะได้ผลการประเมินระดับผ่าน
ผ่าน (๑)	๑. ได้ผลการประเมินระดับผ่านทั้ง ๘ คุณลักษณะ หรือ ๒. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำนวน ๑-๔ คุณลักษณะ และคุณลักษณะที่เหลือได้ผลการประเมินระดับผ่าน
ไม่ผ่าน (๐)	ได้ผลการประเมินระดับไม่ผ่าน ตั้งแต่ ๑ คุณลักษณะขึ้นไป

๒.๘.๔ เกณฑ์พิจารณาสรุปผลการประเมินรวมทุกคุณลักษณะอันพึงประสงค์
แต่ละระดับการศึกษา

ระดับ	เกณฑ์การประเมิน
ดีเยี่ยม (๓)	๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๕-๘ คุณลักษณะ และ ไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี
ดี (๒)	๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๑-๔ คุณลักษณะ และ ไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี หรือ ๒. ได้ผลการประเมินระดับดี ทั้ง ๘ คุณลักษณะ หรือ ๓. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำนวน ๕-๗ คุณลักษณะ และมีบางคุณลักษณะได้ผลการประเมินระดับผ่าน
ผ่าน (๑)	๑. ได้ผลการประเมินระดับผ่านทั้ง ๘ คุณลักษณะ หรือ ๒. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไปจำนวน ๑-๔ คุณลักษณะ และ คุณลักษณะที่เหลือได้ผลการประเมินระดับผ่าน
ไม่ผ่าน (๐)	ได้ผลการประเมินระดับไม่ผ่าน ตั้งแต่ ๑ คุณลักษณะขึ้นไป

บทที่ ๔

การรายงานผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

เมื่อสถานศึกษาได้ดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งอาจดำเนินการได้หลายแนวทาง เช่น บูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ๘ กลุ่มสาระ จัดในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จัดเป็นโครงการหรือกิจกรรม หรือปลูกฝังโดยสอดแทรกในกิจวัตรประจำวันตามความเหมาะสมของแต่ละสถานศึกษาแล้ว คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากสถานศึกษาหรือผู้ที่รับผิดชอบต้องดำเนินการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์การจบการศึกษาทั้ง ๓ ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นเกณฑ์กลางการจบการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ซึ่งกำหนดไว้ว่า ผู้เรียนทุกระดับจะต้องมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

ในการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ นั้น ต้องตั้งอยู่บนหลักการพื้นฐาน ๒ ประการ คือ การประเมินเพื่อพัฒนาและเพื่อตัดสินผลการเรียน ข้อมูลการประเมินจะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบ ทบทวน พัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแล ช่วยเหลือ ปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริม สนับสนุน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ ดังนั้น เมื่อมีการประเมินผลผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ตามที่หลักสูตรกำหนด จึงจำเป็นต้องมีการรายงานผลให้ผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบในการพัฒนาผู้เรียนได้รับทราบผลของการประเมินด้วย

การรายงานผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีจุดมุ่งหมายเพื่อแจ้งคุณภาพของผู้เรียนในส่วนของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลของสถานศึกษาในการกำหนดนโยบาย วางแผนในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน การดำเนินการครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. ผู้รับผิดชอบในการรายงาน

ผู้รับผิดชอบในการรายงานผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์คือครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา โดยมีครูวัดผลเป็นผู้ตรวจสอบและประมวลผลข้อมูลของผู้เรียนแต่ละคน

๒. กลุ่มเป้าหมายในการรายงาน

การรายงานผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ควรแจ้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

- ผู้เรียน
- ครูที่ปรึกษา/ ครูประจำชั้น

- ครูผู้สอน
- ครูวัดผล/ ครูฝ่ายวิชาการ
- นายทะเบียน
- ครูแนะแนว
- คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการ
- คณะกรรมการสถานศึกษา
- ผู้บริหารสถานศึกษา
- ผู้ปกครอง

ฯลฯ

๓. ระยะเวลาในการรายงาน

การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นการประเมินอย่างต่อเนื่อง อาจเป็นรายสัปดาห์ รายเดือน รายภาค และรายปี ส่วนการรายงานผลการประเมินควรสรุปและรายงานให้กลุ่มเป้าหมายทราบเป็นระยะๆ หรืออย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง

๔. แบบรายงานผลการประเมิน

ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้รายงานผลควรดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงเวลาหนึ่ง แล้วนำผลมาวิเคราะห์ แปลผลเพื่อรายงานผู้เกี่ยวข้อง โดยบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสรุปผลให้ครบถ้วน ในกรณีที่ผู้เรียนคนใดควรได้รับการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ก็บันทึกไว้ด้วย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(ตัวอย่าง)

แบบรายงานผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชั้น

ปีการศึกษา.....

ชื่อนักเรียน เลขประจำตัว เลขที่.....

ข้อที่	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ภาคเรียนที่ ๑				ภาคเรียนที่ ๒				สรุป
		ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม (๓)	ไม่ผ่าน (๐)	ผ่าน (๑)	ดี (๒)	ดีเยี่ยม (๓)	
๑	รักษา ศาสนา กษัตริย์									
๒	ซื่อสัตย์ สุจริต									
๓	มีวินัย									
๔	ใฝ่เรียนรู้									
๕	อยู่อย่างพอเพียง									
๖	มุ่งมั่นในการทำงาน									
๗	รักความเป็นไทย									
๘	มีจิตสาธารณะ									
	สรุป									

ผลการตัดสินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

 ๐ ไม่ผ่าน ๑ ผ่าน ๒ ดี ๓ ดีเยี่ยม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ควรได้รับการพัฒนา

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)

(.....)

ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา

หมายเหตุ ใช้ได้ทุกระดับการศึกษา

(ตัวอย่าง)
แบบรายงานผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (แบบที่ ๒)
ระดับประถมศึกษา

โรงเรียน.....
เขต/อำเภอ จังหวัด
ที่สอน/เรียน เลขประจำตัว

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ปีการศึกษา.....		ปีการศึกษา.....		ปีการศึกษา.....		ปีการศึกษา.....		ปีการศึกษา.....		สรุป
	ภาค ๑	ภาค ๒	ภาค ๑	ภาค ๒	ภาค ๑	ภาค ๒	ภาค ๑	ภาค ๒	ภาค ๑	ภาค ๒	
๑. รักชาติ ศาสนา กษัตริย์											
๒. ซื่อสัตย์ สุจริต											
๓. มีวินัย											
๔. ใฝ่เรียนรู้											
๕. อยู่อย่างพอเพียง											
๖. มุ่งมั่นในการทำงาน											
๗. รักความเป็นไทย											
๘. มีจิตสาธารณะ											
สรุป											

ผลการตัดสินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ระดับประถมศึกษา ๐ ไม่ผ่าน ๑ ผ่าน ๒ ดี ๓ ดีเยี่ยม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ควรได้รับการพัฒนา
.....
.....
.....

(ตัวอย่าง)

แบบรายงานผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
ระดับมัธยมศึกษา.....

โรงเรียน.....

เขต/อำเภอ จังหวัด

ชื่อนักเรียน เลขประจำตัว

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ปีการศึกษา....			ปีการศึกษา....			ปีการศึกษา....			สรุป
	ภาค ๑	ภาค ๒	สรุป	ภาค ๑	ภาค ๒	สรุป	ภาค ๑	ภาค ๒	สรุป	
๑. รักชาติ ศาสนา กษัตริย์										
๒. ซื่อสัตย์ สุจริต										
๓. มีวินัย										
๔. ใฝ่เรียนรู้										
๕. อยู่อย่างพอเพียง										
๖. มุ่งมั่นในการทำงาน										
๗. รักความเป็นไทย										
๘. มีจิตสาธารณะ										
สรุป										

ผลการตัดสินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ระดับมัธยมศึกษา

 ๐ ไม่ผ่าน ๑ ผ่าน ๒ ดี ๓ ดีเยี่ยม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ควรพัฒนา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบบันทึกการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา ถึง ปีการศึกษา.....

ชื่อนักเรียน.....ชั้น.....โรงเรียน.....

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ระดับคุณภาพ	ความก้าวหน้าการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์												สรุประดับคุณภาพ
		๑		๒		๓		๔		๕		๖		
๑. รักษาดี ศาสน์ กษัตริย์	๓													() ดีเยี่ยม
	๒													() ดี
	๑													() ผ่าน
	๐													() ไม่ผ่าน
๒. ซื่อสัตย์สุจริต	๓													() ดีเยี่ยม
	๒													() ดี
	๑													() ผ่าน
	๐													() ไม่ผ่าน
๓. มีวินัย	๓													() ดีเยี่ยม
	๒													() ดี
	๑													() ผ่าน
	๐													() ไม่ผ่าน
๔. ใฝ่เรียนรู้	๓													() ดีเยี่ยม
	๒													() ดี
	๑													() ผ่าน
	๐													() ไม่ผ่าน
๕. อยู่อย่างพอเพียง	๓													() ดีเยี่ยม
	๒													() ดี
	๑													() ผ่าน
	๐													() ไม่ผ่าน
๖. มุ่งมั่นในการทำงาน	๓													() ดีเยี่ยม
	๒													() ดี
	๑													() ผ่าน
	๐													() ไม่ผ่าน
๗. รักความเป็นไทย	๓													() ดีเยี่ยม
	๒													() ดี
	๑													() ผ่าน
	๐													() ไม่ผ่าน
๘. มีจิตสาธารณะ	๓													() ดีเยี่ยม
	๒													() ดี
	๑													() ผ่าน
	๐													() ไม่ผ่าน
ภาคเรียนที่		๑	๒	๑	๒	๑	๒	๑	๒	๑	๒	๑	๒	
สรุปผลการประเมินรายปี		() ดีเยี่ยม () ดี () ผ่าน () ไม่ผ่าน	() ดีเยี่ยม () ดี () ผ่าน () ไม่ผ่าน	() ดีเยี่ยม () ดี () ผ่าน () ไม่ผ่าน	() ดีเยี่ยม () ดี () ผ่าน () ไม่ผ่าน	() ดีเยี่ยม () ดี () ผ่าน () ไม่ผ่าน	() ดีเยี่ยม () ดี () ผ่าน () ไม่ผ่าน	() ดีเยี่ยม () ดี () ผ่าน () ไม่ผ่าน	() ดีเยี่ยม () ดี () ผ่าน () ไม่ผ่าน	() ดีเยี่ยม () ดี () ผ่าน () ไม่ผ่าน	() ดีเยี่ยม () ดี () ผ่าน () ไม่ผ่าน	() ดีเยี่ยม () ดี () ผ่าน () ไม่ผ่าน	() ดีเยี่ยม () ดี () ผ่าน () ไม่ผ่าน	
ชั้นประถมศึกษาปีที่		๑	๒	๓	๔	๕	๖							

สรุปผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ระดับประถมศึกษา

() ไม่ผ่าน () ผ่าน () ดี () ดีเยี่ยม

(ลงชื่อ)

กรรมการผู้ประเมิน

(.....)

แบบบันทึกการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา..... ถึง ปีการศึกษา.....

ชื่อนักเรียน.....ชั้น.....โรงเรียน.....

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ระดับ คุณภาพ	ความก้าวหน้าการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์						สรุป ระดับ คุณภาพ
		๑	๒	๑	๒	๑	๒	
๑. รักษาดี ศาสน์ กษัตริย์	๓							() ดีเยี่ยม
	๒							() ดี
	๑							() ผ่าน
	๐							() ไม่ผ่าน
๒. ซื่อสัตย์สุจริต	๓							() ดีเยี่ยม
	๒							() ดี
	๑							() ผ่าน
	๐							() ไม่ผ่าน
๓. มีวินัย	๓							() ดีเยี่ยม
	๒							() ดี
	๑							() ผ่าน
	๐							() ไม่ผ่าน
๔. ใฝ่เรียนรู้	๓							() ดีเยี่ยม
	๒							() ดี
	๑							() ผ่าน
	๐							() ไม่ผ่าน
๕. อยู่อย่างพอเพียง	๓							() ดีเยี่ยม
	๒							() ดี
	๑							() ผ่าน
	๐							() ไม่ผ่าน
๖. มุ่งมั่นในการทำงาน	๓							() ดีเยี่ยม
	๒							() ดี
	๑							() ผ่าน
	๐							() ไม่ผ่าน
๗. รักความเป็นไทย	๓							() ดีเยี่ยม
	๒							() ดี
	๑							() ผ่าน
	๐							() ไม่ผ่าน
๘. มีจิตสาธารณะ	๓							() ดีเยี่ยม
	๒							() ดี
	๑							() ผ่าน
	๐							() ไม่ผ่าน
ภาคเรียนที่		๑	๒	๑	๒	๑	๒	
สรุปผลการประเมินรายปี		() ดีเยี่ยม	() ดี	() ดีเยี่ยม	() ดี	() ดีเยี่ยม	() ดี	
		() ผ่าน	() ไม่ผ่าน	() ผ่าน	() ไม่ผ่าน	() ผ่าน	() ไม่ผ่าน	
ชั้น		มัธยมศึกษาปีที่ ๑		มัธยมศึกษาปีที่ ๒		มัธยมศึกษาปีที่ ๓		

สรุปผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

() ไม่ผ่าน () ผ่าน () ดี () ดีเยี่ยม

(ลงชื่อ)

กรรมการผู้ประเมิน

(.....)

(แบบที่ ๓.๓)

แบบบันทึกการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา..... ถึง ปีการศึกษา.....

ชื่อนักเรียน.....ชั้น.....โรงเรียน.....

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ระดับ คุณภาพ	ความก้าวหน้าการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์						สรุป ระดับ คุณภาพ
		๑	๒	๑	๒	๑	๒	
๑. รักษาดี ศาสน์ กษัตริย์	๓							() ดีเยี่ยม
	๒							() ดี
	๑							() ผ่าน
	๐							() ไม่ผ่าน
๒. ซื่อสัตย์สุจริต	๓							() ดีเยี่ยม
	๒							() ดี
	๑							() ผ่าน
	๐							() ไม่ผ่าน
๓. มีวินัย	๓							() ดีเยี่ยม
	๒							() ดี
	๑							() ผ่าน
	๐							() ไม่ผ่าน
๔. ใฝ่เรียนรู้	๓							() ดีเยี่ยม
	๒							() ดี
	๑							() ผ่าน
	๐							() ไม่ผ่าน
๕. อยู่อย่างพอเพียง	๓							() ดีเยี่ยม
	๒							() ดี
	๑							() ผ่าน
	๐							() ไม่ผ่าน
๖. มุ่งมั่นในการทำงาน	๓							() ดีเยี่ยม
	๒							() ดี
	๑							() ผ่าน
	๐							() ไม่ผ่าน
๗. รักความป็นไทย	๓							() ดีเยี่ยม
	๒							() ดี
	๑							() ผ่าน
	๐							() ไม่ผ่าน
๘. มีจิตสาธารณะ	๓							() ดีเยี่ยม
	๒							() ดี
	๑							() ผ่าน
	๐							() ไม่ผ่าน
ภาคเรียนที่		๑	๒	๑	๒	๑	๒	
สรุปผลการประเมินรายปี	() ดีเยี่ยม	() ดี	() ดีเยี่ยม	() ดี	() ดีเยี่ยม	() ดี		
	() ผ่าน	() ไม่ผ่าน	() ผ่าน	() ไม่ผ่าน	() ผ่าน	() ไม่ผ่าน		
ชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ ๔		มัธยมศึกษาปีที่ ๕		มัธยมศึกษาปีที่ ๖			

สรุปผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

() ไม่ผ่าน () ผ่าน () ดี () ดีเยี่ยม

(ลงชื่อ)

กรรมการผู้ประเมิน

(.....)

แนวทางการบันทึกผลการประเมิน

จากตัวอย่างแบบรายงานผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (แบบที่ ๒) มีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

๑. นำผลการประเมินที่สรุปจากคณะกรรมการประเมินมาบันทึกลงในแต่ละภาคเรียนของแต่ละปีการศึกษา

๒. ในช่วงสรุปของแต่ละปีการศึกษาให้นำผลการประเมินที่แสดงพัฒนาการสุดท้าย นั่นคือ ผลจากภาคเรียนที่ ๒ บันทึกลงในช่องสรุปในปีการศึกษานั้นๆ

๓. เมื่อเสร็จสิ้นการบันทึกในแต่ละปีการศึกษาให้นำผลในช่องสรุปไปบันทึกลงในแบบบันทึกการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของแต่ละระดับชั้น คือ ระดับประถมศึกษา(แบบที่ ๓.๑) มัธยมศึกษาตอนต้น (แบบที่ ๓.๒) และมัธยมศึกษาตอนปลาย (แบบที่ ๓.๓)

๔. การพิจารณาคัดสินผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของแต่ละระดับการศึกษา เช่น ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีแนวทางการดำเนินการดังนี้

๔.๑ คณะกรรมการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์พิจารณาผลการตัดสินในแต่ละชั้นปี ถ้าผลการประเมินในปีสุดท้ายได้ระดับใดให้ถือว่าผู้เรียนได้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ระดับนั้น เช่น เด็กชายดี มีคุณธรรม ได้รับการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของชั้นปีที่ ๖ ได้ระดับดีเยี่ยม การสรุปผลในระดับประถมศึกษา คือ ได้ระดับดีเยี่ยม

๔.๒ ถ้ามีกรณีที่ผลการประเมินในปีก่อน ๆ ได้ระดับดี หรือ ดีเยี่ยม แต่ปีสุดท้ายของระดับการศึกษาได้ระดับผ่าน ให้คณะกรรมการประเมินคุณลักษณะใช้ดุลพินิจอย่างรอบคอบและเป็นไปตามสภาพจริง โดยนำข้อมูลจากประวัติที่ผ่านมาประกอบการพิจารณาว่าจะให้ระดับใด

๕. นำผลการประเมินปีสุดท้ายของแต่ละระดับชั้นไปบันทึกลงใน ปพ.๑

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑.
 กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, ๒๕๕๑.
- กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผล. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔. กรุงเทพมหานคร:
 โรงพิมพ์รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.). ๒๕๔๘.
- พิศเพลิน เขียวหวาน และคณะ. เอกสารประกอบการฝึกอบรมหลักสูตรการวัดประเมินผล
 คุณธรรม จริยธรรม ตาม พ.ร.บ. ๒๕๔๒. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย
 ธรรมาธิราช. ๒๕๔๖.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. เอกสารการสอนชุดวิชาสถิติ วิจัยและการประเมินผลการศึกษา
 หน่วยที่ ๕-๑๕ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
 ๒๕๕๒
- ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (ศูนย์คุณธรรม). การสังเคราะห์งานวิจัย
 เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมในประเทศและต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวาน
 กราฟฟิค จำกัด, ๒๕๕๑.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒
 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี.
 ๒๕๔๕.
- สำนักทะเบียนและวัดผล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (๒๕๔๗). เอกสารอัดสำเนาประกอบ
 การฝึกอบรมการวัดและประเมินผล คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม. นนทบุรี : ม.ป.ท.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (ร่าง)เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 พุทธศักราช ๒๕๕๑ แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร :
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ๒๕๕๑.(อัดสำเนา)
- _____. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
 ๒๕๔๔. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), ๒๕๔๘.
- _____. เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑.
 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, ๒๕๕๑.
- _____. แนวทางการประเมินคุณธรรมของผู้เรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
 การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, ๒๕๕๑.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. เอกสารเสริมประสบการณ์วิชาชีพครู การวัดคุณลักษณะ
 ด้านจิตพิสัย. ม.ป.ท., ๒๕๔๕.

ภาคผนวก

เครื่องมือวัดด้านจิตพิสัย

เครื่องมือที่นำมาใช้วัดความรู้สึก หรือเครื่องมือวัดด้านจิตพิสัย นิยมใช้กันอยู่ ๓ แบบ
คือ

๑. มาตรฐานประเมินค่า

๒. แบบสอบถามใช้สถานการณ์

๓. แบบบันทึกการสังเกต

แต่ละแบบมีรายละเอียดด้านลักษณะ การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของ
เครื่องมือดังต่อไปนี้

๑. มาตรฐานประเมินค่า (rating scale)

ลักษณะของมาตรฐานประเมินค่า

มาตรฐานประเมินค่าเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่นำมาใช้ในการวัดความรู้สึก
ได้อย่างกว้างขวาง โดยทั่วไปแล้วจะมีมาตรวัดที่นำมาใช้กันมากอยู่ ๒ แบบ คือ แบบประเมิน
เจตคติ และแบบประเมินค่าความหมาย

แบบประเมินเจตคติ ใช้วัดระดับความชอบ-ไม่ชอบ และเห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย
โดยใช้ค่าคะแนนแบบชั่วคราว อาจกำหนดเป็น ๕, ๔, ๓, ๒, ๑ หรือ ๔, ๓, ๒, ๑ เช่น

ท่านเห็นด้วยกับคำกล่าวต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

คนชื้อก็ถูกเขาเอาเปรียบตลอดเวลานั้นแหละ ๕ ๔ ๓ ๒ ๑

หรือ

ความขยันย่อมนำมาซึ่งความสำเร็จเสมอ ๕ ๔ ๓ ๒ ๑

ตัวเลขที่นำมาใช้นี้เป็นตัวเลขชั่วคราวที่แทนระดับความเข้มข้นของความรู้สึก ทิศทางก็เป็นไปตามข้อ
กระทงที่ยกมา บางข้ออาจเป็น ดี-ไม่ดี มีคุณค่า-ไม่มีคุณค่า หรือเป็นประโยชน์-ไม่ประโยชน์
ขึ้นอยู่กับคำกล่าวในข้อกระทงนั้น ๆ คำนำหน้าตัวนี้จะต้องอธิบายให้ชัดเจนว่าจะหมายถึง เห็นด้วย-
ไม่เห็นด้วย ซึ่งมีมาตรเป็น

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	๕	เห็นด้วยมากที่สุด	=	๕
เห็นด้วย	=	๔	เห็นด้วยมาก	=	๔
ไม่แน่ใจ	=	๓	เห็นด้วยปานกลาง	=	๓
ไม่เห็นด้วย	=	๒	เห็นด้วยน้อย	=	๒
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	๑	เห็นด้วยน้อยที่สุด	=	๑

หรืออาจเป็น ชอบมากที่สุด ชอบมาก ชอบปานกลาง ชอบน้อย ชอบน้อยมาก ก็ได้ ค่าตัวเลข
ชั่วคราวนี้จึงต้องมีการชี้แจงกำหนดให้ชัดเจน

แบบประเมินค่าความหมาย เป็นแบบที่วัดได้ละเอียดกว่าแบบแรก มีองค์ประกอบที่จะประเมินได้หลายทิศทางตามที่ผู้สอบวัดต้องการ มุ่งวัดความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในหลายๆ ด้าน เช่น

การรักษาความสะอาด

ยาก	๓ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ ๓	ง่าย
เป็นประโยชน์	๓ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ ๓	ไม่เป็นประโยชน์
น่าเบื่อ	๓ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ ๓	สนุก

ลักษณะของแบบประเมินค่าความหมายนี้ ประกอบด้วยความคิดรวบยอดที่ใช้เป็นเป่ารองรับวางไว้ข้างบน แล้วมีมาตรที่ประกอบไปด้วยคำคุณศัพท์ในทิศทางต่าง ๆ มาให้ผู้ถูกประเมินตัดสินใจว่าจะเป็นระดับใด มีความเข้มข้นมากน้อย ไปในทิศทางใด

คำคุณศัพท์ที่นำมาใช้จัดเป็น ๓ หมวดใหญ่ หมวดแรก ได้แก่ คำคุณศัพท์ที่เกี่ยวกับศักยภาพหรือลักษณะของเรื่องนั้นๆ เช่น ยาก-ง่าย เป็นระเบียบ-ไม่เป็นระเบียบ ซึ่งเป็นคำอธิบายสภาพ หมวดที่สอง ได้แก่ คำคุณศัพท์ที่เกี่ยวกับคุณค่า การประเมินค่า เช่น ดี-เลว เป็นประโยชน์-ไม่เป็นประโยชน์ มีค่า-ไม่มีค่า ซึ่งเป็นการลงความเห็นเกี่ยวกับคุณค่า ราคาของสิ่งนั้นๆ หมวดที่สามเป็นคำอธิบายเกี่ยวกับการกระทำ เช่น ทำได้-ทำไม่ได้ ทำแล้วน่าเบื่อ น่าสนุก ใช้แรงมาก-ใช้แรงน้อย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงการลงมือทำ ถ้าจะพาดพิงกลับไปสู่ ๓ องค์ประกอบเดิม ก็คือ ชุดแรกเป็นความรู้ ชุดที่สองเป็นความรู้สึก คุณค่า ชุดที่สามเป็นการกระทำ ซึ่งแบบวัดการประเมินค่าความหมายนี้ ก็จะวัดครอบคลุมถึง ๓ องค์ประกอบเลยทีเดียว แต่เป็นการวัดในลักษณะที่เป็นทางอ้อม เพราะใช้การแสดงออกทางวาจา มิใช่การลงมือทำอย่างแท้จริง

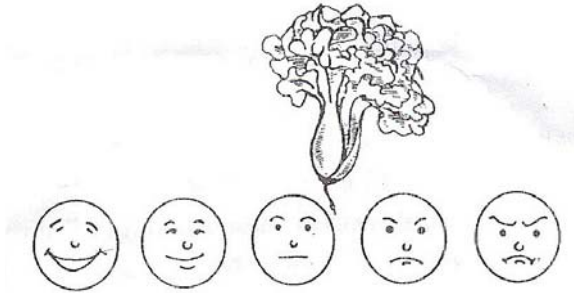
ข้อจำกัดของแบบสอบวัดโดยใช้มาตรประเมินค่า

ข้อจำกัดของแบบสอบวัดโดยใช้มาตรประเมินค่านี้อยู่ที่ความตรงต่อสภาพ เนื่องจากผู้ถูกสอบวัดเป็นผู้บอกเล่าเองว่าเขาทำหรือไม่ทำ เขาชอบหรือไม่ชอบ เขาเห็นว่ายาก-ง่าย อย่างไร ดังนั้นการตอบของเขาอาจจะไม่ตรงกับสภาพจริงที่เขาปฏิบัติ เช่น ถ้าเราสำรวจพนักงานต้อนรับ เขาอาจจะบอกว่าเขาไม่ชอบรับ ไม่ยินดีรับคนไทย เพราะว่าคนไทยส่วนใหญ่จู้จี้ ไม่ให้ค่าบริการเพิ่มเติม เขาจึงไม่อยากต้อนรับคนไทย และอาจจะตอบว่าเขาไม่รับคนไทยเข้าพักหรือเข้ารับบริการเลยก็ได้ แต่เมื่อคนไทยไปขอรับบริการ หรือขอเข้าพักจริงๆ เขาก็ยังยินยอมบริการหรือให้เข้าพัก แต่เขาคงไม่ชอบใจนัก ดังนั้นการบอก การรายงานโดยคำพูดอาจไม่ตรงกับสภาพจริง ๆ ก็ได้ การใช้แบบวัดชุดนี้จึงต้องจำกัดอยู่เพียงความรู้สึกเท่านั้น ยังไม่สามารถสรุปไปสู่การกระทำที่แท้จริงได้

ตัวอย่างแบบสอบวัดโดยใช้มาตราประเมินค่าในระดับประถมศึกษา

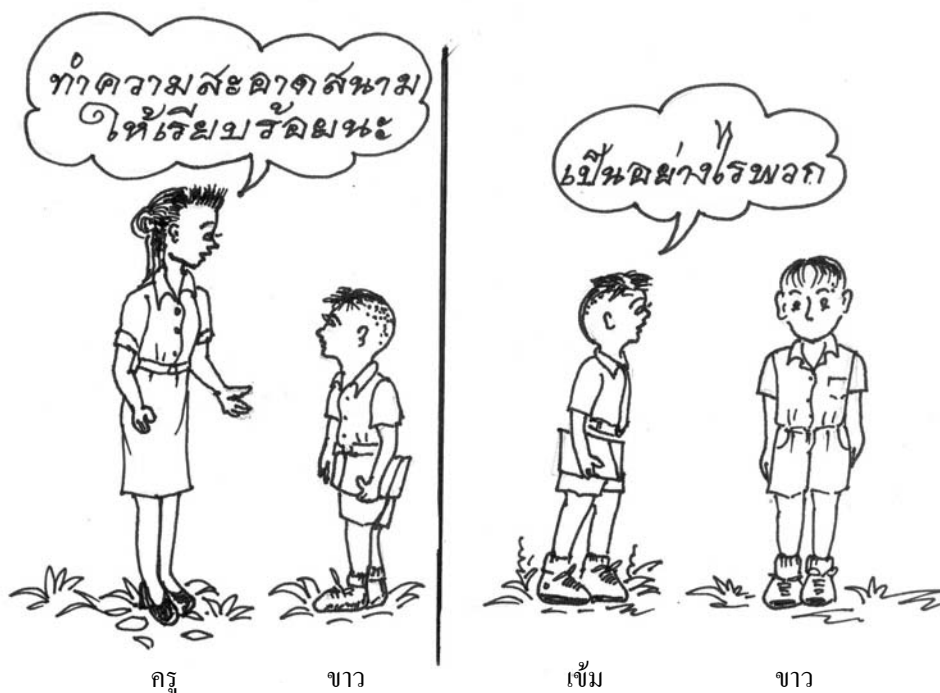
แบบสอบวัดที่นำมาใช้ในโรงเรียน โดยเฉพาะชั้นประถมศึกษา ควรเป็นแบบง่าย ๆ ใช้รูปภาพมาก ๆ ไม่ควรใช้ภาษา ซึ่งจะขอเสนอเป็นตัวอย่างดังนี้

๑. แบบวัดความรู้สึกที่มีต่อผัก

หน้าไหนที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อผักมากที่สุด

๒. แบบวัดความรู้สึกที่มีต่อการทำงาน

ครูสั่งให้ขาวทำความสะอาดสนามให้เรียบร้อย ขณะที่ขาวกำลังทำอยู่ เข้มเดินผ่านมาถามว่า “เป็นอย่างไรพวก” ให้นักเรียนเขียนรูปปากของขาว

๑. แบบวัดความรู้สึกต่อรัฐธรรมนูญ

ให้นักเรียนวงกลมรอบตัวเลขเพียงตัวเดียวในแต่ละข้อที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อรัฐธรรมนูญมากที่สุด

แข็ง	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	อ่อน
เป็นระเบียบ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	ยุ่งเหยิง
ราคาถูก	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	ราคาแพง

๔. แบบประเมินเจตคติเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความข้างล่างนี้แล้วตอบคำถาม โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน โปรดตอบโดยใช้ความรู้สึกครั้งแรกที่ท่านรู้สึกเมื่ออ่านข้อความนั้น

- เมื่อ ๕ หมายถึง เห็นด้วยอย่างมาก
 ๔ หมายถึง เห็นด้วย
 ๓ หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 ๒ หมายถึง ไม่ค่อยเห็นด้วย
 ๑ หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างมาก

ข้อความ	๕	๔	๓	๒	๑
๑. การค้นพบทางวิทยาศาสตร์ช่วยให้ประเทศไทยพัฒนาเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ได้					
๒. สังคมไทยให้ความสำคัญกับการเรียนทางสายวิทยาศาสตร์มากเกินไป					
๓. สิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ให้โทษมากกว่าคุณ					
๔. ความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์เป็นความก้าวหน้าของมนุษยชาติ					

๕. แบบประเมินค่าความรู้สึกต่อพฤติกรรมของครู

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความข้างล่างนี้ แล้วตอบโดยวงกลมรอบตัวเลขที่ตรงกับ
ความเห็นของท่านเกี่ยวกับพฤติกรรมของครูมากที่สุด

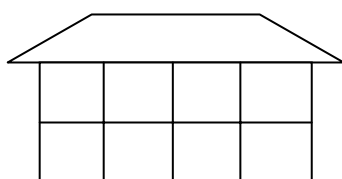
	พฤติกรรมของครู							
ลำเอียง	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ยุติธรรม
อึดอัดไปโดย	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ประชาธิปไตย
เย็นชา	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	เป็นมิตร
เข้มงวด	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ยืดหยุ่น
ใจร้าย	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	เมตตากรุณา
ใจแคบ	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ใจกว้าง
แปรปรวน	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	มั่นคง
เฉื่อยชา	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	กระฉับกระเฉง
สับสน	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	เป็นระบบ
คิดตามแบบ	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	คิดริเริ่ม
อันตราย	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ปลอดภัย

การสร้างมาตรฐานประเมินค่า

มาตรฐานประเมินค่าที่ได้นำเสนอไปแล้ว เป็นรูปแบบที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือที่เป็นมาตรฐาน ซึ่งจะต้องมีกระบวนการที่จะทำให้ได้รูปแบบที่มีความคงที่สม่ำเสมอในการสอบวัด สำหรับวิธีสร้างที่จะนำเสนอต่อไปนี้จะเป็วิธีที่ครูนำมาใช้ในห้องเรียน ซึ่งมีความเป็นมาตรฐานน้อยกว่า

แบบสอบวัดที่ใช้มาตรฐานประเมินค่านี้ เป็นมาตรวัดที่สร้างขึ้นได้ง่ายๆ โดยการนำเสนอสิ่งที่ต้องการจะให้นักเรียนแสดงความรู้สึกมาเป็นสิ่งเร้า แบบที่ง่ายที่สุด ได้แก่ การนำเอาเป้าที่จะให้นักเรียนแสดงความรู้สึกมาเสนอ แล้วให้นักเรียนแสดงความรู้สึกออกมาว่าชอบ – ไม่ชอบ หรือเห็นด้วย – ไม่เห็นด้วย วิธีการสร้างก็เพียงแต่นำเอาเป้าหมายนี้มาตั้งเป็นตัวข้อสอบ แล้วนำมาจัดอันดับมาให้นักเรียนเลือกตอบ เช่น

นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรต่อภาพที่เห็นต่อไปนี้

เมื่อต้องการสอบวัดในเรื่องอื่น ๆ ก็เปลี่ยนภาพที่เป็นตัวเราไปตามสิ่งที่ต้องการจะวัด เช่น ผู้สอน หรือวิชาต่าง ๆ หรือวัสดุ สิ่งของต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะสอบวัด หรือภาพของการกระทำที่ต้องการจะสอบวัด ในการเลือกสิ่งเรานั้น ถ้าเป็นวิชาที่ใช้รูปหนังสือแสดงวิชานั้นๆ ตัวครูก็ทำเป็นภาพครู หลักการสำคัญในการเลือกเป้าก็คือ เป้า จะต้องเป็นตัวแทนของเรื่อง หรือสิ่งที่เราจะให้นักเรียนแสดงความรู้สึกออกมา เช่น ถ้าเป็นเรื่องการเรียน ก็เป็นรูปนักเรียนกำลังอ่านหนังสือ นักเรียนกำลังเล่น นักเรียนกำลังลงมือทดลอง เพื่อจะดูว่านักเรียนชอบกิจกรรมแบบไหนมากกว่ากัน ถ้าเป็นเรื่องจริยธรรม ค่านิยม ก็เป็นสัญลักษณ์เกี่ยวกับค่านิยมนั้นๆ บุคคลที่มีค่านิยมนั้นๆ การกระทำเกี่ยวกับการปฏิบัติค่านิยมนั้นๆ หรือคำกล่าวที่เกี่ยวกับค่านิยมนั้นๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ในการสร้างมาตรวัดความรู้สึกแบบจัดอันดับนี้ ในบางครั้งเราไม่สามารถจะใช้ภาพได้ จึงเปลี่ยนมาเป็นคำกล่าวต่าง ๆ ที่ดีหรือไม่ดีต่อเรื่องที่เราจะสอบวัด เช่น การเรียน อาชีพครู วิชาที่เรียน หรือค่านิยม จริยธรรม ผู้เรียนต้องแสดงออกในลักษณะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อคำกล่าวเหล่านั้น เช่น

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 เห็นด้วย
 เฉยๆ
 ไม่เห็นด้วย
- ป่าไม้เป็นทรัพยากรที่มีค่ามาก

○ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ลักษณะคำตอบอาจเปลี่ยนเป็น เห็นด้วยมากที่สุด จนถึงเห็นด้วยน้อยที่สุดก็ได้ หรือจะใช้มาตรเป็นตัวเลข เช่น ๕ ๔ ๓ ๒ ๑ โดยกำหนดให้ ๕ เป็นเห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือเห็นด้วยมากที่สุด ลดหลั่นไปตามลำดับ

ในการสอบวัดโดยใช้มาตรที่เป็นคำกล่าวเหล่านี้ นิยมใช้มากในการสอบวัดเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

๑. รวบรวมคำกล่าวทั้งในส่วนที่ดีหรือไม่ดีต่อเรื่องที่จะสอบวัด คำนิยม จริยธรรมที่ต้องการจะวัดให้มาก ๆ ประมาณ ๕๐ - ๖๐ คำกล่าว

๒. นำคำกล่าวเหล่านั้นมาเรียบเรียงคัดเลือกให้มีทั้งคำกล่าวที่ดี และไม่ดีต่อสิ่งที่เราจะให้นักเรียนแสดงเจตคติต่อสิ่งนั้น และให้มีระดับดีมาก ๆ ดีน้อย ๆ ไม่ดีมาก ๆ ไม่ดีน้อย ๆ กระจายไปให้ทั่วถึง

๓. กระจายลักษณะที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งนั้นๆ ให้ครอบคลุมลักษณะทั่วไป การลงมือทำ และคุณค่าของเรื่องนั้นๆ ในการสอบวัดครั้งหนึ่งๆ ต้องมีทั้งในด้านลักษณะ การกระทำ และคุณค่าอยู่ในมาตรวัดนั้นๆ เสมอ

๔. นำไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนในระดับเดียวกัน หรือระดับใกล้เคียงกับนักเรียนของเรา เพื่อดูลักษณะการกระจาย การตอบจะต้องมีการกระจายความคิดเห็นมาก ๆ ไม่ใช่ข้อนี้ทุกคนเห็นด้วยก็คงไม่มีประโยชน์ในการวัด

๕. นำคำกล่าวเหล่านั้นมารวบรวมเป็นฉบับ ซึ่งอาจประกอบด้วยคำกล่าวประมาณ ๗ - ๑๑ คำกล่าว เพื่อสอบวัดเจตคติของนักเรียน เช่น แบบวัดเจตคติต่อการทำงานร่วมกัน อาจมีรูปแบบดังนี้

คำกล่าว	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
๑. การทำงานร่วมกันเป็นเรื่องยาก	๕	๔	๓	๒	๑
๒. การทำงานร่วมกันต้องใช้เวลามาก	๕	๔	๓	๒	๑
๓. การทำงานร่วมกันทำให้เราได้เรียนรู้รอบด้าน	๕	๔	๓	๒	๑
๔. การทำงานร่วมกันใช้ได้ในทุกงาน	๕	๔	๓	๒	๑
๕. การทำงานร่วมกันมีความจำเป็นน้อย	๕	๔	๓	๒	๑
๖. การทำงานร่วมกันเป็นพื้นฐานของความเจริญ	๕	๔	๓	๒	๑
๗. การทำงานร่วมกันมีขั้นตอนชัดเจนปฏิบัติได้	๕	๔	๓	๒	๑

๘. การทำงานร่วมกันไม่เป็นเรื่องน่าเบื่อหน่าย	๕	๔	๓	๒	๑
--	---	---	---	---	---

การนำคะแนนผลการตรวจสอบด้วยมาตรประเมินค่าไปใช้นั้น ก็นำเอาคะแนนของแต่ละข้อที่เป็นเป็นคำตอบของนักเรียนมารวมกันก็จะได้คะแนนเต็ม การรวมเพื่อหาคะแนนเต็มนี้มีข้อควรระวังอยู่ ๒ ประการ คือ ประการแรก ข้อคำถามที่เป็นไปในทางลบก็ต้องนำมากลับทิศทางเสียก่อน ทุกๆ ข้อ จะต้องมีความเป็นทิศทางเดียวกัน คือ ถ้ามีเจตคติที่ดีมากก็ได้คะแนนมาก แต่ถ้ามีเจตคติที่คือน้อยหรือเป็นลบก็ต้องได้คะแนนน้อย ประการที่สอง คำกล่าวเหล่านั้นจะต้องเป็นเรื่องเดียวกัน ถ้าคำกล่าวนี้มีความหลากหลายมากแล้ว จะทำให้คุณค่าของเครื่องมือวัดเหล่านี้ด้อยลงไปด้วย

ตารางที่ ๓ พฤติกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงเจตคติของนักเรียนต่อการเรียน

พฤติกรรมทางบวก	พฤติกรรมทางลบ
๑. แสดงความสนใจในหัวข้อที่กำลังศึกษาอยู่	๑. แสดงความเบื่อหน่ายในหัวข้อที่กำลังศึกษาอยู่
๒. แสดงความอยากรู้อยากเห็น โดยการถามคำถามหรือหาข้อมูลเพิ่มเติม	๒. ปฏิเสธหรือไม่ยอมรับแนวความคิดที่ถูกเสนอมา และไม่แสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม
๓. แสดงความเชื่อมั่นในตนเองที่จะเรียนรู้เรื่องราวใหม่หรือทักษะใหม่ มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ	๓. ขาดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง หรือจะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ

๑. มาตรประเมินเจตคติต่อการเรียน อาจมีลักษณะดังนี้

ชื่อนักเรียน..... วันที่ประเมิน.....

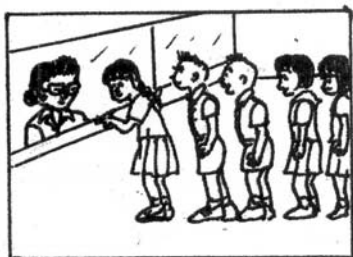
ผู้ประเมิน..... คะแนนเต็ม ๑๘ คะแนน คะแนนที่ได้.....

พฤติกรรม	ค่านำหนัก		
	๑	๒	๓
๑. ความสนใจ	เบื่อหน่ายหรือไม่สนใจ	หันเหความสนใจไปสู่อื่นได้ง่าย	สนใจหรือเอาใจใส่
๒. ความอยากรู้อยากเห็น	ไม่หาข้อมูลเพิ่มเติม	ถามคำถามบางประเด็นในบางโอกาส	ค้นคว้าหาแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม
๓. ความเชื่อมั่น	ขาดความพยายาม	ทำอย่างขอไปที	กระตือรือร้นที่จะพยายามทำให้สำเร็จ
๔. ความเป็นตัวของ	ต้องการกำลังใจหรือ	หยุดทำเมื่อไม่มีการ	มีการเตรียมพร้อมและ

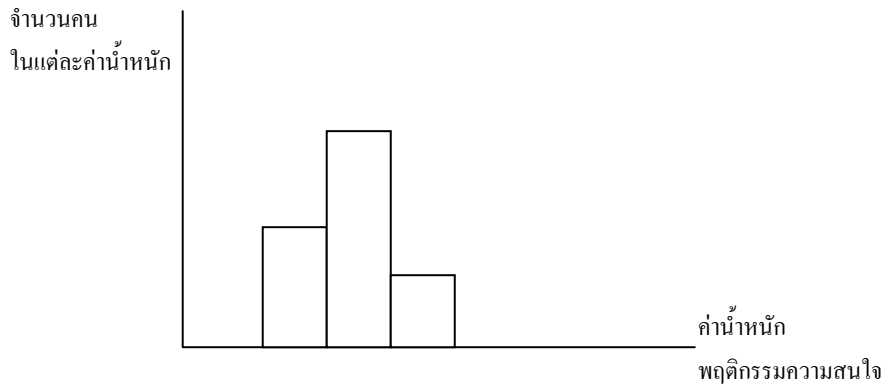
ตัวเองหรือความอิสระ	การกระตุ้น	ควบคุม	สามารถทำอย่างอิสระ
๕. ความมานะ พากเพียร	ท้อแท้และ หยุดการกระทำบ่อย ๆ	ท้อแท้และหยุดการ กระทำในบางโอกาส	ทำงานอย่างสม่ำเสมอ และได้ผลงานสมบูรณ์
๖. การยอมรับคำ วิจารณ์และ ข้อเสนอแนะ	เพิกเฉยต่อคำวิจารณ์ และข้อเสนอแนะ และไม่ยอมแก้ไขงาน	เสนอการโต้แย้งคำ วิจารณ์ และข้อเสนอแนะ ในบางโอกาสและ ยอมแก้ไขงาน ในบางครั้ง	ค้นหาจุดเด่นจุดด้อย เพื่อแก้ไขและปรับปรุง งานให้ดียิ่งขึ้น

แบบประเมินเจตคติต่อการเรียนนี้ ครูจะเป็นผู้ใช้ด้วยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเป็นรายบุคคล ผลการสังเกตจะมีความเที่ยงขึ้นอยู่กับคำอธิบายพฤติกรรมที่เป็นเป้าหมายรับในแต่ละค่าน้ำหนักได้ชัดเจนเพียงไร

๒. แบบประเมินเจตคติต่อการมีระเบียบวินัย นักเรียนจะเป็นผู้ใช้โดยการตอบอาจด้วยวิธีการบาทที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด ดังตัวอย่าง

อาจเสนอผลสรุปการสังเกตในรูปแบบภูมิแท่ง เช่น สมมติว่าผลสรุปการสังเกต พฤติกรรมด้านความสนใจต่อการเรียน เป็นดังนี้

แสดงว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ไม่พึงประสงค์ต่อการเรียน คือ ขาดความสนใจและขาดสมาธิในการเรียนรู้ ครูต้องหาทางแก้ไข โดยค้นหาสาเหตุและทางเลือกในการแก้ปัญหาที่เหมาะสมต่อไป

การตรวจสอบคุณภาพของมาตรประเมินค่า

คุณภาพของมาตรประเมินค่า ขึ้นอยู่กับความตรงและความเที่ยงเช่นเดียวกับเครื่องมือสอบวัดแบบอื่นโดยทั่วไป การตรวจสอบที่จะนำเสนอต่อไปนี้เป็นแบบที่จัดทำขึ้นได้ง่าย ๆ ไม่จำเป็นต้องใช้กระบวนการทางสถิติมากนัก อย่างไรก็ตาม การคำนวณโดยวิธีการทางสถิติก็ยอมให้ค่าที่แน่นอนเชื่อถือได้

ความตรงของมาตรประเมินค่า

การตรวจสอบความตรงจัดทำได้ใน ๒ ลักษณะ

ลักษณะแรก ได้แก่ การตรวจสอบคุณภาพที่จะนำมาใช้เป็นเป้า หรือคำกล่าวที่จะนำมาใช้เป็นเป้า ให้ตรวจสอบดูว่า เป้าเหล่านั้นเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราจะวัดมากเพียงใด เช่น เป้าที่ใช้ในการทดสอบนี้เป็นบุคคล หรือการกระทำหรือสัญลักษณ์ของเรื่องที่จะสอบวัดจริงๆ ดังตัวอย่าง

คนซื่อสัตย์	} ใช้เป็นเป้าในการแสดงความรู้สึกรักของบุคคลที่มีต่อความซื่อสัตย์ หรือค่านิยมของบุคคลที่มีต่อความซื่อสัตย์
ความซื่อสัตย์	
การไม่พุดปิด	
สัญญา	

ลักษณะที่สอง ได้แก่ การดูคุณศัพท์ที่ใช้ในมาตรวัดว่า คุณศัพท์เหล่านั้นเป็นลักษณะใดลักษณะหนึ่งในด้านศักยภาพ การกระทำ และการประเมินหรือไม่ ถ้าคำศัพท์เหล่านั้นไม่จับกับ

ความรู้สึก : ชอบ-ไม่ชอบ ความดีงาม : มีค่า-ไม่มีค่า การกระทำ : ทำได้ง่าย-ทำได้ยาก โครงสร้างของลักษณะที่วัดก็ย่อมมิใช่ความรู้สึกหรือองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งของความรู้สึกเหล่านั้น

ในการตรวจสอบความตรงนี้ ในบางครั้งเราไม่สามารถตัดสินเองได้ นักทดสอบจึงนิยมใช้ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อดูว่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิตรงกันหรือไม่ โดยอาจสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิว่า

๑. ข้อกระทงหรือรูปภาพที่นำมาใช้เป็นคำถามที่เกี่ยวกับค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม นั้นๆ หรือไม่

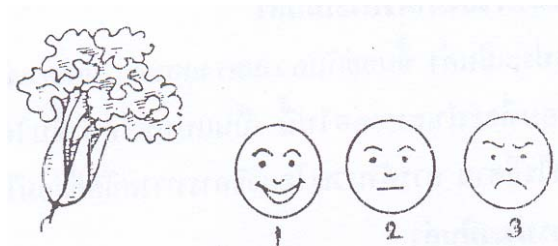
๒. คำคุณศัพท์ที่อยู่ในข้อคำถามนั้น เป็นตัวแทนความรู้สึกของบุคคลที่แสดงต่อสิ่งนั้นๆ ได้หรือไม่

ผลการตรวจสอบนี้จะต้องได้ค่าอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของผู้ตอบว่าใช้ได้จริง จึงจะเชื่อได้ว่า ข้อกระทงนั้นๆ มีความตรงตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิได้จริง

ความเที่ยงของมาตรประเมินค่า

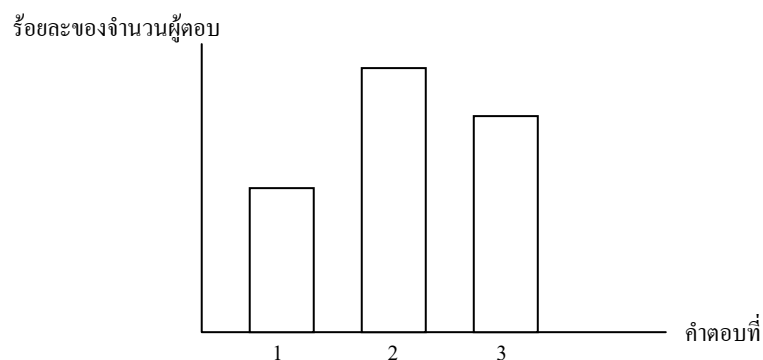
การตรวจสอบค่าความเที่ยงนั้นก็ตรวจสอบได้ ๒ ประการเช่นเดียวกัน

ประการแรก ตรวจสอบการกระจายของการตอบของนักเรียน เมื่อนำข้อทดสอบดังกล่าวไปทดสอบกับนักเรียนแล้วนักเรียนจะต้องมีการตอบที่หลากหลาย ไม่เป็นคำตอบเดียวหรือ ๒ คำตอบเท่านั้น ตัวอย่างเช่น

หน้าไหนตรงกับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อผักมากที่สุด

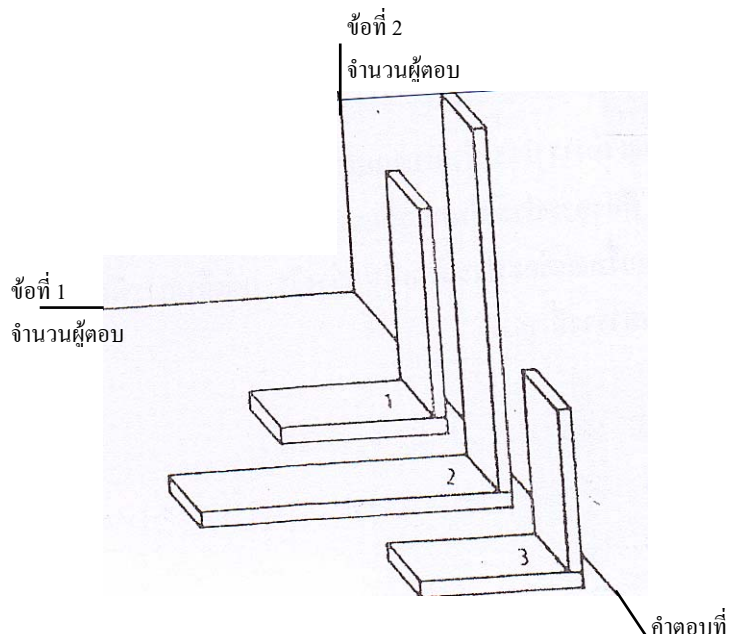
จำนวนนักเรียนที่ตอบควรมีการกระจายเป็นรูปดังนี้

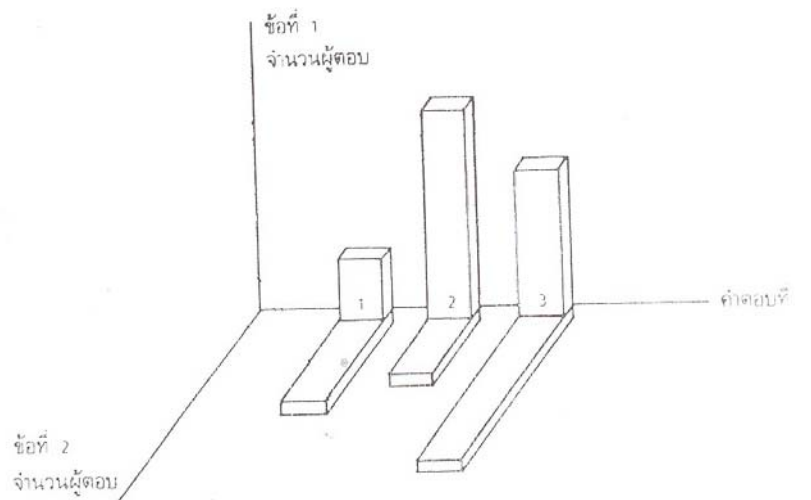
เมื่อกำหนดให้แกนนอนเป็นหน่วยของภาพคำตอบภาพที่ ๑ , ๒ และ ๓ และให้แกนตั้งเป็นจำนวนผู้ตอบ ถ้าจะคิดเป็นร้อยละก็ได้ หรือถ้ามีจำนวนน้อย ๆ ก็ไม่จำเป็นต้องแปลงเป็นร้อยละ ภาพการตอบควรจะเป็นรูปที่มีการกระจาย มีผู้ตอบอยู่ในทุก ๆ ภาพ มากบ้างน้อยบ้าง แت่งสูงอาจจะอยู่ที่ภาพที่ ๑ หรือ ๓ ก็ได้ อย่างน้อยที่สุดจะต้องมีผู้ตอบใน ๒ ภาพ ไม่ควรมีการตอบภาพเดียวเป็นคำตอบเดียวเหมือนกันหมด ยิ่งมีหลายๆ คำตอบ ตอบกันหลายๆ ภาพยิ่งดี ในกรณีที่มี ๕ ตัวเลือก ถือว่าถ้ามีผู้ตอบอย่างน้อย ๓ คำตอบก็ใช้ได้ แต่ถ้าตอบเพียง ๒ ตัวเลือกก็ถือว่าน้อยไปในตัวอย่างนี้ถ้ามีผู้ตอบเพียงตัวเลือกเดียวก็ใช้ไม่ได้ ถือว่าข้อสอบข้อนี้ไม่สามารถจำแนกความรู้สึกของบุคคลได้ จึงไม่เหมาะที่จะนำมาเป็นเครื่องมือสอบวัด

การตรวจสอบประการที่สอง ได้แก่ การตรวจสอบว่าข้อกระทงทั้งหมดในเรื่องเดียวกัน สิ่งเดียวกัน เป็นเป้าเดียวกัน เช่น เราจะวัดอาชีพครู คำกล่าวก็ควรเป็นความรู้สึกที่แสดงต่ออาชีพครูทั้งหมด หรือความขยัน คำกล่าวหรือรูปภาพก็ต้องแสดงเป็นเรื่องของความขยันทั้งหมด ถ้าเป้านี้เปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ แล้ว ก็จะทำให้ข้อกระทงไม่เป็นอันเดียวกัน ทำให้คะแนนที่นำมารวมกันมีความหมายหลากหลายไม่เป็นทิศทางเดียว การพิสูจน์ความเป็นอันเดียวกันนี้ทางสถิติจะใช้ค่าสหสัมพันธ์ คำนวณค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อ ค่าความสัมพันธ์นี้ต้องเป็นบวกหมด ถ้าข้อใดเป็นลบก็ให้ตัดข้อนั้นทิ้งเสีย สำหรับผู้ที่มิได้มีความชำนาญในทางสถิติก็เพียงแต่นำเอาจำนวนคำตอบของ ๒ ข้อมาวาดภาพร่วมกัน

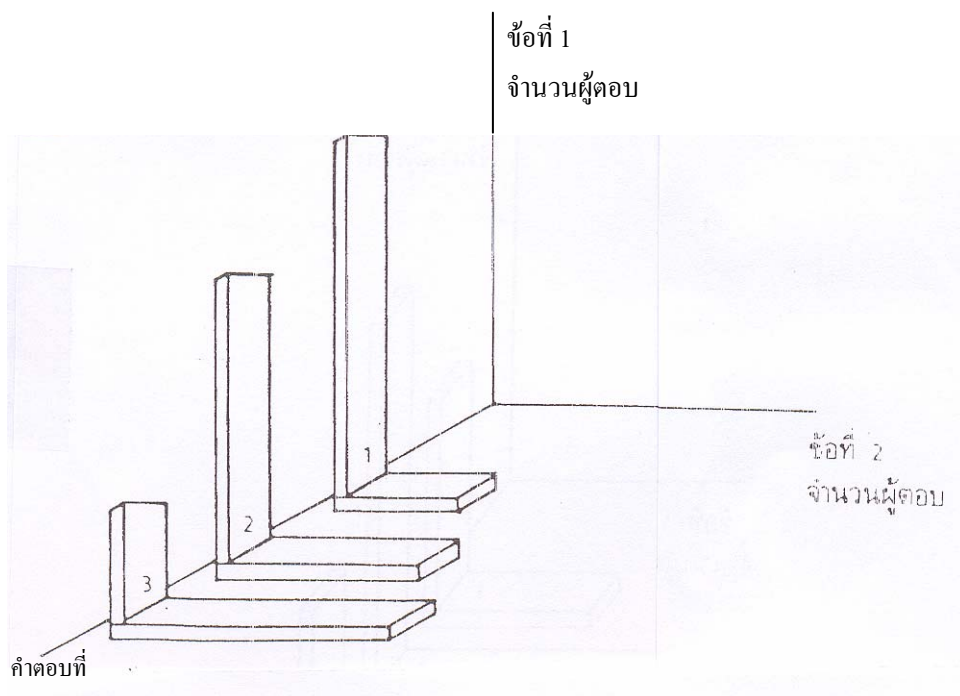
จัดทำภาพ ๓ มิติของการตอบของข้อกระทง ๒ ข้อ ใช้ภาพที่ทำไว้เดิมในการตรวจสอบการกระจายนำมาประกอบกันเป็นภาพที่มุมห้อง ภาพหนึ่งเป็นแนวตั้งข้างฝาและอีกภาพหนึ่งเป็นแนวนอนที่พื้น ก็จะได้ภาพที่ฝาและพื้นเป็นเงา ถ้าภาพที่ฝาและเงาเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน ขึ้นพร้อมกัน ลงพร้อมกัน ก็แสดงว่ามีค่าสหสัมพันธ์เป็นบวก แต่ถ้าสลับกัน ภาพที่ฝาขึ้นแต่ภาพที่พื้นที่เป็นเงาลดลง ก็แสดงว่าสหสัมพันธ์เป็นลบ ถ้าขึ้นบ้างลงบ้างไม่แน่นอน ก็ถือว่าสหสัมพันธ์เป็นศูนย์ ถ้าเราลองศึกษารูปแบบต่าง ๆ ดูแล้ว ก็จะพบลักษณะความสัมพันธ์แบบต่าง ๆ เช่น

ภาพที่ สหสัมพันธ์ระหว่างการตอบข้อ ๑ และ ข้อ ๒ เป็นค่าบวก

ภาพที่ สหสัมพันธ์ระหว่างการตอบข้อ ๑ และ ข้อ ๒ เข้าใกล้ศูนย์

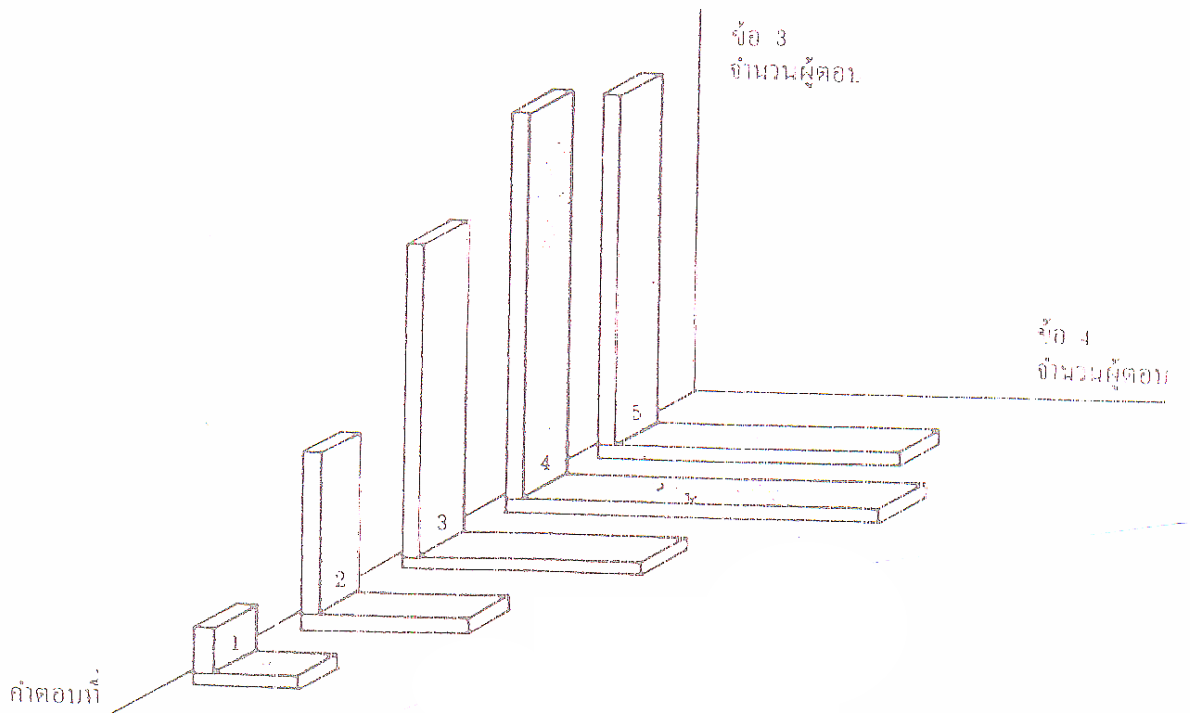
ภาพที่ สหสัมพันธ์ระหว่างการตอบข้อ ๑ และข้อ ๒ เป็นลบ

นำข้อมูลที่ได้จากการตอบของนักเรียนมาแสดงโดยภาพ ก็จะพบความสัมพันธ์แบบต่าง ๆ และเลือกเอาแต่ข้อที่มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับข้ออื่นๆ เท่านั้น ผู้ที่มีความชำนาญในเรื่องการคำนวณหาสหสัมพันธ์ หรือใช้เครื่องคำนวณ ก็สามารถใช้ค่าสถิติเหล่านี้มาคัดเลือกข้อกระทงที่มีทิศทางไปในทางเดียวกัน

สมมติว่านำแบบประเมินไปสอบวัดกับนักเรียนในชั้น ๓๐ คน มีจำนวนผู้ตอบคำถามแต่ละข้อ ดังนี้

ภาพที่ คำถามข้อที่	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑	๒	๘	๑๐	๖	๔
๒	๑๒	๑๐	๕	๒	๑
๓	๓	๑๐	๘	๒	๑
๔	๘	๑๐	๖	๔	๒

จะสร้างแผนภูมิแท่งของผลการตอบระหว่างข้อ ๑ กับ ๒ ข้อ ๒ กับ ๓ ข้อ ๓ กับ ๔ ข้อ ๑ กับ ๓ ข้อ ๑ กับ ๔ และข้อ ๒ กับ ๔ ดังแสดงตัวอย่างแผนภูมิแท่งของผลการตอบระหว่างข้อ ๓ กับ ๔ ดังนี้

จากภาพแสดงว่าการตอบข้อ ๓ กับ ๔ มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อกัน

๒. แบบทดสอบใช้สถานการณ์ (situational test)

ลักษณะของแบบทดสอบใช้สถานการณ์

แบบทดสอบใช้สถานการณ์เป็นการนำเอาเรื่องราวมาเสนอ เรื่องราวต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นปัญหาทางจริยธรรมหรือคุณธรรม แล้วให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึกต่อเรื่องราวนั้น ๆ โดยส่วนใหญ่แล้วเป็นการนำเอาเรื่องมาเป็นเงื่อนไขในการสะท้อนภาพความรู้สึกต่าง ๆ เอาภาพเอาเรื่องมากระตุ้นให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึกต่าง ๆ ออกมา อย่างไรก็ตามข้อจำกัดของข้อทดสอบแบบนี้ก็เหมือนกับข้อจำกัดของข้อทดสอบโดยทั่วไป ก็คือ ผู้ตอบอาจคิดอย่างหนึ่งและตอบออกมาอีกอย่างหนึ่งก็ได้ เพื่อที่จะไม่ให้เกิดเงื่อนไขเหล่านี้ขึ้น การทดสอบโดยใช้สถานการณ์จำเป็นต้องมีคำอธิบายที่เน้นย้ำว่า การทดสอบแบบนี้จะไม่มีคำตอบถูกคำตอบผิด เพียงแต่เราต้องการจะวัดว่าผู้ตอบมีความชอบไม่ชอบในเรื่องใด ซึ่งถือว่ามีใช้สิ่งที่ผิดหรือถูก และนอกจากนี้การใช้ภาพก็จะช่วยให้เกิดการสอบวัดที่ตรงประเด็นมากยิ่งขึ้น

แบบทดสอบใช้สถานการณ์ที่ใช้ใช้ในการสอบวัดด้านสติปัญญาหรือวัดผลสัมฤทธิ์ประกอบด้วย เรื่องราว ประเด็นปัญหาแล้วให้ผู้เรียนแก้ปัญหานั้นๆ ในการสอบวัดทางค่านิยมและจริยธรรมที่เป็นส่วนสติปัญญา อันได้แก่ เหตุผล เชิงจริยธรรม ก็มีกรนำเอาวิธีนี้มาใช้มาก เช่น

ชาวเป็นฆาตกรที่ชั่วร้ายมาก วันหนึ่งไปยิงนายกรัฐมนตริตาย

คำเป็นฆาตกรที่ชั่วร้ายเช่นกัน วันหนึ่งก็ไปยิงผู้นำชาวนาตาย

ถ้าท่านเป็นผู้พิพากษาท่านจะลงโทษใครมากกว่ากัน เพราะเหตุใด

การสอบวัดดังกล่าวนี้ที่ใช้สถานการณ์มาสอบวัด การตัดสินใจคำตอบก็ใช้หลักทฤษฎีเหตุผลเชิงจริยธรรมว่าเขาใช้เหตุผลเช่นใด ทำเพื่อใคร เขาให้ความสำคัญกับผู้ใด ถ้าเขาตัดสินใจ โดยใช้เหตุผลที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ก็ถือว่ามีเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำ ถ้าเป็นเหตุผล ที่เป็นประโยชน์ต่อหมู่คณะในวงแคบ ก็สูงขึ้นมาเป็นระดับ ๒ ส่วนเหตุผลที่สูงที่สุดได้แก่ การกระทำมุ่งประโยชน์ให้แก่สังคมโดยรวม ไม่คำนึงถึงบุคคล ถือว่าบุคคลทุกคนสำคัญเท่ากันหมด ก็ถือว่าเป็นเหตุผลที่สูงที่สุด คะแนนก็ให้ไปตามระดับดังกล่าว

โครงสร้างของแบบทดสอบใช้สถานการณ์จึงประกอบไปด้วยเรื่องราวนำที่จะเสนอปัญหา เสนอข้อวินิจฉัยต่าง ๆ แล้วให้ผู้ตอบตอบตามระดับขั้นของคุณค่าของคำตอบตามลักษณะพื้นฐานที่กำหนด ข้อสอบแบบใช้สถานการณ์ที่นำมาใช้สอบวัดความรู้สึกก็ใช้หลักการเดียวกัน คือมีข้อกระทงเป็นเรื่องราว ชี้นำให้ผู้ตอบได้แสดงความรู้สึกต่อเรื่องราวหรือบุคคลหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ เหล่านั้น เรื่องราวเหล่านั้นก็คือการนำเสนอเป้าที่จะให้บุคคลแสดงความรู้สึกออกมานั่นเอง แล้วก็ให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึก อาจใช้การให้นักเรียนพูดหรือเขียนออกมา หรือเลือกตอบตามตัวเลือกที่กำหนดให้ ตัวเลือกเหล่านี้จะต้องสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกด้วยทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งที่เป็นพื้นฐานของการจัดระดับความรู้สึกของบุคคล การใช้ข้อทดสอบแบบสถานการณ์เหล่านี้ จะต้องมีการชี้แจงที่ชัดเจนว่า คำตอบเหล่านี้ไม่มีถูกไม่มีผิด ความรู้สึกไม่ใช่สิ่งที่บอกได้ว่าถูกหรือผิด และคำตอบที่ออกมาจะให้ตามระดับความเข้มข้นของความรู้สึกของบุคคลที่แสดงต่อเรื่องราวนั้นๆ เรื่องราวหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นเป้าจะต้องเป็นปัญหา เป็นเงื่อนไข ที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะสอบวัดนั้นๆ

โปรดศึกษาตัวอย่างของแบบสอบวัดความรู้สึกรู้สึกที่ใช้สถานการณ์ดังต่อไปนี้

ท่านชอบคำตอบของทิดอบเนนข้อไหนมากที่สุด

- ก. เราคงต้องทำงานหนักขึ้นสินะ
- ข. จริงหรือ กำลังจะหมดไปแล้วหรือ
- ค. งั้นเราไปกรุงเทพฯ กันเถอะ
- ง. เราคงต้องทำอะไรให้มีผลถาวรเสียแล้ว

แบบทดสอบข้อนี้มุ่งวัดความรักในท้องถิ่นของตน โดยใช้เรื่องราวสถานการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน แล้วให้บุคคลแสดงความรู้สึกต่อปัญหานั้น ๆ ถ้าหนีปัญหาแสดงว่าไม่ยอมเข้าช่วยชุมชน มีความรักในชุมชนน้อยมาก ตอบข้อ ค. ได้ ๑ ถ้าเพียงรับรู้ปัญหา ก็เป็นความรู้สึกที่ยังต่ำอยู่ ตอบข้อ ข. ได้ ๒ ถ้าแสดงความตั้งใจในการแก้ปัญหา ตอบข้อ ก. ได้ ๓ คะแนน และถ้าตอบข้อ ง. แสดงว่าตั้งใจทำให้มีผลงาน แสดงถึงความเข้มข้นในความรักท้องถิ่นมากที่สุดก็ได้ ๔ คะแนน โปรดอย่าลืมว่าคะแนนเหล่านี้เป็นระดับความเข้มข้นเท่านั้น ค่าของคะแนนแทนระดับความเข้มข้นแบบจัดอันดับ ยังไม่เป็นคะแนนที่มีช่วงแน่นอนเป็นหน่วยมาตรฐาน เหมือนการใช้ตาชั่งหรือไม้บรรทัด

คำถามข้อ ๑

ถ้าท่านเป็นครูสายนต์ท่านจะตอบอย่างไร

- ก. ปลูกแอปเปิ้ลชนิดนี้ (การตอบสนอง)
- ข. เขาเสนอให้ปลูกอะไรล่ะ (การรับ)
- ค. ผมว่าต้องลองดูนะ (การเห็นคุณค่า)
- ง. มั่นใจว่าต้องดีกว่าเดิมแน่ (การมีระบบ)

คำถามข้อ ๒

ท่านชื่นชอบต่อคำตอบของคุณชายข้อใดมากที่สุด

- ก. ฉันก็เห็นมามากมายเหมือนกัน (มีความรู้สึกที่ดีต่อความซื่อสัตย์ในระดับ ๒)
- ข. ไม่จริงเสมอไปหรอก (มีความรู้สึกที่ดีต่อความซื่อสัตย์ในระดับ ๓)
- ค. ฉันก็ว่าอย่างนั้นแหละ (มีความรู้สึกที่ดีต่อความซื่อสัตย์ในระดับ ๑)
- ง. ก็ดีกว่าเป็นอย่างอื่นละ (มีความรู้สึกที่ดีต่อความซื่อสัตย์ในระดับ ๔)

การสร้างแบบสอบใช้สถานการณ์

ข้อควรระวังในการสร้างแบบสอบใช้สถานการณ์ ได้แก่ การกำหนดเรื่องที่จะสอบวัด สถานการณ์ที่ใช้จะต้องเอื้อต่อการแสดงความรู้สึก ไม่ใช่เรื่องราวปัญหาที่จะให้บุคคลตัดสินใจด้วยเหตุและผลเหมือนการสอบวัดคิดแก้ปัญหาในด้านสติปัญญา สถานการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ก็คือการนำเป้ามาเสนอให้ผู้ตอบได้แสดงความรู้สึกนั่นเอง คุณภาพข้อสอบแบบนี้จึงขึ้นอยู่กับเป้าที่นำมาใช้

รูปแบบของสถานการณ์

การสร้างสถานการณ์โดยใช้รูปภาพจะช่วยให้การนำเสนอชัดเจน เพราะไม่จำเป็นต้องใช้พื้นฐานความสามารถในการอ่านของนักเรียนมากนัก นอกจากนี้ยังเสนอเป้าหมายได้ชัดเจนดีกว่าใช้คำบรรยาย ช่วยให้การตัดสินใจของผู้ตอบเป็นไปอย่างฉับไว ไม่คิดถึงข้อปลีกย่อยมากนัก รูปแบบของสถานการณ์ที่จะใช้มีดังต่อไปนี้

แบบที่ ๑ เป็นภาพที่มีบุคคลมากล่าวชมเชย หรือตำหนิบุคคล หรือการกระทำอันเกี่ยวกับเรื่องที่เราจะสอบวัด แล้วให้นักเรียนประเมินว่าเขาชื่นชม-ชอบ คำตอบของบุคคลอีกคนหนึ่งในลักษณะใด เขียนเป็นภาพตัวแบบได้ดังนี้

ตัวอย่างสถานการณ์มีดังนี้

คุณสมชายชิ มິงานอาสาสมัครที่ใดก็ร่วมทำทุกที่
สมยศเป็นคนมีระเบียบทำอะไรก็เรียบร้อยทุกอย่าง
แดงมาสายอีกแล้ว

คำพูดของ ก. นี้มีความสำคัญมากเพราะจะเป็นตัวเสนอเป้า ถ้าคำพูดนี้ไม่ชัดเจน ไม่เป็นความคิดรวบยอดของเรื่องนั้นๆ แล้วจะทำให้การแสดงความรู้สึกคลาดเคลื่อน มีองค์ประกอบอื่นๆ เข้ามาเกี่ยวข้องทันที

แบบที่ ๒ เป็นภาพของบุคคลแรกมาชักชวนหรือกล่าวในเชิงชวนให้ร่วมกิจกรรมที่เป็นตัวชี้ผลของค่านิยมหรือจริยธรรมต่าง ๆ หรือการกระทำที่ต้องการจะใช้เป็นเป้า แล้วให้ผู้ตอบแสดงความชื่นชมต่อคำตอบของบุคคลที่ ๒ เพื่อตรวจสอบความรู้สึกต่อการกระทำการแสดงผลพฤติกรรมนั้น ๆ

ท่านชื่นชมต่อคำตอบของ ข. ในข้อใดมากที่สุด
รูปแบบนี้มุ่งเน้นการวัดความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมการกระทำที่เป็นเป้าหมาย ซึ่งเป็นตัวชี้บ่งของค่านิยมจริยธรรมต่าง ๆ เช่น

ไปช่วยเขาทำความสะอาดหมู่บ้านกันไหม
เราไปทำบุญกันดีกว่า
จะถึงเวลาประชุมแล้วไปกันเถอะ
ไปเรียนคณิตศาสตร์กันดีกว่า

แบบที่ ๓ ใช้ตัวละคร ๓ คน คนแรกจะกล่าวชม ภาพ บุคคล หรือสัญลักษณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะสอบวัดแล้วมีบุคคลที่ ๒ มาแสดงความรู้สึกตอบสนอง และมีบุคคลที่ ๓ ร่วมอยู่ด้วย ภาพมุ่งให้ผู้ตอบสะท้อนความรู้สึกโดยผ่านบุคคลที่ ๓ ว่ารู้สึกอย่างไร

ถ้าท่านเป็น ค. จะรู้สึกอย่างไรต่อการพูดของ ก. และ ข.

การใช้ตัวละคร ๓ คนนี้ ผู้สร้างแบบสอบถามต้องมีความชำนาญมากกว่า ๒ แบบแรก มิฉะนั้นแล้วเป้าจะไม่ชัดเจน ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างแบบสอบถามที่มีตัวละคร ๓ ตัว

ก. คำนี้ดีจัง ขยันทำงานทุกอย่าง

ข. เขาดีจริงๆ นะ

ค.

รูปแบบสถานการณ์เหล่านี้ ถ้านำมาใช้ในการสอบวัดค่านิยมจริยธรรม เพื่อวัดความรู้สึกที่มีต่อค่านิยมจริยธรรมเหล่านี้ ผู้เขียนข้อสอบก็ต้องระมัดระวังในเรื่องของการใช้พฤติกรรมซึ่งบ่งของค่านิยมและจริยธรรมนั้นๆ ให้ถูกต้องเหมาะสม เช่น

ความรับผิดชอบ พฤติกรรมซึ่งได้แก่ ทำงานเสร็จตามกำหนด ขอมรับในผลงาน ขอมรับผลของการกระทำของตน ใช้ความพยายามเพื่อผลงาน

ความซื่อสัตย์ พฤติกรรมซึ่งได้แก่ รายงานตรงต่อข้อมูล ไม่บิดเบือนข้อมูลพูดตามที่ได้แสดงจริง ใช้เวลาทำงานเต็มที่ ไม่อ้างประโยชน์อื่นๆ เพื่อตนเอง ไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน

ความมีเหตุผล พฤติกรรมซื่บง ได้แก่ ตัดสินตามข้อมูล ไม่เชื่อตามบุคคล
 เพราะเขามีชื่อเสียง ยืนยันในการพิสูจน์ด้วยข้อมูล
 ความเสียสละ พฤติกรรมซื่บง ได้แก่ ไม่เบียดเบียนผู้อื่น ช่วยเหลือ
 สนับสนุนผู้อื่น แบ่งปันของให้ยืมตามความจำเป็น

พฤติกรรมซื่บงเหล่านี้จะต้องนำมาใช้ในการสร้างสถานการณ์เพื่อนำมาเป็นเป้าของการแสดงค่านิยมและจริยธรรมนั้น ๆ กล่าวโดยสรุปก็คือ รูปแบบของสถานการณ์นั้น จะต้องให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึกต่อบุคคลที่แสดงพฤติกรรมซื่บงของค่านิยมจริยธรรม หรือแสดงความรู้สึกต่อการกระทำที่เป็นพฤติกรรมซื่บงของค่านิยมจริยธรรมที่เราต้องการจะสอบวัดนั้น ๆ

สำหรับการสอบวัดความรู้สึกที่มีต่อการเรียน การทำกิจกรรมต่างๆในการเรียนสามารถนำมาใช้เป็นเป้าได้เลย เพราะเป็นพฤติกรรมที่ชัดเจนอยู่แล้ว เช่น คั่นคว่าอยู่เสมอ ลงมือทดลองอยู่เสมอ ทำแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์ วาดภาพ หรือการเรียนวิชาต่าง ๆ

ตัวเลือกในแบบสอบใช้สถานการณ์

เมื่อเลือกเป้าหมายที่เป็นบุคคล การกระทำ แล้วนำเสนอเป็นรูปภาพแบบใดแบบหนึ่งแล้ว ก็นำไปทดลองใช้กับนักเรียนประมาณ ๒๐-๓๐ คน เพื่อทดสอบว่า สถานการณ์ที่เลือกใช้นั้น สามารถนำมาซึ่งการตอบสนองที่แสดงถึงความรู้สึกต่าง ๆ แล้วหรือไม่ ถ้าสถานการณ์ยังไม่สามารถนำมาซึ่งความรู้สึกต่าง ๆ ได้ ก็จำเป็นต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลง โดยใช้พฤติกรรมซื่บงในแบบอื่นๆ การทดลองใช้นี้อาจนำเอาคำตอบของนักเรียนที่เขียนตอบมาสร้างเป็นตัวเลือกได้ ซึ่งตัวเลือกที่ได้มาจากคำตอบจริง ๆ ของนักเรียนนี้ก็จะดึงดูดให้นักเรียนตอบได้มาก อย่างไรก็ตามคำตอบเหล่านี้จะต้องเป็นคำตอบที่บ่งบอกถึงความรู้สึกของผู้ตอบอย่างชัดเจน ไม่ใช่เหตุผลหรือความคิดเห็นด้านอื่นๆ

ในการสร้างตัวเลือกนั้นจำเป็นต้องอาศัยลักษณะการแสดงออกของความรู้สึกจากคำอธิบายในเรื่องพฤติกรรมซื่บง โดยใช้ข้อมูลในช่องการแสดงออกทางวาจา นำมาแต่งเป็นคำพูดตอบสนองตามเงื่อนไขต่าง ๆ ถ้าเป็นในกรณีที่ให้นำเอาคำตอบของนักเรียนมาตรวจ ก็ต้องจัดทำคำเฉลยตามขั้นตอนทั้งหมดตามตารางนั้น ตัวอย่างคำพูดที่ใช้เป็นตัวซื่บงระดับความรู้สึกมีดังนี้

ขั้นการรับ	จะอย่างไรล่ะ ไม่เหมือนที่เคยทำนี่ จะทำเมื่อไร จริงๆ หรือ
ขั้นการตอบสนอง	พร้อมแล้ว ทำได้เลย ตั้งใจทำอยู่แล้ว ถ้าสั่งมาก็จะทำ คนอื่นเขาทำ เราก็อทำตาม

ขั้นการเห็นคุณค่า	นำชมเซชเชานะ ต้องทำอย่างนี้ในงานอื่นๆ ด้วย ยินดีสนับสนุนโครงการนี้ ต้องรณรงค์ให้ทุกคนทำตามให้หมด ใครมาติเขาไม่ได้นะ
ขั้นการมีระบบ	งานนี้สำคัญกว่างานอื่นใดทั้งหมด ทำอย่างนี้คงได้ผลดีแน่นอน เรื่องนี้ต้องสำคัญกว่าเรื่องอื่นๆ
ขั้นมีคุณลักษณะ	ทำมาเป็นประจำอยู่แล้ว ต้องทำให้สมบูรณ์ที่สุด ใครๆ เขาก็รู้กันทั้งนั้นว่าคนนี้เป็นอย่างไร

โปรดสังเกตคุณลักษณะคำกล่าว และใช้พฤติกรรมซึ่งบ่งทางวาจาเป็นข้อกำหนดในการจัดคำตอบ เผลยคำตอบ และสร้างตัวเลือก เมื่อสร้างตัวเลือกได้ครบแล้วก็จะจัดพิมพ์เป็นตัวข้อสอบและนำไปใช้ต่อไป

ขั้นตอนการเขียนแบบสอบใช้สถานการณ์
เพื่อที่จะให้การเขียนแบบสอบใช้สถานการณ์ง่ายขึ้น จึงขอเสนอตัวอย่างพร้อมทั้งขั้นตอนการเขียนแบบสอบ ดังนี้

๑. กำหนดเป้าที่จะใช้ในการสอบวัด เลือกบุคคลหรือการกระทำมาเป็นเป้า บุคคลและการกระทำนั้นต้องเป็นพฤติกรรมซึ่งบ่งของค่านิยม จริยธรรมหรือพฤติกรรมที่เราต้องการจะวัด เช่น

๑.๑ บุคคลที่แสดงความเอื้อเฟื้อ โดยให้ของเพื่อหยิบยืมโดยไม่ต้องขอ

๑.๒ การกระทำที่เป็นการใช้กระบวนการวิทยาศาสตร์ในด้านการตรวจสอบผล

เสมอ

๒. นำเอาเป้านั้นมานำเสนอในรูปของภาพ ให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึกต่อเป้านั้น เช่น
๒.๑ ตัวอย่างสถานการณ์ถามความรู้สึกของบุคคลต่อความเสียดสี

๒.๒ ตัวอย่างสถานการณ์ถามความรู้สึกของบุคคลต่อความมีเหตุผล

๓. นำไปทดลองกับนักเรียน ให้นักเรียนลองตอบเพื่อดูการกระจายของคำตอบ แล้วนำมาจัดทำเป็นตัวเลือกโดยเติมคำถาม

๓.๑ นักเรียนชื่นชมคำตอบของ ข. ข้อใดมากที่สุด

๓.๒ นักเรียนชอบคำตอบของ ก. ข้อใดมากที่สุด

๔. นำคำพูดของนักเรียนที่ทดลองตอบ มาใช้เป็นคำตอบตัวเลือก ตามขั้นตอนต่าง ๆ ของระดับความรู้สึก เช่น

๔.๑ เขาทำบ่อยไหม

ไม่มีใครสั่งเขาเลยนะ

เขาเป็นตัวอย่างได้

เขาทำอย่างนี้ทุกเรื่องแหละ

๔.๒ ต้องตรวจอีกหรือ

เอาตรวจก็ตรวจ

งานอื่น ๆ ก็ต้องตรวจด้วย

จะได้คำตอบที่ถูกต้องจริงๆ

๕. นำสิ่งที่เขียนทั้งหมด มารวมเสนอเป็นตัวข้อทดสอบ และสลับตัวเลือกผสมกันไป ไม่ให้เรียงเป็นขั้นอย่างชัดเจน

๕.๑ ตัวอย่างแบบสอใช้สถานการณ์ถามความรู้สึกของบุคคลต่อความเสียดสี

นักเรียนชื่นชมคำตอบของดวงใจข้อใดมากที่สุด

- ก. เขาเป็นตัวอย่างได้
- ข. เขาทำบ่อยไหม
- ค. ไม่มีใครสั่งเขาเลยนะ
- ง. เขาทำอย่างนี้ทุกเรื่องแหละ

๕.๒ ตัวอย่างแบบสอบใช้สถานการณ์ถามความรู้สึกของบุคคลต่อความมี

เหตุผล

นักเรียนชอบคำตอบของสุชาติข้อใดมากที่สุด

- ก. งานอื่นๆ ก็ต้องตรวจด้วย
- ข. จะได้คำตอบที่ถูกต้องจริงๆ
- ค. ต้องตรวจอีกหรือ
- ง. เอาตรวจก็ตรวจ

๖. จัดทำคำเฉลยการให้คะแนน ซึ่งจัดทำได้ ๒ รูปแบบ รูปแบบแรกให้ได้คะแนนเป็น ๔ ๓ ๒ ๑ และรูปแบบที่ ๒ ได้คะแนนเป็นระดับขั้นตามระดับของจิตพิสัย เมื่อนักเรียนเลือกตอบข้อใดก็จะได้คะแนนไปตามเฉลยนั้น ๆ

เมื่อได้จัดพิมพ์ให้สมบูรณ์ ข้อทดสอบเหล่านี้ก็พร้อมที่จะนำไปใช้ประเมินความรู้สึกของนักเรียนต่อไป

การแปลความหมายของคะแนนที่ได้จากการใช้แบบสอบใช้สถานการณ์

การหาคะแนนรวมของการทดสอบในฉบับหนึ่งๆ จัดทำได้ ๒ แนวทาง ซึ่งผู้ทดสอบจำเป็นต้องระมัดระวัง คือ ถ้าตัวเลือกในข้อต่าง ๆ จัดเป็นรูปเปรียบเทียบระดับเท่านั้น โดยถือว่าการตอบแต่ละตัวเลือกมากกว่าหรือน้อยกว่า มีจิตพิสัยในระดับสูงกว่า หรือต่ำกว่าเท่านั้น ก็เพียงแต่นำผลการตอบที่ให้คะแนนเป้า ๔ ๓ ๒ ๑ ของแต่ละข้อนำมารวมกัน ก็จะได้คะแนนรวม ส่วนอีกแบบหนึ่ง ได้แก่ การใช้คะแนน ๔ ๓ ๒ ๑ นี้ แทนค่าระดับของจิตพิสัยโดยตรง เช่น ๑ แทนการรับรู้ ๒ แทนการตอบสนอง ๓ แทนการเห็นคุณค่า ๔ แทนการมีระบบค่านิยม ถ้าต้องการสร้างแบบสอบวัดในลักษณะนี้ ก็จำเป็นต้องทำระดับคะแนนใหม่ให้ตรงกับตัวเลือกนั้นๆ แล้วนับจำนวนการตอบที่ตกในระดับใดมากที่สุด ถือว่าบุคคลนั้นมีระดับจิตพิสัยอยู่ในขั้นนั้นเลย กล่าวคือ เราจะใช้ระดับจิตพิสัยที่นักเรียนคนนั้นแสดงออกมากที่สุดในเรื่องที่จะสอบวัดมาเป็นระดับคะแนนจิตพิสัยของเขาเลย จึงได้คะแนนเพียง ๔ หรือ ๓ หรือ ๒ หรือ ๑ ตามระดับพัฒนาการของจิตพิสัย

การรวมคะแนนก็ยังมีข้อควรระวังเช่นเดียวกับการวัดแบบมาตรฐานประเมินค่า คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของข้อทดสอบที่อยู่ในชุดเดียวกัน ซึ่งต้องวัดในเรื่องเดียวกัน ถ้าแต่ละข้อสอบวัดคนละเรื่อง มีการกระจายของแต่ละเรื่องอย่างหลากหลายแล้ว ก็จะทำให้คุณภาพของการสอบวัดค่าคะแนนจะแทนคุณภาพหลายด้าน ซึ่งบางอย่างอาจกลับกัน ทำให้คะแนนรวมไม่มีความหมายไปในทิศทางเดียวกันที่เราตั้งใจไว้ ดังนั้นแบบสอบวัดค่านิยม จริยธรรม เพื่อพัฒนาการด้านจิตพิสัยเหล่านี้จึงไม่นิยมรวมคะแนนทั้งหมด แต่จะรวมเป็นด้าน ๆ เช่น ด้านความรับผิดชอบ ประกอบด้วย ๒-๓ ข้อ ด้านความประหยัดอีก ๓-๔ ข้อ หรือด้านการเสียสละอีก ๓-๔ ข้อ เป็นต้น ถ้าเอาทั้ง ๓ ด้านมารวมกันแล้วคะแนนอาจมีความหมายไม่แน่นอน ไม่สามารถชี้คุณภาพอย่างใดอย่างหนึ่งได้

การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบใช้สถานการณ์

คุณภาพของแบบสอบใช้สถานการณ์ก็ต้องมีลักษณะเหมือนกับแบบทดสอบโดยทั่วไป คือ ต้องมีคุณภาพในด้านความตรงและความเที่ยง การตรวจสอบคุณภาพของแบบใช้สถานการณ์ จึงมุ่งไปที่ความตรงและความเที่ยง ซึ่งวิธีการตรวจหาความตรงและความเที่ยงของมาตรฐานประเมินค่าสามารถนำมาใช้ตรวจสอบค่าความตรงและความเที่ยงของแบบสอบใช้สถานการณ์ได้เช่นเดียวกัน ในส่วนที่จะกล่าวต่อไปนี้จะเป็นส่วนที่เพิ่มเติมไปจากวิธีการที่เสนอไว้แล้วในตอนก่อน

ความตรงของแบบสอบใช้สถานการณ์

การหาค่าความตรงของแบบสอบใช้สถานการณ์จะประเมินใน ๒ เรื่อง คือ เป้าที่นำมาใช้นั้นเป็นพฤติกรรมซึ่งบ่งหรือเน้นพฤติกรรมสำคัญของเรื่องที่จะสอบวัดหรือไม่ และการตอบคำถามนั้น ผู้ตอบใช้ความคิดหรือความรู้สึกในการตอบ ซึ่งเราสามารถเรียกความตรงทั้งสองแบบนี้ได้ว่า ความตรงตามเนื้อหา และความตรงตามโครงสร้าง ดังนั้น เราจึงสามารถนำเอาวิธีการต่าง ๆ ที่ได้อธิบายไว้ในเรื่องความตรงของทั้งสองประเภทนี้มาใช้ได้

ความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบใช้สถานการณ์ การตรวจสอบค่าความตรงตามเนื้อหานั้น นอกจากจะใช้วิธีถามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญว่า สถานการณ์นี้ใช้วัดเรื่องที่ต้องการวัดได้จริงหรือไม่ แล้วนำมาตรวจสอบความเห็นที่ตรงกันของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด เรายังสามารถดำเนินการวิเคราะห์ตรวจสอบโดยใช้การประเมินพฤติกรรมซึ่งบ่งได้ ทั้งสองวิธีมุ่งตอบคำถามที่ว่า ผู้ตอบกำลังมองไปที่จุดใดในสถานการณ์ของข้อสอบข้อนี้ และจุดที่มองนั้นเป็นพฤติกรรมที่เราต้องการวัดหรือไม่ ถ้าตอบว่าใช่ก็แสดงว่าใช้ได้ ตัวอย่างเช่น การสอบวัดความรู้สึกขั้นชมต่อการแสวงหาทางใหม่ๆ ในการสอน สถานการณ์ที่นำมาใช้เป็นดังนี้

การวิเคราะห์ความตรงก็มองไปที่สถานการณ์ จะเห็นว่าสถานการณ์นี้ใช้บุคคลที่มีวิธีสอนใหม่ๆ แปลก ๆ เรื่องใหม่ ๆ แปลก ๆ มาสอนเสมอ ถามว่ากรณีบุคคลมีวิธีใหม่ๆ มาสอนเป็นบุคคลที่แสวงหาแนวทางใหม่ ๆ อยู่เสมอหรือไม่ ตรงนี้จะเห็นว่า เกิดปัญหาเล็กน้อย เขาอาจจะแสวงหา นวัตกรรมแสวงหา หรือไม่นิยมก็ได้ แต่เขาก็มีวิธีใหม่ๆ มาเสมอ สถานการณ์นี้จึงเพียงพอที่จะแทนการแสวงหาได้อย่างสมบูรณ์ สถานการณ์นี้เป็นผลอันเกิดจากการแสวงหาหรือไม่ เกิดปัญหาเหตุและผลขึ้น ผลนั้นไม่ได้มาจากเหตุเดียวกันนั้น การสอนวิธีใหม่ๆ จึงไม่สามารถบอกได้ว่าเขาต้องนิยมการแสวงหาด้วย ทั้งนี้จึงนำมาใช้สอบวัดการแสวงหาไม่ได้ แต่ใช้สำหรับการวัดความนิยมในวิธีการใหม่ๆ ได้ วัดความชื่นชมต่อนวัตกรรมได้ ถ้าจะนำมาใช้สอบวัดค่านิยมในการแสวงหา ก็ต้องปรับสถานการณ์เป็นดังนี้

ครูสมร นี่ชอบค้นหาวิธีแปลก ๆ ใหม่ๆ เสมอ
ครูแดง ชื่นชอบบรมหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เรื่อย
ครูสุทธิ แลกเปลี่ยนวิธีการกับเพื่อนครูเป็นประจำ

ในการวิเคราะห์ความตรงตามเนื้อหา การตรวจสอบพฤติกรรมซึ่งบังคับตามที่เสนอไว้ในตอนที่แล้ว จะช่วยให้ผู้ตรวจดำเนินการได้อย่างดี ดังนั้น ผู้เขียนข้อสอบจึงควรมีความชำนาญในการวิเคราะห์พฤติกรรมซึ่งบังคับของคำนิยามและจริยธรรมต่าง ๆ เพื่อให้การเขียนข้อสอบแบบใช้สถานการณ์มีคุณภาพสูง

ความตรงตามโครงสร้างของแบบสอบใช้สถานการณ์ การตรวจสอบคุณภาพความตรงตามโครงสร้าง นอกจากจะใช้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยประเมินว่าข้อนี้วัดความรู้สึกจริงหรือตัวเลือกต่าง ๆ นี้เป็นตัวเลือกซึ่งความรู้สึกแล้ว ก็ยังสามารถวิเคราะห์ได้โดยการตรวจสอบโครงสร้างของตัวเลือกที่สร้างขึ้นว่าเป็นความรู้สึกจริง การวิเคราะห์นี้ทำโดยใช้ตารางพฤติกรรมซึ่งบ่งทางวาจา โดยตรวจคุณสมบัติดังต่อไปนี้

๑. ตัวเลือกแต่ละตัวนั้นบอกได้หรือไม่ว่าตอบอย่างไรแล้วถือว่าถูก ถือว่าผิด

๒. ตัวเลือกแต่ละตัวเป็นระดับความเข้มข้นของความรู้สึกตามขั้นตอนของจิตพิสัยจริงหรือไม่

การเขียนข้อสอบแบบใช้สถานการณ์จึงจำเป็นจะต้องตรวจสอบตัวเลือกอยู่เสมอว่าเป็นตัวเลือกที่สะท้อนความรู้สึกจริง ๆ จึงไม่มีคำตอบถูกคำตอบผิด และเป็นตัวเลือกที่จัดระดับได้ตามทฤษฎีจิตพิสัย บอกได้ว่าอยู่ขั้นใดขั้นหนึ่ง ถ้าไม่สามารถบอกได้ก็จะเกิดการเปรียบเทียบที่ไม่แน่นอนขึ้น ระดับความเข้มข้นที่กำหนดเป็น ๔ ๓ ๒ ๑ ก็อาจจะสลับที่กันได้ ถ้ามีตัวเลือกใดที่เกิดความไม่แน่นอน อาจจะอยู่ระดับสูงหรือต่ำก็ได้ ก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น การวิเคราะห์ตัวเลือกนี้อาจนำเอาคำพูดที่สะท้อนความรู้สึกในระดับต่าง ๆ ที่ได้อภิปรายไว้แล้วมาช่วยในการประเมิน

ความเที่ยงของแบบสอบใช้สถานการณ์

การตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบแบบใช้สถานการณ์เพื่อนำไปสู่ค่าความเที่ยงที่ต้องการ นอกจากจะใช้วิธีที่ได้เสนอไว้แล้วอันได้แก่ การตรวจสอบการกระจายของการตอบและการตรวจสอบความสัมพันธ์ของการตอบระหว่างข้อโดยใช้รูปภาพแล้ว การตรวจสอบนี้ยังสามารถใช้วิธีการทางสถิติที่มีการคำนวณได้ การคำนวณดังกล่าว ได้แก่ การหาค่าการกระจายของการตอบของนักเรียน และการหาสหสัมพันธ์ระหว่างข้อดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตารางสหสัมพันธ์ระหว่างข้อสอบ

ข้อที่	๑	๒	๓	๔	๕	๖
๑	๑.๐๐	.๔๓	.๓๑	-.๑๐	.๓๗	.๒๕
๒		๑.๐๐	.๒๒	.๑๑	.๕๕	.๒๖
๓			๑.๐๐	-.๐๕	.๒๕	.๓๕
๔				๑.๐๐	.๑๘	-.๑๒
๕					๑.๐๐	.๔๔
๖						๑.๐๐

จากตารางสหสัมพันธ์ระหว่างข้อทดสอบจะพบว่า ข้อที่ ๔ มีสหสัมพันธ์เป็นลบกับข้ออื่นๆ หลายข้อคือ ข้อ ๑ ข้อ ๓ และข้อ ๖ เพื่อที่จะให้แบบทดสอบทั้งชุดนี้มีคุณภาพในด้านความเที่ยงตรง จึงควรตัดข้อ ๔ นี้ออก หรืออาจตรวจสอบคุณภาพในด้านความตรงตามเนื้อหาและความตรงตามโครงสร้างดู ถ้าเห็นว่าผิดไปก็ปรับปรุงแก้ไขได้ เพื่อให้ค่าสหสัมพันธ์เหล่านี้เป็นบวกให้หมด

ในกรณีที่มีข้อทดสอบหลายด้านอยู่ในฉบับเดียวกัน เช่น แบบทดสอบทั้งฉบับประกอบด้วย การวัดค่านิยมในความรับผิดชอบ ค่านิยมในความอดทน ค่านิยมในการใช้วิธีการใหม่ ๆ โดยวัดความรู้สึกเกี่ยวกับความชื่นชมต่อค่านิยมเหล่านี้ ตารางสหสัมพันธ์ระหว่างข้อก็จัดทำได้เช่นเดียวกัน และข้อที่ควรตรวจสอบดูอยู่เสมอก็คือ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อที่อยู่ในเรื่องเดียวกันควรมีค่าสูงกว่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อของข้อที่วัดคนละเรื่องกันในจำนวนสหสัมพันธ์ของทุก ๆ ข้อที่วัดความรับผิดชอบ จะต้องมีความสูงกว่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อที่วัดด้านความรับผิดชอบกับด้านการแสวงหาวิธีใหม่ๆ ค่าสหสัมพันธ์จึงจะนำมาใช้บ่งชี้ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในเรื่องเดียวกัน ซึ่งต้องมีค่ามากกว่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อที่อยู่คนละเรื่องกัน ในเรื่องนี้ผู้ที่สนใจควรศึกษาเพิ่มเติมจากเอกสารประกอบต่าง ๆ

การตรวจสอบค่าความเที่ยงที่ใช้กระบวนการทางการคำนวณ ก็จะใช้ค่าอัลฟาเป็นตัวแสดง ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ α คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของความเที่ยง

k คือ จำนวนข้อ

$\sum s_i^2$ คือ ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

$\sum s_t^2$ คือ ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

ถ้าแบบสอบให้สถานการณ์ทั้ง ๔ ข้อ นั้น มีตัวเลือกข้อละ ๔ ตัวเลือก ตามระดับพัฒนาการของจิตพิสัย ๔ ชั้น คือ การรับ การตอบสนอง การเห็นคุณค่า และการมีระบบค่านิยม

ตัวเลือกที่อยู่ในชั้นรับ ให้นำหนักคะแนนเป็น ๑ ตัวเลือกในชั้นการตอบสนอง ให้นำหนักคะแนนเป็น ๒ ตัวเลือกในชั้นการเห็นคุณค่า ให้นำหนักคะแนนเป็น ๓ และตัวเลือกในชั้นการมีระบบค่านิยม ให้นำหนักคะแนนเป็น ๔

เพื่อให้เข้าใจได้ง่าย ๆ สมมติว่าได้นำแบบสอบนี้ไปใช้สอบกับนักเรียน ๕ คน และได้ผลการสอบวัด ดังนี้

นักเรียน คนที่	คำถามข้อที่			
	๑	๒	๓	๔
๑	๓	๓	๓	๔
๒	๔	๔	๓	๓
๓	๔	๓	๔	๔
๔	๒	๒	๔	๓
๕	๓	๒	๓	๒

หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อ โดยใช้สูตร Pearson Product Moment

$$R_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{\{N \sum X^2 - (\sum X)^2\} \{N \sum Y^2 - (\sum Y)^2\}}}$$

ได้ตารางค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อ เป็นดังนี้

ข้อที่	๑	๒	๓	๔
๑	๑.๐๐	๐.๓๘	-๐.๒๒	๐.๒๘
๒		๑.๐๐	-๐.๓๓	๐.๔๓
๓			๑.๐๐	๐.๓๓
๔				๑.๐๐

จากตัวอย่างสมมติ จะพบว่าคำถามที่มีสหสัมพันธ์ทางลบกับข้ออื่น ๆ หลายข้อ คือ ข้อ ๓ จึงควรปรับปรุงคำถามข้อ ๓ นี้ หรือตัดทิ้งไป

๓ แบบบันทึกการสังเกต

ลักษณะของแบบบันทึกการสังเกต

การสอบวัดความรู้สึก ไม่ว่าจะวัดด้วยมาตราประเมินค่า หรือแบบสอบใช้สถานการณ์ก็ตาม เป็นแบบวัดที่มีข้อจำกัดเพราะยังไม่ใช่เป็นการแสดงที่แท้จริง และขึ้นอยู่กับคำตอบของนักเรียน บุคคลอาจมีความรู้สึกอย่างหนึ่งแต่เวลาแสดงจริงๆ ก็อาจแสดงอีกอย่างหนึ่ง บอกอีกอย่างหนึ่ง ดังนั้นการวัดโดยการสังเกตจะเป็นข้อมูลที่ตี ตรงกับสภาพความเป็นจริง และเป็นข้อมูลที่ปรากฏออกมา อันจะเป็นการสอบวัดถึงพฤติกรรมที่แท้จริงได้ แต่อย่างไรก็ตาม การสังเกตที่ดีนั้น ก็ต้องเป็นการสังเกตในสภาวะปกติ ไม่ใช่ในสถานการณ์เฉพาะหรือเหตุการณ์ที่มีข้อกำหนดมาแล้ว เช่น ในขณะที่มีครูอยู่มีบุคคลอื่นอยู่ นักเรียนอาจแสดงความชื่นชม กล่าวคำชม แต่ถ้าไม่มีครูอยู่แล้ว หรือครูไม่บอกเตือนแล้ว นักเรียนก็อาจไม่แสดงความชื่นชมออกมาก็ได้

ข้อที่ควรระวังอีกอย่างหนึ่งในการสอบวัดความรู้สึกโดยการสังเกตนี้ ต้องพึงระลึกเสมอว่า เรากำลังตรวจสอบด้านความรู้สึกที่แฝงมากับการกระทำ ไม่ใช่การตรวจดูการกระทำ ตัวอย่างเช่น เรามีความเชื่อกันว่าถ้าทุกคนมีความชื่นชมแล้ว ก็ต้องทำเป็นประจําอยู่สม่ำเสมอ แต่ถ้าจะตรวจดูว่าเขาทำสม่ำเสมอแล้วสรุปว่าเขาชื่นชมด้วยนั้น คงจะไม่สมบูรณ์เพียงพอ เราจำเป็นต้องดูลักษณะการกระทำอย่างสม่ำเสมอด้วยความชื่นชม ด้วยท่าทางที่สง่างาม ด้วยความเต็มใจ ไม่ลังเลมาประกอบ จึงจะสรุปได้ว่าเขามีความชื่นชม ดังนั้นพฤติกรรมที่ทำเป็นประจำอย่างเดียว ยังไม่เพียงพอที่จะสรุปไปสู่ความชื่นชมได้ แต่พฤติกรรมที่ทำเป็นประจำนี้เอง ก็เป็นเงื่อนไขที่จำเป็นต่อการสรุปว่า เขามีความชื่นชมแล้ว ความชื่นชมเป็นเพียงความรู้สึกที่ผนวกมากับการกระทำในทุกๆ เรื่อง ในบางครั้งความรู้สึกนี้ก็ไม่สามารถตรวจวัดได้ในทุก ๆ งาน

การสังเกตที่ดีเกิดขึ้นในสภาวะที่ผู้ถูกสังเกตไม่รู้ตัวว่ากำลังมีการประเมิน ดังนั้นการสังเกตจึงควรจัดทำเป็นส่วนหนึ่งควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนปกติ ไม่ควรบอกว่า ชั่วโมงนี้จะมีการประเมินเรื่องนั้นเรื่องนี้ ถ้าผู้ถูกประเมินรู้ตัวแล้วก็จะมีการเสแสร้งมากขึ้น โดยเฉพาะนักเรียนโตๆ ในชั้นเล็ก ๆ อาจมีปัญหาเรื่องนี้น้อย แต่อย่างไรก็ตามการสังเกตในสภาวะปกติ ถือว่าเป็นการใช้การสังเกตที่ดีที่สุด การจัดกิจกรรมบางอย่างอย่างจงใจ เพื่อให้ให้นักเรียนแสดงความรู้สึกออกมาจึงเป็นเรื่องที่ครูจะต้องตระหนักและดำเนินการขึ้นเป็นบางครั้ง มิฉะนั้นแล้วความรู้สึกต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะไม่ผนวกมากับการกระทำดังที่ต้องการ เช่น ถ้าเราต้องการวัดความรู้สึกของนักเรียนต่อความยุติธรรม ครูจำเป็นต้องสร้างสภาพความยุติธรรมและไม่ยุติธรรมเข้าไปในกิจกรรมเพื่อสังเกตความรู้สึกของนักเรียน แต่ไม่ควรบอกให้นักเรียนรู้ว่ากำลังจะสังเกตอะไร แต่จำเป็นต้องแจ้งผู้เรียนว่าความชื่นชมเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลรวม การแจ้งนี้ให้จัดกระทำเมื่อต้นภาคเรียน เมื่อก่อนลงมือเรียน ถือเป็นการประเมินผลรวม

จุดอ่อนของการสังเกตที่พึงระวังและหลีกเลี่ยงอยู่เสมอ ก็คือ การตีความพฤติกรรม ผู้สังเกตมักใช้มาตรฐานของตนเองเป็นตัวกำหนดว่า พฤติกรรมอย่างไรเป็นการแสดงความรู้สึกดีใจ พฤติกรรมอย่างไรเป็นการแสดงความชื่นชม การใช้ความรู้ของผู้สังเกตไปตีความนี้ ถือเป็นข้อปฏิบัติที่ไม่ควรทำอย่างยิ่ง เพราะแต่ละบุคคลมีลักษณะของเขาเองในการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ บางคนดีใจมากก็เฉย บางคนดีใจมากต้องกระโดดโลดเต้น บางคนชื่นชมก็นำไปพูดคุย แต่บางคนผิดหวังไม่ชอบ จึงนำไปพูดคุย ส่วนที่ชอบก็เงียบไว้ การใช้มาตรฐานของผู้สังเกตจึงเป็นการตีความที่ผิดไปจากบริบทในเรื่องนั้นๆ โดยสิ้นเชิง ถ้าต้องการทราบว่าทำไมบุคคลจึงแสดงพฤติกรรมอย่างนั้นก็สามารภใช้วิธีการสัมภาษณ์ประกอบได้ แต่ไม่ควรเข้าใจเอาเอง

เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการตีความของผู้สังเกต วิธีการสังเกตจึงต้องมีการจัดทำคำอธิบาย พฤติกรรมให้ชัดเจนและฝึกฝนให้ผู้สังเกตหลายๆ คนทำได้เหมือน ๆ กัน เพื่อให้เกิดความเป็นปรนัย ในกระบวนการสังเกต คำอธิบายเหล่านี้จะต้องให้ผู้สังเกตศึกษาอย่างเข้าใจแจ่มแจ้งและจดจำไว้อย่าง ชื่นใจก่อนที่จะไปลงมือสังเกต จะเป็นการดียิ่งถ้าผู้สังเกตจะได้เข้ารับการอบรมในเทคนิควิธีการ โดยเฉพาะในเรื่องการสังเกตและการใช้เครื่องมือแต่ละชุด สำหรับในเรื่องการสังเกตความรู้สึกนี้ ก็จะใช้พฤติกรรมซึ่งบ่งทางกายเป็นสำคัญ การสังเกตก็มุ่งที่จะดูพฤติกรรมเหล่านั้นที่แฝงมากับการกระทำในเรื่องต่างๆ ผู้สังเกตพึงระวังให้ดีว่า ถ้าผู้ปฏิบัติทำถูก ทำได้ ถือเป็นภาคปฏิบัติ แต่ถ้า ทำได้อย่างภาคภูมิใจ ดีใจ ชื่นใจที่ได้ทำ จึงจะถือว่าเป็นความรู้สึกที่แฝงมากับการกระทำ แต่จะไปสังเกตเฉพาะความรู้สึก โดยไม่มีการปฏิบัติไม่ได้

ความเข้าใจอีกประการหนึ่งเกี่ยวกับการสังเกตก็คือ พัฒนาการทางด้านความรู้สึก เป็นไปอย่างต่อเนื่องค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงไป โดยสัมพันธ์กับการตอบที่ถูกต้อง การทำได้ถูกต้อง การพัฒนาจากระยะหนึ่งไปอีกระยะหนึ่งจะต้องดูปริมาณการแสดงออกที่รวมเอาเหตุการณ์ต่าง ๆ มาสัมพันธ์กัน ในขณะที่บางเหตุการณ์ผู้ตอบอาจจะทำด้วยความไม่เต็มใจ แต่บางสถานการณ์เขาก็ทำด้วยความเต็มใจ เมื่อรวมสถานการณ์ เหตุการณ์ทั้งหมดแล้ว เขาแสดงอย่างไรมากกว่ากัน ก็ถือว่า เขาพัฒนาอยู่ในขั้นนั้นแล้ว การประเมินผลรวมจึงต้องดูการกระจาย และการแปรผันของการแสดงของผู้ถูกประเมินอีกด้วย

รูปแบบของแบบบันทึกการสังเกต

แบบบันทึกการสังเกตมี ๒ แบบ คือ แบบบันทึกพฤติกรรมนักเรียน โดยเขียน พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงจริง ๆ ไว้ แล้วจึงมาตีความ จัดลำดับระดับความรู้สึกในภายหลัง ส่วนแบบที่ ๒ ได้แก่ การบันทึกระดับความรู้สึกเป็นตัวเลขลงในช่องบันทึกไว้เลย อันเป็นการตีความระดับพัฒนาการเรียบร้อยแล้ว การบันทึกแบบแรกเหมาะสำหรับผู้ที่ยังไม่มีความชำนาญในการใช้พฤติกรรมซึ่งบ่งด้านการแสดงทางกาย ส่วนแบบที่สองเหมาะสำหรับผู้ชำนาญในการจัดลำดับ พฤติกรรมแล้ว แบบแรกต้องการฝึกรวมน้อย ซึ่งแจ้งเพียงเล็กน้อยก็ใช้ได้ ส่วนแบบที่สองต้องมี คำอธิบาย คำชี้แจง และมีกรฝึกรวมอย่างเป็นระบบจึงจะใช้ได้ดี ตัวอย่างแบบบันทึกเป็นดังนี้

แบบบันทึกการสังเกต

นักเรียน	ชั้นชมต่อการทำงาน			ระดับ จิตพิสัย
	งานบ้าน	งานศิลปะ	งานกลุ่ม	
คนที่ ๑.	มีสิ่งกระตุ้นจึงทำ	ร้องขอ อาสาทำ	ยังไม่ร่วมทำ	
๒.				
๓.				
๔.				

แบบบันทึกการสังเกต

นักเรียน	ความมีเหตุผล										หมายเหตุ	
	ตัดสินตามข้อมูล					ยืนยันการพิสูจน์ด้วยข้อมูล						
	๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๔	๕		
คนที่ ๑.			✓									
๒.									✓			
๓.							✓					
๔.					✓							
๕.												

คำอธิบาย ระดับ

- ๑ หมายถึง การรับรู้
- ๒ หมายถึง การตอบสนอง
- ๓ หมายถึง การเห็นคุณค่า
- ๔ หมายถึง การมีระบบ
- ๕ หมายถึง การมีคุณลักษณะ

๑. การสังเกตพฤติกรรมด้านจิตพิสัยมี ๒ แนวทาง คือ แนวทางแรก เขียนพฤติกรรมซึ่งบ่งทางกายที่นักเรียนแสดงจริง ๆ ไว้ในแบบบันทึกการสังเกต แล้วจึงมาตีความหรือจัดลำดับพัฒนาการด้านจิตพิสัยภายหลัง ส่วนแนวทางที่สอง จะบันทึกระดับพฤติกรรมด้านจิตพิสัยสำหรับพฤติกรรมซึ่งบ่งที่สังเกตลงในแบบบันทึกเลย แนวทางที่สองนี้จึงต้องการผู้สังเกตที่มีความชำนาญในการตีความพฤติกรรมซึ่งบ่งทางกายที่แสดงพัฒนาการด้านจิตพิสัยเป็นอย่างดี และต้องมีคำอธิบายพฤติกรรมซึ่งบ่งที่ชัดเจนในแต่ละคำนำหน้าไว้ด้วย

๒. การสังเกตพฤติกรรมด้านจิตพิสัย มีข้อควรระวัง คือ

๒.๑ สังเกตในสภาวะปกติ ที่ผู้ถูกสังเกตต้องไม่รู้ตัวว่ากำลังมีการประเมิน

๒.๒ พฤติกรรมด้านจิตพิสัย เช่น ความรู้สึกต่าง ๆ จะผนวกมากับการกระทำซึ่งต้องสังเกตอย่างต่อเนื่องภายใต้เหตุการณ์ต่าง ๆ เนื่องจากพฤติกรรมที่มุ่งสังเกตอาจไม่เกิดขึ้นภายใต้เหตุการณ์หนึ่ง แต่เกิดขึ้นในอีกเหตุการณ์หนึ่งก็ได้

๒.๓ ผู้สังเกตต้องไม่ตีความพฤติกรรมโดยใช้มาตรฐานของตนเอง แต่ต้องตีความตามคำชี้แจงที่จัดทำไว้อย่างชัดเจน

การสร้างแบบบันทึกการสังเกต

การสังเกตเป็นกระบวนการรวมทั้งหมด งานสำคัญจึงไม่ได้อยู่ที่การสร้างแบบบันทึกการสังเกต แต่จะอยู่ที่กระบวนการดำเนินงาน แบบบันทึกเป็นแต่เพียงแบบรายงานผลที่เกิดขึ้นเท่านั้น ดังนั้นการสร้างวิธีการสังเกต จึงมีความสำคัญมากกว่าแบบบันทึกดังกล่าว กระบวนการดังกล่าวจะต้องทำให้มีการเกิดพฤติกรรมที่เราต้องการจะสังเกต และการตีความของบุคคลหลาย ๆ คนที่จะมาสังเกตงานเดียวกัน บุคคลเดียวกัน การแสดงออกอย่างเดียวกันจะต้องตรงกัน ถ้าเราไม่มีกระบวนการดำเนินงานใด ๆ เลย แต่รอสังเกตเพียงอย่างเดียว ก็คงจะไม่สามารถประกันได้ว่า จะมีพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกตามเรื่อง ตามสถานการณ์ที่ครอบคลุมได้

การออกแบบการสังเกต เริ่มตั้งแต่การเลือกงานที่จะให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ งานนั้นจะต้องมีขั้นตอนที่จะให้ผู้เรียนแสดงความรู้สึกในระดับต่าง ๆ งานเหล่านี้ก็คือการออกแบบพฤติกรรมซึ่งบ่งในแต่ละเรื่องนั่นเอง การกำหนดพฤติกรรมซึ่งบ่งจึงเพียงแต่เปลี่ยนรูปไปจากเรื่องที่จะใช้ในแบบสอบมาเป็นกิจกรรมในชั้นเรียน ในการสร้างกิจกรรมเหล่านี้ จะต้องจัดให้มีเงื่อนไขสำหรับการประเมินดังต่อไปนี้

เงื่อนไข	สิ่งที่จะประเมิน
เปิดโอกาสให้ซักถาม	ตั้งใจรับรู้
เปิดโอกาสให้เลือกฟัง	ติดตามรับฟัง
สั่งให้ลงมือทำ	ทำตามสั่ง
เปิดโอกาสให้เลือกทำ	อาสาทำ ทำโดยไม่มีภารกิจบังคับ
เปิดโอกาสให้แสดงความรู้สึกรัก	ยินดีทำ ภูมิใจที่ได้ทำ
เปิดโอกาสให้แสดงความรักชมเชย	นิยม ชื่นชม
เปิดโอกาสให้ช่วยผู้อื่น	ส่งเสริม สนับสนุน
ท้าทายในคุณค่า	ปกป้อง แก่ต่าง
เปิดโอกาสให้เลือกอย่างอื่น	เลือกมากกว่าสิ่งอื่น
ให้ตัดสินใจเลือกเอง ทำเอง ประเมินเอง	การกระทำให้สมบูรณ์เป็นประจำ

เงื่อนไขต่าง ๆ เหล่านี้จำเป็นต้องนำไปแทรกในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่การสังเกตความรู้สึกรักของนักเรียน เมื่อได้กำหนดเงื่อนไขครบถ้วนแล้ว ก็ดำเนินการจัดทำคำอธิบายพฤติกรรมในแต่ละขั้นที่จะสังเกต โดยใช้คำที่ชี้บ่งลักษณะของแต่ละขั้นตอน ในช่วงพฤติกรรมชี้บ่งทางกาย ในกรณีที่จะจัดทำแบบบันทึกการสังเกต แบบที่ ๑ คำอธิบายเหล่านี้จะใช้เป็นคำเฉลยในการตีความระดับจิตพิสัยในกรณีที่จะใช้แบบสังเกตแบบที่ ๒ ก็จะใช้คำอธิบายในการประเมินระดับ ๑ ๒ ๓ ๔ หรือ ๕ ในแบบบันทึกนั้น ๆ ระดับต่าง ๆ เหล่านี้ จำเป็นต้องตัดตอนไปตามระดับพัฒนาการด้านจิตพิสัยของนักเรียน เช่น นักเรียนชั้นเด็กเล็ก อาจมีเพียงระดับการรับและการตอบสนอง คำระดับ ๑ ๒ ๓ ๔ และ ๕ อาจลดลงเหลือ ๔ แล้วจัดทำคำอธิบายให้สอดคล้องเป็น ๑ ตั้งใจรับ ๒ ติดตามรับ ๓ ตอบตามสั่ง และ ๔ อาสาตอบ แทนที่จะเป็นระดับ ๑ ถึง ๕ ตามระดับจิตพิสัยทั้งหมด เหมือนในการประเมินบุคคลทุกระดับ ในระดับมัธยมศึกษาอาจเริ่มตั้งแต่ ๑ หมายถึง ตอบตามสั่ง ๒ อาสาตอบ ๓ ยินดีตอบ ๔ ชมเชย ๕ ส่งเสริม สนับสนุน เป็นต้น คำอธิบายเหล่านี้จะเปลี่ยนแปลงไปตามเรื่องที่จะวัดและระดับพัฒนาการด้านจิตพิสัยของบุคคลที่จะประเมิน ไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน แต่การตีความหมายจะต้องจัดทำให้สอดคล้อง ถูกต้องตามความหมายของแต่ละแบบบันทึกที่ได้จัดทำขึ้น

ดังได้กล่าวมาแล้วว่าตัวแบบบันทึกการสังเกตเองมิได้มีความสำคัญมากนัก ดังนั้นรูปแบบจึงอาจแปรเปลี่ยนไปได้หลากหลาย เพราะแบบบันทึกนี้มีประโยชน์เพียงจดบันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นเพื่อให้ง่ายต่อการนำมาวิเคราะห์เท่านั้น แต่คำอธิบายความหมายของพฤติกรรมเป็นตัวที่สำคัญมาก และต้องทำให้ชัดเจนอยู่เสมอ มิฉะนั้นแล้วคุณภาพของการสังเกตก็จะต่ำลงไปด้วย คุณภาพของ

เครื่องมือวัดเหล่านี้จึงขึ้นอยู่กับกระบวนการ และคำอธิบายที่จะทำให้มีการตีความได้ตรงกัน แปลจากพฤติกรรมมาเป็นระดับจิตพิสัยได้ตรงกัน

การฝึกอบรมชี้แจงให้เข้าใจความหมายของพฤติกรรมซึ่งบ่งทางกายของจิตพิสัย และการทดลองสังเกตจึงเป็นสิ่งที่ควรทำอย่างยิ่ง เพื่อให้เกิดความกระจ่างและความเป็นปรนัยในการสังเกต การสังเกตที่ดีจึงต้องมีการทดลอง การฝึกให้ตีความ ให้สังเกตพฤติกรรมซึ่งบ่งได้อย่างตรงกัน

การหาคะแนนรวมจากการใช้แบบบันทึกการสังเกต มีข้อปฏิบัติเช่นเดียวกับ การสอบวัดโดยใช้แบบสอบใช้สถานการณ์ ที่กล่าวถึงเรื่องการรวมคะแนน

แบบบันทึกแสดงพฤติกรรมซึ่งบ่งทางกายเกี่ยวกับความมีระเบียบวินัยในการเข้าแถวซื้ออาหาร โดยมีความรู้สึกละเอียดตามขั้นพัฒนาการของจิตพิสัยแฝงอยู่ การสังเกตจะสังเกตความรู้สึกที่แฝงมากับการกระทำนี้ ดังตัวอย่างแบบบันทึกการสังเกตความมีระเบียบวินัยในการเข้าแถวซื้ออาหารต่อไป

ชื่อนักเรียน	ความมีระเบียบวินัยในการเข้าแถวซื้ออาหาร				
	ทำตามสั่ง ๑	ทำโดยไม่มีการ บังคับ ๒	ทำนำเป็นตัวอย่าง ๓	เลือกกระทำทันที ๔	ทำเป็นประจำจนเป็น ลักษณะเฉพาะตน ๕
๑					
๒					
๓					
..					
..					
..					

ความหมาย

๑. นำหนักคะแนน ๑ อยู่ในระดับพัฒนาการจิตพิสัยขั้นการตอบสนอง พฤติกรรมซึ่งบ่งคือ การทำตามคำสั่ง คำชี้แจง กฎ ระเบียบ

๒. นำหนักคะแนน ๒ อยู่ในระดับพัฒนาการจิตพิสัยขั้นการตอบสนอง พฤติกรรมซึ่งบ่งคือ การทำเองโดยไม่มีการบังคับ กระทำเองด้วยความขี้มึนขี้มั่ว ฟังพอใจ

๓. นำหนักคะแนน ๓ อยู่ในระดับพัฒนาการจิตพิสัยขั้นการเห็นคุณค่า พฤติกรรมซึ่งบ่งคือ การทำนำเป็นตัวอย่าง หรือสนับสนุนให้ผู้อื่นทำ อย่างมั่นคงและมั่นใจ

๔. นำหนักคะแนน ๔ อยู่ในระดับพัฒนาการจิตพิสัยขั้นการมีระบบค่านิยม พฤติกรรมซึ่งบ่งคือ ให้ความสำคัญกับการกระทำนั้น และเลือกที่จะกระทำทันที ไม่ว่าจะอยู่ภายใต้สภาพการณ์ใด

๕. น้ำหนักคะแนน ๕ อยู่ในระดับพัฒนาการจิตพิสัยขั้นการมีคุณลักษณะ พฤติกรรมซึ่งบ่งชี้คือ ทำเป็นประจำจนเป็นลักษณะเฉพาะของตนเองอย่างมั่นคง ไม่เปลี่ยนแปลง ห้วนไหวด้วยอิทธิพลใดๆ ทั้งสิ้น

การตรวจสอบคุณภาพของแบบบันทึกการสังเกต

เนื่องจากคุณภาพของการสังเกตอยู่ที่กระบวนการที่จะทำให้ผู้สังเกตหลายๆ คนมองได้ตรงกัน ประเมินได้ตรงกัน การตรวจสอบคุณภาพของแบบบันทึกจึงอยู่ที่คุณภาพของกระบวนการทั้งหมด ในการประเมินคุณภาพนี้ จึงต้องจัดทำทั้งกระบวนการ โดยจัดให้ผู้ประเมิน ๒-๔ คน มาสังเกตนักเรียนคนเดียวกัน ขณะเดียวกันในเรื่องเดียวกัน โดยใช้แบบประเมินเดียวกัน แล้วนำมาตรวจดูว่า ผู้ประเมินทุกคนนั้นประเมินได้ตรงกันหรือไม่ ไม่ว่าจะ เป็นแบบบันทึกแบบใดก็ตาม การตรวจสอบคุณภาพจึงต้องจัดทำเป็นกิจกรรมอีกต่างหาก ต่างออกไปจากการใช้มาตรประเมินค่า และแบบสอบใช้สถานการณ์ ซึ่งจัดทำได้ภายในตัวของแบบวัดเอง ขั้นตอนในการตรวจสอบคุณภาพแบบบันทึกการสังเกตมีดังนี้

๑. จัดให้ผู้ประเมินประมาณ ๒-๔ คน หรือมากกว่านี้ ประเมินนักเรียนที่มีระดับพัฒนาการจิตพิสัยต่าง ๆ กัน ในเวลาเดียวกัน โดยใช้คำชี้แจงชุดเดียวกัน ควรให้มีนักเรียนแสดงพฤติกรรมต่างระดับรวมกันอยู่อย่างน้อย ๕ ระดับ เพื่อจะได้มีการจำแนกได้ดี

๒. นำผลของการประเมินมาลงรหัสเป็นตัวเลข หรือในแบบที่ ๒ ก็จะใช้ระดับจิตพิสัยที่มีอยู่แล้ว มานำเสนอให้เห็นความสอดคล้องให้ตรงกัน ดังนี้

นักเรียน คนที่	ผู้ประเมินคนที่			
	๑	๒	๓
๑	๑	๒	๑
๒	๒	๑	๓
๓	๓	๒	๒
๔	๔	๓	๑
๕	๒	๒	๑
๖	๒	๓	๔
..				
..				

๓. นำผลการประเมินมาหาสหสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เป็นผู้ประเมินทั้ง ๒-๔ คน ค่าสหสัมพันธ์ถ้ามีค่าสูง แสดงว่าการสังเกตมีคุณภาพสูง แต่ถ้าค่าใกล้ ๐ หรือเป็นลบ แสดงว่าคุณภาพของการสังเกตยังใช้ไม่ได้ ในกรณีที่ผู้ประเมินมี ๓ คนจะมีค่าสหสัมพันธ์ ๓ ค่า ซึ่งจะต้องมีค่าสูงทั้ง ๓ ค่า

๔. ในการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รวมนั้น มีวิธีที่จะคำนวณได้ ๒ วิธี ได้แก่ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบรวมกัน คือ ความสัมพันธ์แบบรวมของทุกคน หรือจะนำไปหาโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนก็ได้ ซึ่งสามารถศึกษาได้จากหนังสืออ้างอิงทางสถิติโดยทั่วไป

ถ้านำแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมจิตพิสัยเรื่อง ความมีระเบียบวินัยในการเข้าแถวซื้ออาหารของนักเรียน ไปให้ผู้สังเกตสัก ๓ ท่าน สังเกตพฤติกรรมนักเรียน ๕ คน แล้วนำผลการสังเกตของผู้สังเกตทั้ง ๓ ท่านนี้ มาหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างผู้สังเกตเพื่ออภิปรายผลเกี่ยวกับคุณภาพของแบบบันทึกการสังเกต ดังตารางต่อไปนี้

นักเรียน คนที่	ผู้สังเกตคนที่		
	๑	๒	๓
๑	๒	๓	๒
๒	๓	๓	๓
๓	๑	๒	๒
๔	๔	๔	๔
๕	๕	๔	๔

คำนวณค่าสหสัมพันธ์ของผลการสังเกตระหว่างผู้สังเกตแต่ละท่าน โดยใช้สูตร Pearson Product Moment

$$R_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{\{N \sum X^2 - (\sum X)^2\} \{N \sum Y^2 - (\sum Y)^2\}}}$$

ได้ผลการคำนวณ ดังนี้

ผู้สังเกต คนที่	๑	๒	๓
๑	๑.๐๐	๐.๕๔	๐.๕๕
๒		๑.๐๐	๐.๕๐
๓			๑.๐๐

จากค่าสหสัมพันธ์สรุปได้ว่า การสังเกตมีคุณภาพสูง กล่าวคือ ผู้สังเกตทั้ง ๓ ท่าน สังเกตพฤติกรรมนักเรียนคนเดียวกัน ในเรื่องเดียวกัน แล้วได้ผลการสังเกตออกมาในแนวเดียวกัน ซึ่งเนื่องมาจากความชัดเจนของพฤติกรรมซึ่งบ่งในแบบบันทึกการสังเกตด้วย

คณะผู้จัดทำ

วิทยากรและผู้ทรงคุณวุฒิ

๑. นายวินัย รอดจ่าย	รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๒. นายสุชาติ วงศ์สุวรรณ	ที่ปรึกษาด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้
๓. นางเบญจลักษณ์ น้ำฟ้า	ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๔. รศ.ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย	สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มศว.
๕. รศ.ดร.ศุภฎี โยเหลา	สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว.
๖. รศ.พิศเพลิน เขียวหวาน	ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

**ครั้งที่ ๑ ประชุมปฏิบัติการจัดทำเกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ระหว่างวันที่ ๒๗ กันยายน – ๑ ตุลาคม
๒๕๕๑ ณ โรงแรมแม็กซ์ ถนนพระราม ๕ กรุงเทพฯ**

๑. นางนิตยา กนิษฐ์	ศึกษานิเทศก์ สพท. นครราชสีมา เขต ๕
๒. นางพรรณพร วรรณลักษณ์	ศึกษานิเทศก์ สพท. อ่างทอง
๓. นางสาวนิภา สุขพิทักษ์	ศึกษานิเทศก์ สพท. กาญจนบุรี เขต ๒
๔. นายสุทธิ สุวรรณपाल	ศึกษานิเทศก์ สพท. จันทบุรี เขต ๑
๕. นางสาวจิราพร อัครสมพงษ์	ศึกษานิเทศก์ สพท. สตูล
๖. นางสาวเพชรรัชต์ แก้วสุวรรณ	ศึกษานิเทศก์ สพท. สระแก้ว เขต ๒
๗. นายดุสิต หังเสวก	ศึกษานิเทศก์ สพท. นครปฐม เขต ๑
๘. นางอารีย์พร อรรถวุฒิกุล	ศึกษานิเทศก์ สพท. ประจวบคีรีขันธ์ เขต ๒
๙. นายวิเชียร ประรามภ์	ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านเนินมะปราง อ.เนินมะปราง
จ.พิษณุโลก
๑๐. นายประพัฒน์ จำปาไทย	ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดกระต่ายเดิน อ.ท่ามะกา
จ.กาญจนบุรี
๑๑. นายประสิทธิ์ บรรณศิลป์	ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทศบาล ๑ (เยี่ยมเกษสุวรรณ) อ.เมือง
จ.สมุทรปราการ
๑๒. นางอัจฉรา มนูญศิลป์	รองผู้อำนวยการ โรงเรียนกัลยาณวัตร อ.เมือง จ.ขอนแก่น
๑๓. นางเกตนันต์ โคมลไสย	รองผู้อำนวยการ โรงเรียนสนามบิน อ.เมือง จ.ขอนแก่น
๑๔. นางนงคันต์ สดคมขำ	สำนักทดสอบทางการศึกษา สพฐ.
๑๕. นางสาวอุไร ชีรัมย์ย์	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) กทม.
๑๖. นางศรณี คุปติปัทมกุล	โรงเรียนวัดลาดปลาตุ๊ก อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี

- ๑๗.นางลินจง บัวซ้อน
 ๑๘.นางสาววีณา วัฒนโณภาย
 ๑๙.นางจุฑาลักษณ์ ตระการสุข
 ๒๐.นางพัทตร์ประภา สมัครศรีกิจ
 ๒๑.นางอัมพวัน อ่วมแจง
 ๒๒.นางทัศนีย์ ชูศรีทอง
 ๒๓.นางลำไย ศิริสุวรรณ
 ๒๔.นางทรงศรี แก้วศักดิ์
 ๒๕.นางกวีกานต์ ทรรศย์เจริญ
 ๒๖.นางนิตยา คงทอง
 ๒๗.นางสาวเรไร ตาปนานนท์
 ๒๘.นายพรชัย บัวเกิด
 ๒๙.นางสาวอัมพร วิชัยศรี
 ๓๐.นายประคอง สุขพลอย
 ๓๑.นายวัชร อภัยภักดิ์
 ๓๒.นางพรพิมล บุญโคตร
 ๓๓.นางมนัสนันท์ กุลวงศ์
 ๓๔.นายพิเชษฐ จันทรวง
 ๓๕.นางสาวนิตยา ศิริภาณุ
 ๓๖.นางสุทัตตา ศรีกร
 ๓๗.นางเสาวภา บุญชู
 ๓๘.นางนิตยา มั่นชำนาญ
 ๓๙.นางสุภาณี ตั้งคำ
 ๔๐.นางยุวดี เอกธรรมเสถียร
 ๔๑.นางสาวพฤษสดี ธารพัฒน์
 ๔๒.นางศุภจิรณี อุ่ทองทรัพย์
 ๔๓.นางสาวกัญญาจัน สิริสุคนธ์
 ๔๔.นายธัญญา เรืองแก้ว
 ๔๕.นายสหชาติ เหล็กชาย
 ๔๖.นางพรพรรณ โชติพฤษวัน
 ๔๗.นายประชา อ่อนรักษา
- โรงเรียนวัดทุ่งสมอ อ.พนมทวน จ.กาญจนบุรี
 โรงเรียนชุมชนวัดราษฎร์บำรุง จ.สมุทรปราการ
 โรงเรียนบ้านเนินมะปราง อ.เนินมะปราง จ.พิษณุโลก
 โรงเรียนเมืองอุทัยธานี อ.เมือง จ.อุทัยธานี
 โรงเรียนอนุบาลอุตรดิตถ์ อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์
 โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสัย อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์
 โรงเรียนบ้านวาปี อ.กุมภวาปี จ.อุดรธานี
 โรงเรียนระกาเสม็ด อ.กระสัง จ.บุรีรัมย์
 โรงเรียนเทศบาล ๖ (วัดต้นตยาภิรมย์) อ.เมือง จ.ตรัง
 โรงเรียนบ้านห้วยห้าง อ.บ้านนาเดิม จ.สุราษฎร์ธานี
 โรงเรียนวัดพระยาปลา เขตหนองจอก กทม.
 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี อ.บางกรวย จ.นนทบุรี
 โรงเรียนชินโรสวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กทม.
 โรงเรียนบางกระทุ่มพิทยาคม อ.บางกระทุ่ม จ.พิษณุโลก
 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ อ.เมือง จ.นครสวรรค์
 โรงเรียนคอดยสะเก็ดพิทยาคม อ.คอดยสะเก็ด จ.เชียงใหม่
 โรงเรียนบ้านใหม่โคกพรม อ.โนนไทย จ.นครราชสีมา
 โรงเรียนกาญจนานภิเษกวิทยาลัย เพชรบูรณ์ อ.หล่มสัก
 จ.เพชรบูรณ์
 โรงเรียนกัลยาณวัตร อ.เมือง จ.ขอนแก่น
 โรงเรียนธารทองพิทยาคม อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
 โรงเรียนทุ่งสง อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช
 โรงเรียนวังน้ำเย็นพิทยาคม อ.วังน้ำเย็น จ.สระแก้ว
 โรงเรียนสวนศรีวิทยา อ.หลังสวน จ.ชุมพร
 โรงเรียนทุ่งมะพร้าววิทยา อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา
 โรงเรียนวิเชียรชม อ.เมือง จ.สงขลา
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
 สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
 สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
 สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
 สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
 สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ครั้งที่ ๓ บรรณาธิการกิจพฤศจิกายนปี ๒๕๕๑ ณ โรงแรมรอยัล เบญจา สุขุมวิท ๕ กทม.

๑๐-๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ ณ โรงแรมรอยัล เบญจา สุขุมวิท ๕ กทม.

๑. นายดุสิต หังเสวก	ศึกษานิเทศก์ สพท.นครปฐม เขต ๑
๒. นายสำเนา ณะสมบัติ	ศึกษานิเทศก์ สพท.ชลบุรี เขต ๒
๓. นางนิตยา กนิษฐ์	ศึกษานิเทศก์ สพท.นครราชสีมา เขต ๕
๔. นายสุทธิ สุวรรณपाल	ศึกษานิเทศก์ สพท.จันทบุรี เขต ๑
๕. นางสาวนิภา สุขพิทักษ์	ศึกษานิเทศก์ สพท.กาญจนบุรี เขต ๒
๖. นางสาวจิราพร อัครสมพงษ์	ศึกษานิเทศก์ สพท.สตูล
๗. นางกาญจนา เขยชิต	ศึกษานิเทศก์ สพท.เพชรบุรี เขต ๑
๘. นางรวงทอง ถาพันธุ์	ศึกษานิเทศก์ สพท.เพชรบูรณ์ เขต ๒
๙. นายศุภกร มรกต	ศึกษานิเทศก์ สพท.ราชบุรี เขต ๒
๑๐. นางสาววิไลวรรณ โอรส	ศึกษานิเทศก์ สพท.นครปฐม เขต ๒
๑๑. นางสาวยุพิน อินทะยะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่
๑๒. นายสมหวัง คันทรส	ข้าราชการบำนาญ สพท.เชียงใหม่ เขต ๑
๑๓. นางอุบลวรรณ แสนมหาชัย	โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เข็ญรายจตุรราษฎร์) จ.เข็ญราย
๑๔. นางอัมพวัน อ่วมแจง	โรงเรียนอนุบาลอุดรดิตถ์ จ.อุดรดิตถ์
๑๕. นางสาวเรไร ตาปนานนท์	โรงเรียนวัดพระยาปลา เขตหนองจอก กทม.
๑๖. นางนิตยา คงทอง	โรงเรียนบ้านห้วยห้าง อ.บ้านนาเดิม จ.สุราษฎร์ธานี
๑๗. นางสาวพิมพ์จันทร์ วัชรฉัตร	โรงเรียนอนุบาลเมืองนครนายก(ศรีประชาชนคร) จ.นครนายก
๑๘. นางลินจง บัวซ้อน	โรงเรียนวัดทุ่งสมอ อ.พนมทวน จ.กาญจนบุรี
๑๙. นางลำไย ศิริสุวรรณ	โรงเรียนบ้านวาปี อ.กุมภวาปี จ.อุดรธานี
๒๐. นางสาวอัมพร วิชัยศรี	โรงเรียนชินโรสวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กทม.
๒๑. นางสาวกนกวรรณ อุ่นใจ	โรงเรียนสันกำแพง จ.เชียงใหม่
๒๒. นางเสาวภา บุญชู	โรงเรียนทุ่งสง อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช
๒๓. นายสคดี วีระพจนานันท์	โรงเรียนเทศบาล ๑ (บ้านชุมแสง) อ.ชุมแสง จ.นครสวรรค์
๒๔. นางกวีกานต์ ทรัพย์เจริญ	โรงเรียนเทศบาล ๖ (วัดตันตยาภิรมย์) จ.ตรัง
๒๕. นางสาวสุรณี หนูเรียงสาย	โรงเรียนเพ็ญมาตา อ.เมือง จ.ระยอง
๒๖. นางพวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง	โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม อ.เมือง จ.ชัยนาท
๒๗. นายยงยุทธ อุทธิยา	โรงเรียนท่าวังผา อ.ท่าวังผา จ.น่าน
๒๘. นายพิเชษฐ์ จันทร์ผ่อง	โรงเรียนกาญจนานิกะวิทยาลัย เพชรบูรณ์ จ.เพชรบูรณ์
๒๙. นางพรทิพย์ เพิ่มคำ	โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๓๐. นางพรรัตน์ สุกรวรรณ	โรงเรียนวัดศาลาแดง เขตบางแค กทม.

๓๑. นางศุภิภรณ์ อุ่ทองทรัพย์	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๓๒. นางสาวกิงกาญจน์ สิริสุขคนธ์	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๓๓. นายชัยัญญา เรืองแก้ว	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๓๔. นายสหชาติ เหล็กชาย	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๓๕. นางพรพรรณ โชติพิทยวัน	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๓๖. นายประชา อ่อนรักษา	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๓๗. นางสาวสุภาวดี ตริรัตน์	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๓๘. นางสาวบุญกัญฉุพันธ์ วัลย์มาลี	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

**ครั้งที่ ๔ บรรณาธิการกิจเอกสารแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
ระหว่างวันที่ ๘ – ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๒ ณ โรงแรมจอมเทียน ปาล์ม บีช พัทยา ชลบุรี**

๑. นายสมหวัง คันทรส	ข้าราชการบำนาญ
๒. นางรวงทอง ถาพันธุ์	ศึกษานิเทศก์ สพท.เพชรบูรณ์ เขต ๒
๓. นางอัมพวัน อ่วมแจน	โรงเรียนอนุบาลอุตรดิตถ์ จ.อุตรดิตถ์
๔. นางนิตยา คงทอง	โรงเรียนบ้านห้วยห่าง อ.บ้านนาเดิม จ.สุราษฎร์ธานี
๕. นางสาวอัมพร วิชัยศรี	โรงเรียนชินโรสวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กทม.
๖. นางสาวกนกวรรณ อุ่นใจ	โรงเรียนสันกำแพง อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่
๗. นางสาวภา บุญชู	โรงเรียนทุ่งสง อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช
๘. นายสฤดี วีระพจนานันท์	โรงเรียนเทศบาล ๑ (บ้านชุมแสง) อ.ชุมแสง จ.นครสวรรค์
๙. นางกวีกานต์ ทรัพย์เจริญ	โรงเรียนเทศบาล ๖ (วัดตันตยาภิรมย์) อ.เมือง จ.ตรัง
๑๐. นางสาวสุรภี หนูเรียงสาย	โรงเรียนเพ็ญมาตา อ.เมือง จ.ระยอง
๑๑. นางพวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง	โรงเรียนชัชวาทพิทยาคม อ.เมือง จ.ชัยนาท
๑๒. นายขงยุทธ อุทธิยา	โรงเรียนท่าวังผา อ.ท่าวังผา จ.น่าน
๑๓. นายพิเชษฐ์ จันทร์ผ่อง	โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย เพชรบูรณ์ จ.เพชรบูรณ์
๑๔. นางพรทิพย์ เพิ่มคำ	โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๑๕. นางศรณี คุปติพิทมกุล	โรงเรียนวัดลาดปลาตุ๊ก อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี
๑๖. นางพรพิมล บุญโคตร	โรงเรียนคอยสะเก็ด อ.คอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่
๑๗. นางนงคณิต สดคมขำ	สำนักทดสอบทางการศึกษา สพฐ.
๑๘. นางศุภิภรณ์ อุ่ทองทรัพย์	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๑๙. นางสาวกิงกาญจน์ สิริสุขคนธ์	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๒๐. นายชัยัญญา เรืองแก้ว	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๒๑. นายสหชาติ เหล็กชาย	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

๒๒. นางพรพรรณ โชติพิทยวัน	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๒๓. นายประชา อ่อนรักษา	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๒๔. นางสาวสุภาวดี ตริรัตน์	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๒๕. นางสาวบุญกัญฉุพันธ์ วัลย์มาลี	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

คณะบรรณาธิการกิจ

๑. รศ.ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย	สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มศว.
๒. นางนิตยา กนิษฐ์	ศึกษานิเทศก์ สพท.นครราชสีมา เขต ๕
๓. นางสาวสวาท รัตนกรรติ	ศึกษานิเทศก์ สพท.พิจิตร เขต ๑
๔. นางศุจิภรณ์ อุ่ทองทรัพย์	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.
๕. นางสาวกิ่งกาญจน์ สิริสุคนธ์	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

ผู้จัดพิมพ์ต้นฉบับ และจัดรูปเล่ม

๑. นางสาวนภสร ดาบทอง	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.
๒. นางสาวปานิตา วัฒนพานิช	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.
๓. นางสาวสิริธรรมาภรณ์ รัตน์นุ่มน้อย	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

ผู้วาดภาพประกอบ

นางลำไย ศิริสุวรรณ	โรงเรียนบ้านวาปี อ.กุมภวาปี จ.อุดรธานี
--------------------	--

ผู้ออกแบบปก

นางสาวภัทรา สุวรรณบัตร	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
------------------------	--------------------------------

